

GRÆSR LÆSEBØG

til

Skolebrug

af

Georg F. W. Lund.

Kjøbenhavn.

Forlagt af Boghandler P. G. Philipsen:

Trykt hos Bianco Luno.

1844.

Fortale.

Hvis denne Bog nogenlunde svarer til sin Bestemmelse, skal den paa en til Sprogundervisningens nuværende Stand-punct svarende Maade føre Disciplen gjennem et Elementarcursus, ved hvis Slutning han forsynet med et passende Ordforraad og med Sikkerhed i den græske Prozas bedste Former med Lethed kan gaae over til sammenhængende Læsning saavel af Xenophon og Herodot, som Homer og andre Forfattere.

Denne Opgaves Lösning er forsøgt paa følgende Maade I første Afdeling, det egenlige Elementarcursus, gaaes fren ester Sproglæren, saaledes at Bogen strax tages i Haand og Alt indøves estersom det forekommer der. Endskjöndt de heri ofte er vanskeligt at tage Hensyn til den forskjellig Anordning og Terminologi i Grammatikerne, vil den dog kunne benyttes lige let ved Siden af hvilkensomhelst dem, der findes i vor Litteratur, da alle indbyrdes afgivend Benævnelser ere undgaaede og ingen Overskrift over denkelte Stykker, hvilket ofte kan lede til en ubetimelig Letelse, her kan virke forstyrrende. At der navnlig i Foredelingen af Verberne er taget særligt Hensyn til det nyeske Arbeide af denne Art, nemlig Lector Tregders græsk

Formlære, skylder jeg en venskabelig Meddelelse af Forfatterens Manuscript. — De sammenhængende Exempler ere alle tagne af græske Forsættere, deels directe, deels ved Benyttelse af forskjellige tydske Arbeider; Omfanget er ikke større, end at det efter den nu brugelige Undervisning kan gjennemlæses i eet Aar.

At der er tilføjet danske Stykker svarende til hvert enkelt græsk, at de ere stillede sammen bagefter, at der i intet findes Ord eller Udtryk, som ikke findes i det tilsvarende græske eller er forekommet før, hvorved Talsenhviisninger til Ord enten nedenfor eller paa et andet Sted, der ofte forstyrre og ikke afgive en paalidelig Prøve paa det Lærte, undgaaes, samt at disse Stilovelser, om man vil kalde dem saaledes, ikke ere udstrakte videre end til første Afdeling, vil vel billiges; ligesom at Ordregistret kun omfatter det samme. Dette er reent lexikalsk, og idet stadigt Hensyn er taget til Derivation, Sammensætning, en muligst fuldstændig, genetisk anordnet Opstilling af Betydningen og Styrelsen, er det Grammatiken tilhørende ligesom al Realfortolkning udeladt som uvedkommende. Intet Ord er med Forsæt udeladt, da heri altid er en skadelig Vilkaarlighed.

Det andet Afsnit er et blot Aftryk af — efter mit Skjön — passende Stykker af den bedste attiske Prosa, nemlig Xenophon og Talerne efter de bedste Texter; thi af Demosthenes, Thukydid og Platon turde jeg Intet tage deels for Formens deels for Indholdets større Vanskelighed. At holde sig til disse Forfattere alene vil maaskee blive anseet for pedantisk Puristeri; men jeg troer, at der fornemmelig fra Begyndelsen af bør holdes strængt paa den attiske Reenhed saavel i Former og Constructioner som i hele Sætningsbygningen. At nogle af de optagne Stykker,

f. Ex. Talen til Demonikos og nogle af de xenophontiske, ere frakjendte disse Skribenter, gjør heri Intet til Sagen, da de dog höre til den bedste Periode. Ogsaa til Indholdet er taget Hensyn, saa at det deels er historisk, deels mythologisk, deels antiquarisk, deels reflecterende o. s. v.; men at dette Udvalg vil tilfredsstille Alle, tör jeg ikke haabe. Omfanget er saa stort, at deels et Udvalg er muligt, deels ikke netop det samme behöver at læses med hvert Hold. Her maa Disciplen kunne hjælpe sig ved Lærerens Gjennemgang og sit Lexicon og Grammatik.

Maatte Bogen efter dette Anlæg besindes hensigtsmæssig, behövedes intet videre Forsvar for dens Udgivelse, endskjöndt den, hvad der i vor indskrænkede og paa gode Skolebøger temmelig fattige Litteratur kunde synes paa-faldende, udkommer efter at baade Dr. Langes Læsebog paany er oplagt og Hr. C. Berg for nylig har leveret to, dog sammenhørende, Bøger af samme Art. Med Hensyn til den første, maa jeg da bemærke, at da jeg for omrent et Aar siden paa et Forstag af Hr. Boghandler Philipsen paatog mig at udarbeide denne Bog, var det ikke viitterligt, at der snart kunde ventes en ny Udgave af Lange med de ønskelige Forbedringer; og hvad den eller de sidste angaaer, da maa jeg henvisse til en Artikel i "Fædrelandet" Nr. 1366, hvor jeg anmeldte Hr. B.s første Læsebog*). Fra min

*) Foranlediget deraf afgav Hr. B. en Erklæring i "Kjøbenhavnsposten" Nr. 260 f. A., som jeg benytter denne Lejlighed til at berøre, da deri, som man ved Sammenholdning let vil see, er tillagt mig Meninger, som jeg ikke har fremsat, f. Ex. at de græske (her menes danske) Stykker blot være til lexicalske Övelse, at Hr. B. ikke turde fordre Andet af sine Elever, end hvad der staær i deres Bog, o. s. v. Hans "Læsebog for andet Kursus" indeholder foruden Fortsættelse af löse Exempler, Aisopiske Fabler, Stykker af Diodor, Apollodor, Arrian, Lukian, Plutarch etc. — alle af den sildigere Græcitet — et

Haand har den været færdig fra dette Aars Begyndelse; men Trykningen er gaaet noget langsomt saavel af andre Grunde som formedelst min Fraværelse fra Trykkestedet, uagtet jeg har havt velvillig Hjælp med Correcturen saavel af min Ven, Hr. Magister Ussing, der ogsaa har givet mig et og andet nyttigt Vink, som af Hr. Stud. phil. R. Möller, hvilke jeg herved aflægger min Tak for deres Bistand. Angaaende Orthographien har jeg bibeholdt den græske Form i Navne med muligst Conseqvents; i det Danske har jeg næsten overalt fulgt Molbech, uagtet der har indsneget sig nogle Uovereensstemmelser. At den danske Form undertiden er lidt haard, vil vel tilgives*).

Sluttelig tilföier jeg, at det er min Agt med det Förste at udgive en Samling af græske Stilövelser, bestaaende af Exempler til at indöve syntactiske Regler, ordnede efter Prof. Madvigs Syntax, der snart udkommer, samt af lettere sammenhængende Stykker, da det i höieste Grad er at ønske og ved en forestaaende Forandring i Skolernes Indretning kan haabes, at den græske Undervisning kan drives noget videre ogsaa i denne Retning, end hidtil har været Tilfældet.

Skrevet i September 1844.

par af Thukydid, hvilket Udvalg forekommer mig uheldigt, ligesom jeg ikke seer nogen egenlig Plan med Noterne, der deels ere antiqvariske, deels grammatiske og hermeneutiske.

* Hr. Berg, der endog fordrer, at Exemplerne skulle være æsthetiske og interessante, har i denne Henseende vist lidet tilfredsstillet. Formen i hans Exempler er ofte meget haard og udansk (s. pag. 5, 13, 17, 20, 22, 24, 32 o. s. v.), ofte uforstaelig (p. 15 Borgerne flyttede for Fjenderne til Byen, p. 16 Hunden vil bide den, som bed den, o. s. v.), eller feilaglig (p. 26 de lavere Haandværker ødelægger Legemet).

Förste Afsnit.

I.

1. βα-σι-λι-κη. πο-τα-μος. γε-λα-ω. κα-τα-μαρ-τυ-ρε-ω.
πρεσ-βυ-τε-ρων. κοσ-μη-σω-σι. πνυ-θα-νο-με-θα. θε-ους.
πε-νι-χρος. δι-και-ο-συ-νη. γυ-ναι-κων. πε-φο-νευ-κα-σιν.
θε-ρα-πεν-ειν. ζευ-γνυ-μι. θα-να-το-ω. μαι-να-δες.
μει-ρα-κι-ον. δε-σποι-ναις. κλαι-εις. λει-αι-νω. ην-δων.
πε-φυ-κνι-α. βον-λευ-οι-το. βαλ-λο-με-θα. κνισ-ση.
στρα-τι-ω-των. ε-δνο-πα-λι-ζε. σπερ-μα. τεχ-νι-της
μην-σι-κα-κος. θαυ-μα-ζω. ψευ-δο-μαι. βδε-λν-ρες.
πιησ-σω. φαι-δρος. χθων. τμω-λος. ε-ρι-γδον-πος. φθει-ρω.
χνους. σφρα-γι-ζω. γλαυ-κος. θλι-βω. τλα-ω. φλεψ. δμω-η.
σβεν-νυ-φθαι. ξη-ρος. θου-ρις. πλονς. α-δω. τρα-γω-δι-α.
σφαλ-λη. ψην. ι-ων.

2. Αγ-γε-λος. Συγ-κο-πη. Ι-ω-νι-κος. Εγ-χος. Αα-ρυγξ.
Αι-γυπ-τι-ων. Αι-δης. Ζενς. Α-σχε-τος. Θηγ-τος. Σαπ-φω.
Η-χη-εις. Πνευ-σο-μαι. Χω-μα. Αι-ω-ξις. Φα-ρος. Φι-λος.
Ξη-ραι-νω. Βρα-χυς. Υμ-με. Γρα-φω. Ανρ-νησ-σος.
Κα-ι-κος. Ου-ρα-νος. Μνη-σθη-σο-μαι. Κμη-τος. Νευ-ρον.
Ρω-μαι-οις. Ω-ρυ-δον. Κατ-θα-νε. Χλαι-να.

3. Ραβδος. ἐτριφθην. Πυδόνος. ἔβδομηκοντα. ἐπτακαιδευα.
Ἐτετυμμην. Εύρισκω. Είτα. Αίμα. οίνος. ἐρδίψεν. Εὐρυδικη.
Ἀλεντρα. ἀμιλλα. οὐλαμος. οία.

4. Θέα. Θεά. βεβονλευκώς. ποιῶν. ἵπποκένταυρος.
Ὀρχομενός. ἴματιον. τιμῷεν. ἄνθρωπος. ὡμός. ὡμος.
βασιλεία. βασίλεια. Αἴθιοψ. ἀθλον. ἐφίημι. Ισχυρός. Βατρα-
χομνομαχία. συγκαταστρεψαμένων. ποίησαι. ποιήσαι. ποιῆσαι.

εῖπε. εἰπέ. φιλέω. φιλῶ. φίλει. φιλεῖσθαι. φιλούμενος. τίραννός τις. τυφλὸς οὐτος. ἐκ. ὡς.

5. ὑδροφορέω. φιλόπονος. τίμη. τὸν ἀγαθὸν. ποιεῖν. ποιεῖ. εὐδαιμονὸς τυρος. ἥχοι. τυραννίς. σώμα. σώματος. σωμάτων. στενός. δίς. δινός. —

6. ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ. ΧΩΜΑ. ΠΟΡΦΥΡΙΛΕΣ. ΖΕΥΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΞΕΙΝΟΙΣ. ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ. ΟΥΔΕΝ. ΑΙΑΗΣ. ΑΙΛΗΣ. ΚΑΤΟΡΩΡΥΤΜΕΝΟΙΣ. ΒΑΝΑΥΣΩΝ. ΘΕΩΓ. ΓΡΥΛΛΟΣ. ΑΝΑΞΑΝΑΡΙΑΗΣ. ΦΛΕΨ. ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΙΚΟΣ. ΠΟΛΥΣΠΕΡΧΩΝ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

II.

1. Τύχη ἀγαθή. — Νίκη ἔρδια. — Λύπη μικρά. — Ρίζα πικρά. — Σκιὰ πολλή. — Ψυχὴ ταχεῖα. — Ἀρετὴ λαμπρά. — Ἄξινη χρησίμη. — Μορφὴ καλὴ. — Πύλη παλαιά. — Άιση χαλεπή. — Τίμη μεγάλη. — Γνώμη χρηστή. Μνή μέλαινα. — Ποινὴ ὀκεῖα. — Μοῖρα θεία. — Σκηνὴ πατία. — Στρατιὰ ἀνδρεῖα. — Ἐσπέρα θεομή. — Πεῖρα τελευταία. — Βασιλεία θαυμαστή. — Βασίλεια σογή. — Μέλιττα ποικίλη. — Πολεμία βία. — Χώρα ψυχρὰ. — Σκληρὰ ἀνάγκη. — Ωιδὴ τέρπονσα.

2. Μάχη δεινή. — Κρῆναι ιεραὶ. — Πονηρῶν ἐπιθυμῶν. — Ζωῆς ξηρᾶς. — Πάσης προνοίας. — Εἰρήνη αἰσχρῷ. — Βουλῆς κακῆς. — Ἀποδημίαν μαραζάν. — Μονσῶν λιγειῶν. — Κεφαλὴ φίλη. — Ἀγορᾶ κινουμένη. — Κλίναις ἀπαλαῖς. — Θαλαττα βαθεῖα! — Αεινῶν ἀγριῶν. — Γλώττης Ἑλληνικῆς. — Θυρῶν πρατερῶν. — Φωνὴν ἀνθρωπίνην. — Αόξαιν βασιλικαῖν. — Άιψα διαφθείρονσα! — Ήμέρα δεύτερα. — Τρέπεζαι ξύλιναι. — Πιστὰ φιλα. — Ηλειφάν δεξιάν. — Άισιτα κοινή. — Χλαίνας ἔλαφράς.

— Παιδειῶν οπουδαίων. — Γέρενρα Περσική. — Κώμα πλουσία. — Δορὰς ἐσθλῆ. — Στήλην λιθίνην. — Παραμνθία μεγίστη. — Ἀπάσης Ἰταλίας. — Ἀλήθεια ἡδίστη!

3. Μναῖς ἀργυραῖς. — Συκᾶ χρυσᾶ. — Ἀθηνᾶ σιδηρῆ. — Ἀδελφιδᾶς καὶ θηγατριδᾶς κερδαλέας. — Λεοντῆ διπλῆ. — Γαλῆς καλῆς. — Γῆν πετραίαν. — Ἀπάτη τριπλῆ! — Πορφυραῖς στολαῖς. — Πολίτης Σπαρτιάτης. — Πυθαγόρας σοφιστής. — Νεανίς Σαρμάτη. — Μιλτιάδην δυνάστην. — Τοξότα Γαλάτα! — Όρνιθος θηρῶν οἰλεπτῶν. — Πελοπίδου δεσπότου. — Τεχνίταιν δλιγοπόταιν. — Στρατιώτης Σικελιώτης. — Ολυετῶν Σκυθῶν. — Ερμῆν ψευστήν. —

4. Ἀτρείδης Μενέλαος. — Βοϊδᾶς ἄνεμος. — Θονυδίδου ίστοριογράφου. — Λικαστὰς δικαίους. — Όρεστης μητραλοίας. — Ποιηταῖς κωμικοῖς. — Αἴγυπτου ποταμοῦ. — Επαμεινώνδας Θηβαῖος. — Ἀρισταγόρου Μιλησίου. — Τεμίαι κεδονοί. — Ὑπνῳ πολυχρονίῳ. — Θανάτου κοινοῦ. — Έλάφοις λευκοῖς. — Οὐρανὸν ἔναστρον. — Τρόποι σεμνοῖ! — Ἀδελφοῖς φιλοσόφοις.

5. Πονηροὶ δοῦλοι. — Τυράννους σοφοῖς. — Λάκτυλον μέσον. — Θεῷ Ἑλληνικῷ. — Ἀνδροφόνους ληστάς. — Νόμῳ ἀλλόγῳ. — Πάνους ἀμηχάνου. — Ἀθλος ταυτικός. — Αιδασκάλους γνωστούς. — Οἶκον ἐκάτερον. — Χρησμῶν ματαίων. — Ἀγγέλοις ἀπίστοις. — Αριθμῷ ἀνοροίῳ. — Αῆμοι μαλακοί! — Υἱὲ γνώριμε. — Βροτοὺς μοχθηρούς. — Πόθων στιγμῶν. — Λόγον σοφοῦ. — Πόλεμον πλήσιον. — Βωμῷ μεγίστῳ. — Ἀθλιε πλοῦτε! — Οἴνῳ ἡδίστῳ. — Ἐγγόνων ἐσθλῶν. — Ἦλιον λαμπροῦ. — Βίος φιλόπονος. — Ασοῖν ἀγρούποιν. — Οφθαλμὸν ἀριστερόν. — Χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου τιμέον. — Καρπῶν θηρητῶν. — Ζέφυρον ξηρόν. — Εὔροφ ἀνέμῳ. — Νότοις διμβρωφόροις. —

6. Αἴθουν ἐρυθρᾶς. — Ψάμμος λευκή. — Υάλῳ σπανίᾳ. — Βίβλοις βλαβεραῖς. — Τάφρονς ἄπορας. — Οδῶν

λείων. — Σύγκλητε ύψιστη! — Δρόσον ψυχράν. — Βάρβιτοι εῦφωνοι! — Παρθένοι συνεταί. — Ἀνελπίστον ψήφον. — Ράβδος ἐλεφαντίνη. — Νόσοιν ἵσχυραῖν. — Νήσω δλβία. — Σποδῷ ὑστάτῃ. — Ατραπὸν στενήν. —

7. Ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. — Λεῖπνον βασιλικόν! — Λῶρα φίλια. — Ἐργον γελασιόν. — Ζυγῶν ἀγκύλων. — Τον ἄγνον! — Μορίου δλίγον. — Νεῦρον φθαρτόν. — Οπλα βάρεβαρα. — Παιδία ἀπαίδεντα. — Προσώπῳ ἀνθρωπίνῳ. — Πτερὸν δεξιόν. — Ρόδων δωδεκαφύλλων. — Τέκνοις νηπίοις. — Φαιρμάκοις ἀξιολόγοις. — Συμμάχῳ σιρατοπέδῳ. — Ωδὰ καλά. —

8. Νοῦς δίκαιος. — Περίπλοι μακροί. — Κανοῦν χρυσοῦν. — Θυγατριδοῖς εἴνοις. — Ροῦ χαλκοῦ. — Ἀδελφιδῶν ἄνων. — Οστᾶ φθαρτά. — Λεώς ἥσυχος. — Ἀλων ἀξιόχρεων. — Εὐγεω Ἀττικῆς. — Πάτρων θλεων. — Λαγῆν δειλοῖν. — Ἀνώγεω μεγίστον. — Έφ ἀγήρω. — Μήτρως πτωχός. — Ταῦτα τιθασοῖς. — Ἀνίλεω θεαῖ! — Τέω νῆσον. Γάλωρ κακόνοι καὶ αἰσχραί. —

9. Ἡρως ἔνδοξος. — Πάθει ἀλγεινῷ. — Πράγματα σταλερά. — Αἵματος μέλανος. — Βότρυνς χαρίεις. — Κόραξι πυλυφάγοις. — Πίστις ὁσία. — Χειρας ἀνθρωπίνας. — Βίον Βορυσθεντία! — Ἐπίπεδος ἀληθοῦς. — Ήπειρος ποιήσσα. — Γείτοσι αἰδήμοσι. — Ήπαρ ὡμόν. — Μέλιτος ἥδεος. — Λεόντων τυφθέντων. — Κάλχαντι μάντει. — Ίουλιδος πόλεως. — Θηβαῖοι ἴερεῖς. — Πυρὸς καίσιοντος. — Λέκων ἀχίτων. — Ξενοφῶντι γράφοντι. — Ἐλευσῖνα εὑγεω. — Υς ἄγριοι. — Κέρδεσι ζηλωτοῖς. — Οδόντες γόμφιοι. — Γυναιξὶ Ἑλληνικαῖς. — Λορκάδων ἀσινῶν. — Ἀσινάγονς βασιλέως. — Σωκράτονς Ἀθηναίον. — Βρέφος τεχθέν. — Ἀγάλματι δρθῷ. — Έρατῳ Μοῦσα! —

10. Ἀνήρ ἥλιξ. — Παῖδα ὁμογάλακτα. — Σήματα ἀσαιγῆ. — Γήρως καλοῦ. — Παιᾶνες λιγεῖς. — Αἰλς ἀτερπῆς.

— Κέρατα βαρέα. — Βασιλεὺ μαρρόχειρι. — Ἐαρ γλυκύ! — Πώγωνος παμμέλανος. — Γέροντι πένησι καὶ ἐγκρατεσι. — Σπαρτιᾶτις αἰχμαλωτίς. — Ἀπολλον σῶτερ. — Χρωτὸς γυμνοῦ. — Πέλωρα ἀπιῆνα. — Δρυσι εὐώπαις. — Λόρνιν υψάν. — Αχιλλέα ἥρωα. — Φρενὲς ἀνάλκιδες. — Ορνίθων πιηνῶν. — Ἀνθέων πάντων. — Λύγξ νηστις. — Υδατι ἀπλω. — Πατέρες θεοῖτιλεῖς. — Λονσὶ μεγάλοις. —

11. Πόλιν εὐσεβῆ. — Κρέας ὑγιές. — Ιμάντες εὐρεῖς. — Αἔδας αὖας. — Πειραιῶς λιμένος. — Ανδριάντας ἀξιοθέατον. — Βοῶν ἐπηλύδων. — Χεροῖν δεξιαιν. — Όδόντος ἐλεφαντίνον. — Λελφὶς ὡκίς. — Κυνῶν ὑπερομεγέθων. — Σώνιστες εἴσιν! — Πτενὶς ἀδήλοις. — Άναμαν ἀπιστον. — Ήτιορ ἄδξεν. — Νανσὶ τριήρεσι. — Θηροὶ ἀδμῆσι. — Ποιμένε ἀπαιδε. — Μάντεις ψευδεῖς. — Αἴθέρα καθαρόν. — Φωρὸς ἄρπαγος. — Μηρὶ ἡμίσει. — Γένος δῖον. — Ορον ύψηλῶν. — Ἀροτῆρες βραδεῖς. — Φλεψὶ ἀθεάτοις. —

12. Κόρυς κοίλη. — Κῆρο εὐγενές! — Πείρινθες ἔμπεδοι καὶ ἄλκιμαι. — Ανάκτων ταλάνων. — Γραῦς σῶς. — Εριννύες μισηταί. — Αέρα βαθέα. — Αστει ἀνεμόσεντι. — Ανάβασιν εὔκολον. — Πάρνητης περιβόητος. — Ρινῶν ἀνθρωπίνων. — Υβριν ἔμφυτον. — Ήχοι εὐχάριτι. — Αναθήματα πολλά. — Γαστέρας τριπλᾶς. — Φλόγα ταχεῖαν. — Φῶς ἐνδεές. — Αξονι αἰκάμαντι. — Υχῶρι ἀθρόφ. — Χλαμύδες ποδῆρεις. — Γάλακτος πίονος. — Ποσὶ ἐλάπτοσι. — Γόνατε ἀμφοτέρω. — Αλεκτρυόνας δρομάδας. —

13. Χθονὸς ποντινθείρας. — Πρέσθιν ἄνους. — Νέκταρι τιμῆσιν. — Φόρκνι μυθώδει. — Μάρτυρας αὐθάδεις. — Πῆχνη πλήρη. — Φυγάδες σώφρονες. — Πόσειδον δέσποτα! — Αἵξ χρυσόκερως. — Θυγατράσι φιλόγελωφ. — Μυῶν κλεπτόντων. — Νέκνις ἀποθανόντας. — Ότα αἱματόεντα. — Ζεῦ μάκαρ! — Σάπιφονς μελάγχρωτος. — Αλκεδαίμονα

νλήσσαν. — Οιδίποδα δαιδρονα. — Αήμητρος ίλεω. — Υἱέσι νεήλυσι. —

14. Κλεῖν μεῖζω. — Αένδρεσι ἀγνῶσι. — Ὡψ πρᾶσον.
— Νύκτα πάγκαλον. — Προτίκα ἀκλεῆ. — Ἰδρῶπι πλείονι.
— Μήτηρ ἴδρις. — Βώλακας κοῦφας. — Κίονες ἀσφαλεῖς.
— Χίων τέρεινα. — Ἡρακλέα θέον. — Σάρδεις μεγάλαι.
— Ορνιν χροσῆν. — Ἀνερ φώλ! — Θείας θέμιδος. — Ἄρεος ταχέος. — Πᾶς βίος. — Αημώνας δήγτωρ. — Άλυν ποταμόν.

15. Τοῦ χρησμοῦ. — Τῶν δυναμέων. — Τὸ αἷμα. — Τῷ Κίμωνι. — Τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός. — Τῷ διδύμῳ παιδίῳ. — Ἀμφω τῷ πόλεις. — Πάντα τὰ ἀληθῆ. — Τὰ πολλὰ ἔθνη. — Θυητοὶ οἱ ἀνθρώποι. — Τὸ μέγιστον πάθημα. — Τοὺς φιλαργύρους. — Μακρῷ τῷ βίῳ. — Τοῖς ἀγῶσι χαλεποῖς. — Ο πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. —

16. Τὰ πράγματα τῶν φίλων. — Ο Κένρος ὁ τοῦ Καμβύσου παῖς. — Οἱ τοῦ σώματος πόνοι. — Ο ἐν Αιλοτοῖς θέος. — Τῶν πολλῶν τῶν Ἰνδῶν δίαιτα. — Ἡ μεγάλη τῶν Αθηναίων δύναμις. — Κοινὰ τὰ τῶν ἀδελφῶν ἀγαθά. — Πᾶσαι αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες μεγάλαι. —

17. Ἡ θεοσέβειά ἐστιν ἀρχὴ τῆς σοιτίας. — Ἡ ἐπιθυμία νῆς δόξης πολλάκις ἐστὶν αἰτία τῆς ἀνδραγαθίας. — Ἡ τῶν φιλῶν τελευτὴ φοβερά ἐστιν. — Μόνη ἡ ἀρετὴ βεβαία ἐπὶ καὶ ἐν ταῖς ἀτυχίαις καὶ ἐν τῇ τύχῃ. — Αἱ ἡμέραι ἐν ταῖς μὲν τῶν χωρῶν εἰσὶ μακραί, ἐν ταῖς δὲ βραχεῖαι. — Οἱ ἀθληταὶ εἰσὶ καὶ πύκται καὶ παλαισταί. — Ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν ἀρετῶν καὶ τοῖς δεσπόταις καὶ τοῖς οἰκέταις καὶ τοῖς νεανίαις καὶ τοῖς πρεσβύταις. — Ἐρυῆς τῶν θεῶν ἄγγελος ἦν καὶ ὑπηρέτης — Ἡ Εὐρώπη ἐστὶ πολυάνθρωπος, ἡ Ἀστα ἐστὶ πλουσία καὶ ἡ Αἴθινη ψαμμώδης. — Ορέστης καὶ Πυλάδης φίλοι εἰσὶ πιστότατοι. — Οἱ λιός

ἐκγονοί εἰσι θεαὶ μὲν Ἀφροδίτη καὶ Χάριτες καὶ Ἀρτεμίς, θεοὶ δὲ Ἡφαιστος καὶ Ἀρης καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἐρμῆς. — Ἡ ἄμπελος καὶ ὁ οἶνος Λιονύσου εὐηρμά ἐστιν. — Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ ποταμοῦ. — Ο παρὰ γῆν πλοῖς ἡδιστός ἐστιν. — Οἱ λαγῷ τῶν ἀλωπέκων εἰσὶν ἡ λέια. — Ισχὺς καὶ ενύοργια νεότητος ἀγαθά, γήρως δὲ ἀνθροίς ἡ σωφροσύνη. — Τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδες ὅνειροι εἰσιν. — Φύσεως κακῆς σημεῖον ἐστιν ὁ φθόνος. — Ανδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή. Ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατεῖς ὁ ξύρτας κόσμος ἐστιν. — Βραχεῖα ἡ τοῦ ἀνθρώπου ὥρα, ὡς τοῦ ἀνθρούς πρωΐ ἀγλαοῖ, ὁψὲ ξηροῦ. — Τὰ τῶν Αἰθιόπων βοσκήματα μικρά ἐστι πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κίνες μικροί. — Λειτόν ἡ ἄγνοια καὶ κακῶν τοῖς ἀνθρώποις αἰτία. — Ο Πάρις δικαστῆς τοῦ κάλλους τῆς Ἡρας καὶ Αθηνᾶς καὶ Αφροδίτης ἦν. — Χεῖρες, πόδες, ὅμματα, ὕτα, δύνες τῇ φύσει διπτὰ καὶ δίδυμα ἐν τῷ σώματι ἐστιν. — Πᾶσι τοῖς μέροψι, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶ, καὶ παισὶ καὶ γέρονσι, πένηστι τε καὶ βασιλεῦσιν ὁ θάνατός ἐστιν ἐπικείμενος. — Ο Νέμεος λέων ζῶν ἦν ἀτρωτον. — Η Ἰνώ τοῦ Λιονύσου τροφὸς ἦν καὶ πτερη. — Τῷ Περσῶν βασιλεῖ σημεῖον ἦν ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ. — Ἡ Ἀραβία ἐστὶν χώρα εὐδαιμων ἐν τῇ Ασίᾳ. — Η ἰστορία ἐστὶν κακῶν τῆς ζωῆς καὶ διδάσκαλος τῶν ἡθῶν. — Απόλλων τῆς κιθάρας εὐρέτης ἦν καὶ τῆς μουσικῆς. — Ἐργον οὐκ ὅνειρος, ἀερογία δ' ὅνειρος ἐστιν. — Νόσος πολλάκις οὐ μόνον σώματος ἀλλὰ καὶ ψυχῆς ἐστιν δημπόδιον. — Τῶν ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος αἴτιός ἐστιν. — Τὸ δόρδον καὶ τὸ ἵον ἐστὶν καλὰ τοῦ ἥρος τέκνα. — Τὰ νείκη τῶν ἔθνων καὶ τῶν πόλεων τοῖς πολίταις ἐστὶ λυπηρά. — Αἱ Αμάζονες γυναικες ἦσαν ἀνδρεῖαι περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν. — Τὰ ὄντατα τῆς ἀλὸς οὐκ ἐστὶ πότιμα. — Ἀνδρες πόλις καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀγνόων κεναῖ.

III.

Σωκράτης σοφώτατος ἦν τῶν Ἀθηναίων. — Ἀρετὴ καὶ σοφία πλούτου τιμιώτερον καὶ ἀσφαλέστερον κτῆμα. — Τυραννίς καὶ τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν σεμιράταιόν ἐστι καὶ περιμαχήτατον. — Κόνων ἦν ἐπιμελέστατος τῶν στρατηγῶν καὶ πιστότατος τοῖς Ἑλλησι. — Τῶν μισθοφόρων βαρύτερον φόρημα οὐκ ἐστι τοῖς πολίταις. — Οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν. — Φίλοις μὲν προφέτατος ἦν δὲ Ἀγησίλαος, τοῖς δὲ ἔχθροῖς φοβερώτατος. — Οἱ κόσμοι εὐδαιμονέστεροι εἰσι τῶν ἀκολάστων. — Οἱ Νεῖλος γλυκύτατος ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν. — Ναυμαχία παλαιοτάτη ἐστὶ τῶν Κορινθίων πρὸς τοὺς Κερκυραίους. — Λάχης ἐν τοῖς εὐνουστάτοις Σωκράτει ἦν. — Όμιλία τῶν γεραιτέρων βελτίων καὶ ὡφελιμώτερά ἐστι τῆς τῶν νεωτέρων. — Τοῦ κακοῦ πλεῖόν ἐστι τοῦ χερσίμου. — Κοιτίας τῶν ἐν τῇ δλιγαρχίᾳ πάντων πλεονεκτίστατος τε καὶ βιαιότατος ἦν. — Ψυχὴ ψυχῆς ἐδόμωνεν στέρα πρὸς τὰ δεινά. — Πέρσαις δὲ μεσαίτατος, Ἐλλησι δὲ πρῶτος τῆς κλίνης τόπος ἐντυμότατος. — Πρὸς πάντα λάλος ἐν τοῖς ἐπαίνοις λαλεῖταί τοις ὁ ἔρως. — Πατρὶς γλυκίων πάντων πραγμάτων. — Ἡ ἀρετὴ ἥδιων καὶ εὐπορωτέρα καὶ ἴσχυροτέρα τῆς κακίας. — Σωκράτης ἦν πάντων Σειληνῶν τῶν ἐν τοῖς σανδρικοῖς αἰσχυστοῖς. — Ἐστιν ἔχθιστα τὰ ἐναντίωτα, ψυχρὸν θερμό, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ. — Οἱ Ἀγησίλαος τάχιστος ἀνθρώπων ἦν. — Πολλῶν χρημάτων πρείτων ὁ παρὰ τοῦ πλήθους ἐπαινος. — Μέγιστον ἐστι πρείτων ἀγαθῶν ἀρετὴ. — Μνημῶν ὅπλιτων οὐκ ἐλάσσους ἡσαν οἱ τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ. — Μνήσιον ἐν ἐλαχίστῳ νοῦς ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώποις σώματι. — Τῶν Ἐλλήνων ἀριστος ὁ αὐτοφαδὸς ἦν θρώπων. — Ἀνθρώπῳ δάσιν ἔστι ζώων ἢ ἀνθρώπων ἀρχή. — Ιων. — Ἀνθρώπῳ δάσιν ἔστι ζώων ἢ ἀνθρώπων ἀρχή! οὐκ χείρων εἰς τοῦ οὐ βέλτιστε καὶ καλλιστε ἀνθρώπων!

πατρὸς καὶ παλλίων τοῦ ἀδελφοῦ. — Οὐκ ἔστι διδάσκαλος κρείττων τῆς ἀνάγκης. — Ἐγκώμιον ἀξιώτερον ἢ νίκαι τε αἱ κάλλισται καὶ ἔγρα τὰ πλείστον ἀξια οὐκ ἔστιν. — Άι φωναὶ αἱ ἵσαι διγγύθεν μείζους, πόδρωθεν σμικρότεραι. — Τί ἔστιν ἄλγιον τοῦ φόβου; — Μίνως Ἡσιόδῳ βασιλεύτατος καὶ Ὁμήρῳ δαριστῆς Λιός ἔστιν. — Ή πλείονος ἐπιθυμία χείριστόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἔχθιστον ἄπασιν. — Τὰ θήλεα πάντα ἐν τοῖς θηρίοις τῶν ἀρρένων ἐστὶν ἀθυμότερα καὶ μαλακώτερα καὶ κακουργότερα καὶ ἥπτον ἀπλᾶ καὶ προπετέστερα καὶ περὶ τὴν τῶν τέκνων τρομήν φροντιστικώτερα, τὰ δὲ ἀρρένες ἐναντίως θυμωδέστερά τε καὶ ἀγριώτερα καὶ ἀπλούστερα καὶ ἥπτον ἐπίβουλα. —

IV.

Τοῦ Μαρσίου τὸ εὔρος ἔστιν πέντε καὶ εἴκοσι ποδῶν. — Τοῦ Κύρου στρατεύματος ἦν ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἐλλήνων ὄπλιται μύριοι καὶ τετρακόσιοι, πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηγρόδα ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν. — Θρᾷκες καὶ ἵππεῖς ἡσαν Κλεάρχῳ ἐν τῷ στρατεύματι πλείονες ἢ τετταράκοντα. — Ή Πλάταια ἀπὸ τῶν Θηβῶν σταδίους ἐβδομήκοντα ἀπεστι. — Εξακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἀνδρες ἢ πρώτη τάξις ἦν τῶν Λακεδαιμονίων. — Ἐν Θήβαις ἡσαν ἐν ἱερῷ μεγάλῳ ἀνδριάντες δύο μονόλιθοι ἐπὶ τὰ καὶ εἴκοσι πήχεων. — Ἐπὶ τῆς ἐκκαιδευάτης Όλυμπιαδός Νουμᾶς βασιλεὺς ἦν τῶν Ρωμαίων. — Ἰππεῖς μέν εἰσιν Ἀρμενίοις εἰς δικαιοχίλιον, πεζοὶ δὲ εἰς τέτταρας μυριάδας. — Αιωνεῖς δύδοηκοστῷ ἔτει μετὰ Πλίου ἀλωσιν ἔντεν Ἡρακλείδαις ἐν Πελοποννήσῳ ἡσαν. — Ἐν τῇ πόλει ,ν,γχπβ ἀνθρώποι εἰσιν. — Πλοῦτός σου οὐδὲ ἐκατοστὸν μέρος τοῦ βασιλέως ἐστίν. — Ἐν Θήβαις ταῖς ἐν Αιγύπτῳ ἱερὸν ἦν παλαιότατον

τρισκαιδεκα μὲν σταδίων τὴν περίμετρον, πέντε δὲ καὶ τετταράκοντα πήχεων τὸ ὑψος, εἴκοσι καὶ τεττάρων ποδῶν τὸ πλάτος τῶν τοίχων. — Ἀναξίμανδρος τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὅγδοης Ὁλυμπιαδός γέρων ἦν ἔξηκοντα τεττάρων ἐτῶν. — Ἡ παλαιστή ἐστι τεταρτημόριον τοῦ ποδός. — Λόγων διπτὸν εἶδος, τὸ μὲν ἀληθές, ψεῦδος δὲ τετερον. — Ἐστι τὰ δώδεκα δις ἔξ, τρὶς τέτταρα, ἔξαπις δύο, τετράπις τρία. — Ἐφιῇ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετράς φίλη ἐστίν. — Ἀντιφῶντος χρήματα δημόσια ἐστι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκαιον. — Οἱ πλεῖστοι ἐνναταῖοι καὶ δεκαταῖοι πάρησαν. — Ἡ μνᾶ ἔξαπονς ἐστίν. — Τὸ δίπηχυ τοῦ πηχναίου μετζόν ἐστιν. — Λαρεικὸς ἐκάστι φ παρὰ Κύρου ἦν τοῦ μηνὸς τῶν στρατιωτῶν, λοχαγῷ δὲ τὸ διπλοῦν, στρατηγῷ δὲ τὸ τετραπλοῦν. — Ἀλεξάνδρῳ ἦν στράτευμα τρισμυρίων πεζῶν καὶ πεντακισχιλίων ἵππεων, ἐφόδιον δὲ οὐ πλέον ἐβδομήκοντα ταλάντων καὶ τριάκοντα μόνον ἡμερῶν τροφή. Λαρεικῷ δὲ στρατὸς ἔξηκοντα μνιάδων. — Τέρων ὁ Συρακουσίων τίραννος γέρων δύο καὶ ἐννενήκοντα ἐτῶν βασιλεὺς ἦν. —

V.

Ἐγὼ ἀδελφός εἰμι σου· σὺ γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς νιός, καὶ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἡμῶν ἐστιν. — Ἡμεῖς φίλοι ἐσμὲν ἀλλήλοις. — Υμῶν οἱ παῖδες φρόνιμοι εἰσιν. — Οἱ δοῦλοι ἡμῶν μεθήμονές εἰσιν, οἱ δὲ ὑμέτεροι πιστοί. — Οὐδὲν οὖτως ἡμέτερον ἐστιν ὡς ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. — Οἱ ἀκρατεῖς σφίσιν αὐτοῖς βλαβεροί εἰσιν. — Τὸ ἀγαθὸν καθ' ἔαντὸν καλὸν. — Κακὴ νῷην ἦν βουλή, νῷη γὰρ ἄφρονες ἡμεν. — Τυραννὸς χρῆμα σφαλερόν, πολλοὶ αὐτῆς ἐρασταί εἰσιν. — Φίλος νῷην ἦν ὁ θεός. — Κατὰ τούτους τοὺς νόμους καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ ἡ κρίσις ἐστίν. — Τίνες ποτέ εἰσιν οὗτοι; — Ἐκάστι φ λυπηρόν ἐστιν ἡ τῶν περὶ αὐτὸν κακῶν ἀνακάλυψις. — Τοιοῦτος

ἔκαστος ἐστιν, δόποιοι αὐτοῦ οἱ φίλοι. — Ἀνθρωποι αὐτοὶ ἔαντοῖς πολέμιοι εἰσιν. — Οὐκ ἔστι σοφός, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός — Τῶν νοσημάτων τὰ μέν ἐστιν δέξα φύσει, τὰ δὲ χρόνια. — Τίνι ἀλλω ἀδελφὸς ἀγαθὸς οὗτος καὶ λὸν ὁςἀδελφός; — Παρὸς οἵς πλεῖστοι νόμοι, παρὰ τούτοις καὶ βίοι μοχθηροῖ. — Οὐκ ἔστιν, φ οὐκ ἐπιθυμίαι εἰσίν, ἀλλαι ἄλλοις, οἵς δὲ πλεῖσται, οὗτοι πονηρότατοι. — Ο αὐτὸς αὐτῷ ἀνόμοιον ἐστιν, τοῦτο οὐ τῷ ἀλλῷ ὅμοιον ἢ φίλον ἐστίν. — Τὸ ἔλαιον τοῖς μὲν ἔξωθεν τοῦ σώματος ἀγαθόν ἐστιν τῷ ἀνθρώπῳ, τοῖς δὲ ἐντὸν ταύτον τοῦτο κάκιστον. — Λέοντες καὶ τάλλα, ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα θηρία, ἐν τῇ Νύσῃ εἰσὶ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅρεσιν ἐν τανύτῃ τῇ κάρδᾳ. — Ἐκεῖνος εὐδαίμων, φτινι παῖδες ἀγαθοί. — Ἀνθρώπῳ οὐδὲν θανάτου φοβερώτερον. — Ἔν τινι νεῷ Λιὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν. — Οσαι ἐπιθυμίαι, τόσοι δεσπόται. — Πηλίκος οὗτος ἀνήρ; — ἡλίκος δ φίλος σου. — Ποίου ἀνδρὸς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐστί; τούτου, οἷος οὐδεὶς ἄλλος. — Όποιος τις ὁ πατήρ σου; — ἐμοῦγε τοῦδε ἀνήρ ἐστιν ἀγαθός. —

VI.

1. Ἐγὼ δουλεύω, σὺ ἐλεύθερος εἶ. — Κύρος βασιλεύει. — Ο φίλος μοι ἐπίστενε. — Λιὰ λόγων τοὺς ἀνοήτους παιδεύομεν — Ὁμηρος τὴν Ἔω φιδοδάκτυλον καὶ ἡριγένειαν ἀπαγορεύει. — Άιας καὶ Τεῦχος καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπράτευσαν. — Ἀγησίλαος τὸ ἐπίχαρι οὐ σκώμμασι, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπειηδενεν. — Μὴ δουλεύετε ταῖς ἐπιθυμίαις. — Οἱ φιλάργυροι τοῖς παισὶ τὴν φιλοπλονίαν ἐμφυτεύονται. — Άει ἀλήθευε. — Τῷ σώματι ἡ φύσις δονλεύειν κελεύοι. — Εἰς ἔκαστος ἐν μὲν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οὐ. — Τῷ κολακεύοντι μὴ πίστενε. — Ἀπόλλων ἐτόξενε καὶ λατρὸς ἦν. — Ο Ασκληπιὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἥπιοις

φαρμάκοις ἐθεράπευον τοὺς ἀδόκωτους. — Οὐθέμις τὰς ἀπόδημας ἔξαγορεύειν. — Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη. — Ἐγον ἐστὶ μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχεῖ χρόνῳ λῦσαι. — Χαροίας, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, πολλάκις ἐνήδρευσε τοὺς πολεμίους. — Ὁ Σωκράτης οὐχ ἱκέτευσε τοὺς δικαστὰς μετὰ πολλῶν δακρύων, ἀλλὰ πιστεύσας τῇ ἑαυτοῦ ἀβλαβείᾳ ἐκινδύνευσε τὸν ἔσχατον κίνδυνον. — Περὶ τῶν γέρμων Ἀηγανείρας Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐπέλασεν. — Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ πάντος δεδυνάστευκε κόσμον. — Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι τοῖς πάθεσι δουλεύοντα. — Πολλοὶ οὖνοι πολυτελεῖς θηρεύουσι. —

2. Ἄνεν δύμονοίας οὐκ ἄν εν πολιτευθείη πόλις. — Τηρούννείσας ἔτη τρία Ἰππίας Ἀθηναίων καὶ πανσθεῖς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν ἐβούλευτο περὶ τῶν πραγμάτων. — Ο μεθυσθεὶς ὥσπερ παῖς ἐστιν. — Ἐπιτερπής ἡ μηνή τῶν ἀπολελαυνμένων. — Κέρατα ξών, ὅταν πρισθῆ καὶ καταξεσθῆ, διαφανῆ ἐσιν. — Άνο ἀδελφὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πεπαίδευσθον. — Ἐὰν τοιοῦτος ἀνὴρ τὴν πολιτείαν ἐπιτηδεύῃ, αὐτῇ εὐ βεβούλευσται. — Οἱ στρατιώται τῶν σπονδῶν λιθεισῶν εἰς τὴν ἡμετέραν γῆν ἐπορεύοντο. — Παυσανέων τῶν ὅμβρων θεριῶν παύεται ἡ τοῦ Νείλου πλημναίς. — Ὅπο Μηδείας ὁ ἀδελφὸς ἐφρονεύετο. — Ζρίων ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη — Κράτιστός ἐστιν, ὅστις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται. — Πεπαίδευσαι ἵκανῶς καὶ τῇ φύσει εὐ πέφυκας. — Τοῦ ἔνεκεν Ὁμηρον οἴει τὸν Ἀγαμέμνονα προξαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν; — Παρὰ ίερὰ καὶ οἰωνοὺς μὴ κινδυνεύσῃς. — Οἱ τύραννοι πάντες πανταχῇ ὡς διὰ πολεμίας πορεύονται. — Ἐν πολέμῳ ἀποκειμνεύστεαι τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. — Οἱ Ἀθηναίων τύραννοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν· τού-

των οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσὶ ἵσχυον. — Πέλοψ οὐχ ιηριάτων πλήθει μᾶλλον ἢ παίδων μέγιστον ἵσχυσε τῶν ἐν Πελοποννήσῳ βασιλέων. — Ὑσθη ποτὲ σταγόσιν αἷματος ἢ τῶν Ρωμαίων πόλις. — Οἱ Σάμιοι ποιεῖς ὑπὸ Περικλέους ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν. —

3. Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει. — Ὄτις ἐκὼν ἀδικεῖ, πακός ἀνήρ. — Ζήτει σεαυτῷ ἄλλην βασιλείαν, αὕτη γάρ σε οὐ χωρεῖ. — Θάρδει, πάντα ἔσται καλῶς. — Άρχῃ τοῦ νικᾶν τὸ θαρδεῖν. — Πολλοὶ οὐ διὰ τὸ πονεῖν, ὀλλὰ διότι μηδὲν ἔστιν ὃ τι ποιῶσιν, ὑπνον ἐπιθυμοῦσιν. — Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ βασιλεῖς τιμῶντες τοὺς φιλοσόφους αὐτοὺς τε κοσμοῦσι κάκείνοντας. — Ἀρίστιππος πᾶσι θαρδούντας ὡμίλει. — Άι τοῦ Αανάου θυγατέρες εἰς πίθον τετρυπημένην ὕδωρ ἀεὶ ἐπήντλουν. — Ο Κάτων τῶν νέων μᾶλλον ἥγάπτα τοὺς ἐρυθριῶντας ἢ τοὺς ὁχριῶντας. — Παντὶ τῷ ὁρμῶντι πρὸς τὸ ἀγαθὸν συνεργεῖ ὁ θεός. — Ο Ζεὺς τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῦ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ. — Οἱ ἀνθρώποι τὸ παλαιὸν ἐν ἄντροις ὕκονν. — Εα ἐκαστον ὅπου ἐπιθυμεῖ ζῆν. — Μίσει τὸν κολακεύοντα ὥσπερ τὸν ἐξαπατῶντα. — Ο ἐν δίκαιος καὶ στάσεσι καὶ ἀγῶσι πρὸς ἀδελφοὺς ἐγγεγηρακώς, εἴτα τοὺς νιὸντος δύμοντος παρακαλῶν, ἀσθενῆ ποιεῖ τοῖς ἔργοις τὸν λόζον. — Εκάστη ἥδονή καὶ λύπη προσηλοῖ τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾶ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ. — Κοινὴ πατρὶς ἀνθρώπων ἀπάντων ὁ κόσμος ἐστὶν, ὥσπερ ἦσιον ὁ Σωκράτης. —

4. Φιλίαν ἡ φύσις τοῖς παισὶ τε πρὸς γονεῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐμπεποίηκεν. — Πολλοὶ πρὸν πεινῆν καὶ διψῆν σίτουν ἐπιθυμοῦσι. — Νικίας ὁ ζωγράφος οὗτος ἦν φιλόπονος ὥσπερ πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκεῖας εἰ-

ἡρίστηκεν. — Μὴ κακόν τι ποιήσῃς. — Λιογένης ὡμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς. — Οὐ πάποτε ἔγῳ πράξεως ἀπώκνησα οὐδὲ πρὸς κίνδυνόν τινα ἀπεδειλλασσα. — Κέρδος μὴ σε νικάτω. — Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Κλεῖτον μεταξὺ δειπνοῦντα ἐξόνευσεν, ὅτι τὸν Φίλιππον πρὸς τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησεν. — Οἱ τὰ σώματα κινεῖν μετὰ δειπνοῦν ἀξιοῦντες οὐδὲ φόμοις τοῦτο ποιοῦσι, ἀλλὰ περιπάτοις. — Παλαιμήδης διὰ σοφίαν ἐφθονεῖτο ὑπὸ Όδυσσεως. — Ἐν πολέμῳ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται. — Τὰ τῶν νικωμένων ἐστὶ τῶν νικώντων. — Τὰ αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται ὑπὸ τῶν πονηρῶν. — Ἡ γῆ πόλεις καὶ γεωγραΐας καὶ φυτοῖς ἡμέροις διακεκοσμένη καὶ ἡ θάλαττα πλεομένη καὶ αἱ νῆσοι κατοικούμεναι τάχα δουλοῦνται ὑπὸ τῶν πολεμίων. — Τηφλοῦνται τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον. — Ὅσις πλούτιος καὶ χρήμασι δουλεύει καταφρονεῖσθω. — Οἱ λακεδαιμόνιοι ἐμάχοντο ἐστεφανωμένοι. — Ὁ Μίνως ἴστορεῖται πρῶτος θαλασσοκρατῆσαι. — Πᾶσα μὲν ἀποικία τιμῇ τὴν μητρόπολιν, ἀδικούμενη δὲ ἀλλοτριοῦται. — Ἀλέξανδρος ὑπὲρ ἐλευθέρων ἀνδρῶν προσκυνεῖσθαι ἥσκειν, καὶ, τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμεῖτο τὰ τῶν νενικημένων. —

5. Οἱ Θηβαῖοι τὸν Πελοπίδαν πατέρα καὶ σωτῆρα καὶ διδάσκαλον τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων ἀγαθῶν ἀπεκάλουν. — Ἀττικός τις ἐνεπάλεσε τῷ Λιογένει, ὅτι λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν παρ’ ἐκείνοις οὐκ ἦν. — Οἱ τὴν ἄνυδρον χώραν κατοικοῦντες Ἀραβεῖς διατελοῦσι ἀδούλωτοι. — Ὁ λημόκριτος ἀπάντων κατεγέλλει, ὅθεν καὶ Γελασῖνον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ Ἀρδηρῖται. — Ὁ ἀλαζῶν καταγελάται καὶ καταφρονεῖται. — Ὁ Νεῖλος, δὲς τὸ παλαιὸν Αἴγυπτος ἐκάλειτο, δεῖ ἐπ’ εὐθείας πρὸς ἄρκτους μέχρι τοῦ καλουμένου χωρίου ἀέλτα, εἴται τελευτᾷ. — Οὐ φοβεῖται θάλατταν ὁ μὴ πλέων οὐδὲ πόλεμον ὁ μὴ στρατεύμενος οὐδὲ συκοφάντηρ ὁ

πένης. — Οἱ τῶν Ηεροῦν παῖδες οὐ παρὰ μητρὶ ἐσιτοῦντο, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ. — Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα ποιοῦ ἐταῖρον. — Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ὀλεανὸν ὄρον ἐποίησατο τῆς ἀρχῆς, καὶ Πῶδον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα ἐχειρώσατο. — Σωκράτης οὐδένα πάποτε ἡδίκησεν οὐδὲ χείρω ἐποίησε, βελτίους δὲ ποιεῖν ἐπειράτο ἀεὶ τοὺς αὐτῷ συνόντας. — Ὁ συγγραφεὺς ἐλεύθερος ἐστω τὴν γνώμην καὶ μὴ φοβεῖσθω μηδένα. — Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδεντοι ἐν τοῖς πράγμασι διαπλανῶνται. — Φίλους κτῷ μὴ πάντας, ἀλλὰ τῆς σῆς φύσεως τοὺς ἀξίους. — Ὁ Πέρσης ἐξεστράτευσεν ὡς δουλωσόμενος τὴν Ἑλλάδα. — Οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ ἀρμασιν ἐχρῶντο. — Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης δίδυμοι ἀδελφοὶ ἡσαν, ὁ μὲν Θηνητός, ὁ δὲ ἀθάνατος· καὶ ὅτε ἐτελεύτησεν ὁ Κάστωρ, ἐλυπεῖτο ὁ Πολυδεύκης· ὁ δὲ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὸν ἐποίησεν ὥστε τοὺς δύο ζῆν μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν. — Ὁ Φίλιππος προδοσίας ὕνουμενος τὰς νίκας τῶν πολεμίων ἐκράτει. — Πάνυ μοι δοκεῖ ἀγρονος εἶναι τὸ τῶν μὲν ἰδίων ἀμελεῖν, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἐπιμελεῖσθαι. — Ὁ Αυκοῦργος πᾶν νόμισμα χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν ἡκίσθωσεν.

VII.

1. Ἔνιοι ἀπαντα τῆς δόξης ἔνεκα πράττουσι. — Τῆς Ἀγησιλάου ἀρετῆς καὶ δόξης οὐδὲ φάδιον ἐπαινον γράψαι. — Καλόν ἐστιν ἀντὶ Θηνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλαξασθαι. — Τρέφεται ἡ ψυχὴ τοῖς μαθήμασιν. — Πολλάκις ἐν προσώπῳ φιλανθρώπῳ καὶ ἵλαιρῳ δεινότης τοῦ θεοῦ κεκρυμμένη ἐστίν. — Φίλιππος ὑπὸ τοξότου Ἀμφιπολίτου ἐν Ὁλύνθῳ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπικέκοπται. — Πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἀρετὴ ὑπείκει. — Πολλὰ ἀγαθὰ ἀποκεκρυμμένα ἐστὶν ἐν τῇ γῇ. — Ὁ Σόλων πολλοὺς νόμοις τοῖς Ἀθηναίοις γέγραψε. —

Χαλεπὸν τὰ τῶν φυλαττομένων πλέπτειν. — Κάλλιστον τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν καλὸν ὡφέλιμον, τὸ δὲ αἰσχρὸν βλαβερόν. — Τοῦ συγγραφέως ἔργον ἐν, τί πέπρακται λέγειν καὶ ὡς ἐπράχθη. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ὑπὸ Γαλατῶν κατεκόπη. — Ό Σιμωνίδης ἐν ταῖς ἴστορίαις τὰς πράξεις Λιώνος τοῦ τὴν Διονυσίου τυραννίδα παύσαντος κατατέταχεν. — Νόμος ἦν τῶν Ἀθηναίων· ὁ τοὺς γονέας τύπτων ἢ μὴ τρέφων ἀπιος ἐστω. — Ήντος ἔργων ψευδῶν εἴσαντὴν εἰς τὴν Θάλατταν. — Λιόδωρος ὁ ἴστοριογράφος ἐν βιβλίοις ἔνδεκα ἀναγέργαφε τὰ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῆς Ἀλεξανδρον τελευτῆς. — Ό Αυκοῦνγος πάσης νομοθεσίας ἔργον εἰς τὴν παιδείαν ἀνήψεν. — Τὸ χρυσίον ἐκ πολλοῦ βάθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι. — Νόμῳ τε καὶ ἀρχοντινού εἰκεν κόσμιον. — Άια τί σφῷ ἀδελφῷ δύτε τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλοιν οὐ πράττετον; — Φύλαττε πίστιν ἐν πᾶσι καὶ μὴ δόλονς δάπτε.

2. Οἱ ἀρχαῖοι τῶν Αἰγαίων βασιλεῖς ἔγρα μεγάλα καὶ θαυμαστὰ διὰ τῆς πολυχειρίας κατεσκευάσαντες ἀθάνατον τὴν ἑαυτῶν δόξαν ἐποιήσαντο. — "Οστις ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος ἥδονῶν ἀρχεται καὶ διὰ ταύτας μὴ πράττει τὰ ἀγαθὰ, τοῦτον ἥκιστα ἐλεύθερον εἶναι νομίζω. — Ό Ελλήσ-ποντος ἀπὸ τῆς Ἑλλῆς Φοίξου ἀδελφῆς ἀννομάσθη. — Τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως ἔξειργασθη ἐν πενταετίᾳ. — Άι τῶν βασιλέων θῆκαι ἐν Αἰγαίῳ θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι ἦσαν. — Ἀχάριστος ἀνὴρ μὴ νομίζεσθι φίλος. — Εἰδούλους νομίζομεν οἴτινες ἀν αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς ἄριστα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶσι. — Κάστωρ καὶ Πολυδευ-κῆς ἐξ ἀνθρώπων ἡγανίσθησαν. — Ἀνθρώπος πρὸς χρηματισμὸν τραπόμενος κατὰ σμικρὸν φειδόμενος καὶ ἔγραξόμενος χρῆματα ἔνλλεγεται. — Κολαστέον τοὺς ἀδίκους, κωλυτέον δὲ τοὺς ὑβρίζειν βουλομένους. — Πλούτιζε τοὺς γίλους, σαντὸν

γὰρ πλούτιεῖς. — Πρὸ τῶν Τρωικῶν οὐδὲν κοινῆ εἰργάσατο ἡ Ἑλλας. — Ό παλαιὸς λόγος ἀληθῆς ἐστι, ὃς ὅμοιος ὅμοιῷ ἀεὶ πελάζει. — Τὸ μὲν χρυσίον ἐν πυρὶ δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις βασανίζομεν. — Τὸ πράττειν τοῦ λέγειν βέλτιον. — Πρὸ τελευτῆς μακάριες μηδένα. — Εἴ τις λέγοι μὲν τὰ ἄριστα πράττοι δὲ τὰ καλλιστα, δικαίως ἀν οἱ ἀνθρώποι νομίζοιεν αὐτὸν ἀνδρα ἀγαθόν. — Ἡρακλῆς τὸ τῆς Ὑδρας σῶμα ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς διστοὺς ἔβαιψεν. — Ή φύσις τὸν μὲν καλόν, τὸν δὲ ἀμορφὸν παρεσκευάσειν. — Ἀφίων ἄστας θρῆνόν τινα ἔργων ψευδῶν ἑαυτὸν εἰς τὴν Θάλατταν. — Ό Προμηθεὺς λέγεται τοὺς ἀνθρώπους ἀναπλάσαι καὶ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κλέψαι καὶ ἐν νάρθηι πρὸς ἀνθρώπους κομίσαι. — Οἱ Γίγαντες πέτρας καὶ δρῦς ἡμένας εἰς οὐρανὸν ἤκροντιζον. — Μὴ μέρμην ποτέ ινα πρὸν ἔξετάσης αὐτόν. — Λόγισαι πρὸς ἔργον. — Προσετέτακτο πᾶσι τοῖς Αἴγυπτοίσις ἀπογράφεσθαι πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ἀπὸ τίνων ἔκαστος πορίζεται τὸν βίον. — Μὴ ἐρίζετε πρὸς ἀλλήλους καὶ μὴ ταράττετε ἡμῖν τὴν συνονόσιαν. — Οἰνόη οὐσα ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετέχιστο. — Κακισθέντας ὑμᾶς οὐδεὶς εὑμενῶς ὑποδέξεται. — Ξένῳ σιγᾶν πρεπεῖτον ἢ κεκραγέναι. — Ἐπὶ μὲν ἐπῶν ποιήσει Όμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ τραγῳδίᾳ Σοφοκλέα. — Άεὶ δὲ σωθεῖς ἐστιν ἀχάριστος φύσει. — Ό Σόλων τὴν βουλὴν ἐπίσκοπον πάντων καὶ φύλακα τῶν νόμων ἐκάθισεν. — Μονοικῆς ἀγὼν ἦν ἐν Αἴδην καὶ πολλοὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων. — Ό κόσμος ἔστιν θεάτρο. — Ό Φειδίας ἐπλασε τὸν Άια. — Εὐρυσθεὺς τῷ Ἡρακλεῖ ἄλλους τε πόνους ἐπέταξε καὶ τὸ τὰς Στυμφαλίδας ὅρνιθας ἐκδιώξει. —

3. Ό Τιβήριος ἥγαλλετο τῷ ἔξαπαταν καὶ τῷ πλάσασθαι ψευδῆ. — Ό Ξενοφῶν τοῖς στρατιώταις μὲναι ἐπὶ

τὸν ποταμὸν παρήγγειλεν, ἐπειδὰν δὲ ὁ σαλπιγκῆς σημήνη τὸ πολεμικὸν διαπερᾶν πάντας ὅτι τάχιστα τὸν ποταμόν. — Σπείροντος Ιάσονος δράκοντος δδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. — Οἱ παλαιοὶ τοις θεοῖς ἔθυσαν καὶ ἄλλας αὐτοῖς τιμᾶς ἀπένειμον. — Ἀνὴρ ἀγαθὸς χαλεπῶς ἀν δουλείαν ὑπομείναι. — Μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ νευκημένοι. — Τῇ τῶν ἀδελφῶν δμοφοσύνῃ καὶ γένος καὶ οἰκος ὑγιαίνει καὶ τέθηλε. — Ὁμηρος λέγει, τὸν Νέστορα ἐπὶ τρεῖς γενεᾶς τὸν βίον παρατείναι. — Ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς φιλαργυρίας φροντίδων μαραίνεται τὸ φιλότιμον καὶ τὸ φιλάνθρωπον. — Πολλάκις ὁ δεσπότης πληγάς μοι οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινε καὶ κόμην ἔτιλε καὶ κατὰ κόρδης ἐπάταξεν. — Πολλάκις οἱ ἀνθρώποι τῆς ἐλπίδος ἐσφάλησαν. — Πανσανίας ἐπαρθεὶς ταῖς εὐτυχίαις τὴν τῶν Περσῶν τρυφὴν ἔμιμησατο. — Ὑλας ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι ὑπὸ Νυμφῶν ἥρπάγη. — Ἡρα δύο δράκοντας ἀπέστειλε ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ἐτι βρέφος ὄντα. — Λημώνιας, ἐρωτήσαντος τίνος, ὅποια νομίζεις εἶναι τὰ ἐν ἦδον; περίμεινον, ἔφη, κάκεΐθέν σοι ἀποστελῶ. — Χαλεπόν ἐστι διακρῖναι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον. — Ἐλένη μέγαν ἴστὸν ὑφαινει καὶ πολλὰς τῶν Ἀχαιῶν τε καὶ Τρώων μάχας ἐνέπτασσεν. — Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας μεγίστη φανείη ἂν ἡ Ἀσία. — Ο τὴν ψυχὴν κεκαθαριμένος μᾶλλον ἐστι κεκοσμημένος ἢ ὁ καλὰς ἐσθῆτας ἐνδυόμενος. — Ἀπόλλων ἐκέλευσε τοὺς Ἀθηναίους ἀμύνασθαι ἔντινω τείχει. — Ἀγησίλαος ἐνετείλατο τοῖς περὶ αὐτὸν μὴ ποιήσασθαι τὸν σώματος αὐτοῦ εἰκόνα. — Αἰενέμαντο τὴν ἀρχὴν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλούτων. — Εὐαγόρας οὕτως τὸν βασιλέα ἡμῶνατο καλῶς, ὥστε ἀειμνηστον εἶναι τοῦτον τὸν πόλεμον. — Ἀγαμέμνων τὸν ἐπὶ Τροίαν στόλον ἤγειρεν. — Πολλάκις ἀπειρία τοὺς ἀνθρώπους ἐσφρήλεν. — Άλλος ἡ κιθάρα ἡ χορδὸς ἥψιφραινε τὸν Ἀριστοτέλην. — Οἱ Ἐπιδέμνιοι ὑπὸ πολέμου

τινὸς τῶν προσοίκων βαρβάρων ἐφθάρησαν. — Άλσχυνθείην ἀν, εἰ φανείην μᾶλλον φροντίζων τῆς ἐμαντοῦ δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. — Διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον ἐστὶ φῶς. — Ξέρησης ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον σιρατιὰν ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. —

VIII.

1. Μόνος ὁ νοῦς παλαιούμενος ἀνηρᾶ, καὶ ὁ χρόνος, τὰλλα πάντα παλαιῶν, τῷ γῆρᾳ προστίθησι τὴν ἐπιστήμην. — Τί, ὡς μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; οὐ δὲ τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντίθετε; — Ἐν τῷ στόματι τῶν νεκρῶν δριολόν, τὸ ναῦλον τοῦ Χάρωνος, οἱ Ἑλληνες ἐτίθεσαν. — Ο Αημοσθένης συνετίθη τρεῖς λόγους κατὰ Φιλίππου. — Νόμους γεγραμμένους ὁ Αυκοῦργος οὐκ ἔθηκεν. — Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεός τεθεικεν. — Τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ἕστιατον τίθει. — Ο Αυκοῦργος τοὺς πολίτας τὴν χώραν ἀπασαν εἰς μέσον θεῖναι ἐκέλευσεν. — Η τύχη τὸν μὲν βασιλικῶς διεσκεύασε πάραν τε ἐπιθεῖσα καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι, τῷ δὲ οἰκέτου σχῆμα περιέθηκεν. —

2. Η περία τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰς τέχνας δεινοτέρους καθίστησι. — Τοὺς μὲν κενοὺς ἄσκους τὸ πνεῦμα διτίστησι, τοὺς δ' ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἴημα. — Οἱ ἀνδριάντες οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατετραμμένοι εἰσίν. — Τὸν Προμῆθέα ὁ Ζεὺς ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸν ἀετὸν αὐτῷ παρακατέστησε τὸ ἥπαρ δσημέραι πολάψοντα. — Αριστῶντι Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχὲς ἔλεγον κύνον, κύνον ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ὑμεῖς ἐστε κύνες, οὐ με περιεστήκατε. — Ἐν κυνδύνῳ μετὰ τῶν φίλων σιῆμαι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐστι. —

3. Φίλος πάντων τῶν ἀγαθῶν μεταδίδωσι φίλῳ. — Πολλοὶ τὰ χρήματα τοῖς παισὶ φυλάττουσι καὶ θησαυρίζουσιν, οἵς ζῶντες οὐδὲν μεταδίδοσιν. — Μηδενὶ κακὸν ἄντι κακοῦ ἀπόδος. — 'Ο θεός μόνον τῶν ζώων ἀνθρωπον δῷθὸν ἀνέστησε τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις πόδας ἔδωκε, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσι, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας προσέθηκε. — Μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι μάχην οἱ Αακεδαιμόνιοι Εὑρυβιάδῃ μὲν ἀνδρίας Θεμιστοκλεῖ δὲ σοφίας ἀριστεῖον ἔδοσαν. — Οὐδέν τριῶν οὐδὲν ὑμᾶς ἡδίκητα, ὡς ἀνδρες, ὑμεῖς δὲ ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος. — Τῶν ὅντων ἀγαθῶν οὐδὲν ἀνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδόσασιν ἀνθρώποις. — Τῷ Τέλειον ἐν ἄδου πόνος ἀπαντος ἦν δίκην διδόντι τῆς μεγαλανχίας. — Τὸν κλέος, οἰνὸν παρέδοσαν πατέρες, τοιοῦτο καὶ παισὶν ἐμοὶς παραδώσω. — 'Ο Περικλῆς ὑπὸ πλείστων τε καὶ μεγίστων συμφορῶν τὸ φρόνημα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς οὐ προύδωκε. — Άξιοὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἀν ἐτέρῳ δοίην. —

4. 'Ο Κικέρων ἐπέδειξε τοῖς 'Ρωμαίοις, ὅσον ἥδονῆς λόγος τῷ καλῷ προστίθησι καὶ ὃι τὸ δίκαιον ἀγίτητον ἔστιν, ἀν δῷθῶς λέγηται. — Μὴ ἐπὶ μικροῖς δξύθυμον σεαυτὸν δείκνυ. — 'Υδατος δοιαὶ τὸ πῦρ κατασβεννύασι, δῷγχην δὲ ἔπος ἀβρόν. — Αείξουμεν τοῖς πολεμίοις, ἄλλους αὐτῶν κρείττους εἶναι, ἦν θεός θελγ. — 'Ο Σκύθης, πάσας τὰς θυσίας ἀφείς καὶ ἡγησάμενος ταπεινάς, αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους τῇ Αρτέμιδι παραδίδωσι. — 'Αρτεμις Οἰνεῖ Καλνδῶνος βασιλεύοντι μηρίσασα κάπτοντο ἐφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ δώμη, ὃς τὴν τε γῆν ἀσπορον ἐτίθει καὶ τὰ βοσκήματα διεφθειρεν. — Ζεὺς ἐς Κρήτην ἐκτεθεὶς ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη. — 'Ο Ερικθόνιος ἐκ τῆς γῆς ἀνεδόθη. — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα παρὰ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Οἱ βασιλεῖς

τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐν κακουργίᾳ καταδικασθέντας καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντας παραδιδόσαι πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. — Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οἱ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο ἐκ τῶν ιερέων ἢ ἐκ τῶν μαχίμων. —

5. Καταλυθέντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν δλιγαρχίαι καθίσταντο. — Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις. — 'Ο Ξενοφῶν ἴστιος, τὰς Ιωνικὰς πόλεις, αἱ τὸ ἀρχαῖον Τισσαφέροντος ἥσαν, ἐκ βασιλέως αἰτῶ δεδομέναι, ἀποστῆναι πρὸς Κύρον ἀπάσας. — 'Ο Καῖσαρ τὰς τοῦ Πομπηίου εἰκόνας ἐκέλευε ἀνασταθῆναι, καὶ ἀνεστάθησαν. — 'Ελεγε δὲ ὁ Κικέρων, ὅτι ταύτη τῇ φιλανθρωπίᾳ Καῖσαρ τὸν μὲν Πομπηίου ἴστησι, τὸν δ' αὐτοῦ πάγγυνσιν ἀνδριάντας. — Οὐδένα αἱμείνω θησαυρὸν καταθήσῃ τοῖς παισὶ τῆς αἰδοῦς. — Μίλων διωκόμενος φόνου τὸν Κικέρωνα παρεστήσατο συνήγορον. — 'Ο Κλεισθένης τὴν τῶν Πεισιστρατῶν τυραννίδα κατέλυσε καὶ νόμους ἔθετο. — 'Ο τῶν πλείστων βίος μελλησμῷ παραπόλλυται. — Άλεξανδρος ἀπέδοτο πάντας τοὺς ἐλευθέρους Θηβαίους. — Ἐν Σπάρτῃ τοῖς ἐφόροις οἱ βασιλεῖς ὑπεξανίσταντο. — Τοῦ συγγραφέως ἔργον ἔστιν εἰς καλὸν διαθέσθαι τὰ πεπραγμένα. —

6. Πύρρον δόρατι πληγέντος αἱ χεῖρες τὰς ἥνιας ἀγήκαντο. — 'Ο Πλάτων τοῖς μεθύνουσι συνεβούλευε κατοπιρίζεσθαι ἀποστήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης. — Οἱ ἀνθρωποι πολλάκις τοῦ ἀδυνάτου ἐφίενται. — 'Ο Πίττανος κατέθετο τὴν ἀρχήν. — Απόθου τὸ οὔεσθαι αἱμείνω εἶναι τῶν ἄλλων. — Τὸν Κύρον ἐπι παῦδα ὄντα οἱ ἥλικες παῖδες βασιλέα ἑαυτῶν ἐστήσαντο. — Λῆλος τὸ παλαιόν, ὡς φασι, νῆσος ἦν πλανωμένη καὶ ἀφανῆς. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος φήσαντος σιηθεὶ, ὡς νῆσος, εἰστήκει ἡ νῆσος. — Αια-

βόητοι εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρῖται· οὐ γὰρ ἔξῆν οὐδὲ ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι αὐτῶν, ὅπως αὐτοῖς ἀθρόυβοι εἰσιν οἱ υπνοι. — Οἱ εἰς ἄδον καπιόντες οἰκιώζουσιν ἄπαντες. — Ὁ Σωκράτης ἀεὶ ἦν ἐν τῷ φανερῷ προτε
τε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ἦει, καὶ πληθυσμῆς τῆς ἀγορᾶς ἐκεῖ φανερὸς ἦν, καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς ἡμέρας ἦν, ὅπου πλείστοις μέλλοι συνέσθεσθαι. — Οἱ Ἀθηναῖοι αὐτόχθονας ἑαυτοὺς εἶναι καὶ τὴν πόλιν ἑαυτῶν προτέραν τῶν ἄλλων οἰκουσθῆναι ἐφασαν. —

7. Ὁ τι ἂν τῇ ψυχῇ δῷς, διὰ παντὸς τηρεῖς βίου. — Οὐδεὶς ἔστιν ἀνθρώπων, φίλος Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδῷ. — Ἐνιοὶ φασιν ἐπὶ Σκύρου τὰ Ἰσθμια τεθῆναι. — Γῇ ἀγανακτοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρατον διρθέντων παῖδων, πειθεῖ τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ οἱ δὲ Θεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται. — Άναξίλας πρὸς τὸν Θευμάζοντα διὰ τι οἱ ἐφοροὶ τοῖς βασιλεῦσιν οὐχ ὑπεξανίστανται, καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν βασιλέων καθιστάμενοι, ἔλεγε· διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, δι’ ἦν ἐφορεύουσιν. — Τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐν Κόλχοις ἦν Ἀρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφοροεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀντιπονοῦντος. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ἔρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κρανῆς εἰς χίονα πολλὴν παρειμένον ἐνεβρόχισεν. — Οἱ πλοίσιοι πολλάκις ὑψῷ ἥδοντις διηγεοῦς μὴ συνίενται τῆς εὐτυχίας. — Μοχθηροῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπιγράψαντος· μηδὲν εἰσίτω κακόν, λιογένης, δὲ οὐν κύριος, ἐφη, τῆς οἰκίας ποῦ εἰσοι; — Πολέμον προσιόντος ἐπίωμεν τοῖς ἀντιτεταγμένοις. — Τὸ ἐμὸν σῶμα, ὡς παῖδες, λέγει Κῦρος τελευτῶν, ὅτε ἀν τελευτήσω, μήτε ἐν ἀργύρῳ, μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ, ἀλλ’ ὡς τάχιστα τῇ γῇ ἀπόδοτε. Τὶ γὰρ τούτου μακαριώτερον, τοῦ γῇ μιχθῆναι, η πάντα μὲν τὰ καλὰ, πάντα δὲ τὰ γαθὰ φύει τε καὶ τρέψει; —

IX.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσκου ὅπου αὐχειον αὐτὸν ὅψοιτο, ἐψη ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὅψομαι. — Τῷ Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι ὁ ποτέρων τῶν ὄδῶν τράπηται ἐφάνησαν δύο γυναικες ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Κακία. — Ἀνθρωπε, πρῶτον ἐπίσκεψαι, ὅποιόν ἔστι τὸ πρᾶγμα· εἴτα τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε εἰ δύνασαι βαστάσαι. — Ἐν Πέρσαις ἦν τις ἐλλίπη τι τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἔκαστον, καὶ τῶν ἄλλων δι βουλόμενος οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκούσαντες ἐκκρίνουσιν· ὁ δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμος διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. — Μετὰ τὴν μάχην οἱ μὲν ἄριστοι τῶν πολεμίων περὶ τὸν στρατηγὸν τὸν νεκρὸν ἀθρόους ἐκείντο, οἱ δὲ ἄλλοι κήρυκα πέμψαντες εἶπον, ὅτι ἀπίστεν ἀν, εἴ σφισιν ἀσφάλειαν ἀπιοῦσι διδοῦμεν. — Οἱ Κάτων ἀνδριάντα ἑαυτοῦ οὐκ ἐῶν γενέσθαι, μᾶλλον, ἐψη, βούλομαι πινθάνεσθαι τινας, διὰ τι μον ἀνδριάς οὐ κεῖται ἡ διὰ τι κεῖται. — Εὖ ἴσθι, οἱ διάφανοις ὡν συ πλούσιος τάχα πένης ἔσῃ. — Βίας συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χειμαζομένης τῆς νεώς κάκείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλούμενων, σιγάτε, ἐψη, μὴ αἰσθωται ίματα ἐνθάδε πλέοντας. —

2. Αἰδίαλος ληψθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν ἡμαγκάζετο ἐκείνω δουλεύειν, καὶ τῆς τε πατρίδος ἄμα καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐστερήθη, καὶ ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν μετὰ τοῦ νιοῦ τὸν τε παῖδα ἀπάλεσε καὶ αὐτὸς οὐκ ἥδυνήθη σωθῆναι, ἀλλ’ ἀπενεγχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους πάλιν ἐκεῖ ἐδούλευεν. — Τῶν Λυκίων ὃς ἀν ἐλεύθερος ἀλφὶ κλέπτων, δοῦλος γίνεται. — Οὐ τὸ θεαθὲν πιστότερον λαμβάνομεν ἡ τὸ ἀκουσθέν. — Ωσπερ οἱ ἐν εὐδίᾳ πλέοντες καὶ τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα ἔχοντις ἔτοιμα, οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίᾳ φρονοῦντες καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀντίαν ἡτοιμάσι βοηθήματα. — Ἡ Λερναῖα ὑδρα ὑπερμεγέθες τε σῶμα κεφαλάς τε εἰχεν ἐννέα, τὰς μὲν

δοτιὸν θητιάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον ἔξεβαινε δὲ ἐκ τοῦ τῆς λέρηντος ἑλους καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφευγεν. — Σόλωνος ἦν νόμος· ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ἄπιος ἔστω. — Περικλῆς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐλάττῳ κατέλιπεν ἢ παρὰ τοῦ πατρός παρέλαβεν. — Οἱ τριάκοντα τύραννοι οὕτως κατέφθειραν τὴν πόλιν, ὥστε πάμπολοι Ἀθηναῖοι ἐκ πόλεως ἔξεργυνον. — Ἡ Μήδεια, ὡς ἀγίκετο ἐς Ἱωλκὸν, κατεσφύξασα κριὸν τὰ κρέα σὺν φαρμάκοις ἐν λέβητι ἥψησεν, εἰτ' ἐκ τοῦ λέβητος τὸν κριὸν ἐψόμενον ἄρνα ἔξήγαγε ζῶντα. — Άι κίνες κάμνουσι ἐνίστε τῇ λύττῃ, ἢ ἐμποιεῖ μανίαν, καὶ δταν δάκῃ λυττῶσιν ἀπαντα τὰ δηχθέντα. Ἀγαρεῖ δὲ τὸ νόσημα τοῦτο τάς τε κύνας καὶ ὁ πι ἀν δηχθῇ ὑπὸ λυττώσης. — Ἀντισθένης αἰρετώτερόν φησιν εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας. —

3. Γνῶθι, ὡς θανεῖν πέπρωται ἄπασιν. — Οἱ θεοὶ ἀεὶ ὅντες πάντα ἰσασι, τὰ τε γεγενημένα καὶ τὰ ὅντα καὶ ὁ πι ἔξ ἐκάστον αὐτῶν ἀποβήσεται. — Τῶν Περσῶν οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ὃς ἂν παιδευθῇ παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις. — Τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ πᾶσαν γῆν περιέχονται μαστεύοντες, τι ἀν ἡδέως πίοι, μιρίοι δὲ τεχνῶνται, τι ἀν ἡδέως φάγοι ὅπως γε μὴν καταδέρθοι, οὐδὲ ἀν εἴποι τις, ὅσα προγματεύονται. — Ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε τὰ τῶν Περσῶν βασιλεῖα τιμωρῶν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι κακείνων ἴερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυὸν καὶ σιδῆρος διεπόρθησαν. — Ἡ Σαλμακὶς κρήνη διαβεβλημένη ἐστίν, οὐκ οἰδὲ ὅπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πιόνιας ἀπ' αὐτῆς. — Ἀθηναῖοι ἔκινδυνευσαν μὲν ἀνημέστῳ ψύρῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μυνιληναίους ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι· μετέγνωσαν δὲ καὶ ἔρθη μᾶτις θάττον ἡμέρᾳ τὸ ψήφισμα ἀπογμένον ὡς τοὺς σιρατηγοὺς πρὸν ἢ πρᾶξαι τὸ προσταχθέν. — Λεωνίδας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι τὸν μαντευόμενον

αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος εὐ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλοντος εὐκλεοῦς καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον. — Άι χελῶναι αἱ θαλάσσαι ἐν τῇ γῇ τίκιονσι τεκοῦσαι δὲ παραχρῆμα κατέκωσαν ἐν τῇ γῇ τὰ ωάτα ἐτα τὰ ἐπιστρέψασαι ὅπισσα εἰς ἥθη τὰ ἑαυτῶν νήχονται. — Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντας τοῦτον οὐ πείσομαι. —

4. Πίνδαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἰναι ἐγρηγορότων ἐνίπνια. — Ἀναξαγόρας τις σπουδάζοντι πρὸς τοὺς ἑταίρους προσελθὼν ἔφη, τεθνηκέναι οἱ τοὺς δύο παῖδας, οὐσπερ εἶχε μόνους. ‘Ο δὲ μηδὲν διαταραχθεὶς εἶπεν· ἥδειν θητοὺς γεγεννηηκώς. — Ό μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἔξαμαρτάνει. — Αημοσθένης πρὸς οὐδέποτην εἰπόντα, οὐκ ἥδειν, ὅτι σὸν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστιν, ἥδεις. — Βίων ὁ σοφιστὴς Ἰδών τινα φθονερὸν σφόδρα κεκυρότα εἶπεν ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν ἢ ἄλλῳ μέγα μάγαθόν. — Λεωνίδας ἀκούσας ἐπισκιάζεσθαι τὸν ἥλιον τοῖς Περσῶν τοξεύμασι κάριεν, εἶπεν, ὅτι καὶ ὑπὸ σκίᾳ μαχοίμεθα. — Αημάδης τοὺς Αθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὃν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστιν. — Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν μαθὼν δὲ τοῦτο πειρῶ καλῶς πράττειν καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν. — Γυμνοὶ ἥλθομεν οἱ πάντες, γυμνοὶ οὖν ἀπελευσόμεθα. — Οἱ πολλοὶς ἔχθροὺς ἐν τῷ βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρόγουσιν. — Ἐν τινι ταμιείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος, μῆται προσπτᾶσαι κατέσθιον ἐμπαγέντων δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀναπτῆναι οὐκ εἶχον. — Αποπνιγόμεναι δέξελεγον ἄθλαι ήμετες, ὅτι διὰ βραχεῖαν βρῶσιν ἀπολλιμεθα. — Οἱ φρόνιμοι δαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὑβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους. — Αἰσχύλῳ γράφοντι ἐπιπέπτωκε χελώνη, Σοφοκλῆς δᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πινγεῖς τέθηκε, κύνες οἱ κατὰ Θράκην Εὐριπίδην ἔτρωγον. —

5. Τυφῶν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὃσους ἐγένηντος Γῆ. — Ἀλκιβιάδης πυθόμενος, ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων ρῆσις ἐξ Ἀβύδου ἀνηγμέναι εἶναι εἰς Κίζικον, πεῖσῃ ἡλθεν εἰς Σηστόν. — Φαέθων, Ἡλίου παῖς, τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ἐλαύνων ἔξετραπέτο τῆς ὁδοῦ. — Λεῖ τὸν μέσον ἀεὶ βίον αἰρεῖσθαι. — Τὸ σὸν μὲν ὅμμα οὐδὲναται ἐπὶ πολλὰ στάδια ἔξινεῖσθαι, ὁ δὲ τοῦ θεοῦ ὀρθαλμὸς ἄμα πάντα δρᾶ. — Τῶν ιωράνων μία ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δὲ ἥρεν ἄνω. — Τὸν Θησέα διέκαιεν ἡ δόξα τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς, καὶ παντάπασιν ἦν ἐκεῖνος φανερὸς πεπονθὼς, ὅπερ ὑστερον χρόνοις πολλοῖς Θεμιστοκλῆς ἔπαθε, ἐπιπλὴν ὡς καθείδειν αὐτὸν οὐκ ἐώθη τὸ Μιλιτάδον τρόπαιον. — Ὁ Ἀδραστος ἐπὶ σὺν ἀφεὶς τὴν λόγχην ἐκείνου μὲν ἥμαρτεν, ἐφόνευσε δὲ τὸν Κροίσου παῖδα. — Πᾶς δὲ βίος ἡμῶν εἰς ἄνεσιν καὶ σπουδὴν διήρχεται, καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἐγρήγορσις, ἀλλὰ καὶ ὑπνος εὑρέθη. — Στάσεως ποτε Ἀθήνησι γενομένης Ἀημώναξ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ φανεὶς μόνον σιωπᾶν ἐποίησεν αὐτούς. Ὁ δὲ ἵδων ἥδη μετεγνωκότας οὐδὲν εἰπὼν καὶ αὐτὸς ἀπηλλάγη. — Κοινὸν ὄμινεν δρονος ἡ βούλη τῶν Ἀθηναίων τοὺς Σόλωνος νόμους ἐμπεδώσειν. — Ἐστιν νεώς ἐν ‘Ρώμῃ δίθυρος, δῆν πολέμου πύλην καλούσι. Νομίζεται γὰρ ἀνεῳχθαι μὲν αὐτὸν, ὅταν ἡ πόλεμος, κεκλεῖσθαι δὲ εἰρήνης γενομένης. — Τῷ Κροίσῳ ἐπέπρωτο ἔξαπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ τὸν Ἀλυν διαβάτης μεγάλην ἀρχήν καταλύσεις. — Θησεὺς τῆς γυναικὸς ἀποθανούσης ἔγημε Φαίδραν ἔχων νιὸν ἐπ τῆς προτέρας. —

6. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες ἐδιδάσκοντο τὴν σωφροσύνην καὶ πείθεσθαι τοῖς ἀρχονσιν. — Κίμων ὁ τοὺς βαρβάρους νενικηκὼς ἔξωστρακίσθη ἐλέγει δὲ ὁ ἔξοστρακισμὸς ἀρισμένην νόμῳ δεκαετίαν τοῖς φεύγονσιν. — Ἐν τοῖς

Ἄρακοντος νόμοις μία ἄπασιν ὕριστο τοῖς ὅμαρτανομένοις ξημία, θάνατος. Άιδος Αημάδης εὐδοκίμητεν εἰπὼν, ὅτι δι’ αἰματος, οὐδὲ μέλανος τοὺς νόμους ὁ Αράκων ἔγραψεν. — Ὁ μέλλεις πράττειν μὴ πρόλεγε ἀποτηχῶν γὰρ γελασθήσῃ. — Ὁ Πύλης ἔλεγε, πλείονας πόλεις ὑπὸ Κινέου τοῖς λόγοις ἢ τοῖς ὅπλοις ὑφ' ἑαυτοῦ προσῆχθαι. — Ὄταν φοιτᾶς πρός τινα τῶν μέγα δυναμένων, προβάλον, ὅτι οὐχ εὐρήσεις αὐτὸν ἔνδον, ὅτι ἀποκλεισθήσῃ, ὅτι οὐκ ἀνοιχθήσονταί σοι αἱ θύραι, ὅτι οὐ φροντιεῖ σου. — Ἀρίστιππος ἔλεγε, τοὺς πεπαιδευμένους διαφέρειν τῶν ἀπαιδεύτων τῷ αὐτῷ, ὡφερ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς περιβόητος ἐγένετο. — Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται, δὲ Ἀσκληπιὸς λάται, δὲ Ἐρμῆς παλαίειν διδάσκει, οἱ δὲ Λιόσκονοι τοὺς χειμαζομένοντος σώζουσι. — Τόμυρις ἢ Σκυθὴς τὴν Κύρου κεφαλὴν ἀποτεμοῦσα εἰς ἄσκον ἐνέβαλε πλήρη αἷματος. —

II.

1. En nyttig Rod. — En kold Aften. — Et let Forsøg.
 — En fornøjelig Skikkelse. — En lille Flue. — En gavnlig Bi. — En hurtig Seier. — En haard Sorg. — En besværlig Nödvendighed. — En viis Mening. — En beundringsværdig Åre. — En bitter Straf. — En stor Dyd — Megen Vold.
 — En broget Port. — En glimrende Sjæl. — Et sort Telt.
 — En hurtig Skygge. — En gammel Öxe. — En guddom-melig Ret. — En fjendtlig Hær. — En skjön Dronning. — Et varmt Sted. — En kostbar Kongeborg. — En mandig Sang. —

2. Den største Kamp (A.). — Skrækkelige Dage! — To ødelæggende Lövinders. — En tör Törst (D.). — Bløde Skind (A.). — Hele Torvets. — Stærke Borde (D.). — Onde Tunge! — Det bevægede Havs. — To Sten-Broer (D.). — Hele Italien. — Stötter af Træ (A.). — Fælles Venskabers.
 — Et vildt Hoved (D.). — Herlige Fred! — Menneskelig Opdragelses. — En hellig Musa (A.). — En persisk Kappe.
 — Rige Kilder! — Kongelige Stemmer (A.). — Hellenisk Levemaade (D.). — Dybe Leie! — Hæslige Landsbyers. —

3. Tredobbelte Klædninger (G.). — En Athene af Sølv (A.). — To Guld-Miner (D.). — Listige Kat! — Et dobbelt Bedrags. — Skjönne Broderdöttre (D.). — Ynglingen Pythagoras (D.). — Sarmatiske Tjenere (A.). — Sikelsiske Bueskytter! — To galatiske Soldaters. — Lögnagtige Skyther. — Hersker Hermes! — Spartiatiske Fuglefængeres. — Viis-manden Miltiades's. —

4. Den retfærdige Epaminondas (A.). — En fælles Søvn.
 — Ærværdige Atreide! — Thebaiiske Floder (D.). — En

langvarig Nordenvinds. — Dommeren Menelaos (D.). — Milesiske Historieskriveres. — Ærværdige Himle (A.). — Komiske Sæder (D.). — To philosophiske Digtere (D.). — Omhyggelige Brødres. —

5. En viis Lærer (A.). — Det midterste Huus (D.). — Ulykkelige Trælle! — Blödagtige Tyranners. — Det kjæreste Budskabs. — Gyldne Sol! — Glimrende Altere. — Den største Længsel. — Helleniske Rövere (D.). — Arbeidsomme Folk (A.). — En ufornuftig Anstrengelse (D.). — Brave Sönners. — Et taabeligt Liv. — To tørre Vinde. — Slette Afkom! — Et uligt Orakelsvars — Et herligt Huus (D.). — En uheldbredelig Længsel (A.). — To bekjendte Loves. —

6. En trang Vei. — Hvid Aske (D.). — Kolde Grave!
 — En skadelig Sygdom (A.). — Røde Stokke (A.). — Den sidste Dugs. — Mør med skjön Stemme. — To sjeldne Bøgers. — De yderste Öer (D.). — Lykkelige Cithar! — To glatte Stene. — Et forstaaeligt Raad (A.). — Lidt Sand. (D.). — Uventede Stiers. —

7. Faa Æg. — Latterlige Lægemidlers. — Forgjængelige Rose! — En skjön Viol (A.). — Barbariske Ansigter (D.). — En omtalelsesværdig Handlings. — To kongelige Leire.
 — Et velordnet Maaltid. — Skjönne Smaabörn! — En fremmed Deel (D.). — Menneskelige Goder (A.). — En krum Stræng (A.). — Stærke Aag! — Et dödeligt Barn. —

8. Et ondskabsfuldt Folk (A.). — En velsindet Sviger-indes. — Umilde Morbrødre (D.). — To feige Farbrødre. — Det frugtbare Teos. — Frugtbare Öer (A.). — En gylden Sol (D.). — Ubesindige Dattersönnner. — Naadige Gudinde! — Brugelige Kurves — Rolige Strömme! —

9. Helleniske Helte. — En brændende Lidenskab (D.).
 — En sörgelig Ting (A.). — To sorte Billedstøtter — Yndige Erato! — Den skrivende Bions. — Ansete Lakedaimoniere

(D.). — Søde Druers. — En sort Ravn (D.). — Menneske-Blod (A.). — To graadige Børns. — Staden Eleusis (D.). — Præsten Kalchås's. — Nabo-Kongers. — Græsrige Iulis! — Vilde Löver (D.). — En ærbar Qvinde (A.). — Slagne Konger. —

10. En kraftlös Haand (D.). — Fattige Mand! — En behagelig Blomst (A.). — Et glædelöst Foraar (D.). — Afholdende Trælle (A.) — Aldeles sorte Fugles. — En tung Landses. — Frelseren Achilleus. — En Spartiaterinde med skjønt Ansigt (D.). — Jevnaldrende Oldinger. — En klart-tonende Fugls. — Hungrige Uhyrer (A.). — Alle Fædres. — Store Tegn. (D.). —

11. Et hurtigt Skib (A.). — Meget store Delphiner. — Rovbegjærlige Dyr (D.). — Den gudfrygtige Sokrates's. — Den vide Peiraieus. — Langsomme Oxe! — Halve Remme (A.). — En løgnagtig Tyv (D.) — To rene Hjerter. — En barnlös Landmand (A.). — Usynlige Folders. — Seeværdige Byer! — Ubetvungne Slægter (D.). —

12. Mindre Bjerne! — Begge Kapper. — En berömt Billedstøtte (D.). — Samlede Tempelgavers. — Faste og stærke Axler (D.). — En utrættelig gammel Kone (A.). — Et til Födderne naaende Skjæg (D.). — En uskadt Opgangs. — Löbende Födder (A.). — Usynlige Echo! — Mangelfulde Hersker! —

13. Kostbar Melk (A.). — To besindige Oldingers. — Den barmhertige Zeus (D.). — Fede Geder (A.). — Sort-hudede Erinnyer! — Det skovrige Parnes. — Stormfulde Lakedaimon! — En lattermild Sön (A.). — En død Muus (D.). — Nylig ankomne Flygtninge (D.). — Blodige Ligs. — Lyksalige Demeter! —

14. Lette Nögler (A.). — En fuld Gave (D.). — Fede Jordklumper. — Forstandige Mødre (D.). — Et naadigt Aasyns.

— Den kyndige Oidipus (A.). — Den spæde Sapphos. — Höie Söiler (A.). — Dyb Sne. — Mange Træers. — To usikkre Nætter. —

15. Mændene, Qvinderne og Børnene (D.). — De Pengebegjærliges. — Den største Magt (A.). — O Fader og Moder! — Den vanskelige Kamp (D.). — Den hurtige Nats. — Begge Folkeslagene. — De mange Smaabørn. — Den kyndige Kimon (A.). — De lange Lidelsers. — Alt det Sande. — De største Byer (D.). — Det guddommelige Orakelsvars. — Hele Livet (D.). —

16. Vennernes store Magt. — Alle de peloponnesiske Byers fælles Anstrængelser. — Kyros Kambyses's Söns Skibe. — Brödrenes mange Eiendomme. — Et Svar af (G.) Guden i Delphoi. — Mange af de indiske Folkeslag. — Det menneskelige Legems lange Lidelser (D.). —

17. Dagen er i et Land lang, i et andet kort. — Zeus var Fader til Aphrodite, Chariterne og Artemis af Gudinderne (G.), til Hephaistos, Ares, Apollon og Hermes af Guderne. — Alle Mennesker, Mænd og Qvinder, Børn og Oldinge, Bettlere og Konger ere Borgere i Verden. — Perserkongen er Skyld i mange Menneskers Død. — Mandens Endeligt var sørgeligt. — Folkets Strid er lille. — I det sandige Arabien er der ikke meget Vand. — For de vise Mænd er Livet ikke altid lykkeligt. — Musiken var en Gave af Apollon, Citharens Opfindere. — Begyndelsen til Retfærdighed og Retskaffenhed er Guds frygt. — Dyden er en Rettesnor for Unge og Gamle i Lykke og Ulykke. — Thermodon er en Flod i Asien i Amazonernes Land. — Europa er Fædreland for Faar og Geder, Kører og Hunde. — Ikke blot for Legemet, men ogsaa for Sjælen er Skjönhet og Styrke Goder. — Döden er frygtelig ikke for den Vise, men for den Slette. — Paa Menneskets Årgjerrighed er der ikke Ende, og Misundelse er Begyndelse

til Ulykke. — Besindighed er et Middel mod mange Ulykker blandt Menneskene. — Skjönhet var af Naturen en Gave til Paris. — Ræven og Haren ere Hundens Bytte. — Poseidon var Dommer i Striden mellem Ares og Hephaistos. — Qvindens Forhaabninger ere faste. — Rosens Blomster ere det kortvarige Foraars Gaver. —

III.

Dyden er det største af alle menneskelige Goder. — Homeros er den ældste af alle helleniske Digtere og ældre end Hesiodos. — Nödvendigheden er den bedste Lærermester. — De Vise ere lykkeligere end de Ukyndige. — Et Menneske er stærkere end et andet; men den Størkeste er ikke altid den Bedste. — Livet er kostbarere end Rigdom, men Fædrelandet er sòdere og behageligere for de bedste og retfærdigste Mennesker end Livet. — Konon var omhyggeligere og mere velsindet mod Athenierne end Kritias; thi Kritias var begjærligere og voldsmommere og mere forhadt af (sine) Medborgere. — I Tinget er der mest af det Slettere, mindst af det Bedre. — Laches var blandt de troeste af Sokrates's Venner og mere tro end Kritias. — I det største Legeme er ofte den mindste Sjæl. — Tyranniet er den tungeste Byrde for Folket, men mere omstridt af Herskerne end de bedste og guddommeligste Ting. — Omgang med de Betænsommere er sikkere og nyttigere end med de Snaksommere. — Den milde Agesilaos var frysigtligere for Fjenderne end de vildeste og dristigste Anførere. — De modløseste og blodagtigste Mennesker ere snaksommere end de stærkeste. — De yngste Borgerne ere uersarnere end de ældste. — De mindste Dyr ere ofte modigere end de største. — Begjærlighederne ere hæsligere og mere utæmmede hos de hæftigste Mennesker. —

Det bitreste, koldeste, tørreste er modsat det sødeste, varmeste, fugtigste. —

IV.

Stadens Længde var 16 Stadier, dens Brede 10, dens Omkreds 150. — I Hæren var der 36579 Mand. — I den thebaiske Hær var der henimod 7000 Sværtbevæbnede, 12000 Letbevæbnede og 900 Ryttere. — Hesten er firføddet. — Sokrates var en Olding paa 70 Aar. — I Dareios's forreste Slaglinie var der 30000 Mand. — Alexandros var Konge i 13 Aar. — I Thebai var der en Billedstøtte paa 16 Alens Höide. — I sit 20de Aar var Alexandros Konge, og i sit 30te Aar Herre over hele Asien, i den 113de Olympiades 3die Aar. — I den 108de Olympiades første Aar var Platon i sit 81de Aar. — Fjenderne vare tilstede paa den 3die og den 4de Dag. — En Stadie er 125 Fod; en Fod er en 125de Deel af en Stadie. — Det dobbelte af 8, det 4dobbeltet af 4, det 8dobbeltet af 2 er 16. — 20 er 10 Gange 2, 5 Gange 4, 2 Gange 10. — For de 2 Konger vare der 3 Hære og 4 Vogne. — Tretallet er mindre end Femtallet, større end Totallet. —

V.

Du er min Broder; thi jeg er en Søn af Din Fader. — I to ere Venner af hinanden — Deres Børn ere efterladende, vore ere uforstandige, Eders ere gode. — Deres Trælle ere mere troe end vore. — Enhver er tro imod sig selv, men ofte ikke mod Andre. — Efter denne Opdagelse ere hine to Sønner af den Fader, hvis Broder er min Ven. — Menneskene ere saadanne som deres Venner ere. — Hvilen Syg-

dom er der for Eder? — Hvo der har en god Broder, han har et saadant Gode, som ikke mange Andre (overs. her og i det følgende ved *εἰπεν* m. Dat.). — Disses Raad er i og for sig uforstandigt. — Saadanne Mennesker, som ikke ere gode mod sig selv, ere ikke gode mod Andre. — Den samme Ting er for Nogle skjön, for Andre sorgelig. — Saadanne som Herrerne ere, saadanne ere ogsaa Tjenerne. — Ingen af Eder er god, men Mange af hine ere skjönne. —

VI.

1. Vi trælle, I ere frie. — Kyros var Konge. — Mine Venner stole paa Dig. — Vi have opdraget vore Børn. — Det er det bedste altid at tale Sandhed. — I Gjerrige! byder ikke Eder selv at trælle for Pengebegjærligheden! — Homeros har kaldet Asklepios en Læge. — Teukros skjød (Aor.) mange af Fjenderne. — Apollon vil helbrede den Svage. — Ingen smigre for mig! — Vi havde ophævet Omgangen med hinanden (G.). — Fjenderne have lagt Baghold for Chabrias. — Den der tragter efter det Skjönne, vil ikke udbrede Hemmeligheder. — Herakles og Acheloos brødes engang (Aor.) angaaende Deianeira. — At trælle efter at have hersket er værre end at være fri efter at have trællet (Part. Pf.). — Bønfalder mig ikke med Taarer, men underkaster Eder Faren stolende paa den, der raader vel! —

2. Af de Gjerrige indpodes Børnene med Pengebegjærlighed. — Lakedaimonierne eftertragtede Magten over hele Hellas. — Ester at have brudt (Part. Aor.) Freden ville Fjenderne drage til Eders Land. — Som en viis Mand jage du (Konj. m. μῆ) ikke efter Nydelserne! — Lader os raadslaae angaaende Tingene! — Vi droge engang til Romernes Stad. — Den som

er blevet opdraget slet, vil ikke vove at opdrage Andre. — Fjenderne have raadslaet om, hvor de skulle slaae Leir. — Perikles ophørte at indeslutte Samiernes By. — Pelops, som var Enehersker paa Peloponnesos, kaldes af Homeros en Esterkommer af Zeus. — Perikles blev ikke helbredet af Lægerne. — Gid Statens Tyran maa blive afsat eller dræbt! — Stands dem der ville dræbe (Part. Fut.) Fjenderne, som bede om Naade (Part.)!

3. Dersom I have elsket os, da ville I ogsaa elske vore Børn. — Lader os omgaaes Alle skjont! — Den som ikke har forurettet mig, være ved godt Mod! — Det Lave ophöies og det Höie fornedes af Gud. — Rödmer ikke, o Ynglinge, men værer ved godt Mod! thi I have altid stræbt efter det Gode. — Jeg antager, at den, der (*Οστις ἀρ*) kan smigre, ogsaa bedrager. — Vi ville anstrænge os i denne Kamp, fordi vi eftertrakte og söge denne Kongemagt. — At forurettes er bedre end at forurette. — Dit aldrende Legeme hader de Unges Nydelser, fordi det er svækket ved at anstrænge sig. — Lader os hædre de to Brødre, der have seiret i Kampen! — Gud understøtte os, der ere enige! —

4. Af Naturen er det givet os ikke at attræae Föde, förend vi hungrer. — Du tragte ikke efter noget Slet! — Hvis jeg vilde bevæge mit Legeme, da vilde jeg gjøre det ved Löben. — Hvorfor misundte Odysseus Palamedes? — De Pengejærrige ere blevne sammenlignede med Vattersottige. — Sokrates spurgte engang, om han havde været feig i Farer. — Gid Freden maa blive befæstet. — De overvundne Fjender tilbade Alexandros. — Lader os efterligne de frie Mænds Handlinger! — Bekrandser de kæmpende Lakedaimoniere. — Fordeel beseirede engang (Aor.) Lakedaimonierne. — Gid

I ikke ville foragte Agerdyrkningen! — Havet vil blive besejlet og Byerne ville blive beboede af de havbeherskende og arbejdssomme Mænd. —

5. Vi ville foragte og udlee Praleren. — Sokrates vedblev bestandigt at gjøre sine Omgangsvänner gode og vise. — De saakaldte Sykopanter foruroligede ingen Fattig. — Lader os forskaffe os Venner, som forsømme deres egne Anliggender, men bære Omhu for Andres! — Hos Lakedaimonierne vare alle Guld- og Sølvmonter afskaffede af Lykurgos. — Perserne havde slaaet Leir i Hellas, men bragte ikke Hellenerne i Trældom. — Alexandros brugte Vogne i Krigen. — Kongen havde Medlidenhed med den Fremmede og bevirkede, at han ikke frygtede. — Den, som vil kjøbe Seiren ved Forræderi, er ikke værdig til at roses. — Kunne vi vel rose (Opt. m. *av*) Demokritos, fordi han loe ad (Impl.) alle Ting?

VII.

1. Viger alle for Dyden! — Loven vil blive opskrevet paa en Trætable. — Det var vanskeligt at vogte sig for (Acc.) den makedoniske Konge Philippos. — Hvorfor have I opgravet Guld af Dybet, da I Intet gjøre (Particip.) for Dydens Skyld? — I det dödelige Legeme ligger den udöelige Sjæl skjult. — Mange gode Ting ville blive omtalte af denne Skribent. — Gid Børn altid maae ernære (Opt.) deres Forældre, som have ernæreret dem og bevogtet dem og gjort Alt til deres Gavn! — I denne Lovgivning er alt knyttet til Opdragelsen. — Lad Gallerne blive nedhuggede og kastede i Havet! — Det er skjønt at herske over dem, der rette sig efter (Part.) det Sømmelige. — Lader os vogte os! —

2. Idet vi berige vore Venner berige vi os selv. — De som beherskes af Vellyster ville ikke blive ansete for frie. — Kastor og Polydeukes havde forskaffet sig en udöelig Berömmelse. — Af Eurystheus bleve tolv Arbeider paalagte Herakles. — Gid vi ikke maae kives (Opt.) og forurolige vort Samfund! — Man beundrer (Pass.) Giganterne, fordi de have sammenhobet Klipper og kæmpet mod (*πρός* m. Acc.) Gunderne. — Af Naturen er den Ene udrustet med Skjönhed, den Anden med Hæslighed (overs. udrustet som skjön — som hæslig). — Hellenerne kaldte Hellespontos efter Helle. — Lader os prøve og vurdere vore Venner. — Solon priste Ingen lykkelig (Aor.) før hans Død. — Vi ville ikke ansee dem for urelfærdige, som revse og tvinge (Part.) dem, der handle overmodigt. — Gid I vilde spare og lidt efter lidt samle Eder Rigdom ved at arbeide (Part.). — Hvis Nogen behandlede sin Ven ilde, da vilde Ingen modtage ham velvilligt. — Den der taler og handler skjønt, ham ville Alle prise lykkelig. — Nærm dig ikke til Nogen (til Ingen), før du har prøvet ham! — De have kastet Arion medens han sang (Part.) ud i Havet. — Af Herakles bleve Pile dyppede i den opskarne Hydras Blod. — Homeros skal beundres (Imperat.), fordi han har digtet et Digt, der altid vil blive beundret. —

3. Nestor levede (udstrakte sit Liv til) tre Menneskealdere. — Lader os ikke fryde os ved Haabet, som ofte har skuffet os og ofte vil skuffe os! — Xenophon udsendte Soldaterne og gav Signal til at gaae over Floden. — Pausanias blev opblæst af Lykken (Aor.). — Denne Mand var frisk og blomstrende (Aor.), men henvisnede som en Blomst. — Tiberios adskilte vel Smigrerne fra Vennerne. — Jeg vil saae Slangetænder, og der ville fremkomme bevæbnede Mænd af Jorden. — Du maa

ikke vredes paa Dommeren! — Helena vævede engang (Aor.) en Væv, hvori hun fremstillede Achaiernes Kampe. — Vi ville sammenligne Agamemnon med Agesilaos. — Gud har udbredt Lyset over hele Jorden. — Epidamnierne ville blive ødelagte i denne Krig. — Gid Du vil forsøre Dig og vise Dig kjæk, bekymrende Dig om Din Hæder! — Jeg vilde samle en Hær, hvis den vilde forsøre sig vel. — Jeg vil skamme mig, hvis det viser sig, at jeg (overs. jeg viser mig [Fut.] m. følg. Particp.) opdigter Løgn. — Homeros tildeelte een Gud een, en anden en anden Hæder. — Hvis Du underkastede Dig Trældom, da vilde mit Haab blive skuffet. — Naar man sammenligner Zeus, Poseidon og Platon, vil Zeus vise sig som den første. —

VIII.

1. Solon gav Athenierne Love. — Demosthenes har forfattet mange Taler. — Jeg tillægger Alderdommen Forstand. — Sætter Guldet som det höieste (sidste) Gode! — Vi ville lægge en Obol i Ligets Mund. — Lykken udstyrer Een kongeligt, idet den paasætter ham Tiara'en, men omgiver en Anden med en Tjeners Dragt. — Læg en Talent som Færgelön til Charon! — Af Lykurgos blev der ikke givet (Aor.) skrevne Love. —

2. Ingen By vil opreise Billedstøtter for Fattigdommen. — Zeus satte sin Ørn ved Siden af den til Kaukasos lænked Prometheus. — Da Mange stillede sig omkring Diogenes, sagde han til de Omkringstaaende: I ere Hunde; thi disse stille sig omkring den der spiser. — Disse Byer ligge (staae) langt fra hinanden. — Gjør Dig gode Mennesker til Venner! de ville staae Dig bi i Farer.

3. Han hverken meddeler, har meddeelt eller vil meddele mig noget Godt. — Ixion led Straf (Impf.) i Underverdenen for sit Overmod. — Perikles har i mange og store Ulykker ikke forraadt Fædrelandet. — Seiersprisen blev af Lakedaimonierne givet Themistokles. — Giver mig et godt Raad! — Lad dem gjengjælde (give Gjengjæld for) mine Anstrængelser og Farer! — Det, som (pl.) jeg har, skal blive overgivet til mine Venner. — Intet er givet Menneskene uden Flid og Möie. — Meddeel mig (Aor.) af de Penge, som Din Fader giver Dig (Fut.).

4. Jeg viste ham, hvor skjön en retsfærdig Tale er. — Agyptierne udvalgte (Impf.) deres Konger af Krigerne. — Gid Barnet maa blive utsat! — Du har sagt rigtigt, at det at tale skjönt gives et Menneske af Guderne. — Heden udslukkes ved Vand, og et Ord udslukker ofte Vreden. — Artemis sagde, at hun vilde paasende (Inf. fut.) Kalydon et Vildsviin. — Lad Vreden fare, og viis Dig ydmyg mod Guderne! —

5. Reiser Eder op for Kongen! — Alexandros gav Befaling til at sælge alle Thebærner. — Vi ville stille Forsvarere for denne Handling. — Man fortæller (Passiv), at de frasaldne Byer ville blive givne til Kyros. — De Fleste forspilde deres Liv ved slette Gjerninger. — Lykurgos og Solon gave Love i Sparta og Athenai. — Kongen böd: nedlægger Eders Skatte i Byerne! og de nedlagde dem. — Lader os opreise en Billedstøtte for hans Menneskekjærlighed! — Hvis Begivenhederne vare blevne skjönt ordnede af Skribenten, da vilde der være opstillet et Billede af den til Regeringen udvalgte Mand. — Eneherredømmet blev oprettet af Peisistratos i Athenai. —

6. De Berusede ville afstaae fra denne Usommelighed naar de (Particip.) speile sig. — Sybariterne higede efter Søvn og Blödagtighed. — Som man siger, blev Kyros indsat til Konge af de legende Drenge. — Lader os nedlægge Regeiringen og give slip paa Magten! — Vi gaae paa de Spadsres-teder, hvor vi ville træsse sammen med Mange. — De Gamle sige, at Sjælen gaaer ned (Acc. c. Inf.) til Hades. — Sokrates har ofte staaet i dette Gymnasium, sigende, at Dyden bør eftertragtes, Sletheden aflægges (adj. verb.). —

7. Overtalte af Ge angrebe Titanerne deres Fader. — Der er Intet, som ikke tilbagegives til Jorden og blan-des med den. — Kyros böd sine Börn ikke at lægge ham, naar han döde (Aor. opt. c. *åv*), i Guld eller Sölv, men at tilbagegive ham til Jorden. — Gaaer ind i Diogenes's Huus! — Lader os ophænge det gyldne Skind paa dette Egetræ! — De isthmiske Lege blevে indrettede (Aor.) for Poseidon. — Hvad vi ville overgive til Ödelæggelse, lader os kaste det i Havet! — Da Fjenderne nærmede sig, droge I imod dem. — Jeg vil ikke iføre Dig Guld eller Sölv, men jeg vil skjænke Dig en Lykke, som Du selv kan nyde (Fut.) og meddele Andre. — Ephorerne have angrebet Kongen. —

IX.

1. Da et snaksomt Menneske spurgte Theokritos: "Hvor faaer jeg Dig at see imorgen?" sagde han: "hvor jeg ikke seer Dig." — Vid vel, at Du ikke har lært Din egen Nátur at kjende. — Dyden viste sig (Part. Aor.) for Herakles og sagde, at hun vilde give ham mange Goder, hvis han vilde holde sig til hende. — Overveier, om I kunne gjøre denne Ting, og seer til, om I have forsømt, hvad jeg har paalagt

Eder! — Jeg erfarede (Aor.), at Slaget var leveret (skeet), og at ingen Fjende derefter havde viist sig (Aor.). — Hvis de vilde höre, da vilde jeg sige dem, at de ville blive ud-stödte, hvis de vedblive dette Liv. — Jeg er i Uvished om, for hvem denne Støtte er opreist. —

2. Herakles førte den lernaiiske Hydra ud af Sumpen. — De ud af Byen flygtende Athenaire bleve grebne og tagne til Fanger. — Jeg vil efterlade Staten større end jeg modtager den. — Efterat vi havde kogt (Part. Aor.) det slag-tede Lam, fortærede vi Kjödet. — Den som gaaer ud (Fut.) af Byen, vil blive fangen af Fjenderne og blive Træl hele sit Liv. — Mange Mennesker bleve borttrykkede af Sygdommen, da de ikke kunde frelses (Part.). — Den som har Hjælp paa rede Haand (beredte Hjælpemidler), han vil ikke flygte bort. — De ville faae at höre, at deres Venner paa Seiladsen (Part. Aor.) ere blevne grebne af Storm. — Lad ham efterlades i Huset! — Daidalos blev greben af Minos, men løb bort fra ham. Dog frelste han sig ikke, men efter at have mistet (Part. Aor.) sin Søn blev han ført til Barbererne. — Min Hund led engang af Raseri, og den bed en Mand, som kom til mig. —

3. Gid Persernes Kongeborg ikke var bleven opbrændt af Alexandros! — Jeg sik at vide, at de alle ere döde. — Vi vide ikke, hvad der vil skee eller hvorledes denne Sag vil falde ud (Ind. Fut.). — I have bagvasket mig for at have (som den der har, Part) forandret min Mening og gjort mig skyldig i Dadel. — Vi ville opnaae Lykke og efterlade os Hæder, hvis vi udsætte os for at lide dette (Inf. Aor.). — Disse Æg bleve nedgravede i Jorden, da de vare lagte. — Lader os ikke spise, sove og drikke meget, hvorved vor Sjæl fordærves. — Ingen vilde vel foretrække at

lide dette. — De Fordrevne ville gaae omkring sigende, at de have lidt alt dette af os. —

4. Da En kom hen til Anaxagoras og sagde (Gen. cons. af Part. Aor.): Dine to Sønner ere døde, svarede han, at han vidste, at han havde avlet dødelige. — Naar man udgryder Honning (Pass. gen. cons.), da flyve Fluerne til og fortære den. — Hvis en Steen faldt ned paa dig eller du qvaltes af en Drue, som du fortærede, da vilde du døe. — Naar vi sagmodigt taale Andres Overmod, da ville de snart lære at ödelægge os. — Da han havde mange Fjender, fandt han ingen Ven i Nöden. — Jeg vilde lære alle disse Ting, hvis jeg kunde finde, hvori jeg har feilet. — Lader os vagne op, for at vi kunne see ($\ddot{\alpha}\pi\omega\varsigma$ m. Conj.) det som er indtruffet. — Den som let lærer (Conj.) at afholde sig fra Andres, vil ogsaa nyde sit Eget. — Naar Tungen blev frataugen en Athenauer, da vilde det Tilbageblevnē være Intet. — Kæmper i Skyggen! —

5. Peloponnesiernes Skibe bleve engang fordrevne fra Kyzikos af Alkibiades. — Romerne aabnede Krigens Port, naar der opstod Krig; men den var lukket, naar der var Fred. — I det jeg udsender (Part.) Landsen veed jeg, at den enten vil dræbe eller forseile. — Vi have seet, at een Dag har nedstyrtet (Aor.) nogle Tyranner og hævet andre. — De inddeelte deres Liv til Søvn og Arbeide. — Da Phaethon saae (Part. Aor.) sin Faders Vogn, ønskede han den; men hævet op i Höiden faldt han ned og døde og forbrændte (Part.) Jorden. — Det er af Skjæbnen bestemt, at Din Søn, Kroisos! skal blive dræbt. — Da Herakles havde udmaerket sig fremfor alle Mennesker og havde fundet en Hæder, som Ingen har opnaaet, og havde avlet mange Sønner med ($\ddot{\epsilon}\varsigma$) de Qvinder, som han

havde ægtet, og havde viist sig som en Heros, blev han optaget blandt ($\mu\varepsilon\varkappa\acute{\alpha}$) Guderne. —

6. Kineas bragte flere Byer under Pyrrhos ved sin Tale, end han selv ved Vaaben. — Kyros's afskaarne Hoved blev kastet i en Sæk fuld af Blod. — Af Guderne blev Apollon berømt ved at spaae, Asklepios ved at læge, Dioskurerne ved at frelse dem der seilede i Uveir. — Jeg har opfostret Dig og opdraget Dig og lært Dig mange Ting, hvorved Du, hvis Du vilde, kunde udmaerke Dig blandt de Udannede. — Lader os adlyde dem, som vi ikke kunne overtale! — Forestil Dig, at Du vil gaae glip af det, du har; da ($\chi\alpha\acute{\iota}\iota$) vil du ikke blive bedraged ved at gaae glip af (Part.) det, som Du ikke har. —

Anmærkninger.

I.

5. De med Punkter betegnede Stavelser skulle have Accent: hvilken hver især bør have, bestemmes efter Grammatikens Regler.

6. Sætningernes Adskillelsestegn og de øvrige Læsetegn indøves bedst ved de sammenhængende Stykker, som ogsaa kunne tjene til Øvelse i Oplæsning.

II.

1. Alle Ordene böies efter Endelserne η — $\eta\acute{s}$ og α — $\bar{\alpha}\acute{s}$. Accenten og dens Forandringer maae nøie paaagtes. For Begynderen anføres her alle Ordene i de første Stykker, af Tillægsordene dog kun de her forekommende Endelser: det Fuldstændigere findes i Ordfortegnelsen.

— **T**úxη, ης, Hændelse. ἀγαθή, ης, god. νίκη, ης, Seir. ἔρδια, ας, let. λόπη, ης, Sorg. μικρό, ας, lidet. δίζα, ης, Rod. πικρά, ας, bitter. σκία, ας, Skygge. πολλή, ης, megen ell. stor. ψυχή, ης, Sjæl. ταχεία, ας, hurtig. ἀρετή, ης, Dyd. λαμπρά, ας, glimrende. ἀξίνη, ης, Öxe. χρησίμη, ης, nyttig. μορφή, ης, Skikkelse. καλή, ης, skjön. πύλη, ης, Port. παλαιό, ας, gammel. δίκη, ης, Retssag. χαλεπή, ης, vansklig. τίμη, ης, Ære. μεγάλη, ης, stor. γνώμη, ης, Mening. χρηστή, ης, gavnlig. μύia, ας, Flue. μέλαινα, ας, sort. ποινή, ης, Straf. ωλεῖα, ας, hurtig. μοῖρα, ας, Skjæbne. θεία, ας, guddommelig. ακηνή, ης, Telt. ημία, ας, kostbar. στρατέ, ας, Hær. ἀνδρεία, ας, mandig, tapper. ἐσπέρα, ας, Asten. θερμή, ης, varm. πείρα, ας, Forsøg. τελευταία, ας, sidste. βασιλεία, ας, Kongehorg. θαυμαστή, ης, beundringsværdig. βασιλεια, ας, Dronning. σοφή, ης, vilis. μέλιττα, ας, Bi. ποικιλη, ης, broget. πολεμία, ας, fjendtlig. βία, ας, Magt. χώρα, ας, Land. ψυχρά, ας, kold. σκληρά, ας, haard. ἀνάγκη, ης, Nödvendighed. φόβη, ης, Sang. τέρπουσσα, ης, fornöielig. —

2. **M**άχη, ης, Kamp. δίενη, ης, frysttelig. κρήνη, ης, Kilde. ἕρα, ας, hellig. πονηρά, ας, slet. ἐπιθυμία, ας, Begjærlighed. ζωή, ης, Liv,

Levemaade ξηρά, ας, tør. πάσα, ης, al, heel. πρόνοια, ας, Forsynlighed. ελρήνη, ης, Fred. αλσχρά, ας, skjændig. βουλή, ης, Raad. κακή, ης, ond. ἀποδημία, ας, Udenlandsreise. μακρά, ας, lang. Μοῦσα, ης, Musa. λεγέα, ας, klartsyngende. κεφαλή, ης, Hoved. γίλη, ης, kjer. ἀγορά, ας, Førsamling. Τορv. κινουμένη, ης, bevæget κλίνη, ης, Leie. ἄπαλή, ης blød. θάλαττα, ης, Hav. βαθεῖα, ας, dyb. λέαινα, ας, Lövinde. ἀγρία, ας, vild. γλάπτα, ης, Tungemaal. Ἑλληνική, ης, hellenisk. θύρα, ας, Dør. κρατερά, ας, stærk. φωνή, ης, Stemme. ἀνθρωπίνη, ης, menneskelig. δόξα, ης, Hæder. βασιλική, ης, kongelig. δίψα, ης, Törst. διαφθείρουσσα, ης, ødelæggende. ὑμέρα, ας, Dag. δεντρόα, ας, den anden. τράπεζα, ας, Bord. ξιλίνη, ης, af Træ. πιστή, ης, tro. γιλία, ας, Venskab. πλευρά, ας, Side. δεξιά, ας, højre. δίαιτα, ης, Levemaade. κοινή, ης, fælles. χλαινα, ης, Kappe. ξλαφρά, ας, let. παιδεία, ας, Opdragelse. σπουδαῖα, ας, alvorlig, stræng. γέγυρα, ας, Bro. Ηερσική, ης, persisk. κάμη, ης, Landsby. πλουσία, ας, rig. μορά, ας, Skind. ἵσθλη, ης, god. στήλη, ης, Støtte. λιθινη, ης, af Steen. παραμυθία, ας, Tröst. μεγίστη, ης, størst. ἄπασσα, ης, heel. Ιταλία, ας, Italien. ἀλήθεια, ας, Sandhed. ἡδίστη, ης, behageligt, herlig. —

3. **M**νᾶ, ας, Mine. ἀργυρέα = φᾶ, ας, af Sølv. συκῆ, ης, Figentræ, χρυσέα = ḥ, ης, gylden. Ἀθηνᾶ, ας, Athene. αιδηρέα = ḥ, ας, af Jern ἀδελφιδή, ης, Broderdatter. καὶ, og. θυγατριδή, ης, Datterdatter. κερδαλέα, ας, vindesyg. λεοντή, ης, Lövehud. μιπλέη = ḥ, ης, dobbelt. γαλῆ, ης, Væsel. Κατ. καλή, ης, smuk. γῆ, ης, Land. πετραια, ας, klippefuld. ἀπάτη, ης, Bedrag. τριπλέη = ḥ, ης, tredobbelts. πορφυρέα = ḥ, ας, purpurfarvet. στολή, ης, Klædning. πολίτης, ον, Borger. Σπαριατής, ον, Spartiate, spartiatisk. Πυθαγόρας, ον, Pythagoras. σοφιστής, ον, Sophist. νεανίας, ον, Yngling. Σαρμάτης, ον, Sarmater. Μιλιτάρης, ον, Miltiades. δυνάστης, ον, Hersker. τοξότης, ον, Bueskytte. Γαλάτης, ον, Galler. ὀρνιθοθήρας, α, Fuglesænger. κλέπτης, ον, Tyv, tyvagtig. Πελοπίδας, ον, Pelopidas. δεσπότης, ον, Hersker. τεχνίτης, ον, Konstner. δλιγοπότης, ον, lidet drikkende. στρατιώτης, ον, Soldat. Σικελιώτης, ον, Sikelioter. οἰκέτης, ον, Tjener. Σκύθης, ον, Skyther. Ἡρμῆς, ον, Hermes. ψευστής, ον, løgnagtig. —

4. Følgende ere i dette Stykke Egennavne: Μενέλαος, ον; Θουκυδης, ον; Όρέστης, ον; Ἀλγυπτος, ον; Ἐπαμεινώνδας, ον; Ἀρισταγόρας, ον. — Ἀτρείδης, ον, Atreide. Βορδᾶς, ḥ, Nordenvind. — ἄνεμος, ον, Vind. ιστοριογράφος, ον, Historieskriver. Δικαστής, ον, Dommer. δίκαιος,

ov, retsærdig. μητραλοίας, α, Modernmorder. ποιητής, οῦ, Digter. κωμικός, οῦ, komisk. ποταμός, οῦ, Flod. Θηβαῖος, ον, Thebaier. Μιλήσιος, ον, Milesier. ταμίας, ον, Huusholder. κεδύνος, οῦ, omhyggelig. ὑπνος, ον, Søvn. πολυχρόνιος, ον, langvarig. θάρατος, ον, Död. κοινός, οῦ, fælles. ηλαφός, οῦ, Hjort. λευκός, οῦ, hvid. οὐρανός, οῦ, Himmel. ἔναστρος, ον, stjernebesat. τρόπος, ον, Skik. Pl. Sæder. σεμνός, ον, ærværdig, ædelførs, οῦ, Broder. φιλόσοφος, ον, Philosoph. —

5. Hovedord: θυλος, Træl. τύραννος, Tyran. δάκτυλος, Finger. θεός, Gud. ληστής, Røver. νόμος, Lov. πόνος, Besvær. ἄθλος, Kamp. διάσταλος, Lærer. οἰκος, Huus. χρησμός, Orakelsvar. ἄγγελος, Bud. ἀρθρος, Tal. δῆμος, Folkeslag. νέος, Søn. πόθος, Længsel. λόγος, Tale. πόλεμος, Krig. βιωμός, Alter. πλοῦτος, Rigdom. οἶνος, Viin. ἔγχονος, Afkom. ἥλιος, Sol. βίος, Liv. λαός, Folk. δραχαλμός, Öie, χρυσός, Guld. ἄργυρος, Sølv. χαλκός, Erts. σιδηρος, Jern. καρπός, Frugt. ζέφυρος, Vestenvind. Εὖρος, Østenvind. Νότος, Söndenvind. ἄνεμος, Vind. —

Tillægsord: σοφός, viis. μέσος, midterst. Ἑλληνικός, hellenisk. ἀνδροφόρος, manddrabende. ἀλογός, usornuftig. ἀμήχανος, uudsårlig. νεανικός, som angaaer Søvæsenet. γνωστός, bekjendt. ἐπάτερος, enhver af to, begge. μάταιος, taabelig. ἀμισθος, ikke lönnet ell. betalt. ἀνόμοιος, ulig. μακλακός, blödagtig. γνώριμος, kydig. βροτός, dödelig. μοχθηρός, elendig. στυγνός, hæslig. πλήσιος, i Nærheden. μέγιστος, störst. ἀθλιος, besværlig. ξεθλός, god. λαμπρός, glimrende. φιλόπονος, arbeidsom. ἀγροτός, landlig. ἀριστερός, venstre. τίμιος, kostbar. θυητός, dödelig. ξηρός, tør. δρυβροφόρος, regnbringende. —

6. Hovedord: λίθος, ψάμμος, ūlaoς, βίβλος, τάφρος o. s. v. alle af Hunkjön.s Gram. Tillægsord: ἐρυθρός, ἀ, ὅν, rød. λευκός, ἡ, ὅν, hvid. σπάνιος, α, ον, sjælden. βλαεթρός, ἀ, ὅν. skadelig, ἄκρος, α, ον, høiest, yderst. λεῖος, α, ον, jevn. ψύμιτος, η, ον, höiest. ψυχρός, ἀ, ὅν, kold. εὑρωνος, ον, skjøntlydende. σύνετος, η, ον, forstandig. ἀνέπιπτος, ον, uventet. ἐλεγάντινος, af Elfenbeen. λαχυρός, ἀ, ὅν, stærk. δλβιος, α, ον, lykkelig. ὑστατος, η, ον, sidst. στενός, ἡ, ὅν, snæver. —

7. Hovedord: ἀγαθόν (eg. Adj.), et Gode. δεῖπνον, Maaltid, δᾶρον, Gaye. ἔγγον. Gjerning. ἔγγόν, Aag. λον, Viol. μέταλλον, Metal, νεῦρον, Stræng. ὅπλον, Vaaben. παιδίον, Barn. πρόσωπον, Ansigt. πτερόν, Vinge. ρόδον, Rose. στρατόπεδον, Leir. τέχνον, Barn. φάρμακον, Lægemiddel. χρυσίον, Guld, ωόν, Æg.

Tillægsord: ἄγκυλος, η, ον, krum. ἀγνός, ἡ, ὅν, reen. ἀλλότριος,

α, ον, fremmed. ἀνθρώπινος, η, ον, menneskelig. ἀξιόλογος, ον, værd at omitle. ἀπαίδεντος, ον, uopdragten βάρβαρος, ον, barbarisk. βασιλικός, ἡ, ὅν, kongelig. γελαστός, ἡ, ὅν, latterlig. δεξιός, ἀ, ὅν, højre. δωρεκάψυλος, ον, med tolv Blade. εὑτακτος, ον, velordnet. καλός, ἡ, ὅν, skjön. νήπιος, αν, spæd. δλιγος, η, ον, liden. φθαρτός, η, ον, forgjængelig. φίλιος, α, ον, kjærlig. —

8. Alle Ordene findes let i Ordfortegnelsen. Hovedordene ere contracta og af den attiske Form. —

9. Hovedordene i Nominativ: ἥρως, πάθος, πρᾶγμα, αἷμα, βότρυς, κόραξ, πίστις, χείρ, Βίων, ἐλπίς, γειτων, ἥπαρ, μέλι, λέων, Κάλχας, μάντις, Τούλις, πόλις, ἵερεύς, πῦρ, Αἴγανων, Σενοπῶν, Ἐλευσίς, ὅν, κέρδος, ὀδούς, γυνή, δορκάς, Αστυάγης, βασιλεύς, Σωκράτης, βρέφος, ἄγαλμα, Ερατό. —

Tillægsord: μέλας, aina, αν; χαρίεις, εσσα, εν; ἀληθής, ἵς; ποιήεις, εσσα, εν; αἰδήμων, ον; ἥδις, εῖα, ὅν; τυφθεῖς, εῖσα, ἐν, dræbt; καίων, ουσα, ον, brændende; ἀχίτων, ον; γράφων, ουσα, ον, skrivende; ἀστρής; τεχθεῖς, εῖσα, ἐν, födt. —

10. Ἀνήρ, ἀνδρός; πάτης, παιδός; σῆμα, τος; γῆρας, αος = ως; παιάν, ἄνος; δαις, δαιός; κέρας, ατος; ἔαρ, ἥρος; πάγων, ανος; γέρων, οντος; Σπαρτιάτης, ιδος; αἰχμαλωτής, ιδος; Ἀπόλλων, ανος; σωτηρ, ηρος; χρώς, ατός; πέλωρ, ωρος; δμώς, αώς; δόρυ, ατος; Ἀχιλλεύς, έως; φρήν, ενός; ὅρνις, ιδος; ἄνθος, ους; λύγξ, κός; ὕδωρ, ὕδατος; πατήρ, τρός; δρῦς, νός. — Tillægsordene findes let. —

11. og fleg. Alle Ordene findes let, undtagen: i 12, ἔλαιτων, Comp. af μικρός, liden; i 13, κλέπτων, stjælende, ονσα, ον, G. οντος, ούσης, οντος; ἀποθανών, död, ούσα, δν, g. ούτος, ούσης, ούτος; i 14, μείζων, ον, Comp. af μέγιας; πλείων, ον, Comp. af πολύς. —

15. Her forekommer Artiklen.

17. Her forekomme fölg. Former af Verbet εἰμί, er: ἔστι ell. ἔστιν, er; εἰσι, ere; ἦν, var; ἦσαν, vare.

Fortegnelse

over

de i Læsebogens første Afdeling forekommende græske Ord.

Tallene 2 og 3 betegne ved Tillægsordene, om de have to eller tre Endelser. — En Stjerne (*) betegner, at Ordet mest eller alene er poetisk. Sammensatte Ord ere i Almindelighed betegnede med en Bindestreg mellem Sammensætningens Dele; Stamordet er ved afledede Ord sat i ().

A.

Ἀβδηρίτης, ov, δ, en Abderit, Indbygger i *Ἀβδῆρα*.

ἀ-βλάπτειν, αε, ή (*ἀ-βλάπτω*), Uskadt hed, Uskadelighed.

ἀ-βουλος, 2 (*ἀ-βουλή*), uoverlagt, raadvild.

ἀβρός, 3 og 2, skjön, fin.

Ἀβυδος, ov, ή, Staden Abydos.

ἀγαθός, 3, god, dygtig, topær (med Acc., Inf., Präp. εἰς, πρός).

ἀγάλλω, forherlig, Med. er stolt af, gjør mig til af (m. Dat. og ἐπι). — deraf

ἀγαλμα, ατος, τό, Prydelse, Billedstøtte, Statue.

Ἀγαμέμνων, ονος, δ, Agamemnon.

ἀγαν, Adv., meget, for meget. *ἀγανακτέω*, føler Smerte, er bedrøvet, uvillig, utilfreds (m. Dat. og ἐπι).

ἀγαπάω, optager vel, elsker.

ἀγέλλω, forkynner, beretter.

ἀγγελος, ov, δ og ή, Bud, Sende bud, Budskab.

ἀγειω, forsamlér, Med. forsamlig.

ἀγήρασ, 2 (*γῆρας*), som ikke aldes, usorgjængelig, cont. *ἀγήρως*.

ἀγκύλος, 3, krum, rundet, listig.

ἀγλαός, 3 og 2 (*ἀγάλλω*), herlig, skjön, glimrende; berömt, adel.

ἀγνοια, ας, ή. Uvidenhed. s. *ἀγνώς*.

ἀγνός, 3, reen, ubesmittet, hellig.

ἀγνώς, ωτος, δ og ή (*γνωνώσω*), ubekjendt, m. Dat., ikke kjen dende, m. Gen.

ἀγορά, ας, ή (*ἀγείω*), Forsamling, Forsamlingssted, Tørv, hvad der foregaar og handles med.

ἀγρος, ια, ιον, 3 og 2 (*ἀγρός*), som lever paa Marken, vild, raa.

ἀγροῖος, 2 (*ἀγρός*) == *ἀγριος*, raa, grov, udannet.

ἀγρός, ον, δ, Ager, Landeindom. *ἀγω*, v. irr., fører, leder, bringer, anfører, anseer, agter.

ἀγών, ώνος, δ, Forsamling, især ved Kamplege, Kamp. — Deraf *ἀγωνιζομαι*, kämper (i Væddekamp, *ἀγών*), strider, m. περὶ (om) og πόρος m. Acc.

ἀ-δάμαστος, 2 (*δαμάω*), ubetvungen, ubetvingelig.

ἀδελφή, ης, ή, Søster. *ἀδελφος*, ον, δ (*ἀδελφός*), Broder- eller Søstersøn. *ἀδελφά*, ον, δ, Broder.

ἀ-δηλος, 2 (*δῆλος*), useet, usynlig, ukjendt.

Ἄιδης og *Ἅδης*, ov, δ, Hades == Pluton, Underverdenen.

ἀ-δικέω, er *ἀδίκος*, uretfærdig, foruretter, m. Acc. eller 2 Acc.

ἀ-δικία, ας, ή, Uret, Uretsfærdighed, Forurettelse, af

ἀ-δικος, 2 (*δίκη*), uretfærdig.

ἀ-δημήσ, ητος, δ og ή (*δαμάω*), ubetvungen.

ἀδόλεχος, 2, snaksom, sladderagtig.

ἀ-δούλωτος, 2 (*δουλώ*), ikke under tvungen, fri.

Ἀδραστος, ov, δ, Adrastos.

ἀ-δύνατος, 2 (*δύναμαι*), uden Evne til, umulig.

ἄδω, f. *ἄσομαι*, synger, besynger.

ἀει, stedse, altid.

ἀ-εικής, 2 (*εἰκός*), ubillig, usommelig, ringe.

ἀει-μηντος, 2 og 3 (*μαμνήσομαι*), altid erindret eller erindrende.

ἀ-εργία, ας, ή (*ἐργον*), Uvirksomhed.

ἀετός, ον, δ, Ørn.

ἀήρ, έρος, δ og ή, Luft (den lavere).

ἀ-ήττητος, 2 (*ήττειω*), uovervundens, uovervindelig.

ἀ-θάνατος 2 (og 3) (*θάνατος*), udödelig.

ἀ-θέατος, 2 (*θεάμαται*), ikke seet, usynlig.

Ἀθηνᾶ, ἄς, ή (contr. af -άς), Athene.

Ἀθῆναι, ων, αι, Byen Athenai, Athen. — Deraf

Ἀθηναῖος, 3, athenaiisk, δ, Athenaier.

Ἀθήνησε, i Athenen.

ἀ-θλητής, ον, δ (*ἀθλος*), Fægter.

ἀθλος, 3, fuld af *ἀθλος*, mōisomnelig, ulykkelig, skjændig.

ἀθλον, ov, τό, Kampbelønning.

ἀθλον, ov, δ, Kamp, Kampleg, Anstrængelse, Möje.

ἀ-θόρυβος, 2, uden *θόρυβος*, Larm, uforstyrret, rolig.

ἀθυμος, 2 (*θυμός*), modlös, forsagt.

ἀθρόος, 3 og 2, forsamlet, sammenhobet, i Mængde.

ἄλας, αντος, δ, Voc. *Ἀλαν*, Alias.

Ἀλυπτιος, 3, agyptisk, δ, Agyptier.

Ἀλυπτος, ov, δ, Agyptos == Nilen, ή, Landet Agyptos.

ἀλέομαι, f. -έσομαι, aor. *ἡδέσθην*, viser *ἀλώς*, skammer mig, viser *Ἄρεfrigt*, agter. — Deraf

ἀιδήμων, 2, ονος, blusfærdig, undselig.

ἀλώς, ονς, ή, *Ἄρεfrigt*, Undseelse.

ἀλήρης, έρος, δ (og ή), den höiere Luft, *Ἄether*, mods. *ἀήρ*.

ἀλθιοψ, οπος, δ, Aithioper.

ἀλμας, ατος, τό, Blod. — Deraf

ἀιματόεις, 3, blodig.

ἀϊς, γός, ή (og δ), Ged.

ἀιρετός, 3, taget, udvalgt, ønskværdig, af

ἀιρέω, v. irr., tager, griber, erobrer, med. tager til mig, vælger.

ἀιρων, v. irr., hæver, borttager, med. hæver mig, gjør mig til af (m. Dat.).

εἰσθάνομαι, v. irr., føler, iagttager, mærker, erfarer, m. Gen. og Acc. *εἰσχρός*, 3, hæslig, skammelig. *Αἰσχυλος*, *οὐ*, δ, Aischylos. *εἰσχύνω*, gjør hæslig, vanerer, beskærmer, med. skammer mig. *εἰτία*, *ας*, ή, Grund, Aarsag, Skyld, Beskyldning. *εἴπος*, 3, som har *εἰτία*, Skyld, skyldig, foraarsagende. *εἰχμαλωτίζω*, tager til Fange, eg. tager (*ἀλισομαι*, fanger) med Landsen (*αλκηνή*). — Deraf *εἰχμαλωτίς*, *ιδος*, ή og *εἰχμάλωτος*, 2, krigsfangen. *ἀ-κέμας*, *αντος*, δ (*ἀ-κέμων*), ikke trættet, utrættelig. *ἀ-κλεής*, 2, *εος*, uberømt, uden Hæder (*κλέος*). *ἀ-κόλαστος*, 2 (*κολάζω*), ustraffet, töileslös, forbryderisk. *ἀκοντίζω*, kaster med *ἄκων*, Kastespyd, m. Acc., træffer med Spyd. *ἀκούων*, v. irr., hører, er Tilihører; adlyder, m. Gen. *ἀ-κρατής*, 2, uden *κράτος*, Kraft, afmægtig, uafholdende, m. Gen. *ἀκρό-πολις*, *εως*, ή, den øverste ell. höieste (*ἄκρος*) Deel af Byen (*πόλις*), Borg. *ἄκρος*, 3, yderst, höiest, øverst. *ἀ-κυρώω*, gjør *ἄκυρος*, ugyldig, afskaffer. *ἀλαζών*, *όνος*, δ og ή, Landstryger, Markskriger, Praler, Bedrager. *ἀλγεινός*, 3 (*ἀλγος*), smertende, lidende, sørgetlig. *ἀλγίων*, 2, *ονος*, Comp. til *ἀλγεινός* (af *ἀλγος*), smerteligere, möisommeligere. *ἀλγος*, *ονς*, τό, Smerte, Lidelse, Sorg. *ἀλεκτρωνύμη*, *όνος*, δ og ή, Hane, Höne.

Ἀλέξανδρος, *ον*, δ, Alexandros. *ἀληθεύω*, er *ἀληθής*, sanddru, taler Sandhed.

ἀληθής, 2, sand, oprigtig, tilforsladelig.

ἀλισομαι, v. irr., bliver fangen, erobret, bliver anklaget, fordømt.

ἀλκή, ης, ή, Styrke, Mod. *Ἀλκιβιάδης*, *ον*, δ, Alkibiades.

ἀλκυμος, 2 (*ἀλκή*), stærk, modig. *Ἀλκμαιονίδης*, *ον*, δ, Alkmaionide, Esterkommer af *Ἀλκμαιών*.

ἀλλά, men, ofte i Forb. med andre Partikler; i Svar: ja, vistnok.

ἀλλήλων, hinanden, hverandre, s. Gram.

ἀλλοτριος, 3 (*ἀλλος*), fremmed, udenlandsk, uvedkommende, upassende.

ἀλλοτριώ, gjør *ἀλλότριος*, m. Gen. ell. Dat., gjør fjendsk.

ἀ-λογος, 2, uden *λόγος*, ufornuftig, uden Grund, urimelig

ἄλς, *ἄλος*, δ, Salt, ή*, Hay.

ἄλσος, *ονς*, τό, hellig Lund, Lund. *Ἄλνος*, *νος*, δ, Floden Halys.

ἀλώπηξ, *εκος*, ή, Ræv.

ἄλως, ω, ή, Tærskoplads, Lo.

ἀλωσις, *εως*, ή (*ἀλισομαι*), Indtagelse, Erobring.

ἄμα, tillige, paa een Gang, tilsammen, m. Dat., tilligemed.

Ἀμαζών, *όνος*, ή, en Amazone.

ἀ-μαθής, 2 (*μανθάνω*), ikke op lært, uvidente, ukyndig.

ἀμαρτάνω, v. irr., feiler, gaaer Glip af, m. Gen., forseer mig, m. Acc. — Deraf *ἀμάρτημα*, *τος*, τό, og *ἀμαρτία*, *ας*, ή, Feil, Vildfarelse, Synd.

ἀ-μελέω (*μέλει*, ligger paa Hjerte), er ubekymret om, esterlader, m. Gen.

ἀ-μήχανος, 2, uden *μεχανή*, raadvild, hjælplös, uimodstaaelig, umulig.

ἀ-μισθος, 2, uden *μισθός*, Lön, ikke lønnet.

ἀμοιβή, ης, ή (*ἐμειβω*), Omskifning, Gjengjeld, Svar.

ἀ-μορφος, 2, uden *μορφή*, uskjön af Form, hæslig, udannet.

ἀμπελος, *ον*, ή, Viinstok, Viingaard.

ἀμύνω, holder borte, afværger Noget (Acc.) fra En (*ἀπό*) — forsvarer En imod; med. m. Acc. holder fra mig, forsvarer mig mod, hæver mig paa.

ἀμψι, m. Gen. om, angaaende, m. Dat. omkring, ved, m. Acc. i Nærheden af, omtrent; uden Cas. omkring, rundtom.

Ἀμφιπολίτης, *ον*, δ, Indbygger i *Ἀμφιπόλις*, Amphipoliter.

ἀμφότερος, έρα, *ερον*, sjeld. i Sing. enhver af to, begge, mest i Dual. og Pl.

ἀμφω, Dual. alle Gen., ogs. forb. m. Pl., begge.

ἄν, föies til Verber for at modificere Betydn., kan ikke gjengives ved eet Ord, s. Gram.

ἄνα, m. Acc. paa, i, gjennem, over, ved Talord giver det disse distributiv Betydning.

ἄνα-βασις, *εως*, ή (*ἀνα-βαίνω*), Opstigen, Dragen op i Landet.

ἄναγκαζω, nøder, tvinger, m. 2 Acc.

ἄναγκαιος, 3 (og 2), twingende, nødtvungen, nødvendig; n. pl. Fornödenheder.

ἄνα-τρέπω (*τρέπω*), omvender, omstyrter, ødelægger.

ἄνα-τρέψω, v. irr. (*τρέψω*), styrker ved Næring, opfostrer, ernærer.

ἀνά-θημα, *ατος*, τό (ἀνα-τίθημι), hvad der er opstillet, indviet (i et Tempel), Tempelgave.

ἀν-αιρέω, v. irr. (*αιρέω*), hæver op, tager bort, med. rykker bort, dræber.

ἀνα-καλέπτω (*καλέπτω*, tildækker), afslører, blotter,aabenerbarer.

ἀν-αλκις, *ιδος*, δ (*ἀ-ἀλκή*), kraftlös, svag, feig.

ἄνατας, *κτος*, δ, Fyrste, Herre (om Guder og Mennesker).

Ἀναξαγόρας, *ον*, δ, Anaxagoras.

Ἀναξίλας, *ον*, δ, Anaxilas.

Ἀναξιμανδρος, *ον*, δ, Anaximandros.

ἄνα-πέτρωμαι, v. irr. (*πέτρωμαι*), flyver op, i Veiret.

ἀνα-πλάττω (*πλάττω*) ell. -σσω, omdanner, former, fremstiller, opdiger.

ἄν-πτω (*ἀπτω*), hæfter til, befastes, antænder (mest i med.).

ἄν-αριθμητος, 2 (*ἀριθμός*), ikke til at tælle, utallig.

ἄνα-στανδρώ (*στανδρώ*), sætter paa en Pæl, korsfæster, spidder.

ἄνα-σχιζω (*σχίζω*), spalter, skjærer op.

ἀνα-τέλλω (*τέλλω*), lader gaae frem ell. spire op, gaaer ell. kommer frem.

ἄνατολή, ης, ή (*ἀνατέλλω*), Opgang (mest om Solen, deraf) Østen.

ἄνατολη, ης, ή (*ἀνατέλλω*), Opgang (mest om Solen, deraf) Østen.

ἄνα-τρέπω (*τρέπω*), omvender, omstyrter, ødelægger.

ἄνα-τρέψω, v. irr. (*τρέψω*), styrker ved Næring, opfostrer, ernærer.

ἀνδρο-αγαθία, ας, ἡ, en god (ἀγαθός) Mands (ἀνήρ) Charakteer, Mod., Retskaffenhed.

ἀνδρεῖος, 3 (ἀνήρ), mandig, kjæk. ἀνδρία og ἀνδρεῖα, ας, ἡ (ἀνήρ), Mandighed, Mod.

ἀνδριάς, ἄντος, ὁ (ἀνήρ), Billedet af en Mand, Billedstøtte, Statue.

ἀνδρο-φόρος, 2 (ἀνήρ-φόρος), manddræbende.

ἀν-έλπιστος, 2 (ἀ-έλπιστος), uventet, haablös.

ἀνεμόεις, 3, som henhører til ell. er utsat for Vinden (ἀνεμος), stormfuld.

ἀνεμος, ου, ὁ, Vind, Blæst.

ἀνεσις, εως, ἡ, Slappen (ἀν-ίημι), Nedspænden, Lösladen, Töilesløshed, Udsvævelse.

ἀνευ, m. Gen. uden, foruden.

ἀν-έχω, v. irr. (ἔχω), holder tilbage, holder opreist, med. holder mig opret, udholder.

ἀν-ηθάω (ἢβη), bliver ung og rask paany.

ἀν-ήξεστος, 2 (ἀ-άξεμαι, helbreder), ulægelig, uden Redning, ubodelig.

ἀν-ήλιος, 2 (ἀ-ἥλιος), uden Sol, mørk.

ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, Mand, Ægtemand

ἀνθος, ους, τό, Blomst, Flor, det Höieste af Noget.

ἀνθρώπινος, 3, som henhører til ἀνθρώπος, menneskelig, forgængelig, af

ἀνθρώπος, ου, ὁ (og ἡ), Menneske.

ἀν-ικεως, 2 (ἴκεως), unaadig, ubarmhjertig.

ἀν-ιστημι (Ιστημι), bringer til at staae op, opreiser, opvækker; intr. (i pf. og aor. 2 act., pr. og fut. med.) staaer op, hæær mig.

ἀνόητος, 2 (ἀ-νοέω), ubetænkt, uventet, ubetænksom, ubesindig.

ἀν-οίγνυμι (οἴγνυμι), v. irr.,aabner, oplukker, asdækker, pf. 2 og pass. er aaben.

ἀν-όμοιος, 2 (og 3) (ἀ-όμοιος), ulig, forskjellig.

ἀν-νοῦς, 2, contr. ἀνοῦς (ἀ-νοῦς), uforstandig, ubesindig.

ἀν-ορύττω (ἀρύττω), udgraver, graver op.

ἀντί, m. Gen. imod, istedenfor, ligeoverfor, foran.

ἀντι-κατ-αλλάττω ell. -σσω (ἀλλάττω), til Gjengeld ombytter ell. tilbytter mig (Acc. og Gen. ell. ἀντί).

Ἀντισθένης, ους, ὁ, Antisthenes.

ἀντι-τάττω ell. σσω (τάττω), stiller imod (m. Gen.), med. stiller mig mod.

Ἀντίφων, ωντος, ὁ, Antiphon.

ἀντρον, ου, τό, Grotte, Hule.

ἀν-υδρος, 2 (ἀ-ὑδρός), uden Vand, tør.

ἀνω, opad, oppe, ovenpaa, om Tiliden: forhen.

ἀνώγεων, οι, τό = ἀνώγεως, οι, ὁ og ἡ, att. for ἀνώγαιον (ἀνωγῆ), hvad der er ovenfor Jorden (om Bygninger), øvre Stokværk, Sal, Spisesal.

ἀξινη, ης, ἡ, Öxe.

ἀξιο-θέατος, 2, værdig (ἀξιος) til at sees (θεάμαται), seeværdig.

ἀξιο-λογος, 2, værdig (ἀξιος) til Omtale (λόγος), mindeværdig, betydelig.

ἀξιος, 3, af Værdi, værdig, værdifuld, m. Gen. (ogs. Dat.), ell. Inf.

ἀξιό-χρεως, 2, som er Sagen (χρέος) værd (ἀξιος), passende, gyldig, tilforladelig, betydelig, tilstrækkelig.

ἀξων, ονος, ὁ (ἄγω), Axel, Tavle med Love.

ἀπ-αγορεύω (ἀγορεύω), forbryder (m. Dat. og Acc. m. Inf.), nægter, intr. udmattes.

ἀπ-παιδεύος, 2 (ἀ-παιδεύω), uopdragten, ikke undervist, udannet.

ἀπ-παις, δος, δ̄ og ἡ, uden Børn (ἀ-παις), barnlös.

ἀπ-αλλάττω (ἀπό-ἀλλάττω), befrier, løser, med Acc. og Gen., Med. (og intr.) bortfjerner mig, bliver fri for Noget.

ἀπαλός, 3, blød, blødagtig, fin.

ἀπαξ, eengang.

ἀπας, 3 (ἀ-πας), heel, samtlig, enhver.

ἀπάτη, ης, ἡ, Bedrag (ἀπατάω, bedrager).

ἀπαντος, 2 (ἀ-πανώ) ikke til at standse, ustandset, upophørlig.

ἀπειλή, ης, ἡ (ἀπειλέω), Trusel.

ἀπ-ειμι, v. irr. (ἀπό-ειμι), er borte, fraværende.

ἀπ-ειμι, v. irr. (ἀπό-ειμι), gaaer bort.

ἀπειρία, ας, ἡ (ἀπειρος), Uersarenhed, Uvidenhed, 2) Uendelighed.

ἀπειρος, 2 (ἀ-πειρα, Forsøg), uden Forsøg, uøvet, uersare. 2) (ἀ-πειρας, πέρας), ubegrændset.

ἀπ-εκάնω, v. irr. (ἐκλίνω), driver bort, fører bort, intr. drager bort.

ἀπ-έρχομαι, v. irr. (ἐρχομαι), gaaer bort.

ἀπ-έχω, v. irr. (ἔχω), holder borte fra, afværger (m. Acc. og Gen.); intr. er forskjellig, med. (m. Gen.) afholder mig fra.

ἀπ-ιστος, 2 (ἀ-πιστος), ikke tro, utro, trolös, mistroisk.

ἀπ-ικεως, 2, som er Andelet (χρέος) enkelt, simpel, ligefrem, sand, oprigtig.

ἀπ-ικος, 2, contr. -ονς (ἀ-ικός), uden Seilads, ikke seilbar.

ἀπό, m. Gen. fra, bort fra, siden.

ἀπο-βαινω, v. irr. (βαίνω), gaaer bort ell. fra, falder ud.

ἀπο-χράφω (χράφω), afskriver, opskriver, med. lader mig indskrive.

ἀπο-δείκνυμι (δείκνυμι), fremviser, udnævner til (m. dobb. Acc.), beviser, med. lægger for Dagen, udfører.

ἀπο-θειλιάω (θειλιάω), bliver frygtosom (θειλός), feig, forsager (m. Gen.).

ἀπο-δημία, ας, ἡ (ἀποδημία), Bortreise fra Hjemmet (eg. Folket, δῆμος), Ophold i fremmede Lande.

ἀπο-δικάσω, v. irr. (διδικάσω), løber bort, flygter, deserterer.

ἀπο-δίδωμι (δίδωμι), afgiver, tilbagegevir, afbetalere, med. afgiver af mit, sælger.

ἀπο-θνήσκω, v. irr. (θνήσκω), dør.

ἀπ-οικια, ας, ἡ (ἀπό-οικος), Udvandring, Colonii.

ἀπο-καλέω, v. irr. (καλέω), kalder fra ell. bort, benævner.

ἀπο-κινδυνεύω (κινδύνεύω), gjør et Forsøg, uøvet, uersare. 2) (ἀ-πεῖρας, πέρας), overgående.

ἀπο-κλειώ (κλειώ), afluxkker, inde-lukker, udelukker (m. Gen.), Med. afholder mig fra.

ἀπ-οκνέω (δοκνέω), töver ell. undrager mig af Ladhed ell. Frygt, m. Acc. ell. Acc. m. Inf., intr. er lad ell. frygtosom.

ἀπο-χρίνω (χρίνω), afsondrer, udvælger, med. giver Besked, svarer, m. Acc. og πρός.

ἀπο-χρύπτω (χρύπτω), skjuler.

ἀπολαύω, har Andelet, nyder af (m. Gen.), har Fordeel ell. Skade af.

ἀπο-κείω (λείπω), lader tilbage, forlader, svigter, med. bliver ell. staer tilbage.

ἀπό-άλλυμα, v. irr. (ἄλλυμα), om-
bringer, dræber, ødelægger, taber-
mister; med. omkommer, gaaer
tilgrunde.

Ἀπόλλων, ὄνος, δ, Apollon.

ἀπο-μέμω, v. irr. (μέμω), afdele, uddele, tildeler.

ἀπο-πνίγω, v. irr. (πνίγω), qvæler, dræber.

ἀπορέω, er ἀπορος, uden Udvei, hjælpløs (m. Gen.).

ἀ-πορος, 2 (ἀ-πόρος), uveisom, usfremkommelig, vanskelig at til-
veiebringe, forlegen, uvist, hjælp-
lös.

ἀπόδ-δητος, 2 (ἀπό-ΡΕΩ, ἐρῶ), forbuden (at gjøre ell. sige), usi-
gelig, ikke til at sige, hemmelig.

ἀπο-σφάτω ell. -σφάζω (σφάττω
ell. σφάζω), slagter, dræber.

ἀπο-τέμνω, v. irr. (τέμνω), afskjærer
(ogs. om Veien).

ἀπο-τιθημι (τιθημι), afslægger, ned-
lægger.

ἀπο-τυγχάνω, v. irr. (τυγχάνω),
forseiler, gaaer Glip af (m. Gen.);
ogs. i Med.

ἀπο-φέω, v. irr. (φέω), fører bort,
overbringer, afleverer.

ἀ-πτήν, ἥνος, δ og ἡ (ἀ-πτηνός),
ikke bevinget, ubefjedret.

ἀπτω, tilknytter, med. berører, tager
sat paa, angriber (m. Gen.); an-
tænder, med, brænder.

ἀπ-ώλεια, ες, ḥ (ἀπόλλυμα), Tab,
Undergang, Ulykke.

Ἄραβις, ας, ḥ, Arabien.

Ἄραψ, αβος, δ, Araber.

ἀργυρόεος, 3, ell. ἀργυρόεος, 3, contr.
ἀργυρούς, 3, οὐν, af ἀργυρος,
Sølv, sölvern.

ἀργυρος, ον, δ, Sølv, Penge.

ἀρετή, ἥτις, ḥ, Dytighed, Dyd, Mod,
Fortjeneste.

Ἄρης, εος, δ, Ares.

ἀριθμέω, tæller; beregner, — af
ἀριθμός, οῦ, δ, Tal, Tælling, Fuldtalighed.

Ἄρισταγόρας, ον, δ, Aristagoras.

ἀριστεῖον, ον, τό (ἀριστος), den
første Priis (som tilkommer Seier-
herren i Noget).

ἀριστερός, 3, venstre, ueheldvarslende,
keitet.

Ἄριστιππος, ον, δ, Aristippus.

Ἄριστοτέλης, ονς, δ, Aristoteles.

Ἄριων, ονος, δ, Arion.

ἄρκτος, ον, ḥ (og δ), Bjørn, den
store Bjørn (Stjernebilledet).

ἄρμα, τος, τό, Vogn, Stridsvogn.

Ἄρμενις, 3, armenisk, δ, Armenier.

ἀροτρος, ἥρος, δ, En som plöjer
(ἐρώω), Agerdyrker.

ἀρπάζω, fut. -σω og -σομαι, ogs.
-ξω, röver, plyndrer.

ἀρπαξ, αγος, δ og ḥ, som röver
(ἀρπάζω), röverisk, begjærlig;
Röver.

ἀρδην, 2, ogs. ἀρσην, mandlig,
stærk.

ἀρ-δωστος, 2 (ἀ-ρώνυμοι), kraflös,
svag.

Ἄρτεμις, ιδος, ḥ, Artemis.

ἀρχαῖος, 3, som henhører til ἀρχή,
gammel, gammeldags, fra Old-
tiden.

ἀρχή, ἥτις, ḥ, Begyndelse, Regering,
Ørvighedspost, — Rige.

ἀρχω, er den første, gaaer foran,
ansører, begynder (m. Gen.), med.
begynder, befaler, hersker.

ἀρχων, οντος, δ (part. af ἀρχω),
Hersker, Antörer, Archont i Athen.

ἀ-σαφής, 2 (ἀ-σαφής), utydelig,
uvist.

ἀ-σεβής, 2 (ἀ-σεβομαι), ugudelig,
ryggeslös, uforskammet.

ἀ-σθένεια, ας, ḥ (ἀσθενής), Kraft-
löshed, Svaghed.

ἀ-σθενής, 2 (ἀ-σθένος, Styrke), uden
Kraft, kraflös, svag.

Ἄσια, ας, ḥ, Asien.

ἀ-σινής, 2 (ἀ-σινομαι), uskadt,
uskadelig.

Ἄσκληπιός, οῦ, δ, Asklepios.

ἀσκός, οῦ, δ, Lædersæk, afstrukken
Hud.

ἀσπίς, ιδος, ḥ, Skjold, Hær væbnet
med Skjolde.

ἄσπορος, 2 (ἀ-σπειρω), ikke saact.

ἄστυ, εος, contr. ούς, ogs. εως, τό,
Stad, By.

Ἄστυάγης, ονς, δ, Astyages.

ἀ-σφάλεια, ας, ḥ (ἀ-σφάλω), det at
være ἀσφαλής, Fasthed, Sikkerhed.

ἀ-σφαλής, 2 (ἀ-σφάλλω), som ikke
rokkes ell. falder, urokkelig, fast,
sikker, standhaftig.

ἀ-σχημοσύνη, ης, ḥ (ἀ-σχήμων af
σχῆμα), slet Holdning, Uanstændighed,
Usåmmelighed.

ἀ-τερπής, 2 (ἀ-τέρπω), usornøielig,
ikke glædelig, ikke glad, glædelös.

ἀ-τιμος, 2 (ἀ-τιμή), ikke æret, for-
agtet, vanæret, uden Værdi.

ἀ-τραπός, οῦ, ḥ (ἀ-τρέπω), Fodsti,
Vei, Bane.

Ἄτρειδης, ον, δ, Atreide ο: Ester-
kommer af Ατρεύς.

ἀ-τρωτος, 2 (ἀ-τρωάσκω), usaaret,
usaarlig.

Ἄττική, ἥτις, ḥ, Attike, eg. Adj. fem.
af Αττικός, ḥ, ού, attisk.

ἀ-τυχής, 2 (ἀ-τυγχάνω, τυχή), ulyk-
kelig, ueheldig, ikke opnaaende
(m. Gen.).

ἀ-τυχία, ας, ḥ (ἀ-τυχή), Tilstanden
af en ἀτυχής, Ulykke, Uheld.

ἀνθ-άλης, 2 (ἀντός-ἡδομαι), som
finder Behag i sig selv, egensindig,
stolt.

ἀελίδος, ον, δ, Acheloos.

Ἄχιλλεύς, έως, δ, Achilles.

ἀ-χίτων, 2, ονος (ἀ-χίτων), uden
χίτων, Underklædning.

ἀντό-χθων, 2, ονος (ἀντός-χθών),
af Landet selv, indfödt, födt af
Jorden selv; pl. et Lauds oprin-
delige Beboere.

ἀ-αιρέω, v. irr. (ἀπό-αιρέω), tager
af, horttager, befrier, med. be-
röver (m. D. og Acc. ell. 2 Acc.).

ἀ-φανής, 2 (ἀ-φαίνω), usynlig, uly-
delig, skjult, ubekjendt.

ἀ-φανίζω, gjor ἀφανής, usynlig,
horttager, skjuler; pass. ogsaa
forsvinder.

ἀ-ηγμι (ἀπό-ηημι), hortsender,
hortkaster, fordriver, løslader,
overlader.

ἀ-ικνέομαι, v. irr. (ἀπό-ικνέομαι),
ankommer, naaer til, m. Acc.,
εις og πρός.

ἀ-ιστημι (ἀπό-ιστημι), stiller bort,
fjerner, bringer til Frafald; intr.
i pf., plapf. og aor. 2 Act. og
hele Med. er borte fra, fjerner
mig, unddrager mig, falder fra.

Ἄφροδίτη, ης, ḥ, Aphrodite.

ἀ-γρων, 2, ονος (ἀ-γρήν), ufor-
nuftig, uklog, ubesindig, afsindig.

ἀ-χάριστος, 2 (ἀ-χάρις), uebhage-
lig, uden Glæde ell. Ynde, utak-
nemlig.

B.

Bæðos, *ovs*, *tó* (*βαθός*), Dybde, Höide.

Bæðus, *3*, dyb, høi (om Udstrækning i Rum, ogs. Tid), tæt, dybsindig, klog.

Bæinw, v. irr., gaaer, træder.

Bællaw, v. irr., kaster, træffer, saarer, lægger, intr. falder.

Bæltw, dyppe, farver, bader.

Bægþeos, *2*, barbarisk ə: ikke-græsk, raa, udannet, grum.

Bægþitos, *ov*, ̄ = **Bægþitos**, *ov*, *tó*, musikalisk Instrument, et Slags Lyra.

Bægðs, *3* (*εια, ν*), tung, besværlig, vægtig, betydelig, mægtig.

Bæsaricaw, prøver paa en Probeer-steen (*βάσαρος*), prøver, udforsker, piner.

Bæsaros, *ov*, ̄, Probeersteen, Prø-velse, Martren, Pinehænk.

Bæsilis, *as*, ̄, fem. af **Bæsileus**, Dronning, Fyrstinde.

Bæsileia, *as*, ̄, (*βασιλεία*, Konge-rige, Kongeregering).

Bæsileos, *2* (*βασιλεύς*), kongelig; *tó* **Bæsileos** ell. *tæ* **Bæsileia**, Kongeborg, Residens.

Bæsileus, *éws*, ̄, Konge, Hersker; deraf

Bæsileuteros, *tatos*, Comp. og Sup. som Adj., kongeligere, kongeligst.

Bæsilew, er **Bæsileus**, Konge, her-sker (mest m. Dat.).

Bæsileukós, *3*, henhørende til **Bæsileus**; deraf

Bæsileukós, kongeligt.

Bætos, *3* (*βαινω*), gangbar, bestige-lig, betraadt.

Bætios, *3* og *2* (*βαινω*), fast, tilforladelig, sikker, standhaftig.

Bætiaow, gjør **Bætios**, befæster, be-styrker, bekræfter.

Bia, *as*, ̄, Legemskraft, Styrke, Vold, Voldsomhed, Voldsgjerning.

Biaios, *3* og *2*, som henhører til **Bia**, voldsom, tvungen med Magt.

Bias, *avtos*, ̄, Bias.

Biblion, *ov*, *tó*, dimin. af **Biblos**, en lille Bog, Brev.

Biblos, *ov*, ̄, eg. Bast af Papyrusplanten, det deraf gjorte Papiir, alm. Bog.

Bios, *ov*, ̄, Liv, Levetid, Leve-maade.

Bion, *avos*, ̄, Bion.

Blaþeos, *3* (*βλάπτω*, skader), ska-delig.

Bonðumia, *atos*, *tó*, Hjælp, Bistands Ydelse, Hjælpemiddel.

Bonatia, *as*, ̄, Boiotien.

Boððas, ̄, ̄, att. og contr. for **Boðeas**, *ov*, ̄, Nordenwind, Nord.

Borysthenites, *ov*, ̄, Borystheniter.

Boskumia, *atos*, *tó* (*βόσκω*, vogter Qvæg), det vogtede Qvæg, Qvæghjord, et Dyr af Hjorden; Græsning, Næring.

Botqns, *vos*, ̄, Drue, Viindrue.

Bouñleumia, *atos*, *tó* (*βουλεύω*), Raadsbeslutning, Beslutning, Raad.

Bouñlew, raadslaer, beslutter, over-lægger.

Bouñli, *ñs*, ̄, Raad, Villie, Beslutning, Hensigt, Plan; Raad, Raadsforsamling.

Bouñli, v. irr., vil, ønsker, vil hellere (med ̄).

Bouñs, *oos*, ̄ og ̄, Oxe, Tyr ell. Ko, Hornqvæg.

Bouñli, *3*, langsom, tung, sløv, tungnem.

Bouñli, *3*, kort, ringe, liden, ubetydelig.

Bouños, *ovs*, *tó*, Foster, spædt Barn.

Brotos, *3*, dodelig, ̄, Mennesket. **Brotos**, *ewi*, ̄ (*βιβρώσκω*, spiser), Spise, Spisen, Fortæren.

Bwlæz, *avos*, ̄ = **Bwlæz**, Jordklump.

Bwmos, *ov*, ̄ (*βαινω*), Forhøining, Alter.

G.

Gála, *γάλακτος*, *tó*, Melk.

Galatys, *ov*, ̄, Galater.

Gaklén, *ηs*, ̄, contr. **Gaklén**, ̄, Væsel, Maar, Kat.

Gálw, *w*, ̄, Svigerinde, Mands Søster.

Gamet, v. irr., tager til Hustru, ægter.

Gámos, *ov*, ̄, Bryllup, Ægteskab.

Gáðr, thi, nemlig, jo (i Svar og Spørgsmaal).

Gasthr, épos eil. **gás**, ̄, Bug, Mave, Underliv.

ges, enclit. Part. som indskräner udhævende, i det Mindste, dog, vel.

Géitaw, *ovos*, ̄ og ̄, Nabo.

Gelastinos, ̄, leende, lattermild.

Gelastos, *3*, (*γέλαω*), latterlig.

Geláw, fut. -somai, leer (m. *épi* og Dat.).

Gelios, *3* og *2*, og **Gelios** (*γέλαω*), latterlig, som vækker Latter, morsom, vittig.

Gelatos, *atos*, att. *w*, ̄, Latter, Munthered.

Geneá, *as*, ̄, (*γεννομαι*), Fødsel, Alder, Afskom, Slægt, Menneske-alder.

Gennaw (*γένος*), avler, frembringer.

Génos, *ovs*, *tó*, Slægt, Fødsel, Her-komst, Stamme, Folk, Kjön.

Gewaós, *3* (*γένεσ*), gammel, ærværdig. — S. d. følg.

Géras, *avos*, *tó*, Hædersgave.

géowar, *ovto*, ̄, Olding, pl. de *Ældste* i Folket, Överste, Raadsherrer.

gyðngora, *as*, ̄, Dæmning, Jordvold, Bro.

gyðgyia, *as*, ̄ (*γῆ-ΕΠΙΩ*), Ager-dyrkning, Landbrug.

gñ, *gñs*, ̄, Jord, Land, Jorden, Gudinden Ge.

gñgas, *as*, *tó*, Alderdom.

Giyas, *avtos*, ̄, Gigant.

gygnoma, v. irr., bliver til, fødes, skeer, er, hændes.

gygnawaw, v. irr., lærer at kjende, erfarer, kjender, indseer, veed, undersøger.

gylvaw, *3*, sød, behagelig (af Smag), mild, venlig, yndig.

gylwtra (-*sæ*), *ηs*, ̄, Tunge, Tunge-maal, Sprog.

gywam, *ηs*, ̄ (*γεγνώσκω*), Forstand, Indsigt, Erkjendelse, Mening, Dom, Beslutning.

gywam, *2* (og *3*), (*γεγνάσκω*), bekjendt, kjendelig, anseet, be-rømt.

gywastos, *3* (*γεγνώσκω*), bekjendt, venskabelig.

gywati, *ov*, ̄, Kindtand (undst. *ððnaw*).

gywaw, *éws*, ̄ (*γεγνομαι*), Frem-bringer, Fader, pl. Forældre.

gywn, *gónatos*, *tó*, Knæ.

gywaw, *gónatos*, ̄, gammel Kone, gammelt Fruentimmer.

gywaw, ridser, indgraver, skriver, optegner, skildrer.

gywaw, *avos*, *tó* (*γυμνός*), Gym-nasium, Sted, hvor man øver sig i Legemsøvelser.

gywaw, *3*, nogen, blottet, ue-bevænet.

gywaw, *3* og *2*, som hører til **gywaw**, qvindelig, qvindagtig.

gywaw, *gónatos*, ̄, Qvinde, Kone.

A.

- Αιάδαλος, ον, ὁ, Daidalos.*
Δαιμων, ονος, ὁ og ἡ, Gud, Gud-inde, Guddom, Skjæbne, Lykke, Tilskikkelse.
Δαιτ, τδος, ἡ (δαιω, brænder), Brand, Fakkel. Att. δέσ.
Δαις, δαιτός, ἡ (δαιω, deler), Maaltid, Gjæstebud.
Δελφων, 2, ονος (δαιτ-φην), krigisk sindet, kamplysten; forstandig, klog (da af δαιω, deler — og φην).
Δάκνω, v. irr., bider, stikker, op-hidser, krenker.
Δάκρυνον, ον τό, Taare.
Δάκτυλος, ον, ὁ, Finger; Daddel.
Δαμάω, v. irr., tæmmer, betvinger, overvinder.
Δάναος, ον, ὁ, Danaos.
Δαρειος, ον, ὁ, Dareik o: persisk Guldmunt, benævnet efter Dareios.
Δαρειος, ον, ὁ, Dareios.
Δέ, modsættende og sondrende Partikel: men, derimod, dog — i Forb. m. μέν og m. andre Partikler.
Δεῖ, v. irr., man maa, man skal, det er nødvendigt, det behøves (m. Personen i Dat. Tingen i Gen.), der mangler.
Δεῖδω, v. irr., frygter (m. Acc. og μή).
Δείκνυμι, viser, betegner, bringer for Dagen, bekjendtgjør, underviser.
Δειλός, 3 (δειδω), frygtsom, feig, elendig, ulykkelig.
Δεινός, 3 (δειδω), frygtelig, skrækkelig, farlig, stærk.
Δεινότης, ητος, ἡ (δεινός), det Frygtelige, Kraft, Dygtighed.

- Δειπνέω, holder Frokost, δεῖπνον, spiser, holder Maaltid.*
Δεῖπνον, ον, τό, Frokost, Maaltid, hos Att. Hovedmaaltid.
Δέκα, ti.
Δεκα-ετια, ας, ἡ, Tidsrum eller Alder af 10 Aar (δέκα-ετος).
Δεκατίος, 3 (δέκα), som varer eller henhører til 10 Dage eller den 10de Dag.
Δέκατος, 3 (δέκα), tiende.
Δέλτα, τό, Bogstavet Δ, den af Nilen dannede Ø af denne Form.
Δέλφις, ινος, ὁ = δέλφιν, Delphin, Marsviii.
Δένδρον, ον, τό, Træ, Træstamme.
Δέξιος, 3, höire, heldigvarslende, gunstig, skikket, øvet.
Δέρας, ατος, τό = δέρμα, ατος, τό, Skind, Hud.*
Δεσπότης, ον, ὁ, Herre, Hersker, Behersker.
Δεύτερος, 3, den anden.
Δέχομαι, modtager (venskabeligt og fjendligt), antager, vælger, foretækker.
Δή, nu, da, viñtnok.
Δηναρείρα, ας, ἡ, Deianeira.
Δῆλος, ον, ἡ, Öen Delos.
Δῆλος, 3, synlig, aabenbar, indlysende.
Δημάδης, ον, ὁ, Demades.
Δημήτρη, τερος og τρος, ἡ, Demeter.
Δημο-κρατία, ας, ἡ (δῆμος-κρατία), Demokrati, Folkeherredømme.
Δημόκριτος, ον, ὁ, Demokritos.
Δῆμος, ον, δ, Folket, et Folk, Mængden, Land, Distrikt.
Δημοσθένης, ονς, ὁ, Demosthenes.
Δημόσιος, 3 (δῆμος), som angaaer ell. hører til Folket, folkelig, offentlig.
Δημώναξ, ακτος, ὁ, Demonax.

- Διά, m. Gen. igjennem, medens, efter (om Tid), ved Hjælp af, formedelst; m. Acc. ved (om Tid), medens, ved Hjælp af, formedelst.*
Δια-παιων (σπενάζω), bereder, indretter, udruster; Med. tilbereder mig.
Δια-παράττω (-σσω), (ταράττω), forvirrer, bringer i Uorden ell. Oprør.
Δια-βάλλω (βάλλω, v. irr.), kaster igjennem, drager over, bagvasker, beskylder.
Δια-βόητος, 2 (βοάω), udraabt, omalt, berygtet, berømt.
Διά-δημα, ατος, τό (δέω, binder), Bind om Hovedet, Hovedsmykke, Diadem.
Δια-ειρέω (διά-ειρέω, v. irr.), tager fra hverandre, deler, sönerriver, adskiller.
Διατα, ης, ἡ, Liv, Levemaade.
Δια-καιω (καιω, v. irr.), gjennemglöder, opvarmer, opflammer.
Δια-κοσμέω (κοσμέω), ordner ved at skille fra hverandre, afdeler, anordner, opstiller.
Δια-χρίω (χρίω, v. irr.), fører igjennem, bringer over, bærer bort ell. fra hverandre, adspreder, opstæter, overgaer (m. Acc.); er forskjellig fra (især impers.). Med. er forskjellig fra, udmarkør mig fremfor (m. Gen.).
Δια-γθείω (γθείω), fordærver, ødelægger, forfører, bestikker.
Διδάσκαλος, ον, ὁ (διδάσκω), Lærer.
Διδάσκω (v. irr.), lærer, underviser (m. 2 Acc. ogs. m. Inf.); Med. lader En undervise.
Διδυμος, 3, dobbelt, Tvilling.
Διδωμι, giver, skjænker, overgiver, hengiver, tillader (m. Acc. c. Inf.); hengiver mig.
Δι-ηνεκής, 2 (διήνεγκα til δια-γέω), uafbrudt, sammenhængende, vedvarende (om Tid og Rum).
Δι-θυρος (δις-θύρα), med to Døre ell. Dørfløie.
Δι-ιστημι (διά-ιστημι), stiller fra hverandre, adskiller, bringer i Uenighed. Intr. i Aor. 2, pf. og plp. og hele Med., er adskilt, adskiller mig, bliver uenig.

δίκαζω (*δίκη*), dömmer, afsiger Dom, Med. har en Retsstrid.
δίκαιος, 3 og 2 (*δίκη*), retsfærdig, austændig, ret, lovlig.
δίκαιοστινη, ης, ἡ (*δίκαιος*), Retfærdighed, Lovlighed, Retskaffen-hed.
δίκαιος, οὐ, ὁ, (retslig) Dommer.
δίκαιος, adv. til *δίκαιος*, retsfærdigt, med Rette.
δίκη, ης, ἡ, Ret, Retfærdighed, Retsag, Bøde, Straf.
δι-δ for *δι-δ*, hvorfor, derfor.
διογένης, οὐς, ὁ, Diogenes.
διόδωρος, οὐ, ὁ, Diodoros.
δι-οικήσις, εως, ἡ (*διοικέω*), Huus-holdning, Forvaltning, Stats-styrelse.
Διονύσιος, οὐ, ὁ, Dionysios.
Διόνυσος, οὐ, ὁ, Dionysos.
Διός, 3 (*Ζεύς*, *Διός*), nedstammende fra Zeus, guddommelig, herlig.
Διόσ-χωροι ell. *Διόσ-χωροι*, αν, οἱ (*Ζεύς*, *Διός* og *χώροι* ell. *χώροι*), Zeus's Sønner, navnlig Kastor og Polydeukes, Dioskurerne.
δι-ότι ο: *δι-ότι* for *διά τοῦτο* οὐ, derfor, hvorfor, fordi.
δι-πῆχυς, 2 (*δισ-πῆχυς*), το πῆχυς ell. Alen lang.
διπλοῦς (contr. af *όσ*), 3 (*δις*) dobbelt.
δις, 2 Gange, dobbelt (ofte i Sammen-sætn.).
δισ-χιλιοι, 3 (*δισ-χιλιοι*), totusinde.
διττός ell. *δισάσ*, 3 (*δις*) dobbelt.
διψα, ης, ἡ (*διψά*), Tørst.
διψάω, törster (m. Gen.), længes efter.
διώω, ή ωξομαι, forfølger, sætter efter, jæger, anklager for Retten.
Διων, ανος, ὁ, Dion.
διως, ωνς, ὁ (*διεμάω*), Slave, Træl, Tjener, Livegen.

δοκέω, v. irr., troer, mener, synes (Noget synes mig ο: jeg behager ell. beslutter).
δοκιμάζω (*δόκιμος*, antagelig, an-selig, af *δέχομαι*), prøver, under-søger, billiger, antager for ægte.
δόλος, οὐ, ὁ, Lokkemad, Snare, List.
δόξα, ης, ἡ (*δοξέω*), Mening, Tanke, Forventning, Anseelse, Ære.
δορά, ἄσ, ἡ, afstrukken Hud, Skind.
δοράς, ἄδος, ἡ, Raadyr, Gazelle.
δόνη, φατος, Træ, Stang, Landse-skaft, Spyd.
δουλεία, ας, ἡ (*δουλεύω*), Trældom, Slaveri, Livegenskah.
δουλέω (*δουλός*), træller, tjener (m. Dat.).
δουλή, ης, ἡ, Slavinde, fem. til
δουλος, οὐ, ὁ, Slave, Træl, Tjener; som Adj. slavisk, underdanig.
δουλώ, gjør til *δουλος*, bringer i Trældom, undertrykker.
Δράκων, οντος, ὁ, Drakon.
δράκων, οντος, ὁ, Drage, Slange, fabelagtigt Uhyre.
δρεπανη-φόρος, 2 (*δρεπάνη*, Segel, og *φέρω*), segelbærende, med Leer forsynet.
δρομός, ἄδος, ὁ og ἡ (*δρόμος*), løbende, omløbende.
δρόμος, οὐ, ὁ, Löb, Löben, Vædde-löb, Löhebane (*τρέχω*, aor. *δρα-mεῖν*, løber).
δρόσος, οὐ, ἡ, Dug (ros).
δρῦς, νός, ἡ, Eg, Egetræ.
δύναμαι, v. irr., kan, formaaer, gjælder, betyder.
δύναμις, εως, ἡ (*δύναμαι*), Magt, Kraft, Evne, Formaaen, Ind-flydelse.
δυναστεύω, er *δυναστης*, hersker, er mægtig.

δυνάστης, οὐ, ὁ (*δύναμαι*), Magt-haver, Hersker, Mægtig.
δύνη, δυοῖν ell. δυεῖν, to.
δύω, v. irr., ifører, ifører mig, tager paa, gaaer ind i, gaaer ned (om Solen), dukker ned.
δύωεται (*δύο-δέζα*), tolv; — deraf
δύωεται-γύλλος, 2 (*γύλλον*), med 12 Blade.
Δωρεύς, έως, ὁ, Dorier.
δώρον, οὐ, τό (*διδώμι*), Gave, Skjænk.

E.

Ἐάν (*εἰ-ἄν*), naar, dersom, ifald at, m. conj. (opt. i or. oblique).
Ἐαρ, ḥρος, τό, Foraar, Vaar. (Nom. contrah, ikke, Gen. og Dät. altid i Prosa.)
Ἐαντοῦ, ης, οὐ, att. contr. *ἀντοῦ*, selv, om 3die, men og om 1ste og 2den Pers.
Ἐάω, lader, tillader, lader fare, lader være.
Ἐβδομήχοντα, halvfjerdsindstyve.
Ἐγ-γηράω (*ἐν-γηράω*), øldes i ell. ved Noget (m. Dat.).
Ἐγγύθεν (*ἐγγύς*), nær fra ell. i Nær-heden, nærværd.
Ἐγείω, v. irr., vækker, Med. vaag-ner op.
Ἐγ-χαλέω (*ἐν-χαλέω*, v. irr.), tiltaler, indstævner, beskylder.
Ἐγ-χράτεια, ας, ἡ, Afholdenhed, Selv-beherskelse, Udholdenhed; — af
Ἐγ-χρατής, 2 (*ἐν-χρατέω*), fast-holdende, beherskende, afhøden.
Ἐγ-χώμιον, οὐ, τό, Sang ved en κώμας, Optog ell. Fest, Lovsang, Lovtale.
Ἐγρηγορέω (af pf. *Ἐγρηγορα* til *Ἐγείω*), er vaagen, vaager; — deraf

Ἐγρήγορος, εως, ἡ, vaagen Tilstand, Aarvaagenhed.
Ἐγώ, jeg; — forstærket
Ἐγωγέ, jeg for min Deel, jeg i det Mindste.
Ἐγιζω, vänner til, Med. vænner mig til.
Ἐγρος, οὐς, τό, Skare, Hob, Flok.
Ἑλ, dersom, hvis, naar, med Indic., Conj. og Opt., med ell. uden ἀν.
Ἑλδον, Aor. 2 af ubrug. *εἰδω*, pf. *ολδα*, s. Gram.; Aor. saae, be-mærkede, pf. veed, kjender.
Ἑλδος, οὐς, τό (*εἰδω*), Udseende, Skikkelse, Billeder.
Ἑθε, naar blot, gid, at dog!
Ἑλάζω (*ελάζει*), gjør lig, sammen-ligner.
Ἑκσοτ, τype.
Ἑλζός, ὄτος, τό, det Lignende (ubrug. *εἰκω*), Naturlige, Rimelige, Bil-lige (eg. part. pf. neutr.).
Ἑκω, ubrug. pf. *Ἑκτα*, er lig, ligner, m. Dat., sõmmer sig, har Udseende af.
Ἑκω, viger (m. Dat.), giver efter.
Ἑκων, ὄνος, ἡ (*εἰκω* II), Billeder, Lignelse.
Ἑλι, v. irr., er, er til.
Ἑλιμ, v. irr., gaaer (pr. m. Bet. af fut.).
Ἑπον, Aor 2 af ubrug. Stamme, s. Gram., sagde, talte.
Ἑλήνη, ης, ἡ, Fred.
Ἑρων, ανος, ὁ, forstilt i sin Tale, ironisk, Ironiker.
Ἑλ, ogs. *Ἑ*, m. Acc., til, hen til, ind i, indtil, henved (ved Tal).
Ἑλ, μια, ἐν, G. *ἐνός*, μᾶς, *ἐνός*, een, en; *Ἑ* παρὰ *ἐνά*, een ad Gangen.
Ἑσ-ειμι (*Ἑλμ*), gaaer ind.
Ἑσ-ἔχομαι (*Ἑχομαι*, v. irr.), gaaer ind i, paakommer.

εἴτα, derpaa, dernæst, saa, da, εἰλαργός, 3, let, hurtig, letsindig, altsaa.

ἐν, s. ἐξ.

ἐκάστος, η, ον, hver især, enhver, forb. med andre pron.

ἐκάτερος, α, ον, enhver af to.

ἐκατόν, hundrede.

ἐκαποστός, ἡ, ὁν, den hundredre.

ἐκ-βάινω (βαίνω, v. irr.), gaaer ud, overskrider.

ἐκ-γυνος, 2 (γιγνομαι), avlet, ned-stammende.

ἐκ-διώκω (διώκω), udjager, for-driver.

ἐκεῖ, hist, der.

ἐκεῖθεν, derfra.

ἐκεῖνος, η, ο, hiin.

ἐκκαιδεύκατος, η, ον, den sextende.

ἐκ-κλησια, ας, ἡ (ἐκ-καλέω), sammen-kaldt Forsamling, Folkeforsamling, Forsamlingssted.

ἐκ-κόπτω (κόπτω), slaaer ell. stöder ud, udhugger.

ἐκ-χρίνω (χρίνω), udsondrer, ud-vælger, forkaster.

ἐκ-στρατεύω (στρατεύω), Act. og Med., rykker ud med en Hær, drager i Felten.

ἐκ-τίθημι (τίθημι), udsætter (om Børn), udstiller.

ἐκ-τρέπω (τρέπω, v. irr.), vender udad ell. bort, Med. vender mig bort fra.

ἐκ-γεύγω (γεύγω, v. irr.), flygter ud ell. bort, undløber (m. Acc.).

ἐκ-χέω (χέω, v. irr.), udgyder, ud-øser, Pass. strømmer ud.

ἐκών, ονσα, ὄν, frivillig, med Vi-dende, forsættig.

ἐκλινων, ον, τό, Olie.

ἐκλεύω, v. irr., driver, sætter i Be-vægelse (f. Ex. Vogn, Skib), rider, kjører, fører bort, slaaer, støder, εἰλαγός, ον, ὅ and ἡ, Hjort.

εἰλεώ, har Medlidenhed med (m. Acc.).

εἰλεήμων, 2, ονος (εἰλεώ), med-lidende, barmhjertig.

Ἐλένη, ης, Helene.

Ἐλευσίς, ίνος, ἡ, Eleusis.

Ἐλευθερία, ας, ἡ (Ἐλεύθερος), Frihed.

Ἐλεύθερος, 3 og 2, fri, fribaaren, aedel.

Ἐλεφάντιος, 3 (ἐλέφας, Elefant, Elsenbeen), af Elsenbeen.

Ἑλλάς, ἀδος, ἡ, Hellas.

Ἑλ-λείπω (ἐν-λείπω), efterlader, har Mangel paa (m. Gen.), staer til-bage.

Ἑλλην, ης, ἡ, Helle.

Ἑλληνη, ηνος, ὁ, Hellen.

Ἑλληνικός, 3 (Ἑλλην), hellenisk.

Ἑλλήσ-ποντος (Ἑλλη-πόντος, Hav), Hellespontos.

Ἑλος, ονς, τό, Sump, Morads.

Ἑλτίς, ιδος, ἡ, Haab.

Ἑμ-βάλλω (ἐν-βάλλω, v. irr.), kaster i, intr. gjør Indfald i (εἰς).

Ἑμ-βροχίζω (βρόχος, Slynge), fanger i Garn ell. Snare.

Ἑμός, 3, min.

Ἑμ-πάσσω ell. -ττω (πάσσω), ind-strøer, indvæver.

Ἑμ-πεδος, 2 (πέδον), fast i Jorden, faststaaende, urokkelig.

Ἑμπεδόω, gjør Ἑμπεδος, befæster, styrker.

Ἑμ-πήγνυμι (πήγνυμι, v. irr.), be-fæster i, indplanter, pf. og Med. staer fast i.

Ἑμ-πίλοημι (πίλποημι, v. irr.), an-tænder, sætter i Brand.

Ἑμ-πίπτω (πίπτω, v. irr.), falder i ell. over, styrter over.

Ἑμπόδιος, 2 (ἐν-ποῦς), staende i Veien, til Hinder.

ἐμ-ποιέω (ποιέω), bringer i, bi-bringer, indgiver (m. Dat. og Acc.).

ἐμ-γυντέω (γυντέω), indplanter.

ἐμ-γυντος, 2 (γύνω), indplantet, med-født.

ἐν, m. Dat., i, paa, iblandt.

ἐν-άγνιος, 3 (ἐν-ἄγνιος), modsat, ligeoverfor staende, sjendtlig; — deraf

ἐναντίως, modsat, sjendtligt.

ἐν-αστρος, 2 (ἀστρον, Stjerne), besat med Stjerner.

ἐν-δήν, 2 (δέω), mangelfuld, svag, ringe, trængende, utilstrækkelig.

ἐνδέκα, elleve.

ἐνδον (ἐν), inde, hjemme.

ἐν-δόξος, 2 (δόξα), i Ære, berømt.

ἐν-δύω (δύω, v. irr.), fører ind i, ifører (mig) (m. Acc.), ogs. i Med.; intr. gaaer ind, paatager mig (m. Acc.).

ἐν-εδρεύω, ligger i Baghold (ἐνέδρα), efterstræber, stiller paa Luur.

ἐνεκα og ἐνεκα, m. Gen. formede list, for — Skyld, angaaende.

ἐνενήκοντα, halvfemtsindstyve.

ἐνθα, der, her, hvor, da, herpaa.

ἐνθάδε (ἐνθα), derhen, herhen, der, her.

ἐν-ημι (ῆμι, v. irr.), sætter ell. sender ind i, indgiver.

ἐνιοι, 3, nogle, adskillige.

ἐνιοτε (ο: ἐν ell. ἐστιν ὅτε), under-tiden.

ἐννατάνος, 3 (ἐννέα), som skeer paa den niende Dag eller varer ni Dage.

ἐννέα, ni.

ἐν-οπλος, 2 (ὅπλον), i Vaaben, væbnet.

ἐν-τείνω (τείνω, v. irr.), spænder i ell. paa, anspænder, Med. an-strænger mig. (πληγὴν ἐντ., giver et Slag med udstrakt Haand.)

ἐν-τέλλομαι (τέλλω), paalægger, hy-der, med Dat. og Acc.

ἐν-πιος, 2 (πιμή), i Ære, agtet, anseet.

ἐντός (ἐν), inde, inden i, inden (m. Gen.).

ἐν-ύπνιον, ον, τό (ὕπνος), Dröm, Drömmesyn.

ἐξ ell. ἐξ (oran Konson.) m. Gen. ud af, fra, af, udenfor.

ἐξ sex.

ἐξ-αγορεύω (ἀγορεύω), udsiger, be-kjendtgjör, fortæller.

ἐξ-άγω (ἄγω, v. irr.), fører ud ell. bort (en Hær, deraf:), drager ud, frembringer.

ἐξ-ανίς, sex Gange.

ἐξαόποι, sexhundrede.

ἐξ-αμαρτάνω (ἀμαρτάνω, v. irr.), forseiler, tager Feil, feiler.

ἐξ-απατάω (ἀπατάω), bedrager, skuffer.

ἐξ-αποντς, οδος, ὁ og ἡ (ποὺς), sexfoddet.

ἐξ-εργάζομαι (εργάζομαι), udarbeider, udfører, bearbeider, tilintet-gjör.

ἐξ-εστι (ειμι), impers. det er tilladt.

ἐξ-ετάζω (ετάζω), udforsker, prøver.

ἐξήζοντα, tresindstyve.

ἐξ-ημι (ῆμι), udsender, gaaer ud, løber ud (om Floder).

ἐξ-ιν্঱েօμαι (ἰννέομαι, v. irr.), kommer ud til, naaer hen til.

ἐξ-οστραζίζω (οστραζίζω), udjager ved Ostrakismos, dömmmer til Land-flygtighed.

ἐξ-οχος, 2 (ξ-έχω), fremragende, udmarket.

ἐξω (ξ), ude, udenfor (ogs. m. Gen.).

ἐξωθεν (ξω), udenfra,

ἐπαινέτης, ον, ὁ (ἐπαινέω), som roser ell. berømmer.

Ἐπι-αινέω (*αἰνέω*), f. -έσοματ, roser, bisfalder, berommer.
 Ἐπι-αινός, οὐ, ὁ (*αἰνός*), Bisald, Roes, Lovtale.
 Ἐπι-αιρώ (*αἴρω*, v. irr.), hæver op, borttager, med. hæver mig, er stolt.
 Ἐπαμεινάνδας, οὐ, ὁ, Epameinondas.
 Ἐπι-αιτλέω (*ἀιτλέω*), øser til, gyder paa, strømmer over.
 Ἐπει, da, efterat, saasnart, fordi, siden.
 Ἐπειδάν (*ἐπειδή-ἄν*), m. Conj. naar, saasnart som.
 Ἐπειδή (*ἐπει-θή*), da, efterat, efterdi, fordi.
 Ἐπι-ειμι, 1) (*εἰμι*) er paa ell. over; 2) (*εἰμι*) gaaer hen til, nærmer mig.
 Ἐπι-ηλνε, υδος, ὁ og ἡ (*ἐπι-έρχοματ*), tilkommen, ankommen, Fremmed, Udlænding.
 Ἐπι, m. G. paa, i, ved, til, under ell. medens (om Tiden); m. Dat. i, paa, imod, ved (om Tiden), foruden, til, formedelst; m. Acc. hen til, henover, imod, til, medens ell. under, i (om Tiden).
 Ἐπι-βονλος, οὐ (*ἐπι-βονλή*), som lægger Raad op imod, efterstræbende.
 Ἐπι-γράφω (*γράψω*), ridser paa Overfladen, skriver paa, opskriver, tilskriver.
 Ἐπιδάμνιος, 3, epidamnisk, ὁ *E.*, en Epidamnier, Indb. af Epidamnos.
 Ἐπι-δείκνυμι (*δείκνυμε*), foreviser, udstiller, udyiser, overbeviser, Med. viser mig, lægger for Dagen, praler.
 Ἐπι-δένατος, 3 (*δένατος*), tiende Delen, hvor tiende Deel (ogs. $\frac{1}{10}$).
 Ἐπι-θυμέω (*θυμός*), begjærer, tragter efter, har Lyst til (m. G.).

Ἐπιθυμία, ας, ἡ (*ἐπιθυμέω*), Bejæring, Drift, Lyst, Lidenskab.
 Ἐπι-καλέω (*καλέω*), kalder til; Med. kalder til Hjælp, anraaber.
 Ἐπι-κειμαι (*κεῖμαι*, v. irr.), ligger paa, er sat paa, part. paalagt.
 Ἐπιμέλεια, ας, ἡ (*ἐπιμελής*), Omsorg, Flid, Opmærksomhed, Studium.
 Ἐπι-μελέομαι (*μέλει*), bærer Omsorg for (m. Gen.).
 Ἐπιμελής, 2 (*ἐπιμελέομαι*), omhyggelig for (m. Gen.), pleiet.
 Ἐπιπίτω (*πίπτω*, v. irr.), falder paa, anfalder (m. Dat.).
 Ἐπι-σκέπτομαι (*σκέπτομαι*), beseer, betragter, overveier, prøver.
 Ἐπι-σκιάζω (*σκιάζω*), beskygger, fordunkler.
 Ἐπι-σκοπος, οὐ, ὁ (*ἐπισκέπτομαι*), Opsynsmand, Forstander.
 Ἐπι-στέλλω (*στέλλω*), tilsender, tilmælder, giver Ordre.
 Ἐπιστήμη, ης, ἡ (*ἐπισταμαι*, af ἐπι-*στημαι*, forstaer), Indsigt, Kunighed.
 Ἐπι-στρέψω (*στρέψω*), vender hen, omvender, Med. vender ell. seer mig om, tager Hensyn til (m. G.), henvender mig til,
 Ἐπι-τάττω (*τάττω*) ell. -σσω, paalægger, overdrager (m. Dat. og Acc.), stiller bagved.
 Ἐπι-τερψής, 2 (*τέρψω*), glædelig, behagelig.
 Ἐπιτήδενμα, ατος, τό (*ἐπιτηδεύω*), Bestræbelse, Beskjæftigelse, Levevei ell. Levemaade.
 Ἐπιτηδεύω (Augm. mell. præp. og St.), forretter med Omhu, bestræber mig.
 Ἐπι-τιθημι (*τιθημε*), sætter ell. stiller paa, paaætter, paalægger,

tilföjer; Med. tager fat paa, angriber, efterstræber (m. Acc.).
 Ἐπι-χαρις, 2, ιτος (*χάρις*), behagelig, yndefuld.
 Ἐπι-χειρέω (*ἐπι-χειρό*), lægger Haand paa, griber til (m. D.), foretager, forsøger, tager fat paa.
 Ἐπος, ους, τό (*εἰπον*), Ord, Tale, episk Digt (især i pl.).
 Ἐπιά, syg.
 Ἐραστής, οῦ, ὁ (*ἔρασω*), Elsker, Ynder, Ven.
 Ἐριμάζω, gjør *ἐριμος*, bereder, skaffer tilveie, Med. bereder for mig.
 Ἐριμος, 3, beredit, færdig, fuldbragt.
 Ἐρος, ους, τό, Aar.
 εν̄, vel, godt, rigtigt (eg. neutr. af εν̄ς).
 Ἐραγόρας, ου, ὁ, Euagoras.
 εν̄-βονλος, 2 (*βονλή*), som raader vel, indsigtfuld, velmenende.
 εν̄-γενής, 2 (*γένος*), af adel Byrd, ædelsindet, ædel.
 εν̄-γεως, 2 (*γῆ*), att. = εν̄γειος, med frugtbart Jordbund.
 εν̄-θαιμων, 2, ουος, med en god Dæmon (*θαιμων*), lykkelig, vel-havende.
 εν̄δια, ας, ἡ (*Ζεύς*, *Αἴός*), stille, klart ell. mildt Veir, Windstille, Ro, Munterhed.
 εν̄-δοκιμέω (*δοκιμος*), især i Med., er ell. kommer i godt Rygte ell. Anseelse, bliver æret, agtet.
 εν̄-ελπις, 2, ιδος (*ἐλπις*), ved godt Haab.
 εν̄-εξια, ας, ἡ (*ξιω*), godt Befindende, god Tilstand.
 εν̄χομαι, v. irr., gaaer, kommer.
 εν̄χως, ωτος, ὁ (*ἔρασω*), Kjærlighed, Lust, Attræa, Guden Eros.
 εν̄ωτάω, spørger, udspørger.
 ες, s. εις.
 εσθής, ητος, ἡ (*ἐννυμι*, iklæder), Klædning.
 εσθίω, v. irr. (*ἔδω*), spiser, forterer.

εὐ-μορφία, ας, ἡ (μορφή), skjön Form, Skjönhed.
εὐ-μορφος, 2 (μορφή), skjönt dannet, af en skjön Form ell. Skikkelse.
εὐ-νοος, contr. εὐνους, 2 (νοῦς), velsindet, velvillig.
εὐ-πορος, 2 (πόρος), let at opnaae, som kan hjælpe sig selv, bemidlet, overflödig.
εὐρετής, οῦ, ὁ (εὑρίσκω), Opsinder.
εὐρημα, τος, τό (εὑρίσκω), Fund, Opfindelse.
Εὐριπιδης, ου, ὁ, Euripides.
εὐρίσκω, v. irr., finder, træffer, ud-finder, udforsker.
Εύρος, ου, ὁ, Sydostvind, Sydvind.
εὖρος, ους, τό (εὐρύς), Brede, Vide.
Εὐρυθιάδης, ου, ὁ, Eurybiades.
εὐρύς, 3, vid, bred, udstrakt.
Εὐρυσθεύς, ἥως, ὁ, Eurytheus.
Εὐρώπη, ἦς, ἡ, Europa.
εὐ-σεβής, 2 (σέβομαι), gudfrygtlig, from, retsindig.
εὐ-τακτος, 2 (τάττω), vel ordnet, disciplineret.
εὐ-τυχέω (τυγχάνω, τυχή), er heldig, lykkelig.
εὐ-τυχία, ας, ἡ (τυχή), Held, Lykke.
εὐ-γλानιω (γλάνη), glæder, op-muntrer, Med. glæder mig, er oprømt.
εὐ-φωνος, 2 (φωνή), med skjön Stemme.
εὐ-χαρις, 2, ιτος (χάρις), yndefuld, behagelig, yndet.
εὐ-ώπης, ου, ὁ (ὤψ), f. εὐώπις, ιδος, med skjönne Öine, skjönt Aasyn, Ansigt.*
ἐψ-ημη (ἐπι-ημη), tilsender, paa-sender, ophidser mod (Dat.), ka-ster paa ell. i., tillader; Med. paalægger, befaler.
ἐψ-όδιος, 2 (ἐπι-όδιος), henhörende til Reise, τό ἐψ, Reiseforraad.

ἐψ-ορεύω, er ἐψορος.
ἐψ-ορος, ου, ὁ (ἐπι-όδιος), Opsyns-mand, Ephoros (i Sparta).
ἐχθρός, 3, forhardt, fjendsk, fjendt-lig (m. Dat.), Fjende.
ἐχω, v. irr., har, holder, besidder, er istand til (m. Inf.), forholder mig (m. Adv.); Med. holder mig.
ἐψω, f. ἐψήσω, koger.
ἐως, ω, ἡ, Morgenrøde.
ἐως, indtil, saalænge som, medens (m. Indic. og Conj. m. ἀν og Opt.).

Z.

Ζάω (især pr. og impf.), lever, aander.
Ζεύς, Αἰός, ὁ, Zeus.
Ζεψυρος, ου, ὁ, Vestvind.
ζηλόω (ζῆλος, Iver), eftertragter, efterligner, beundrer.
ζηλωτός, 3 (ζηλόω), eftertragtet, beundret, til at eftertragte.
ζημια, ας, ἡ, Skade, Tab, Bøde.
ζητέω, söger, altraaer, ønsker, efter-forsker.
** ζηγόν, οῦ, τό, Aag.*
ζω-γράφος, ου, ὁ, som maler (γράφω) levende Væsener (ζῶν), Maler.
ζωή, ἡς, ἡ (ζάω), Liv, Livsunder-hold.
ζῶν, ου, τό, ell. ζῶν (ζάω), levende Væsen, Dyr.

H.

Ἡ, eller, ἡ—ἢ, enten—eller, mon ell. om, end (ved Comp.).
ἥβηδόν (ἥβη, Ungdom), paa Ung-domens Viis, med hele det vaaben-dygtige Mandskab, alle uden Und-tagelse.
ἥγεμων, ὄνος, ὁ (ἥγεμαι), Fører, Anfører, Veiviser.

ἥγεμαι, gaaer foran, anfører, com-manderer, holder for, mener.
ἥδεως (ἥδης), behageligt, gjerne, med Lyst.
ἥδη, allerede, strax, nu, da.
ἥδονή, ἡς, ἡ, Glæde, Lyst, Nydelse, Behag, Gunst, Vellyst.
ἥδης, 3, sôd, behagelig, venlig.
ἥδος, ους, τό, sædvanligt Ophold ell Bolig, Vane.
ἥλιος, 3 (ἥλιξ), hvor stor.
ἥλιος, ικος, ὁ og ἡ, moden i Alder, ligealdrende, lige (m. Gen.).
ἥλιος, ου, ὁ, Solen, Sollys, Solguden Helios.
ἥμεῖς, vi, pl. af ἕψω.
ἥμέρα, ας, ἡ, Dag.
ἥμερος, 2, tam, tæmmet, mild.
ἥμετερος, 3 (ἥμετς), vor.
ἥμιον, 3 (τ. -εια og εα) halv, τό ήμ., Halvdelen. (Gen. masc. og neutr. εος).
ἥνια, ας, ἡ og ἥνια, ων, τά, Tøile.
ἥπαρ, ιτος, τό, Lever.
ἥπειρος, ου, ἡ, Fastland.
ἥπιος, (3 og) 2, mild, blid, god, lindrende, gunstig.
Ἥρα, ας, ἡ, Hera.
Ἥρακλείδης, ου, δ, Herakleide, Ester-komimer af
Ἥρακλῆς, contr. af -έης, έοντς, δ, Herakles.
ἥρι-γένεια, ας, ἡ (ἥρι, tidligt og γέ-γνομαι), tidligtfdt.
ἥρως, οως, δ, Herre, fri Mand, Helt, Halvgud.
Ἥσιοδος, ου, δ, Hesiodos.
ἥσυχος, 2, rolig, stille.
ἥτορ, ορος, τό, Hjerte.*
ἥχω, ους, ἡ, Larm, Gjenlyd, Echo.

O.

Ὀαλάσσιος, 3 og 2 (Ὀάλασσα), som hører til Havet ell. Søvæsenet.
Ὀηβαῖος, ὠν, ει, Thebai.
Ὀηβαῖος, 3, thebaiisk, δ Θ., The-baier.

θῆξη, ης, ἡ (τίθημι), Gjemmested, Kiste, Ligkiste.
 θῆλυς, 3, qvindelig, frugtbar, blødtig, fin.
 θήρ, θηρός, ὁ, vildt Dyr, Rovdyr.
 θηρεύω (θῆγο) = θηράω, jager, gaaer paa Jagt, træger ell. stræber efter.
 θηρίον, ον, τό (Dim. af θῆγο) = θήρ i Bet.
 θησαυρίζω (θησαυρός), indsamler, opbevarer.
 θησαυρός, οῦ, ὁ, gjemt Skat, Forraad, Skatkammer.
 θησεύς, ἑως, ὁ, Theseus.
 θνήσκω, v. irr., döer; omkommer, pf. er död, part.aor.död, som er död.
 θνητός, 3 (θνήσκω), dödelig, död.
 Θουνδίδης, ον, ὁ, Thukydides,
 Θράκη, ης, ἡ, Thrake, Thrakien.
 Θράκες, χρός, ὁ, Thraker.
 θρήνος, ον, ὁ, Klage, Klagesang.
 θυγάτηρ, -τέρος og -τρός, ἡ, Datter, Pige; — deraf
 θυγατριδή, ης, ἡ, Datterdatter, og
 θυγατριδοῦς, οῦ, ὁ, Dattersön.
 θυμ-άθης, 2 (θυμός-ελθος), hæftig, hidsig, modig.
 θύρα, ας, ἡ, Port, Dør, Fløjde.
 θυσία, ας, ἡ, Offring, — af θύω, offer.

I.

Ιάσομαι, helbreder, leger.
 Ιάσων, ονος, ο, Iason, Læge.
 Ιατρός, οῦ, ὁ (Ιάσομαι), Læge.
 Ιδιος, 3 og 2, egen, eiendommelig, særegen; — deraf dat. f.
 Ιδια, s. Adv., paa egen Haand, for sig.
 Ιδιος*, 2, εως (εἰδω, οἴδα), kyndig, erfaren.
 Ιδιόως, ὥτος, ὁ, Sved, Anstrængelse.
 Ιερεύς, ἑως, ὁ (Ιερός), Præst, Offerpræst.

Ιερός, 3 og 2, hellig, indviet til en Gud, τὸ ἱερόν, Offer, Tempel.
 Ιέρων, ανος, ὁ, Hieron.
 Ιεναρός, 3, tilbørlig, tilstrækkelig, dygtig, brugbar. Adv. -ώς, tilstrækkeligt.
 Ιετεύω (Ιετέης, γιδμygbedende), anraaber (m. Acc.), er γιδμygbedende.
 Ιλαρός, 3 (Ιλαρος), munter.
 Ιλεως, 2 = Ιλαρος, 2, forsonet, mild, naadig (om Guder).
 Ιλιος, ον, ἡ, Staden Illos.
 Ιμάς, ἀντος, ὁ, Rem.
 Ινδός, οῦ, ὁ, Inder, som Adj. indisk.
 Ινοι, οῦς, Ino.
 Ιξίων, ονος, ὁ, Ixion.
 Ιον, ον, τό, Viol.
 Ιουλίς, ιδος, ἡ, Staden Iulis.
 Ιππεύς, ἑως, ὁ (Ιππος), Rytter, Ridder.
 Ιππίας, ον, ὁ, Hippias.
 Ιππος, ον, ὁ (og ἡ), Hest, ἡ Ιππος, Hoppe, Rytteri.
 Ισθμια, ον, τά (Ιερά), de isthmiske Lege, paa Ισθμός.
 Ισος, 3, lig (m. Dat.) lige tildeelt.
 Ιστημι, stiller (intr. i Aor. 2, pf. og plqpf. staaer, stiller mig), standser, indsetter, veier.
 Ιστορέω, udforsker, undersøger, fortæller.
 Ιστορία, ας, ἡ, Forskning, Fortælling, Historie.
 Ιστοριο-γράφος, ον, ὁ (γράψω), Historieskriver.
 Ιστός, οῦ, ὁ (Ιστημι), Væv.
 Ισχυρός, 3, stærk, kraftig, haard, hæftig; — af Ισχύς, ϊνος, ἡ, Styrke, Fasthed; deraf
 Ισχύω, er stærk, kraftig.
 Ιταλία, ας, ἡ, Italien.

Ιχώρ, ὥρος, τό, Gudernes Blod, Blodvand.
 Ιωλκός, οῦ, ἡ, Byen Iolkos.
 Ιων, ανος, ὁ, Ion, pl. Ioner; — deraf Ιωνικός, 3, ionisk.
 K.

Καθ-αιρέω (κατά-αιρέω, v. irr.), tager ned, nedkaster, dræber, ødelægger.
 καθαιρόω (καθαρός), renser, udsoner.
 καθαρός, 3, reen, fri for Plej, lydefri, usordærvet.
 καθ-εύδω (εύθω, v. irr.), sover.
 καθ-ιζω (Ιζω, v. irr.), nedssætter, fastsætter, sætter mig ned.
 καθ-ημι (Εημι), nedlader, ned-sender.
 καθ-ιστημι (Ιστημι), nedssætter, ind-sætter, indretter, intr. (s. Ιστημι), bestaaer, nedssætter mig.
 και, og, ogs. med τε, ὅgsaa, και—και, baade—og, saavel—som; ofte i Forb. m. andre Partikler.
 Καίσαρ, αρος, ὁ, Kaisar = Cæsar.
 καιω, v. irr., brænder, antænder, opbrænder.
 καισα, ας, ἡ (καισός), Slethed, Feighed, Last.
 καισίω (καισός), gjør slet ε: beskylder, Med. viser mig slet.
 καινοος, contr.-νονος, ικαινός-νονος, ildesindet, fjendligtsindet (m. D.).
 καινός, 3, slet, ond, hæslig, feig, stem; adv. καινῶς.
 καινογνία (καινός-ξεγνον), Slethed, Ondskab, slet Handling.
 καινο-ονγνος (καινός-ξεγνον), som handler slet, ondskabsfuld.
 καλέω, v. irr., kalder, paakalder, indbyder, nævner ved Navn, Pass. hedder.
 καλλος, οντος, τό (καλός), Skjónhed, καλός, 3, skjön, dygtig, retskaffen; adv. καλάς, skjont, rigtigt, vel.
 Καλνδών, ὥρος, ὁ, Byen Kalydon.
 Κάλχας, αντος, ὁ, Kalchias.
 καύμων, v. irr., arbeider, anstrænger mig, trættes, er syg, udfører med Møie.
 κάνεον, ον, contr. κανοῦν, οῦ, τό, Kurv.
 κανών, όνος, ὁ, Stang, Lineal, Retsesnor, Mönster.
 κάππος, ον, ὁ, Vildsvin.
 καρπός, οῦ, ὁ, Frugt.
 καρπόω (καρπός), bærer Frugt, Med. høster Frugt.
 Κάστωρ, ορος, ὁ, Kastor.
 κατά, m. Gen. nedad, ned paa, hentil, mod; m. Acc. (om Bevæg.) paa, ved, til, i, gjennem, ved, omrent, om, nedad (καθ' Εανόν, for sig selv; καθ' ήμέραν, hver Dag).
 κατα-γέλαστος, 2 (γελάω), udleet, latterlig.
 κατα-γελάω (γελάω), udleer, spottet.
 κατα-γράφω (γράψω), beskriver, nedskriver, indskriver.
 κατα-δαρθάνω (δαρθάνω, v. irr.), sover ind, sover fast.
 κατα-δικάζω (δικάζω), domfælder, fordømmer (m. Gen.), fælder Dom.
 κατα-κλείω (κλείω), tillukker, inde-lukker, beleirer.
 κατα-κόπτω (κόπτω), nedhugger.
 κατα-λείπω (λείπω), lader tilbage, efterlader, overlader, undlader.
 κατα-λιώ (λιώ), opløser, ødelægger.
 κατα-μανθάνω (μανθάνω, v. irr.), lærer, begriber, iagttager.
 κατα-ξέω (ξέω), kradser ell. skræber af, udskjærer, glatter.
 κατα-πίνω (πίνω, v. irr.), drikker, nedsluger, indsuger.

κατα-σβέννυμι (σβέννυμι, v. irr.), udslukker, dæmper.

κατα-σκενάω (σκενάω), bereder, indretter, anordner, forstærder, Med. indretter ell. ruster mig.

κατα-σφάττω ell. -σσω (σφάττω) ell. κατα-σφάζω (σφάζω), slagter, dræber.

κατα-τάττω ell. -σσω (τάττω), stilrer, anordner, indretter.

κατα-τίθημι (τίθημι), nedlægger, hensætter, anlægger.

κατα-φθείρω (φθείρω), ødelægger.

κατα-φρονέω (φρονέω), mistænker, foragter, tænker paa.

κατα-χόννυμι (χόννυμι, v. irr.), begravter, bedækker, tilkaster.

κατ-ειμι (εἰμι), gaaer ell. stiger ned.

κατ-εσθίω (εσθίω, v. irr.), fortærer, opæder.

κατ-οικέω (οἰκέω), beboer, har nedsat mig, Med. nedsætter mig.

κατ-οπτριζώ (κάτοπτρον, Speil), viser i et Speil, Med. speiler mig.

Κάτων, ωνος, δ, Katon = Cato.

Καύκασος, ον, δ, Kaukasos.

κεδνός, 3, omhyggelig, betænksom.

κεῖμαι, v. irr., ligger, ligger hen ell. henstrakt, er stillet, fastsat.

κελεύω, besaler, byder (m. Dat. og Acc.), opmuntrer.

κενός, 3, tom, intetsigende.

κέρας, τος, τό, Horn, Fløj.

κερδαλέος, 3 (κέρδος), vindesyg, fordeelagtig.

κερδος, ονς, τό, Fordeel, Vinding.

Κερκυραῖος, 3, fra Kerkyla, δ Κ., Kerkyraier, fra Kerkyla.

κεραλή, ης, ἡ, Hoved, Liv, Overhoved.

κῆρ, ηρος, τό, Hjerte.

Κέρη, ηρός, ἡ, Ker, Dödsgudinde.

κήρουξ, υνος, δ, Herold, Gesandt.

κήράρα, ας, ἡ, Cithar, Lut.

Κικέρων, ωνος, δ, Kiceron = Cicero.

Κίμων, ωνος, δ, Kimon.

κινδυνέων (κινδυνος, voer mig i Fare, er i Fare for, er utsat for (m. Inf.).

κινδυνος, ον, δ, dristig Handling, Fare.

Κινέας, ον, δ, Kineas.

κινέω, bevæger, vækker, foraarsager; Med. rører ell. bevæger mig.

κίνων, ωνος, δ og ἡ, Sølle, Pille.

Κλέαρχος, ον, δ, Klearchos.

κλείς, δός, ἡ, Nøgle, Lukke.

Κλεισθένης, ονς, δ, Kleisthenes.

Κλεῖτος, ον, δ, Kleitos.

κλείω, lukker, indelukker.

κλέος, ονς, τό, Rygte, Berömmelse.

κλέπτης, ον, δ (κλέπτω), Tyv.

κλέπτω, f. -ψοματι, Pf. κέκλοπα (κέκλεμμα, κλέπτην), stjæler, bedrager, skjuler.

κλίνη, ης, ἡ (κλίνω, bøier, lægger), Leie, Seng, Bordseng, Löibæk.

κλισία, ας, ἡ (κλίνω), Hytte, Telt.

κοῦλος, 3, huul, dybtliggende.

κοινός, 3 og 2, almindelig, fælles, offentlig.

κόλαζος, f. mest -σοματι, lemlæster, straffer, revser, tvinger, tæmmer.

κολακεύω, et κόλαξ, smigrer, forblænder (m. Acc.).

κόλαξ, ακος, δ, Smigrer.

κολάπτω, slaer til, udhamrer, udmeisler.

Κόλχος, ον, δ, Kolchierne.

κόμη, ης, ἡ, Haar, Hovedhaar.

κομιζω, pleier, forsørger, besørger, bringer; Med. bringer bort.

Κόνων, ωνος, δ, Konon.

κόραξ, ακος, δ, Ravn.

Κορινθιος, ον, δ, Korinthier.

κόρδη, ης, ἡ, Tinding, Side af Hovedet.

κόρος, υθος, ἡ, Hjelm, Stormhue.

κοσμέω (κόσμος), ordner, indretter, opstiller, styrer.

κόσμος, 3 (κόσμος), ordentlig, sõmelig, sædelig.

κόσμος, ον, δ, Orden, Anstand, Indretning, Prydelse, Verden.

κοῦφος, 3, let, hurtig, ietsindig, rask.

κράζω, især pf. κέραγα, f. κερά-ξουμα, skriger med raa, høi Stemme, skriger op, skriger paa noget (m. Acc.).

κρατερός, 3 (κρατέω), stærk, veldig, nægtig, voldsom, haard.

κρατίω, er stærk og mægtig, hersker (m. Gen.), overgaaer (ogs. m. Acc.).

κρατήρ, ηρος, δ, Blandingsskaal.

κρανύ, ης, ἡ (κρέζω), Skrig.

κρέας, ως, τό, Kjød.

κρεμάννυμι, v. irr., hænger op (m. εκ ell. από og Gen.); Med. hænger, svæver.

κρήνη, ης, ἡ, Kilde.

Κρήτη, ης, ἡ, Kreta.

κρίνω, adskiller, udvælger, skiller (en Strid), afgjør, dömmmer.

κριός, οῦ, δ, Vaadder.

κρισις, εως, ἡ (κρίνω), Adskillelse, Afgjørelse, Dom, Udfald.

κροτίς, ον, δ (κροτίω), Dommer.

Κρυτικος, ον, δ, Kritias.

Κροῖσος, ον, δ, Kroisos.

κρύπτω, skjuler, gjemmer, fortier.

κτάομαι, erhverver ell. forskaffer mig, kjøber, pf. besidder.

Κύζικος, ον, ἡ, Kyzikos.

κύπτω, bøier (forover), krummer mig.

κύριος, 3, herskende, styrende (m. Gen.), gyldig, afgjørende, egentlig.

Κύρος, ον, δ, Kyros.

κύνων, κυνός, δ og ἡ, Hund.

κωλύω, hindrer, forhindrer i (m. Acc. og Gen.).

κώμη, ης, ἡ, Landsby, Flekke.

κώμικός, 3 (κώμος, festligt Optog), henhørende til Comödien, comisk.

Α.

Ααγάς, ώ, δ, Hare.

Αακεδαιμόνιος, 3, lakedaimonisk, δ Α., Lakedaimonier.

Αακεδαιμώνων, ονος, ἡ, Lakedaimon.

Αάκων, ωνος, δ, Lakoner ell. Lakedaimonier.

λάλος, 2 (λαλέω, snakker), snaksom (comp. -ιστερος).

λαμβάνω, v. irr., tager, griber, tager fat paa, modtager.

λαυπός, 3, straalende, glimrende, herlig.

λαύάς, οῦ, δ, alt. λεώς, Folk, Skare, Krigsfolk.

Αάχης, ητος, δ, Laches.

λέαννα, ης, ἡ (λέων), Lövinde.

λέβης, ητος, δ, Kjedel, Bækken.

λέγω, taler, siger, fortæller, kalder, mener (eg. lægger, samler).

λεία, ας, ἡ, Bytte.

λέος, 3, glat, glattet, mild.

λεοντῆης, ης, ἡ (λέων), Lövehud (eg. Adj. fem. m. undf. δορά).

Λερναῖος, 3, lernaiisk, fra Λέρνη.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna.

λευκός, 3, lys, klar, hvid.

λέων, οντος, δ, Löve.

Λεωνίδας, ον, δ, Leonidas.

ληστῆης, οῦ, δ (λεία), Røver.

Λιβύη, ης, ἡ, Libyen, Afrika.

λιγύς, 3, klart ell. skarpt tonende, höit lydende.

λιθινος, 3 og 2 (λίθος), af Steen.

λιθος, ον, δ, Steen, ἡ, Ædelsteen.

λιμήν, έρος, δ, Havn, Bugt.

λογιζομαι (λόγος), beregner, slutter, dömmmer, mener.

λόγος, ον, δ (λέγω), Ord, Tale, Omtale, Udsagn, Fortælling, Fornuft.

λόγγη, ης, ἡ, Landsespidse, Landse. λοιπός, 3 (λείπω, forlader), øvrig, tilbagebleven.
λούω, bader, vadsker, Med. bader ell. vadsker mig.
λοχεγός, οὐ, ὁ (λόχος-άγω), Anfører for en λόχος, Afdeling af omtr. 100 Mand.
λύγξ, λυγκός, δ, Los.
λύκιος, 3, lykisk, ὁ Λ., Lykier.
λυκοῦργος, οὐ, ὁ, Lykurgos.
λυμαίνομαι, behandler ilde, beskæmmer.
λυπέω (λυπή), krænker, bedrøver, besværer.
λύπη, ης, ἡ, Lidelse, Bedrøvelse, Sorg, Krænkelse.
λυπηρός, 3 (λυπέω), bedrøvelig, smertelig, besværlig.
λύττα ell. -σσα, ης, ἡ, Raseri.
λύττα ell. -σσάω (λύττα), er ræsende, afsindig.
λύω, løser, løslader, befrier, oplöser.

M.

Μάθημα, τος, τό (μανθάνω), det Lærte, Kundskab, Læregjenstand, Mathematik.
μάζαρ*, αρος, ὁ og ἡ, salig, lyksalig, velhavende.
μαζαριζω (μάζαρ), priser lykkelig (m. Acc. og Gen.).
μαζάριος, 3 (μάζαρ), i Prosa = μάζαρ.
Μακεδωνία, ας, ἡ, Makedonien.
Μακεδωνικός, 3, makedonisk.
μακρός, 3, lang, langvarig, vid.
μακρόχειρ, ρος, ὁ og ἡ (μακρός-χείρ), langhaanded.
μάλλα, meget, comp. μᾶλλον, mere, stærkere, sup. μάλιστα, mest, stærkest.

μαλακίω, gjør μαλакός, blödgjör, formilder, forkjæler.
μαλακός, 3, blöd, fin, mild, blödagtig.
μανθάνω, v. irr., lærer at kjende, erfarer.
μαντεύομαι (μάντις), spaær, giver Orakelsvar, aner.
μάντις, εως, ὁ (μαντομαι, er begeistret), Spaamand, Prophet, Sandsiger.
μαραινω, udslukker, fortærer, udtrør, Pass. forsvinder, henvisner.
Μαρσύας, ου, δ, Marsyas.
μαρότις, νοος, ὁ (og ἡ), Vidne.
μαστεύω*, söger, træter efter.
μάταιος, 3 og 2, tom, intetsigende, taabelig.
μάχη, ης, ἡ, Strid, Kamp, Slag.
μάχμος, 3 og 2, stridbar, krigerisk, vaahendytigt.
μάχουμαι, f. -οῦμαι og -έσομαι, strider, kæmper, fægtar.
μέγα, stort, meget, eg. neutr. af μέγας.
μεγαλ-ανχία, ας, ἡ (αὐχέω, praler), Storpralenhed, Overmod.
μέγας, μεγάλη, μέγα, stor, mægtig.
μέγεθος, ονς, τό (μέγας), Storhed, Høide.
μεθ-ήμων, 2 (μετά-ημι), efterladende, slöv.
μεθ-όριος, 2 og 3 (μετά-ὅρος, Grændsende, τὸ μ., Grændeskjel.
μεθών (kun pr. og impf.), er beruset.
μελάγχων, ωτος, ὁ og ἡ (μελάσχω), sort ell. mørk i Huden.
μέλλω, ανος, τό (eg. neutr. af μέλλει), det Sorte, Blæk.
μέλλας, 3, sort, mørk, sorgelig.

μέλλι, τος, τό, Honning.
μέλιττα ell. -σσα, ης, ἡ, Bi.
μελλησμός, οῦ, ὁ (μέλλω), Toven.
μέλλω, f. -ήσω, er i Begreb med, skal, maa, vil gjøre Noget, töver.
μέμφομαι, dadler, anklager, forekaster (m. Acc. ell. Dat. og Acc.).
μέν med følg. δέ sættes ved de to Led af en Sætn. for at adskille og udhæve dem, men kan kun sjælden oversættes ved: vel, deels—; undertiden følger ikke δέ; — ὁ μέν — ὁ δέ, den ene — den anden.
Μενέλαος, ου, att. Μενέλεως, ω, δ, Menelaos.
μένω, bliver, forbliver, dyæler, ventet, udholder.
μέρος, ονς, τό, Deel, Andeel.
μέροψ*, οπος, δ, talende.
μέσος, 3, i Midten, midterst, mellemliggende.
μετά, m. G. imellem, iblandt, tilligemed, med, efter; m. Acc. hen til, mod, efter, bagefter, iblandt.
μετα-γιγνώσκω (γιγνώσκω), indseer sidenefter, forandrer Mening.
μετα-δίδωμι (δίδωμι), meddeler, tildeler (m. D. og G. ell. Acc.).
μεταλλεία, ας, ἡ (μέταλλον), Estergraving al Metaller.
μεταλλεύω (μέταλλον), graver efter Metaller.
μεταλλον, ον, τό, Bjergværk, Metal.
μεταξύ (μετά), imellem (m. Partic. og m. Gen.).
μέτρον, ον, τό, Maal, det rette Maal.
μέχον(ς), m. G., indtil (ogs. m. en heel Sætn.), indtil at, saalænge som.
μή, subjectivt og afhængigt: ikke (efter Conjunctioner, Conj. og Opt., Imperativ), at ikke, for at ikke (m. Conj. og Opt.), efter Verba: at frygte i Bet. at.
Μήδεια, ας, ἡ, Medeia.
μῆδε-εις, 3 (-μία, -έν, af μηδέ-εις), ikke En eneste, Ingen.
μῆλον, ον, τό, Άble, Træfrugt.
μήν, bejaende: dog, ja, vistnok, da (i Forb. m. andre Partikl.).
μήν, ηρός, δ, Maaned.
μηνίω, vedbliver at være vred (m. Dat. og Gen.).
μή-ποτε (μή-ποτε), at ikke nogensinde, at dog ikke.
μήτε (μή-τε), og ikke, μήτε—μήτε, hverken—eller, ogs. μηδέ-μηδέ og μήτε-μηδέ.
μήτηρ, τρός og τέρος, ἡ, Moder.
μητρ-αλοίας, ον, δ, Modernmorder.
μητρό-πολις, εως, ἡ (μήτηρ-πόλις), Moderstad, Hovedstad.
μήτρως, ως og ω, δ, Morbroder.
μιγγνυμ, v. irr., blander, sammenblander, forbinder, Med. træffer sammen, kommer i Haandgemæng.
μικρός, 3, lille, kort, ringe, ubetydelig.
Μιλήσιος, 3, fra Miletos, milesisk, δ Μ., Milesier.
Μιλιτάρης, ον, δ, Miltiades.
Μίλων, ανος, δ, Milon = Milo.
μιμέομαι, esterligner; — deraf
μιμητής, ον, δ, Esterligner.
Μίνως, ωσог ω, δ, Minos.
μισώ, hader, foragter, afskyer; — deraf
μιστρός, 3, forhadt, afskyelig.
μισθο-φόρος, 2 (μισθός, Lön, -φέρω), tjænende for Lön, især om Leietropper.
μνᾶ, ας, ἡ, Mine (græsk Vægt og Mynt af 100 Drachmers Værdi).
μνήμη, ης, ἡ, Hukommelse, Erindrig, Omtale.

μοῖρας, ἀς, ἡ, Deel, Andeel, Skjæbne, det som tilkommer En.
μονό-λιθος, 2 (*μόνος-λίθος*), af een Steen.
μόνον, alene, blot, eg. Neutr. af *μόνος*, 3, ene, alene, eneste.
μόριον, ον, τό (*μόρος, μέρος*), lille Deel ell. Stykke.
μορφή, ἡς, ἡ, Form, Skikkelse, Skjønhed.

Μοῦσαι, ης, ἡ, Musa. — Deraf *μουσιός*, 3, som henhører til Muserne, ἡ *μουσική*, ἡς, Musik. *μοχθηρός*, 3, mōisommelig, elendig, kummerlig, ulykkelig. *μυθο-λογέω* ell. -*ένω*, fortæller, opdiger ell. fortæller en Fabel; af *μῦθος, ον, δ*, Ord, Tale, Fortælling, Fabel.

μυθ-ώδης, 2 (*μῦθος-εἶδος*), fabelagtig. *μύια, ας, ἡ*, Flue.
μυριάς, ἄρδος, ἡ (*μύριοι*), Myriade, Mængde af 10000.

μύριοι, 3, titusinde; ogs. i sing. *μυριός, 3*, meget stor, uendelig, *μυριότ*, uendelig mange.

μύς, νός, δ, Muus.
Μυτιληναῖος, 3, mytilenaiisk, δ *M.*, Mytilenæier, Indb. i Mytilene.

N.

Νάρθηξ, ηνος, δ, en Plante med Marv i, Gjemme, Æske.
νεῦλον, ον, τό, ogs. *νεῦλος, ον, ἡ* (*ναῦς*), Færgepenge.
ναυ-μαχία, ας, ἡ (*ναῦς-μάχη*), Søstræfning, Søslag.
ναῦς, νεψ, ἡ, Skib; — deraf *νευτιζός, 3*, henhørende til Skib ell. Søvesenet, τὸ ν., Søvesenet.
νεανίας, ον, δ (*νέος*), Yngling, ung Mand.
νέ-ηλυς, νδος, δ og *ἡ* (*νέος-ἔργοντος*), nylig ankommen.

νεῖκος,] ονς, τό, Strid, Kiv, Ordstrid, Kamp.
Νεῖλος, ον, δ, Nilen.
νέκταρ, αρος, τό, Nektar, Gudernes Drik.
νέκυς, νος, δ, dödt Legeme, Lig, ogs. afsjælet, död.
*Νέμεος**, 3, neimeisk, fra *Νεμέα* = *Νεμεῖος*, 3.
νέος, 3 og 2, ung, ungdommelig, ny, frisk, usædvanlig.
νεότης, ητος, ἡ (*νέος*), Ungdom, Nyhed.
Νεστωρ, οος, δ, Nestor.
νεῦρον, ον, τό, Sene, Rem, Stræng.
νεύς, ώ, δ, att. = *νεός*, Tempel.
νήπιος, 3 og 2 (*νη-έπος*), umyndig, spæd, barnatigg, taabelig.
νῆσος, ον, ἡ, Ø.
νηστις og *ιος, εως, δ* og *ἡ* (*νη-έσθιω*), fastende, hungrig.
νήχω (= *νέω*), svømmer, i Prosa dog alm. *νήχομαι*.
νικάω (*νικη*), seirer, er overlegen, beseirer, betvinger.
νικη, ης, ἡ, Seier, Seiersgudinde.
Νικίας, ον, δ, Nikias.
νομίζω (*νόμος*), antager som Skik, mener, troer, anseer for, er vant til.
νόμιμος, 2 (*νόμος*), efter Skik og Brug, lovlig, retmessig.
νόμισμα, ατος, τό (*νομίζω*), Alt hvad der er antaget ved Skik og Brug, Mønt, Maal og Vægt.
νομο-θεσία, ας, ἡ (*νόμος-τιθημι*), Lovgivning.
νόμος, ον, δ, det Tildeelte, Skik og Brug: Orden, Lov, Ret, Toneart.
νόσημα, ατος, τό (*νοσέω*, er syg), Sygdom.
νόσος, ον, ἡ, Sygdom, Syge, Last.
Νότος, ον, δ, Sydvind, Syd.

Νουμάς, ἄς, δ, Numa.
νοῦς, οῦ, δ, contr. af *νόος*, Sind, Gemyt, Tænkemaade, Forstand, Fornuft, Tanke, Mening.
νύμφη, ης, ἡ, Brud, Nymphe.
νῦν, ον.
νύξ, κτός, ἡ, Nat, Mørke.
Νῦσα, ης, ἡ, Nysa.

Z.

Ξένος, ον, δ, Gjæst, Gjæsteven, Fremmed; s. Adj 3 og 2, fremmed. *Ξενοφῶν, ὥντος, δ*, Xenophon. *Ξέξης, ον, δ*, Xerxes. *Ξηρός, 3*, tør, mager, tom. *Ξύλινος, 3*, af Træ (*ξύλον*) ell. Brændende. *Ξυλ-λέγω* (*σύν-λέγω*, v. irr.), samler sammen, sammenkalder. *Ξύμπας, 3*, = *σύμπας* (*σύν-πᾶς*), alle til sammen, heel. *Ξύν = σύν*. *Ξύνετος, 3* = *σύνετος* (*σύν-ήναι*), forstandig, indsigtfuld.

O.

Ο, ἡ, τό, best. Artikel og Pron. Sat foran et Adv., en Inf. ell. heel Phrase giver den disse en subst. Betydn.; sættes ofte ved en Gen. med Udeladlse af *νιός* og lign. Ord, ell. i Neutr. (især Pl.) om hvad der hører til ell. angaaer Noget; som Pron. = *ὅδε*, hypsigt i Forb. δέ μέν — δέ δέ, den Ene — den Aanden, οἱ μέν — οἱ δέ, Nogle — Andre. *ὅστος* ell. *οἰστός, ον, δ*, Piil, Kastespyd. *οἰωνός, οῦ, δ* (*οἰος*, alene), eue flyvende Fugl, Rovfugl, Varselfugl, Varsel. *οἰβολός, οῦ, δ*, Obol, en Mynt = δέ af en Drachme. *οὐταπισχέλιοι, 3* (*χιλιοι*), ottetusinde. *οὐδονοστός, 3*, den firsindstvende. *οὐτώ, οττέ*.

ὅλβος, 3 og 2, (ὅλβος, Lykke), lykkelig, rig, velhavende.

ὅλιγ-αρχία, ας, ἡ (ὅλιγος-ἄρχω), Oligarchi, faa Mægtiges Herredømme.

ὅλιγο-πότης, ον, δ (ὅλιγος-ποτόν, Drik), som drikker Lidet.

ὅλιγος, 3, ringe (i Mængde), Pl. faa, smaa, ringe.

ὅλος, 3, heel, udeelt.

Ὀλυμπιάς, ἀδος, ἡ, Væddekamp, Seir ved de olympiske Lege, Olympiade (Tidsrum af 4 Aar).

Ὀλυνθος, ον, ἡ, Olynthos.

ὅμβρος, ον, δ, Regn.

ὅμβρο-φόρος (ὅμβρος-φέρω), regnbringende, regnsfuld.

Ὅμηρος, ον, δ, Homeros.

ὅμιλος, er ell. lever sammen, kommer sammen, omgaaes, samtaler med (m. D.).

ὅμιλιας, ας, ἡ (ὅμιλόω), Samliv, Omgang, Selskab, Forsamling.

ὅμμα*, τος, τό, Öie.

ὅμνυμε, v. irr., sværger, sværger paa, beediger, kalder til Vidne (m. Acc.).

ὅμο-γάλαξ, ακτος, δ og ἡ (ὅμον-γάλα), som er opfostret tilsammen med, Pattebroder, Pattesøster.

ὅμοιος ell. ὁμοιος, 3 og 2, lig, lige ell. eens med, overeensstemmende med (m. D.).

ὅμοιος (ὅμοιος), gjør lig, sammenligner (m. Acc. og D.).

ὅμοιον (ὅμοιος), har lige Tænkemaade, er enig med (m. D.). Overeensstemmelse i Mening, Enighed.

ὅμοιον, tilsammen, paa een Gang, tillige, i Fællesskab.

ὅμοιον (ὅμοιος-γρήν) = ὁμόνοια.

ὄνειδος, ονς, τό, Skam, Skjændsel, Spot, Skjældsord.

ὄνειρος, ον, δ, Dröm.

ὄνομάζω (ὄνομα, Navn), nævner, benævner, udnævner.

ὅξ-θυμός*, 2 (ὅξος-θυμός), hæftig til Vrede, opfarende.

ὅξος, 3, skarp, spids, stikkende, hæftig, hidzig, rask.

ὅπισω, tilbage, bagved, sidenefter.

ὅπλιτης, ον, δ (ὅπλον), svært bevæbnet Fodsoldat.

ὅπλον, ον, τό, Redskab, Vaaben, navnlig i Pl.

ὅπόθεν (ὅπου), hvorfra, hvoraf.

ὅποιος, 3 (οἷος), hvordan, hvad for en.

ὅποτε (ὅτε), naar, da (m. Ind., Conj. om det blot Forestillede i den nærv. og tilk. Tid, Opt. om d.

samme i d. forb. Tid).

ὅποτερος, 3 (πότερος), hvilken af to, Neutr. hvilken af Delene.

ὅπου (ποῦ), hvor, naar, hvorledes.

ὅπως, hvorledes, m. Ind., Conj. og Opt. (s. ὅπότε), som, saa snart som, for at (m. Conj., Opt., Fut. Ind.).

ὅράω, v. irr., seer, seer til, betrætter.

ὅργη, ἡς, ἡ, naturligt Anlæg, Charakteer, Lidenskabelighed, Vrede.

Ὀρέστης, ον, δ, Orestes.

ὅρθος, 3, lige, opreist, ret, rigtig, sand.

ὅριζω (ὅρος), begrændser, indskrænger, fastsætter, bestemmer.

ὅρος, ον, δ, Ed.

ὅρμαώ, sætter i Bevægelse, bevæger mig, farer frem, m. Inf. tager fat paa.

ὅρνιθο-θήρας, ον, δ (ὅρνις-θηρεύω), Fuglesænger.

ὅρνις, θος, δ og ἡ, Fugl.

ὅρος, ονς, τό, Bjerg, Høi.

ὅρος, ον, δ, Grændse, Maal, Rettensnor.

ὅς, ἦ, δ, hvilken, som, hvo (forb. m. Partikl.) ; den, denne.

ὅς, ἦ, ὅν = ἔός, 3, hans, hendes, dens, dets, sin.

ὅσμέραι = ὕσται ἡμέραι, saamange Dage som der ere, daglig, hver Dag.

ὅσιος, 3, helliget, stemmende med den guddommelige Villie, from, retskaffen, gudfrygtig.

ὅσος, 3, hvor stor, saa stor som, Neutr. for saa vidt som.

ὅσ-περ, 3 (ὅς-περ) = ὅς, hvilken, med en indskrænkende Udhæven.

ὅστεον, εον, contr. ὄστον, οῦ, Been, Knokkel.

ὅσ-τις, ἡτις, ὅτι (ὅς-τις), hvo, hvilken, hvo som.

ὅτ-αν (ὅτε-ἀν), naar, ifald (m. Conj.).

ὅτε, da, saasnart (mest m. Ind. Præt.).

ὅτι, at (eg. Neutr. af ὅτις), ved direct og indirect Tale (= Acc. c. Inf.), fordi, ved Superl., saa — som muligt

οὐ, foran en ikke beaandet Selvlyd οὐχ, foran en beaandet οὐχ, ikke (som ligefrem Nægtelse, s. μή), i Bet. neil. skrives οῦ, ligel. i Slutn. af Sætn.

οὐ-δὲ (οὐ-δὲ), men ikke, og ikke, heller ikke, ikke engang, οὐδέ-οὐδὲ, ikke — og ikke ell. heller ikke (s. οὐτε).

οὐδ-εῖς, 3 (οὐδέ-εῖς), end ikke Een, ikke Nogen, Ingen.

οὐκ, s. οὐ.

οὐν, altsaa, nu, da, følgelig.

οὐπώ-ποτε* = οὐπω (οὐ-πω-ποτε), endnu ikke, endnu aldrig.

οὐρανός, ον, δ, Himmel, Guden Uranos.

οὐς, ωτός, τό, Öre.

οὐ-τε (οὐ-τε), og ikke, især gjengetaget: οὐτε—οὐτε, hverken eller, οὐτος, αὐτη, τούτο, denne, dette, følgende, denne her (ofte forb. m. Artiklen).

οὐτω(ς) (det sidste foran en Vokal), saaledes, paa denne Maade (forb. m. relat. ως).

οὐθαλμός, οῦ, δ, Öie.

II.

Πάγ-καλος, 2 (πᾶς-καλός), meget ell. overmaade skjön, ødel.

πάθημα, τος, τό (πάσχω), Lidelse, Ulykke = πάθος.

πάθησ, ονς, τό (πάσχω), Lidelse, Smerte, Lidenskab, Lidenskabslighed.

παιάν, ἄνος, δ, Paian, Sang for at forsone ell. takke en Gud, Seierssang.

παιδεία, ας, ἡ (παιδεύω), Opdragelse, Undervisning, Dannelsel, Lærdom.

παιδεύω (παῖς), opdrager, underviser, danner.

παιδίον, ον, τό, dim. af παῖς, lille Barn, ung Slave.

παιζω, f. -ξομαι, aor. ἔπαινα, er παῖς, leger, spøger.

παῖς, δάς, δ og ἡ, Barn, Søn, Datter, Dreng, Slave.

πάλαι, længe, forlængst, fordum.

παλαιός, 3 (πάλαι), gammel, bedaget, forældet, fra Fortiden.

παλαιόω (παλαιός), gjør gammel, afskaffer; Med. ældes, forældes.

παλαιστή, ἡς, ἡ, flad Haand, Haandsbred, Længdemaal af 4 Fingres Brede.

παλαιστής, οῦ, δ (παλαιόω), En, der brydes ell. kæmper.

παλαιῶ, brydes, kæmper, fægter (m. D. ell. *πρός* m. Acc.).
Παλαμήδης, *οὐς*, ὁ, Palamedes.
πάλεν, tilbage, sædv. atter, igjen, paany.
πάμ-μέλας, 3 (*πᾶς-μέλας*), aldeles sort.
πάμ-πολυς, 3, især Pl. *πάμ-πολλοι*, 3 (*πᾶς-πολλοί*), meget stor, Pl. overmaade mange.
παντάπασ (forstørket af *πᾶς*), aldeles, ganske, visselig.
πανταχῆ (*πᾶς*), allevegne, overalt.
παντωτας (*πᾶς*), ganske, aldeles, overhovedet.
πάνν (*πᾶς*), meget, i høi Grad.
παρ, m. Gen. fra, af; m. D. hos, ved, iblandt; m. Acc. langs med, til, forbi, imod, foruden; *εἰς* *παρ'* ξεν, afvælvende snart den ene, snart den anden.
παρ-αγγέλλω (*ἄγγέλλω*), forkynner til En, bekjendtgør, giver Ordre (m. D. og Acc.).
παρα-δίδωμι (*δίδωμι*), hengiver, overgiver (fra En til en Anden), udbredre, tilstaaer.
παρα-καθίστημι (*καθ-ίστημι*), stiller ved Siden af; intr. staaer ved ell. hos.
παρα-καλέω (*καλέω*, v. irr.), kolder til (til Hjælp), anraaber, indbyder, trøster, opmuntrer.
παρα-λευβάνω (*λευβάνω*, v. irr.), tager til, optager, modtager, paa-tager mig.
παρα-μυθία, *ας*, ἡ (*παρά-μυθόματι*, af *μῦθος*), Tiltale, Opmuntring, Tröst.
παρ-απόλλυμι (*ἀπό-δλλυμι*, v. irr.), ødelægger ell. tilintetgjør tilligemed; Med. gaær under med det Samme.
παρα-σκευάζω (*σκευάζω*), gjør istand,

bereder, udruster, indretter; Med. gjør mig færdig, forbereder mig, forskaffer mig, tilveiebringer.
παρα-τείνω (*τείνω*), spænder ved Siden af, udstrækker, forlænger, opholder; intr. og pass. strækker mig ved ell. foran.
παρα-χρῆμα = *παρὰ* (*τὸ*) *χρῆμα*, ved Sagen, paa Stedet, strax.
πάρ-ειμι (*εἰμι*), er ved ell. hos, er tilstede, staaer bi, indfinner mig, pårøeser, det er muligt.
πάρ-ειμι (*εἰμι*), gaaer forbi ell. hen til, overgaaer.
παρθένος, *οὐ*, ἥ, Mō, Pige, ung Kone.
παρ-ίημι (*ἴημι*), sender ell. lader gaae forbi, tillader, løslader, undlader, forsømmer; Med. sløves, udmattes.
Πάρις, *δος* og *ιος*, ὁ, Paris.
παρ-ίστημι (*ίστημι*), stiller ved ell. hos, fremstiller, sammenligner; intr. staaer ved, staaer bi, er nær ved.
Πάρνης, *ηθος*, ἥ (*ὁ*), Bjerget Parnes, *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, al, heel, enhver, Pl. alle.
πάσχω, v. irr., paavirkes udenfra, lider, Noget paakommer ell. tilstøder mig, bliver behandlet, er i en (især lidenskabelig) Tilstand.
πετάσσω, staaer, banker paa (Døren), klæpper (i Hænderne), staaer ned, saarer.
πατήρ, *τρός* og *τέρος*, ὁ, Fader, Pl. Fædre, Forfædre, Stamfædre.
πατρίς, *ιδος*, ἡ (*πατήρ*, eg. Adj. sem.), Fædreland, Födeland.
πατρῷος, 3 og 2, henhørende til Fader (*πατήρ*), faderlig.
πάτρως, *ωος* og *ω*, ὁ (*πατήρ*), Farbroder, Onkel, Fætter.
Παυσανίας, *οὐ*, ὁ, Pausanias.

πανῶ, standser (En i Noget, Acc. og Gen.); Pass. og Med. hører op med (Gen.), standser (m. Particip.).
πεῖρη (eg. D. fem. af *πεῖρος*), tilfods, tillands.
πεῖρος, (*πέξα* = *πούς*, Fod), tilfods, tillands (om Krigere og Reisende).
πεῖθω, v. irr., overtaler, bevæger ved Tale ell. Bønner (2 Acc.), Med. lader mig overtale, adlyder, har Tiltro, pf. 2 stoler paa.
πεινάω, hungrer, lader Sult, higer efter (m. Gen.).
πεῖραι, *ας*, ἥ, Forsøg, Prøve, Erfaring, Anslag, List.
Πειραιές, *ῶς*, ὁ, Peiraeus.
πειράω (*πεῖρα*), forsøger, stiller paa Prøve, frister; Med. ogs. anstiller Forsøg, forsøger mig i Noget (Gen.).
πείρινς, *νθος*, ἥ, Overdeel af Vognen, Vognkurv.
Πειστρατίδης, *οὐ*, οἱ, Peistratide, Esterkommer af Peistratos.
πελάζω (*πέλας*, nærvæd), nærmer mig (m. Dat.); poet. nærmer, bringer nær.
Πελοπίδας, *οὐ*, ὁ, Pelopidas.
Πελοποννησακός, 3, og *Πελοποννήσιος*, 3, peloponnesisk, henhørende til
Πελοπόννησος, *οὐ*, ἡ, eg. *Πέλοπος νῆσος*, Pelops's N (Halvö), Peloponnes.
Πέλοψ, *πος*, ὁ, Pelops.
πελταστής, *οῦ*, ὁ, letbevæbnet Krieger, som bruger *πέλτη*, et lille, let Skjold.
*πέλωρ**, *τό* (kun Nom. og Acc Sing.), Uhyre.
πέμπω (Pf. *πέπομψα*), sender, bortsender, kaster ud; Med. sender Bud efter.
περι-εύης, *ητος*, ὁ, fattig, trængende.
πενία, *ας*, ἥ (*πένης*), Fattigdom, Trang.
πεντα-ετία, *ας*, ἥ (*πέντε-ετος*), Tidsrum af fem Åar.
πεντακισχίλιοι, 3 (*χίλιοι*), femtusinde.
πεντακόσιοι, 3, femhundrede.
πέντε, fem.
πεντήκοντα, halvtredsindstyve.
πεντηκοστός, 3 den halvtredsindstyvende.
*πέπλωται**, Pf. pass. af ubrug. Pr., det er af Skjæbnen bestemt.
πέρι, Partik., som udhæver indskræn-kende, vel, hvormeget end, om end, i det Mindste.
περὶ, m. G., om, angaaende, frem-for (i *περὶ πολλοῦ*, af stor Værdi); m. Dat., om, omkring; m. Acc. (om en Bevægelse), om, omkring, ved, omrent (*οἱ περὶ τινα*, Ens Tilhængere ell. disse og han selv ell. han selv).
περι-βόητος, 2 (*περὶ-βοώω*, udraaber), udraabt, berømt, berygtet.
περι-έρχομαι (*ἐρχομαι*, v. irr.), gaaer omkring, gaaer i Kredsløb, om-gaaer (m. Acc.).
περι-ίστημι (*ίστημι*), stiller om ell. omkring, omringer, forandrer; intr. staaer omkring, indeslutter.
περικλῆς, *έους*, ὁ, Perikles.
περι-μάχητος, 2 (*περὶ-μάχομαι*), hvorm der strides, bestridt, meget attræet.
περι-μένω (*μένω*), oppebier, venter paa (m. Acc.), venter.
περὶ-μετρος, *οὐ*, ἡ (*μέτρον*), Omkreds.
περὶ-πατος, *οὐ*, ὁ (*πατέω*), Spadseren, Spadseregang, dermed forb. Samtale.
περὶ-πίπτω (*πίπτω*, v. irr.), folder over ell. i, kommer i.

περὶ-πλοῦς, *οὐ*, ὁ (*πλοῦς*), Om-seiling.

περὶ-τίθημι (*τίθημι*), sætter om-kring, lægger om, tager paa; Med. ifører mig.

Πέρσης, *οὐ*, ἕ, Perser.

πέτρα, *ας*, ἥ, Klippe, Skjær, Steen. *πετρᾶς*, 3 (*πέτρα*), klippefuld, stenig.

πήγυνται, v. irr., stivner, gjør fast, bliver fast, stiller fast, bygger.

πηλίκος, 3, hvor stor? af hvilken Alder?

πηχύας, 3 (*πῆχυς*), af en *πῆχυς* ell. Alens Længde.

πηχυς, *εως*, ἥ, Underarmen, Albuen, det græske Aleunmaal, Alen.

πῖθος, *οὐ*, ὁ, Fad, Viinfad, Krukke. *πικρός*, 3, skarp, bitter, hæstig, stræng, smertende.

Πίνδαρος, *οὐ*, ὁ, Pindaros.

πίνω, v. irr., drikker.

πιστέω (*πίστις*), troer, har Tillid til, stoler paa (m. D.), betroer En Noget.

πιστός, *εως*, ἥ (*πιστός*), Tro, Til-tro, Troskab, Beviis, Sikkerheds-pant.

πιστός, 3 (*πείθω*), tro, tilforladelig, trofast, sikker.

Πίττακος, *οὐ*, ὁ, Pittakos.

πίνων, 2, fed, frugtbar.

πλανάω, fører af Veien ell. vild, forleder; Med. farer vild, vanker om.

Πλάταια, *ας*, ἥ, sædy. Pl. *Πλαταιαι*, ὡν, αἱ, Byen Plataiai.

πλάτος, *οὐ*, τό (*πλατύς*, bred), Bredc, Flade.

πλάττω ell. -*σσω*, former, danner, udtænker, opdiger.

Πλάτων, *ωνος*, ὁ, Platon.

πλεθρον, *οὐ*, τό, et Længdemaal, omtrent 100 Fod, ½ af en Stadie, et Flademaal af tilsvarende Størrelse.

πλεον-έκτης, *οὐ*, ὁ (*πλέον-έχω*), have-syg, hegjærlig.

πλευρά, *ᾶς*, ἥ, Side.

πλέω, Fut. -*εύσομαι*, seiler, beseiler. *πληγή*, *ἥς*, ἥ (*πλήγτω*), Slag, Stød, Saar.

πλῆθος, *οὐς*, τό (*πλήθω*), Fylde, Mængde, Hob, Pöbel.

πλήθω, er fuld, fyldes.

πλημμ(α)νοίς, *ιδος*, ἥ, Havets Strømning, Flod (mods. Ebbe).

πλήρης, 2, fuld, opfyldt med (m. Gen.).

πλησίος, 3 (*πελάζω*), nær, Nabo, Næste.

πλήττω ell. -*σσω*, Pf. *πεπληγα*, slæer, stöder, træffer, saarer.

πλούς, *οῦ*, contr. af *πλόσις*, ὁ (*πλέω*), Sejlads.

πλούσιος, 3 (*πλοῦτος*), rig, vel-havende.

πλούτιζω (*πλοῦτος*), gjør rig, be-riger.

πλοῦτος, *οὐ*, ὁ, Rigdom.

Πλούτων, *ωνος*, ὁ, Pluton.

πνεῦμα, *ατος*, τό (*πνέω*, aander), Aande, Vind, Luft, Livsaande, Aand.

πνίγω, Ful. -*ξοῦμαι*, kvæler, dræber, ængster.

ποδ-ήρης, 2 (*πονέ-ἄρω*), som naær til Födderne.

πόθος, *οὐ*, ὁ (*ποθέω*, savner, længes), Önske, Længsel, Savn, Sorg.

ποιέω, gjør, frembringer, bevirker; handler, gjør imod; er virksom; udfinder, digter; Med. holder for, agter, gjør af.

*ποιήεις**, 3 (*ποιη* = *πόα*, Græs), græsrig.

ποίησις, *εως*, ἥ (*ποιέω*), Handlen, Frembringen, især om Digtrens: Poesi, Digtning, Digit.

ποιητής, *οῦ*, ὁ (*ποιέω*), Skaber, Opfønder, Diger.

ποικίλος, 3, broget, spraglet, malet ell. gjennemvirket med forskjelligt farvede Billeder.

ποιμήν, *ένος*, ὁ, Hyrde, Bevogter.

ποινή, *ἥς*, ἥ, Lösepenge, Bøde, Skadeserstatning, Hævn, Straf.

ποῖος, 3, af hvilken Beskaffenhed?

havd for en? hvordan?

πολεμία s. *πολέμιος*.

πολεμικός, 3 (*πόλεμος*), henhørende til Krig, krigersk; τὸ π.; Krigs-signalet.

πολέμιος, 3 og 2, (*πόλεμος*), krigersk, fjendtlig (m. Dat.), οἱ π., Fjenderne, ἥ π., det fjendtlige Land.

πόλεμος, *οὐ*, ὁ, Krig, Kamp.

πόλις, *εως*, ἥ, Stad, Stad og dens Omegn = Stat.

πολιτεία, *ας*, ἥ (*πόλις*), den Stilling, som en *πολίτης* er i, Borgerret, Liv i Staten, Statsforfatning, Statskunst, Stat.

πολιτεύω (*πολίτης*), lever som Borger (især Med.), styrer Staten.

πολίτης, *οὐ*, ὁ (*πόλις*), Statsborger, Borger, Medborger.

πολλάκις (*πολός*), ofte.

πολυ-άνθρωπος, 2 (*πολύς-ἄνθρω-πος*), folkerig, stærkt befolket.

Πολυμενής, *οὐς*, ὁ, Polydeukes.

πολύς, *πολλή*, *πολύ*, megen, Pl. mange, stor, mægtig; οἱ π., Mængden, de Fleste; *πολύ*, meget, i høi Grad.

πολυ-τελής, 2 (*πολύς-τέλος*), som lever prægtigt ell. stort (eg. gjør store Omkostninger), som koster meget, kostbar, prægtig.

πολυ-φέγος, 2 (*πολύς-φέγανον*), meget spisende, graadig.

πολυχειρία, *ας*, ἥ (*πολύς-χειρ*),

Mængde af Hænder, mange Arbejdere ell. Medhjælpere.

πολυχρόνιος, 2 (*πολύς-χρόνος*), lang-varig.

Πομπήιος, *οὐ*, ὁ, Pompeios ell. -us.

πονέω (*πόνος*), arbeider, udfører med Anstrængelse og Möie, har Besvær ell. Nød, er syg.

πονηρός, 3 (*πονέω*), som har Arbeide, medfører Möie, slem, be-sværlig, slot, ond.

πόνος, *οὐ*, ὁ, Arbeide, Besvær, Möie, Anstrængelse.

πόντος, *οὐ*, ὁ, Hav.

πορεύομαι (*πόρος*, Udvei), gaaer, drager, reiser.

πορίζω (*πόρος*, Udvei), skaffer til-veie, forskaffer, yder; Med. er-hverver, forskaffer mig.

πόρδαθεν (*πόρδω*, fjernt), fra det Fjerne.

πορφύρεος, 3, af *πορφύρα*, Purpur, purpurfarvet, purpurrød.

Ποσειδών, *ῶνος*, ὁ, Poseidon.

ποταμός, *οῦ*, ὁ, Flod, Strøm.

πότε, naar?; *ποτέ*, nogensinde, engang. *πότερος*, 3, hvilken af to?, Neutr. hvilken af Delene?; π.—ἥ, enten—eller (spørg.).

πότημος, 2 (*πότος*, Drik, πίνω), drikkelig.

πόνη, hvor?

*πονυλ-βότεια**, *ας*, ἥ (*πολύς-βόσκω*, ernærer), meget ernærende, Mange underholdende.

πόνης, *ποδός*, ὁ, Fod.

πράγματα, *ατος*, τό (*πράττω*), Gjerning, Handling, Ting, Sag, An-liggende, Forretning.

πραγματεύομαι (*πράγματα*), beskjæf-tiger mig med, driver en Haand-tering.

πρᾶξις, *εως*, ἥ (*πράττω*), Handling, Gjerning.

πρᾶος ell. *πρᾶος*, 2, blid, mild.
πράττω ell. -*σσω*, gjør, handler, har
 Forretning; m. 2 Acc. gjør Noget
 mod En, fordrer Noget af En.
πρεσβευτής, οῦ, ὁ (*πρέσβυτος*), Ge-
 sandt; som Pl. bruges *πρέσβεις*.
*πρέσβυτος**, *νος* og *τως*, ὁ, Olding
 (ogs. i Prosa), Gesandt, s. d. foreg.
πρεσβύτης, ον, ὁ (*πρέσβυτος*), Gam-
 mel, Olding.
πρίν, forhen, forдум, før, förend,
 hellere (med følg. ἦ).
πρίων, sauger, gjennemsauger.
πρό, m. G., foran, for, til Forsvar
 for, för, fremfor, formedelst,
 istedenfor.
προ-βάλλω (*βάλλω*, v. irr.), kaster
 frem ell. hen, bringer frem; Med.
 overgaer, holder foran mig (til
 Forsvar), beskylder.
πρό-βατον, ον, τό (*προ-βαῖνω*), hvad
 der gaaer frem, flirföddet Dyr,
 især Faar.
προ-δίδωμι (*δίδωμι*), udleverer,
 forraader, giver til Priis, lader
 faro.
προ-δοσία, ας, ἡ (*προ-δίδωμι*), For-
 ræderl.
πρό-θυμος, 2 (*πρό-θυμός*), bered-
 villig, usortrøden, ved godt Mod,
 velvillig (m. Dat.).
προΐξ, *κός* (ogs. *προϊξ*), ἥ, Gave,
 Medgift; *προΐζα*, som Gave, for
 Intet.
προ-λέγω (*λέγω*, v. irr.), udvælger
 fremfor, foretrækker, siger forud,
 udsiger.
Προμηθεύς, έως, ὁ, Prometheus.
πρό-νοια, ας, ἡ (*πρό-νοῖς*), Forud-
 seen, Forsigtighed, Forsyn, For-
 sorg, Overlæg.
προ-πετής, 2 (*πρό-πιπτω*), bölet
 forover, tilbøjelig til, overilet,
 ubesindig.

προ-πύλαιος, 2 (*πύλη*), hvad der er
 foran Indgangen; τὰ π., Indgang
 ell. Indgangsbygning(til et Tempel).
πρός, m. Gen., fra, ud ell. bort fra,
 mod (om Retningen), ved, af, i
 Overeensstemmelse med, efter;
 m. Dat., ved, hos, nærvæd, for-
 uden; m. Acc., hen til, hen imod,
 mod, til, i Henseende til, ifølge,
 i Forhold til.
προσ-αγορέύω (*ἀγορέω*), tiltaler,
 benævner, tillægger.
προσ-άγω (*ἄγω*, v. irr.), fører ell.
 bringer hen, tilföier; Med. fører
 ell. drager til mig, gjør mig for-
 bunden ell. hengiven, lokker til
 mig.
προσ-ειμι 1) (*εἰμι*), gaaer hen til;
 2) (*εἰμι*), er ved ell. hos.
προσ-έρχομαι (*ἔρχομαι*), gaaer hen
 til, kommer ind (om Indkomster).
προσ-ηλώω (*ἥλω*, nagler), tilnagler,
 besæter ved.
προσ-κυνέω, f. -*ησομαι* (*κυνέω*), til-
 beder, viser Ærefrygt, hilser med
 Underdanighed.
προσ-οικος, 2 (*οἰκος*), tilgrændsende,
 Nabo.
προσ-περούω (*περόνη*, Spænde),
 befæster ell. hæfter til (med et
 Spænde).
προσ-πέτομαι (*πέτομαι*, v. irr.),
 flyver hen til.
προσ-τάττω ell. -*σσω* (*τάττω*), stil-
 ler ved ell. hos, fastsætter, for-
 ordner, hyder.
προσ-τίθημι (*τίθημι*), lægger ell.
 sætter til, tilföier, tillægger; Med.
 slutter mig til.
πρόσω (*πρό*), frem ad, videre frem;
 ogs. m. Gen., længere ell. videre i
πρόσ-ωπον, ον, τό (*ὤψ*), Ansigt,
 Aasyn, Maske, Person.
πρότερος, 3 (*πρό*), som er foran

ell. før, forrige, tidligere, ældre;
 Neutr. tidligere, før, s. *πρώτος*.
πρώι, ogs. *πρώ*, tidligt (om Mor-
 genen), betimeligt.
πρωτεύω, er *πρώτος*, den første,
 overgaer (En i Noget, Gen. og
 Dat.).
πρώτος, 3 (*πρό*, *πρότερος*), den
 første, forreste, fornemste; Neutr.
 Sing. og Pl. først.
πτερόν, οῦ, τό (*πέτομαι*), Vinge.
πτηνός, 3 (*πέτομαι*), bevinget.
Πτολεμαῖος, ον, ὁ, Ptolemaios.
*πνέε**, χός, ἥ, Fold, Lag.
πνάχος, 3, betlende, fattig, ὁ π.,
 Tigger, Beller.
Πνηγύρδας, ον, ὁ, Pythagoras.
πόλης, ον, ὁ (*πόνξ*, med Haanden),
 Nævægter.
Πυλάδης, ον, ὁ, Pylades.
πιλη, ης, ἥ, Port, Dör, Indgang;
 som Navn *Ηύλαι*, Bjergpasset Pylai
 ell. Thermopylai.
πυνθάνομαι, v. irr. spørger, ud-
 forske, erfarer, mærker, hører
 (m. Acc. ell. G.).
πῦρ, φός, τό, Ild, Hede.
Πύρρος, ον, ὁ, Pyrrhos.
πύγων, ανος, ὁ, Skjæg.
πώποτε (*πω-ποτέ*), (alm. efter en
 Nægtelse) nogensinde (med οὐ,
 endnu aldrig).
Πῶρος, ον, ὁ, Poros.

P.

Πάρθος, ον, ἥ, Stok, Stav, Qvist.
φύλος, 3 og 2, let, bequem, til-
 gængelig; — deraf
φύδιας, let, lettelig.
φύτυμος, 2 (*φάδηος-θυμός*), let-
 sindig, sorglös, esterladende, hen-
 given til Forlystelse.
φειληνός, οῦ, ὁ, Seilenos, i Pl. om
 en Art bacchiske Væsener.
σεμνός, 3, ærværdig, hellig, höltidelig,
 alvorlig, værdig.

σῆμα, τος, τό, Tegn, Kjendemærke, Mindesmærke, Signal.
σημεῖνω (σῆμα), giver Tegn ell. Signal, betegner, tilkjendegiver, viser.
σημεῖνον, ον, τό = *σῆμα*.
Σητός, οὐ, ἡ, Byen Sestos.
σιγάω, Fut. alm. -ήσομαι, tier, sjældnere: fortier.
σιδήρεος, contr. -ροῦς, 3 (*σίδηρος*), af Jern ell. Staal.
σίδηρος, ον, ὁ, Jern, Staal, Jernredskab, Vaaben.
Σικελιώτης, ον, ὁ, Sikeliot, Indbygger af *Σικελία*, Sikelen.
Σιμωνίδης, ον, ὁ, Simonides.
σιτέω (σῖτος), underholder, bespiser, Med. tager Føde til mig, spiser.
σῖτος, ον, ὁ, Spise (eg. Korn, Brød), Levnetsmiddel.
σιωπάω, Fut. mest -ήσομαι, tier, fortier.
σκηνή, ἥς, ἡ, Telt, Scene paa Theatret.
σκιά, ἄς, ἡ, Skygge.
Σκιρων, ἀνος, ὁ, Skiron.
σκληρός, 3, τὸς, το, ru, haard, stiv, vanskellig, ubøjelig.
Σκύθης, ον, ὁ, Skyther.
Σκυθικός, 3, skythisk.
Σκυθίς, ιδος, ἡ, Skytherinde.
σκύμμα, τος, τό (*σκώπτω*, spotter), Spot, Spotte- ell. Skjældsord.
συκρός, 3 = *μικρός*, lille.
Σόλων, ἀνος, ὁ, Solon.
σός, 3 (σό), din.
σοφία, ας, ἡ (*σοφός*), Forstand, Kløgt, Dygtighed, Viisdom.
σοφιστής, οῦ, ὁ (*σοφός*) = *σοφός*, forstandig ell. indsigtfuld Mand, Viismand, Sophist.
Σοφοκλῆς, ἔονς, ὁ, Sophokles.
σοφός, 3, dygtig, forstandig (listig), viis.
σπέντιος, 3, sjælden, knap.

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparte ell. Sparta.
σπαρτιάτης, ον, ὁ, Spartiat; Fem.
Σπαριατίνη, ιδος, ἡ, Spartiatinerinde.
σπειών, saaer, udstrøer, adspreder, besaaer.
σποδός, οῦ, ἡ, Aske, Stov.
σπουδή, ης, ἡ (*σπένδω*, offer Drikoffer), Drikoffer, som offredes ved et Forbunds Slutning, Forbund, Fredsslutning.
σπουδάζω, Fut. især -έσομαι (*σπουδή*), er ivrig, virksom, beskjæftiget med, tager alvorlig fat paa; trans. lægger Vind paa, agter.
σπουδαῖος, 3 (*σπουδή*), ivrig, virksom, alvorlig, dygtig, vigtig, fortrinlig.
σπουδή, ης, ἡ, Iver, Hast, Flid, Virksomhed, Möie, Bestræbelse.
σταγάνω, ὄνος, ἡ, Draabe.
στάδιον, ον, τό, ell. -ος, ον, ὁ (*λίστημι*), Maal af 125 Skridts Længde (alts. 40 paa en Mii!), Löbebane.
στάσις, εως, ἡ (*λίστημι*), den Handling at stille, Stilling, Plads; Opstand, Oprør, Parti.
σταφυλή, ης, ἡ, Drue.
στενός, 3, trang, snæver, knap, smal ; Pl. τὰ σ., snævert Pas, Snæring.
στερέω, mest i Med., berøver (m. Acc.) og Gen.), horttager.
στέφανος, ον, ὁ (*στέψω*), Krands, Krone.
στέφανός (στέφανος), omgiver, bekrandser.
στέψω, omgiver, indeslutter, bekrandser.
στήλη, ης, ἡ (*λίστημι*), opreist Støtte, Pille, Gravsoile.
στολή, ης, ἡ (*στέλλω*, ordner), Rustning, Klædning, Kjole.
στόλος, ον, ὁ (*στέλλω*, ordner, stilster), Udrustning, Krigstog, Expedition.

στόμα, ατος, τό, Mund, Munding.
στράτευμα, ατος, τό (*στρατεύω*) = *στρατεία*, Felttog, sædv. Krigshær.
στρατέω (*στρατός*), gjor Tjeneste i Hæren, drager i Krig, ogs. Med. *στρατ-ηγός*, οῦ, ὁ (*στρατός-ἄρχω*), Hærfører, Ansører.
στρατιά, ἄς, ἡ (*στρατός*), Hær, Armee.
στρατιώτης, ον, ὁ (*στρατιά*), Kriger, Soldat.
στρατο-πεδένω, ogs. i Med. (*στρατόπεδον*), slaer Leir, leirer mig.
στρατό-πεδον, ον, τό (*στρατός-πέδον*), Jordbund, Sted, hvor Hæren leirer sig, Leir.
στρατός, οῦ, ὁ, Leir, Hær i Leiren.
Στυρακαλίς, ιδος, ἡ (eg. Fem. Adj.), henhørende til Byen *Στύρακαλος*, stymphalisk.
σύ, du.
Σύβαρις, εως og ιδος, ἡ, Byen Sybaris.
Συβαρίτης, ον, ὁ, Sybarit, Indbygger af Sybaris.
συγ-γραφεύς, ἑως, ὁ (*σύν-γράψω*), Historieskriver, Forsatter, Skribent.
σύν-κλητος, 2 (*συν-καλέω*), sammenkaldt; ἡ σ. (*βουλή*), Raad, Senat.
συγ-κρίνω (*σύν-κρίνω*), sammen sætter, sammenligner med (Acc. og πρός m. Acc.); Med. maaler Kramfer med hinanden.
συκῆ, ἡς = *συκέα, ἡ*, Figentræ.
σύκον, ον, τό, Figen.
συκο-φάντης, ον, ὁ (alm. deriveret af *σύκον* og *φάνω*), Sykopant, d. o. falsk Anklager, Lovtrækker.
συμ-βαίνω (*σύν-βαίνω*, v. irr.), gaaer ell kommer sammen, kommer overens, slutter Forbund, træffer sammen, indtræffer, hændes.
συμ-βούλεύω (*σύν-βούλεύω*), giver

Raad, raader (m. Dat. og Acc.); Med. raadslaer, tager En med paa Raad (D.).
σύμ-μαχος, 2 (*σύν-μάχη*), medstridende, forbunden i Krig, alieret.
σύν-πλέω (*σύν-πλέω*, v. irr.), seiler sammen ell. tilligemed.
σύμ-φορά, ἄς, ἡ (*σύν-φέρω*), Begebenhed, Tildragelse, Ulykke.
σύν ell. γύν, m. D. med, tilligemed, ved Hjælp af, i Overensstemmelse med.
σύν-ειμι (*σύν-ειμι*), er sammen med ell. tilligemed (ofte = har, f. Ex. et Gode ell. Onde), omgaaes med, holder med.
σύν-ειμι (*σύν-ειμι*), gaaer ell. kommer sammen med (i venlig og fjendtlig Bet.).
σύν-εργέω (*ἔργον*), arbeider med, hjælper med Arbeidet, understøtter (m. D.).
σύν-ετός, 3 (*συν-έτημι*), iudsigtfuld, forstandig.
σύν-εχής, 2 (*ἔχω*), sammenhængende, uafbrudt.
σύν-γηρος, 2 (*ἀγορεύω*), især ὁ σ., Sagfører, Talsmand, Forsvarer i Retten.
σύν-ήθεια, ας, ἡ (*ἡθος*), Samliv, Omgang, Vane.
σύν-θήξη (*συν-τίθημι*), ης, ἡ, Sammensætning, Forlig, Fordrag, Overenskomst.
σύν-ιημι (*Ἕημι*), sætter sammen; hører, indseer, hemærker, Med. kommer overens.
σύν-ονσια, ας, ἡ (*σύν-ειμι*), Samværen, Samliv, Omgang, Selskab.
σύν-τάττω ell. -σσω (*τάττω*), stiller ell. ordner sammen, ordner, anordner, fremstiller (i et Skrift).

συντίθημι (*τίθημι*), sammensætter; Med. kommer overeens om, af-taler.

Συρακούσιος ell. -*κόσιος*, 3, syra-kusisk, fra *Συράκουσαι* ell. -*κόσαι*, ὁ Σ., Syrakusier.

σῆς, νός, ὁ (og ἡ), = ὕς, Sviin. *σφελερός*, 3 (*σφέλλω*), som let rokkes ell. falder, usikker; be-dragerisk.

σφέλλω, bringer til at vakte ell. falde, ryster, bringer i Forlegen-hed; Med. vakter, snubler, feiler, er usikker.

σφέττω == *σφέζω*, slagter, offrer, dræber.

σφέτε, Pl. de.
σφώ == *σφῶ*, Dual.; I to, I begge.
σφόδρα (eg. N. Pl. af *σφοδρός*, hastig), meget, i høj Grad, hæftigt.

σχῆμα, τος, τό (*εἶχω, ἔχων*), Stil-ling, Holdning, Form, Udseende, Opførsel, Anstand.

σῶμα, τος, τό, redder, frelser, bevarer, over-holder.

Σωκράτης, ονς, ὁ (Acc. -η og -ην), Sokrates.

σῶμα, τος, τό, Legeme, Krop.

σωματο-ειδής, 2 (*σωματο-ειδός*), af legemlig Art, legemlig.

σῶσ, ὁ (og ἡ), Acc. *σῶν*, N. *σῶν*, defectivt Adj., suppleres ved *σῶσ* (*σῶζω*), heel, uskadt, i god Be-hold, sikker.

σωτήρ, ἥρος, ὁ (*σωζω*), Frelser, Befrielse.

σωτηρία, ας, ἥ (*σωτήρ*), Frelse, Redning, Befrielse.

σω-φροσύνη, ης, ἥ (*σωφρων*), Be-sindighed, Selvbeherskelse, For-staud.

σω-φρων, 2, *ονος* (*σως-φρήν*) sund paa Sjælen ell. Sindet, af sund

og god Forstand, forstandig, be-sindig, maadeholden.

T.

Τάλαντον, ον, τό, Vægt, Vægtskaal, en bestemt Vægt af en vis Værdi, Talent (60 Miner, μνᾶ).

τάλας, 3, ανος (af Stammen *τλω*, udholder), lidende, ulykkelig, taal-modig.

ταμεῖον ell. *ταμεῖον, ον, τό* (*τα-miās*), Forraadskammer, Skat-kaminer, Magasin.

ταμιεύς, ον, ὁ (*τέμνω* ell. *τέμνω*, skærer, fordele), Huusholder, Bestyrer, Skatmester.

τάξις, εως, ἥ (*τάττω*), Ordnen, In-rettning, Slagorden, Geled, Af-deling, Post.

ταπεινός, 3, λα, ριγη.

ταπεινόω, γjør ταπεινός, fornederer, formindsker, svækker.

ταράττω ell. -*σσω*, bringer i Uro, Forvirring ell. Oprör, forstyrre.

ταρπιχένω, balsamerer, nedsalter.

Τάρταρος, ον, ὁ, Tartaros, Sted under Hades (Underverden) ell. Underverdenen selv.

τάρρος, ον, ἥ, Grav.

τάχα, hurtigt, strax, eg. N. Pl. af τάχις, 3, hurtig, rask, behændig.

ταύς, ὁ, ὁ, Paafugl.

τε-, enclit. og; undertiden *τε—τε*, baade—og; ofte *τε και*. Stilles bagved det Ord, hvortil det hører.

τείνω (Pf. *τείνεται*), spænder, ud-stækker, udbreder, retter henimod; intr. strækker mig, er rettet ell. vendt henimod (*πρός*).

τείχις (*τείχος*), bygger en Muur, befæster.

τείχος, ονς, τό, Muur, Fæstnings-værker, Fæstning.

τίκνον, ον, τό [*τίκτω*], det Fødte d. e. Barn, Unge.

τελευταῖς, 3 (*τελευτῇ*), fuldendende, som findes til Slutningen, sidst, yderst.

τελευτάω (*τελευτῇ*), fuldbringer, ender; intr. (m. udeladt Obj. *τὸν βίον*) döer.

τελευτή, ἡς, ἥ (*τέλος*), Fuldendelse, Ende, Slutning, Død.

τέλος, ονς, τό, Ende, Maal, Ful-dendelse, Grændse; den höieste Verdighed d. e. Övrighedspost (*Övrighedspersoner*), mest i Pl.

τέρην, 3, ενος, σιν, spæd, blød, glat.

τέρπω, glæder, Med. glæder mig(m.D.).

τεταρτη-μόριον, ον, τό (*μόριον*, Deel), Fjerdedelen.

τέταρτος, 3 (*τέτταρες*), den fjerde.

τετρά-κέρως, 2 (*τέτταρες-κέρας*), med fire Horn.

τετράκις, fire Gange.

τετρακόσιοι, 3, firehundrede.

τετραπλοῦς, = -πλός, 3, firedobbelt.

τετράς, ἀδος, ἥ, Fiirtallet, Samling af fire.

τετταράκοντα, fyrretyve.

τέτταρες ell. *τέσσαρες*, N.-α, fire.

Τεύχος, ον, ὁ, Teukros.

(*τεχθείς, 3, lødt, Aor. I Pass. af τίκτω*)

τεχνάομαι, udfører ved Kunst, for-færdiger, bruger Kunst ell. List.

τέχνη, ἡς, ἥ, Kunst, Haandtering, Kunstdreb, List, Middel.

τεχνίτης, ον, ὁ (*τέχνη*), Kunstner.

Τέως, ω, ἥ, Teos.

τηρέω, har Öie med, passer paa, bevarer, bevogter; Med. vogter mig.

τιάρα, ας, ἥ, Tiara d. e. Perser-kongens Hovedbedækning.

Τιβέριος, ον, ὁ, Tiberios ell. Tiberius.

τιθασός ell. *τιθασός*, 2, tam, tæmmet.

τιθημι, sætter, lægger, stiller, be-stemmer, giver, gjør.

τίκτω, v. irr, føder, avler, frem-bringer.

τιλλω, rykker, plukker, afsrykker.

τιμάω (*τιμή*), agter, ærer, sætter Priis paa.

τιμή, ḥs, ἥ, Agtelse, Ære, Hæders-post, Vurdering, Straf.

*τιμήτις**, 3 (*τιμή*), agtet, kostbar.

τίμιος, 3 og 2 (*τιμή*), agtet, værd at agte, værdifuld.

τιμωρίω (*τιμή*), hjælper, hævner (m. D.); Med. hævner mig, straf-ser (m. Acc.).

τίς, N. τι! 1) G. *τινός*, en, en vis, nogen, mangen, enhver; 2) G. *τίνος*, hvo? hvad for en?

Τισσαγέρνης, ονς, ὁ, Tissaphernes.

τίτη, ἡς ell. *τιτή*, ḥs, ἥ, Amme (eg. Moderbrystet).

τοῖος, 3, saadan, af den Beskaffen-hed, følgende.

τοῖος-οὐτος, 3 (*τοῖος-οὐτος*), == *τοῖος* i Bet., men forstærket.

τοίχος, ον, ὁ (*s. τείχος*), Væg.

τολμάω, fordrister mig til, vover, udsætter mig for, taaler, udholder.

Τόμυτης, ιος, ἥ, Tomytis.

τοξευμα, τος, τό (*τοξεύω*), Skyden med Bue, Skydevaabben, Piil, Pile-skud, Skudvиде.

τοξεύω, skyder med Bue, *τοξον*.

τόξον, ον, τό, Bue (ogs. i Pl.) til at skyde med Piil, Skydevaabben.

τοξότης, ον, ὁ, Bueskytte.

τόπος, ον, ὁ, Sted, Plads, Rum, Leilighed.

τόσος, 3, saa stor.

τόσο-οὐτος, 3 (*τόσος-οὐτος*), == *τόσος* i Bet., men forstærket.

τότε, da, dengang, paa den Tid.

τραγῳδία, ας, ἡ (τραγῳδός), Tragodie.
τραγῳδός, οῦ, ὁ (τραγός, Buk, -δοιδός ell. φῳδός, Sanger), tragisk Digter ell. Skuespiller.
τρέπεζα, ης, ἡ, Bord.
τρέῖς, Neutr. τριά, tre.
τρέπω, dreier, vender, driver paa Flugt; Med. dreier mig, henvender mig til.
τρέψω, nærer, ernærer, opføder, holder (om Dyr).
τράχοτα, tredive.
τριακόσιοι, trehundrede.
τριήρης, 2, G. -εος (τρεῖς-ἄρω), tredobbelt forsynet, sædv. ἡ τριάντας, treradaaret Skib.
τρικεφως, 2 (τρεῖς-κέρας), med tre Horn.
τριπλοῖς = -plōs, 3, tredobbelt.
τρίς, tre Gange.
τρισκαίδεκα, tretten.
τρισ-μύριοι, tredive tusinde.
Τροία, ας, ἡ, Troia.
τρόπαιον, ον, τό (τρέπω), Tropæ, Seierstegn, opreist hvor Fjenden tog Flugten.
τρόπος, ον, ὁ (τρέπω), Retning, Maade, Art, Levemaade, Charakter, Pl. Sæder.
τροφὴ, ης, ἡ (τρέψω), Næring, Spise, Pleie, Opfostring.
τροφός, οῦ, ὁ og ἡ (τρέψω), Ernærer, Opdrager (Fem. Amme).
τρυπάω, borer, gjennembører.
τρυφή, ης, ἡ (θρόπτω, gjør blodagtig), Blodagtighed, Yppighed, Vellevnet, Overmod.
τρούγω, F. -ξουται, Aor. 2 ζτραγον, gnaver, sønderbryder, æder (om Dyr).
Τρωικός, 3 (Τρώις), troisk, troiansk.
Τρώις, ωός, ὁ, Tros, Stamfader for Troerne, ol Tρῶες.

τρυγάνω, v. irr., træffer, finder, naaer, opnaaer, erholder (m. G.); intr. hændes, træffer, lykkes; m. Part. er just —; οὐ τυχάνω, hvilkensom helst (hvo det træffer sig).
τύπτω, F. sædv. τυπτήσω, slaaer, hugger, stöder, saarer.
τυραννεύω ell. -ώ, er τύραννος, hersker, behersker (m. G.).
τυραννίς, ίδος, ἡ (τύραννος), Tyranni, uindskrænket Enevælde ell. Kongemagt.
τύραννος, ον, ὁ (og ἡ), Herre, Hersker, Enehersker, Tyran.
(τυγ-θεῖς [Part. Aor. I Pass. af τύπτω], 3, slagen, dræbt.)
τυγλώω, gjør τυφλός (blind), blinder. Τυφῶν, ὄνος, ὁ, Kæmpen Typhon.
τύχη, ης, ἡ (τρυγάνω), Tilfælde, Hændelse, Skjæbne, Lykke.

Y.

Υαλος, ον, ἡ, Krystal, Glas.
ὑβριζω (ὕβρις), er overmodig, handler töileslost ell. frækt, mishandler, forhaaner.
ὑβρις, εως, ἡ, Overmod, Voldsomhed, Krenkelse, Beskæmmelse.
ὑγιαίνω (ὑγιής), er sund og frisk. ὑγιεια, ας, ἡ (ὑγιῆς), Sundhed.
ὑγιῆς, 2, G. -εος, sund, uskadt. ὑγρός, 3 (ὕω, ὕδωρ), vaad, fugtig, flydende, blød, bøelig.
ὑδρα, ας, ἡ (ὕδωρ), Vandslange; som Nom. prop., den lernaiiske Hydra.
ὑδρεύω (ὕδωρ), øser ell. bærer ell. henter Vand.
ὑδρωπίκος, 3, vattersottig, som tider af ὕδωρψ, Vattersol (ὕδωρ-ψψ).
ὑδωρ, ὕδατος, τό, Vand.
νιός, οῦ og ἔος, ὁ, Sön.
νιάνω (Aor. I -ηνα og -ανα), væver, udspinder (Anslag).
ὑψηλός, 3 (ὕψος), høi, ophøiet.
ὑψιτος, 3 (ὕψος, ὑψι, i Höiden), høiest, mest ophøiet.
ὑψοθεν (ὕψος), fra ell. i Höiden.
ὑψος, ον, τό, Höide, Spids, Top.
ὑψώ (ὕψος), ophøier, hæver.
ὑω, væder, lader regne, sædv. upers.
ὕει, det regner; Pass. vædes af Regn.

ὑλήτεις, 3 (ὑλη, Skov), skovrig. ὑμεῖς, L.*
ὑμέτερος, 3 (ὑμεῖς), eders.
ὑπ-εἰκω (ὑπό-εἰκω), viger bort fra (m. G.), giver efter for (m. D.).
ὑπ-εἰκ-αν-ισταμαι (ὑπό-εἰκ-ανά-ιστημαι), reiser mig op for Eu (D.).
ὑπέρ, m. G., over, ovenfor, ovenpaa, til Forsvart for, angaaende; m. Acc. over, hen ell. ud over, mere end.
ὑπερ-μεγέθης, 2, (μέγεθος), overmaade stor.
ὑπάλος, 3 og 2, slet, slem, daarlig, ringe, ubetydelig.
Φειδίας, ον, ὁ, Pheidias.
γειδομαι, skoaner, sparar (m. G.).
γέω, v. irr., fører, bærer, taaler, bringer, frembringer, indbringer, γεύω, v. irr., flygter, undflyer, flyer fra, afskyer, skyer, er landflygtig, er anklaget.
γημι, v. irr., siger, taler (γεσι, man siger), bejaer, bekræfter. (Impf. bruges som Aor.)
γενέω, v. irr., kommer i Forveien, forekommer (m. Acc., Handl. i Partic.), gjør Noget hurtigere ell. før en Anden.
γεθαρξός, 3 (γεθείω), fordærvet, dræbt, forgaengelig.
γεθেρω, fordærvær, ødelægger, skader, ombringer.
γεθορεός, 3 (γεθόνος), misundelig.
γεθόνέω (γεθόνος), misunder (En Noget, D. og G.).
γεθόνος, ον, ὁ, Misundelse, Uvillie.
γελ-ανθρωπία, ας, ἡ (γειλάνθρωπος), Menneskekjærlighed.
γειλ-άνθρωπος, 2 (γειλος-άνθρωπος), menneskekjærlig.
γειλ-αγγυρία, ας, ἡ (γειλος-ἀγγυρος), Pengekjærlighed, Gjerrighed.
γειλ-άγγυρος, 2 (γειλος-ἀγγυρος), pengekjær, gjerrig, havesyg.

Φ.

φιλέω, elsker, har kjær, kysser, under, m. Inf. holder af, d. e. pleier. φιλία, ας, ἡ (φιλέω), Kjærlighed, Venskab.

φιλος, 3 og 2 (φιλος), venlig, ven-skabelig, allieret (I Krig).

Φιλίππος, ον, δ, Philippus, φιλό-γελως, ωτος, δ og ἡ (φιλοσ-γέλως), lattermild.

φιλο-πλοντία, ας, ἡ (φιλο-πλοντος), Lyst til ell. Stræben efter Rigdom. φιλο-πόνος, 2 (φιλος-πόνος), arbeid-som.

φιλος, 3, kjær, elsket, yndet, ven-skabelig, ogsaa aktivt: venlig, elskende.

φιλο-σοφος, 2 (φιλος-σοφια), som stræber efter Viisdom ell. Lærdom, δ φ, Philosoph.

φιλο-τυμος, 2 (φιλος-τυμη), ære-kjær, ærgjerrig, høimodig, pra-lerisk.

φιλέψ, ερός, ἡ, Blodaare, Aare.

φιλόξ, ογός, ἡ, Flamme.

φιοβέρός, 3 (φιοβέω), frygtelig, skræk-kelig, frygtsom.

φιοβέω (φιόβος), indjager Frygt (m. Acc.), Pass. og Med. kommer i Skräk, frygter.

φόρος, ον, δ, Frygt, Flugt.

φιοτάω, gaaer øste frem og tilbage ell. omkring, kommer hyppigt til, (Sel., f. Ex. en Lærer).

φιονέω (φίνως), myrder, dræber.

φόνος, ον, δ, Mord, Drab, Blodbad.

φόρμης, τος, τό (φορέω, φέρω),

Byrde, Dragt.

Φόρκυς, υνος og νος, δ, Phorkys.

φρήν, ενός, ἡ, Mellemgulvet, Sjæl,

Sind, Gemyt, Tænkemaade.

Φρίξος, ον, δ, Phrixos.

φρονέω (φρήν), tænker, er for-standig, tænker efter, erkjender, begriber, er til Sinds, mener,

har i Sinde (μέγα φ. ἐπί m. D., er stolt af).

φρόνημα, τος, τό (φρονέω), Tanke, Eftertanke, Mod, Høimod, Hoy-mod.

φρόνησις, εως, ἡ (φρονέω), Tænke-evne, Forstand, Indsigt, Besin-dighed.

φρόνημος, 2 (φρήν), forstandig, besindig, klog.

φροντίζω (φροντις), tænker, ester-tænker, sørger for, bekymrer mig om (m. G.).

φροντις, ιδος, ἡ (φρήν), Omsorg, Eftertanke, Bekymring.

φροντিকός, 3 (φροντίζω), betæn-som, omhyggelig, ængstlig.

φρον্তεω, holder Vagt, bevogter, Med. vogter mig (for — Acc.).

φρυγάς, ἀδος, δ og ἡ (φεύγω), Flygtning, Landflygtig, Forviist.

φρυγή, ης, ἡ (φεύγω), Flugt, For-jagelse, Landflygtighed.

φύλαξ, ζος, δ og ἡ, Vogter, Be-vogter, Pl. Vagt, Besætning.

φύλ-αρχος, = φυλάρχης, ον, δ (ἀρχυλή-άρχη), Anfører for en φυλή, Stamme, Afdeling.

φύλάττω ell. -σσω, er φύλαξ, hol-den Vagt, bevogter, passer paa, bevarer, Med. vogter mig (m. Acc.).

φύσις, εως, ἡ (φύω), Natur, Væsen, Anlæg, naturlig Indretning.

φυτόν, ον, τό (φύω), Væxt, Plante, φύω, avler, frembringer; Pf. Aor. 2 (ἔγων) og Med. intr., bliver til, er af Naturen skaft, er af en vis Beskaffenhed.

φωνή, ης, ἡ, Lyd, Tone, Stemme, Tale, Skrig.

φωρ, φός, δ, Tyv.

φῶς, ωτός, τό (af φάος, φαινω), Lys, Dagslys.

X.

Χαβρίας, ον, δ, Chabrias.

χαλεπάνω (χαλεπός), er vanskelig ell. besværlig, heftig og hidsig, bliver vred (m. D.).

χαλεπός, 3, vanskelig, besværlig, farlig, ond, opbragt (m. D.); deraf χαλεπᾶς, vanskeligt, ilde.

χαλκεος, 3 (og 2), = χαλκοῦς (χαλ-κός), af Kobber ell. Erts.

χαλκός, ον, δ, Erts, Kobber, Bronze, Redskab ell. Vaaben gjort af Erts.

χαριεις, 3 (χάρις), yndefuld, yndig, henrykkende, skjön. (N. betones χάριειν og χαριειν).

χάρις, τος, ἡ, sædv. i Pl., Charis ell. Elskværdighed, Skjönhed, Yndest, Gunst, Tak, Gunstbevisning; χάριν, m. foreg. G., formedelst.

Χάρος, τος, ἡ, sædv. i Pl., Charis ell. Gratie.

Χάρων, ωρος, δ, Charon.

χειμάζομαι (χείμα, χειμών), er ud-sat for Vinteren, er i Storm og Uveir. (Ordet bruges ogs. aktivt.)

χειμών, ώνος, δ, Uveir, Storm, Kulde, Vinter.

χείρ, φός, ἡ, Haand, Hær, Skare.

χειρόομαι (χείρ), bringer i min Haand ell. Magt, betvinger.

χελώνη, ης, ἡ, Skildpadde, Skjold-tag, Lyra.

χθών, ονός, ἡ, Jord, Jordbund, Jorden.

χιών, ονος, ἡ, Sne.

χλεῖνα, ης, ἡ, Kappe, Overdragt.

χλεύσ, ύδος, ἡ, Krigskappe.

χολή, ης, ἡ = χόλος, Galde, Bitter-hed, Vrede.

χορός, ον, δ, Chordands, Dandsechor.

χράω, 1) giver Orakelsvar, spaær, Med. spørger Oraklet; 2) Med. bruger, betjener mig af (m. D.),

er i Besiddelse af, har, omgaaes med; 3) impers. χρή, det hør sig, man maa.

χρῆμα, τος, τό (χράμα), Ting, Sag (som man bruger), Pl. Eien-dom, Formue.

χρηματισμός, ον, δ (χρῆμα), Be-skjæftigelse, Udførelse af en For-retning, Ethverv, Vindesgye.

χρήσιμος, 3 og 2 (χράμα), brugbar, nyttig, dygtig.

χρησμός, ον, δ (χράμα), Orakelsvar. χρηστός, 3 (χράμα), brugbar, nyttig, lykkelig, gavnlig; brav, ærlig.

χρόνος, 3 og 2 (χράνος), som skeer efter lang Tids Forløb, i Tide, langvarig.

χρόνος, ον, δ, Tid.

χρυσεος == χρυσοῦς, 3 (χρυσός), gylden, af Guld.

χρυσίον, ον, τό, Dim. af χρυσός, et Stykke Guld, Guldmunt, Penge.

χρυσό-χερως, ωρος, δ og ἡ (χρυσός-χέρας), med gyldne Horn (N. -ων).

χρυσό-μαλλος, 2 (χρυσός-μαλλός, Uld), med gylden Uld.

χρυσός, ον, δ, Guld, Guldmunt.

χρώς, τός, δ (D. χρώ), Overfladen af Legemet, Hud, Hudfarve.

χρώσα, ας, δ, Rum, Plads, Sted, Land, Egn.

χρωέω, F. mest -χρομαι (χώρος), giver Plads, viger (fra, m. Gen.), gaaer bort, er i Gang.

χρωτόν, ονός, δ, Rum, Plads, Sted, Land, Egn.

χρωτη, ης, δ, Overdragt.

χρωτης, ύδος, δ, Krigskappe.

χολη, ης, δ = χόλος, Galde, Bitter-hed, Vrede.

χρωμα-ώδης, 2 (ψάμμος-ελδος), sand-agtig, sandig.

Ψ.

ψάμμος, ον, δ, Sand.

ψευδής, 2, G. -*εος*, lögnagtig, falsk, usand.
ψεῦθος, *οὐς*, *τό*, Lög, Usandhed, Bedrag, Opdigelse.
ψεύστης, *ον*, δ (ψεύδω, bedrager, Med. lyver), Lögner, Bedrager, lögnagtig.
ψῆφισμα, *τος*, *τό* (ψηφίζω, afgiver en Stemme), en ved Afstemning fattet Beslutning, Folkebeslutning.
ψῆφος, *ον*, ḥ, lille Steen, Stemme-steen.
ψιλός, 3, blottet, bar, tom, glat, lethevæbnet.
ψόγος, *ον*, δ, Nedsettelse, Dadel.
ψυχή, ḥ, ḥ, Aande, Liv, Sjæl, Aand.
ψυχρός, 3 (ψύχω, aander, blæser), kold.

Ω.

Ωντή, ḥ, ḥ (for *ἀντή*, af *ἄνθω*), Sang, Digt.
Ωκεανός, *οῦ*, δ, Okeanos, Ocean, øknes, 3, hurtig, hastig, rask.
ῳμός, 3, raa, umoden, vild, grusom. (ῳν, Part. Pr. af *εἰμι*, er.)
ῳκέομαι, kjöber, bestikker.

ῳόν, *οῦ*, *τό*, *Ἄργ.*
ῳρά, *ας*, ḥ, en bestemt Tid, Aars-tid, Foraar, Dagstid, Time, Levetid, blomstrende Alder.
Ὥριων, *ωρος*, δ, Orion.
ῳς, saaledes.
ῳς, m. Acc. = *πρός*, til.
ῳς, hvorledes, saaledes som, lige-som, som, ved Adv. hvor (f. Ex. hvor sandt), v. Superl. saa—som mulig; at (= ὅτι ell. Acc. c. Inf.), for at, saa at (s. *ῳστε*); fordi, da, siden dog; da, saa snart som, v. Partic. og Præpos. som, i den Hensigt ell. Mening at, som om, i Forhold til; i Udraab: hvor —! i Önster; gid; ved Talord: om-trent.
ῳσ-περ (*ῳς-περ*), ligesom, som (saa snart som), som om.
ῳσ-τε (*ῳς-τε*), som, ligesom, saa-som; at, saa at, dersor, følgelig.
ῳτέλεια, *ας*, ḥ (*ῳτέλέω*, hjælper), Hjælp, Nytte, Fordeel.
ῳτέλιμος, 2 (*ῳτέλεια*), behjælpelig, nyttig, gavnlig, fordeelagtig.
ῳχριάω (*ῳχρός*, bleg), er bleg.
ῳψ, *ῳπός*, ḥ, Öl, Ansigt.

Andet Afsnit.

Af Isokrates's λόγος πρὸς Αημόνικον.

Ἡ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὐξεσθαι πέμψε. — Λιόπερ ἐγώ σοι πειράσματι συντόμως ὑποθέσθαι, δι' ᾧ ἂν μοι δοκοίης ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι. — Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς Θεούς, μὴ μόνον θύων ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἔμμενων ἔκεινο μὲν γὰρ τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον, τοῦτο δὲ τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. — Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μέν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως[·] οὕτω γὰρ δόξεις ἀμα τε τοῖς Θεοῖς θύειν καὶ τοῖς νόμοις ἔμμενειν. — Τοιοῦτος γίγνουν περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἀν εὔξαιτο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν δώμην, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγείαν συμφέροντα[·] τούτου δ^ο ἀν ἐπιτύχοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἐπὶ πονεῖν δυνάμενος. — Μήτε γέλωτα προπετῇ στρέγε, μήτε λόγον μετὰ θράσους ἀποδέχου[·] τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν. — Ἄ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν. — Ἐθίζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννονν[·] δι' ἔκεινο μὲν γὰρ αἰθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶγαι δόξεις. — Ἡγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρέπειν κόσμον, αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην[·] τούτοις γὰρ ἀπασι δοκεῖ κρατεῖσθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἡθος. — Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν[·] καὶ γὰρ ἀν τοὺς ἄλλους λάθης, σεαυτῷ γε συνειδήσεις. — Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. — Τὰς ἥδους θήρευε τὰς μετὰ δόξης[·] τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἀνευ

δὲ τούτου κάκιστον. — Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, καὶ ψευδεῖς ὡσιν οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέποντιν. — Ἀπαντα δόκει ποιεῖν ὡς μηδένα λήσαν^τ καὶ γὰρ ἄν παρανίκα κρύψῃς, ὑστερον ὅφελός εἰσι· μάλιστα δ’ ἄν εὐδοκιμοίης, εἴ φαίνοι ταῦτα μὴ πράττων, ἢ τοὺς ἄλλοις ἄν πράττοντιν ἐπιτιμάγης. — Εἳναι ἡς φιλομαθῆς, ἔστι πολυμαθῆς. — Ά μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε ταῖς μελέταις, ἢ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλέμβανε ταῖς ἐπιστήμαις· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον μὴ μαθεῖν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαβεῖν. — Κατανάλισκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλητοῖσαν^τ οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις καλεπτῶς εὐδημένα συμβήσεται σοι ἁσείως μανθάνειν. — Ἡγοῦ τῶν ἀκούσματων πολλὰ πολλῶν εἰναι χρημάτων κρείτιω^τ τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει^τ σοφίᾳ γὰρ μόνον τῶν κτημάτων ἀθάνατον. — Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους^τ αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἔνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν αὐτῶν διάνοιαν. — Τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου φιλοπροσήγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπροσήγορος^τ ἔστι δὲ φιλοπροσήγορίας μὲν τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, εὐπροσηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. — Ἡδέως μὲν ἔχει πρὸς ἀπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστους^τ οὕτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεκτῆσε^τ ἔστι, τοῖς δὲ φίλοις γενήσει. — Τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιοῦ πικνὰς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς περὶ τῶν αὐτῶν^τ πληγμονὴ γὰρ ἀπάντων. — Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἀν δύνῃ καὶ τοὺς ἀκονίσους ὑπομένειν. — Υφ’ ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχρόν, τούτων ἔγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους, ὅργης, ἥδονῆς, λύπης. Έστι δὲ τοιοῦτος, ἐὰν κέρδη μὲν εἰναι νομίζῃς δὶς ὡν

εὐδοκιμήσεις ἀλλὰ μὴ δὶς ὡν εὐπορήσεις, τῇδε δογῆ παραπλησίως ἔχεις πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας ὡσπερ ἄν πρὸς σεαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεις, ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἐὰν αἰσχρὸν ὑπολάβῃς τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρχειν ταῖς δ’ ἥδοναῖς δουλεύειν, ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἐὰν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς, καὶ σεαυτὸν ὡς ἀνθρωπὸς ὡν ὑπομιμήσῃς. — Μᾶλλον τὴν τὰς τῶν λόγων ἥ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας^τ δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας τρόπον ὄρκου πιστότερον φανερεῖσθαι παρεχομένους. — Προσήκειν ἥγον τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὡσπερ τοῖς χρησιοῖς πιστεύειν. — Περὶ τῶν ἀποδέήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφέρῃ τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λέγοντι κάκενοις τοῖς ἀκούοντιν. — Όρκον ἐπαπιτὸν προσδέχουν διὰ δύο προφάσεις, ἥ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων, ἥ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων διασώζων. Ἐνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῶν διμόσης, μηδὲ ἄν εὐορκεῖν μέλλῃς^τ δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν. — Μηδένα φίλου ποιοῦ πρὸν ἀν ἔξετάσης πῶς κέρχογηται τοῖς πρότερον φίλοις^τ ἐλπίζε γὰρ αὐτὸν καὶ περὶ σὲ γενέσθαι τοιοῦτον, οἷος καὶ περὶ ἐκείνους γέγονε. — Βραδέως μὲν φίλος γίγνον, γενόμενος δὲ πειρῶ διαμένειν^τ ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδένα φίλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἑταίρους μεταλλάττειν. — Μήτε μετὰ βλάβης πειρῶ τῶν φίλων, μήτε ἀπειρος εἰναι τῶν ἑταίρων θέλε^τ τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἐὰν μὴ δεόμενός του δεῖσθαι προσποιῆ. — Περὶ τῶν δητῶν ὡς ἀποδέήτων ἀνακοινοῦ^τ μὴ τυχῶν μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήσει, τυχῶν δὲ μᾶλλον αὐτῶν τὸν τρόπον ἐπιστήσει. — Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τε τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας^τ τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ βασανίζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκομεν. — Οὖτας ἄξιστα χρήσει τοῖς φίλοις, ἐὰν μὴ περιμένης τὰς παρ’ ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ’ αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς ἐν τοῖς καιροῖς βοηθῆς. — Όμοίως αἰσχρὸν εἰναι νόμιμες

τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποίαις καὶ τῶν φίλων ἡταῖσθαι ταῖς εὐεργεσίαις. — Ἀποδέχου τῶν ἑταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας πολλοὶ γάρ ἀνηκοῦσι μὲν τοῖς φίλοις συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι. — Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας, ἵνα δοκῆς μηδὲ τούτων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. — Εἶναι βούλον τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής. Ἐστι δὲ φιλοκάλου μὲν τὸ μεγαλοπρεπές, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περίεργον. — Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἐγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλονσαν κτῆσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. — Καταφρόνει τῶν περὶ τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων μέν, χρῆσθαι δὲ τοῖς ὑπάρχουσι μὴ δυναμένων παραπλήσιον γάρ οἱ τοιοῦτοι πάσχουσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιπονοεῖτο καλὸν, κακῶς ἴππεύειν ἐπιστάμενος. — Πειρῶ τὸν πλοῦτον χρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν· ἔστι δὲ χρήματα μὲν τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς κτᾶσθαι δυναμένοις. — Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν δυοῖν ἔνεκεν, τοῦ τε ἕημίαν μεγάλην ἐκτῆσαι δύνασθαι, καὶ τοῦ φίλων σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι· πρὸς δὲ τὸν ἄλλον βίον μηδὲν ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἀγάπα. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω. — Μηδενὶ συμφορὰν διειδίσῃς· κοινὴ γάρ η τώχη καὶ τὸ μέλλον ἀδόρατον. — Τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποιεῖ καλὸς γάρ θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη. — Τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν δῆμοια πείσει τοῖς ταῖς ἀλλοτρίαις κύναις σιτίζουσιν ἐκεῖναί τε γάρ τοὺς διδόντας ὥσπερ τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν, οἱ τε κακοὶ τοὺς ὀφειλοῦντας ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας ἀδικοῦσι. — Μίσει τοὺς κολακεύοντας ὥσπερ τοὺς ἔξαπατῶντας· ἀμφότεροι γάρ πιστευθέντες τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσιν. — Ήαν ἀποδέχῃ τῶν φίλων τοὺς πρὸς τὸ φαυλότατον χαριζομένους, οὐχ ἔξεις ἐν τῷ βίῳ τοὺς πρὸς τὸ βέλτιστον ἀπεκθανομένους. — Γίγνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὄμιλητικός, ἀλλὰ μὴ

σεμνός· τὸν μὲν γάρ τῶν ὑπεροπτικῶν ὅγκον μόλις ἀν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, τὸν δὲ τῶν ὄμιλητικῶν τρόπον ἀπαντεῖς ἥδεως ὑποφέρουσιν. Ὄμιλητικὸς δ' ἔστι μὴ δύσερις ὡν μηδὲ δυσάρεστος μηδὲ πρὸς πάντας φιλόνικος, μηδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιαζόντων δργάς τραχέως ἀπαντῶν, μηδὲ ἀν ἀδίκως δργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμομένοις μὲν αὐτοῖς εἴκων, πεπανυμένοις δὲ τῆς δργῆς ἐπιπλήττων· μηδὲ περὶ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μηδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων (τὸ γάρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν). μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος, ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοί, πουντεῖς μέν, ἀηδῶς δὲ τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες· μηδὲ φιλαλίτιος ὡν, βαρὸν γάρ, μηδὲ φιλεπιτημητής, παροξυντικὸν γάρ. — Ἀθάνατα μὲν φρόνει τῷ μεγάλῳ ψυχος εἶναι, θυητὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν. — Ἡγοῦ τὴν παιδείαν τοσούτῳ μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅσῳ τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, αὐτὴ δὲ μόνη καὶ προσεζημίωσε τοὺς ἔχοντας· πολλάκις γάρ, ὡν τοῖς λόγοις ἀλύπησαν, τούτων τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. — Ὅταν ὑπὲρ σεαυτοῦ μέλλῃς τινὶ συμβούλῳ χρῆσθαι, σκόπει πρῶτον πῶς τὰ ἔσαντοῦ διώκησεν· ὁ γάρ κακῶς διανοηθεῖς περὶ τῶν οἰκείων οὐδέποτε καλῶς βουλεύεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Οὕτω δ' ἀν μάλιστα βουλεύεσθαι παροξυνθεῖται, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέψειας· καὶ γάρ τῆς ὑγιείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀδόξωσίας ἀναμνησθῶμεν. — Πᾶν δὲ τὸ ἀν μέλλῃς ἔρειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ πολλοῖς γάρ η γλῶττα προτιθέχει τῆς διανοίας. — Λύο ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἰσθα σαιφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν· ἐν τούτοις γάρ μόνοις δὲ λόγος τῆς σιγῆς κρείττων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀμεινον σιγῆν ἢ λέγειν.

Καὶ μὴ Θαυμάσῃς εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρέπει σοι πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ἡλικίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν· ἀλλὰ προειλόμην διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἄμα τοῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἔξενεγκεῖν, καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ τούτων χρείαν ἁδίνις εἰδῆσεις, τὸν δὲ μετ' εὐνοίας συμβουλεύοντα χαλεπῶς εὑρήσεις. "Οπως οὖν μὴ παρ' ἔτέρουν τὰ λοιπὰ ζητῆς, ἀλλ' ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ ταμείου προφέρης, φέρθην δεῖν μηδὲν παραλιπεῖν ὡν ἔχω σοι συμβουλεύειν. Πολλὴν δ' ἀν τοῖς θεοῖς χάριν σχοίην, εἰ μὴ διαμάρτυρι τῆς δόξης, ἵνα ἔχων περὶ σου τυγχάνω. Τῶν μὲν γὰρ ἀλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνονται πλησιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς νονθειοῦσι. Σὲ δὲ νομίζω τούναντίον τούτων διγνωσκέναι, τεκμηρίων χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἀλλην σου παιδείαν φιλοποιίᾳ· τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλιστα πράττειν ἐπιτάπτοντα, τοῦτον εἰκός καὶ τῶν ἀλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχεσθαι. Μάλιστα δ' ἀν παροξυνθείης δρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτων μάλιστα γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ διαθυμεῖν καὶ τὰς πλησιονὰς ἀγαπᾶν εὐθὺς αἱ λίπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοποεῖν καὶ σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν αἱ τὰς τέρψεις εὐλικρινεῖς καὶ βεβαιοτέρας ἀποδίδωσι· κακεῖ μὲν πρότερον ἡσθέντες ὕστερον ἐλυπήθημεν, ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὡς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν· τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν περὶ τὸν βίον οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποθανόντων ἔνεκεν διαπονοῦμεν. Ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν εὐθὺς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποίηνται τὴν ὑπόθεσιν· τοῖς δὲ σκουδαίοις οὐχ οἶν τε τῆς ἀρετῆς

ἀμελεῖν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας. Πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἔξαμαρτάνοντας ὡς τὸ δὲ ἐπιεικεῖς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας, εἰκότως ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἢ πού γε τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλεστιούμενους οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; δικαίως δ' ἀν τοὺς τοιούτους ὑπολάβοιμεν μὴ μόνον εἰς αὐτοὺς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας· ἢ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν, οἱ δὲ σφαῖς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. Εἰ δὲ δεῖ θυητὸν ὅντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσσασθαι διανοίας, ἡγοῦμαι κακείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μάλιστα δηλῶσαι πᾶς ἔχοντι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, ὡς οἱ μῆθοι λέγονται καὶ πάντες πιστεύονται, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε, τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις πιμωδίαις ἐκόλασεν. Οἱς δεῖ παραδείγματι χρωμένους δρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθάνειν, καὶ τῶν ἀλλων σοφιστῶν, εἴ τι χρήσιμον εἰργάσαιν, ἀναγιγνώσκειν. Ωσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν δρῶμεν ἐφ' ἀπαντα τὰ βλαστήματα καθιζάνονταν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ βέλτιστα λαμβάνονταν, οὕτω δεῖ καὶ τοὺς παιδείας δρεγομένους μηδένδε μὲν ἀπελερωσις ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. Μόλις γάρ ἀν τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

Xenoph. Agesil. I, 6.

Ἄγησίλαος ἔτι μὲν νέος ὃν ἔτυχε τῆς βασιλείας ἄρτι δὲ ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἔξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ Περσῶν

ἀθροῖσιν καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πολὺ στράτευμα ὡς ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. Βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Αἰακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, Ἀγησίλαος ὑπέστη, ἐὰν δῶσιν αὐτῷ τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, δισκιλίους δὲ νεοδαμάδεις, εἰς ἔξακισκιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, διαβήσεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ πειράσεσθαι εἰργήνην ποιῆσαι, ἦ, ἀν πολεμεῖν βούληται ὁ βάρβαρος, ἀσχολίαν αὐτῷ παρέξειν στρατείειν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. Ενθὺς μὲν οὖν πολλοὶ πάνυ ἥγασθησαν αὐτὸν τοῦτο τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἐπειδὴ ὁ Πέρσης πρόσθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διέβη, ἀντιδιαβῆναι ἐπ' αὐτὸν, τό τε αἰρεῖσθαι ἐπίοντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ, καὶ τὸ τάκεινον δαπανῶντα βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν κάλλιστον δὲ πάντων ἐφύνετο, μὴ περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ περὶ τῆς Ἀσίας τὸν ἀγῶνα καθιστάναι. Ἐπει γε μὴν λαβὼν τὸ στράτευμα ἔξεπλευσε, πῶς ἄν τις σαφέστερον ἐπιδεῖξειν, ὡς ἐστρατήγησεν, ἢ εἰς αὐτὰ διηγήσαιτο, ἢ ἐπραξεῖν; — Ἐν τοίνυν τῇ Ἀσίᾳ ἥδε πρώτη πρᾶξις ἐγένετο. Τισσαφέρνης μὲν ὅμοσεν Ἀγησιλάῳ, εἰ σπείσαιτο ἔως ἔλθοιεν, οὓς πέμψειν πρὸς βασιλέα ἀγγέλους, διαπράξεσθαι αὐτῷ ἀφεθῆναι αὐτονόμους τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις Ἑλληνίδας. Ἀγησίλαος δὲ αὐτῷμοσε, σπουδὰς ἄξειν ἀδόλως, δρισάμενος τῆς πρᾶξεως τρεῖς μῆνας. Οἱ μὲν δὴ Τισσαφέρνης, ἢ ὅμοσεν, ενθὺς ἐψεύσατο ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰργήνην πράσσειν, στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως, πρὸς ὃ πρόσθεν εἶχε, μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσθόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμεινε ταῖς σπουδαῖς. Εμοὶ μὲν οὖν τοῦτο πρῶτον καλὸν δοκεῖ διαπράξασθαι, ὅτι Τισσαφέρνην μὲν ἐμφανίσας ἐπίορκον ἄπιστον πᾶσιν ἐποίησεν ἔσαντὸν δὲ αὐτεπιδεῖξας πρῶτον μὲν ὄρκους ἐμπεδοῦν τα, ἐπειτα συνθήκας μὴ ψευδόμενον, πάντας ἐποίησε καὶ Ἑλληνας καὶ βαρβάρους θαρροῦντας συντίθεσθαι αὐτῷ, εἴ τι βούλοιτο. Ἐπει δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι

στρατεύματι, προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας· οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Αἰακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες μείονα τὴν παροῦσαν δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι. Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῷ Τισσαφέρνει τὸν πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τὸν θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δὲ Ἑλλησι συμμάχους ἐποίησεν. Ἐκ δὲ τούτου ενθὺς τοῖς στρατιώταις παρήγειλε συσκευάξεσθαι ὡς εἰς στρατείαν ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν. Ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἰωσὶ καὶ Αἰωλεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς αὐτὸν εἰς Ἐφεσον τὸν συστρατευσομένους. Οἱ μὲν οὖν Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππουν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἢ δὲ Καρία ἀφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἥγετο αὐτὸν δργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ δόντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἰκον εἰς Καρίαν ὀρυκῆσεν αὐτὸν, τὸ μὲν πεζὸν ἄπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δὲ ἵππουν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον περιήγαγε, νομίζων ἴκανον δεῖναι καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ τὸν Ἑλληνας πρὸν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι. Οἱ δὲ Ἀγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν λέναι, ενθὺς ἀντιστρέψας ἐπὶ Φρογίας ἐπορεύετο· καὶ ταῖς τε ἐν τῇ πορείᾳ ἀπαντώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε, καὶ τὰς πόλεις κατεστρέφετο, καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκήτως, παμπληθῆ κρήματα ἔλαβε. Στρατηγικὸν οὖν καὶ τοῦτο ἐδόκει διαπράξασθαι, ὅτι, ἐπεὶ πόλεμος προεδρήθη, καὶ τὸ ἐξαπατᾶν ὄσιόν τε καὶ δίκαιον ἐξ ἐκείνου ἐγένετο, παῖδας ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ· φρονίμως δὲ καὶ τὸν φίλους ἐνταῦθα ἐδοξεὶ πλονύσαι. Ἐπει γὰρ, διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰλῆφθαι, ἀντίποικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις προεπεγ ωνεῖσθαι, εἰπὼν, ὅτι καταβήσοιτο ἐπὶ Θάλασσαν ἐν τάχει τὸ στράτευμα κατάγων· τοὺς δὲ λαφυροπάλας ἐκέλευσε

γραφομένους, ὅπόσου τι πρίλαιντο, προθεσθαι τὰ χρήματα. Ήστε οὐδὲν προτελέσαντες οἱ φίλοι αὐτοῦ, οὐδὲ τὸ δημόσιον βλάψαντες, πάντες παμπληθῆ χρήματα ἔλαβον. Ἐπὶ δὲ ὅπότε αὐτόμολοι, ὡς εἰκός, πρὸς βασιλέα λόντες χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι, καὶ ταῦτα ἐπεμέλετο ὡς διὰ τῶν φίλων ἀλίσκοιτο, ὥστα μὲν χρηματίζοιτο, ἀμαὶ δὲ ἐνδιοξότεροι γίγνοιντο. Λιὰ μὲν δὴ ταῦτα εὐθὺς πολλοὺς ἐραστὰς τῆς αὐτοῦ φίλας ἐποιήσατο. Γιγνώσκων δ' ὅτι ἡ μὲν πορθούμενη καὶ ἐρημούμενη χώρα οὐκ ἄν δύνατο πολὺν χρόνον στρατευμα φέρειν, ἡ δὲ οἰκουμένη μὲν, σπειρομένη δὲ ἀντρανὸν ἄν τὴν τροφὴν παρέχοι, ἐπεμέλετο οὐ μόνον τοῦ βίᾳ χειροῦσθαι τὸν δὲ ἐναντίον, ἀλλὰ καὶ τοῦ προστίτη προσάγεσθαι. Καὶ πολλάκις μὲν προηγόρευε τοῖς στρατιώταις τοὺς ἀλισκομένους μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ὁνθράποντος ὄντας φυλάσσειν. Πολλάκις δὲ ὅπότε μεταστρατοπεδεύοιτο, εἰ αἴσθοιτο καταλειπμένα παιδάρια μικρὰ ἐμπόρων (ἀ πολλοὶ ἐπώλουν, διὰ τὸ νομίζειν μὴ δύνασθαι ἄν φέρειν αὐτὰ καὶ τρέφειν), ἐπεμέλετο καὶ τούτων, ὥστα συγκομίζοιντό ποι. Τοῖς δ' αὖ διὰ γῆρας καταλειπομένοις αἰχμαλώτοις προσέταττεν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς μήτε ὑπὸ κυνῶν μήτε ὑπὸ λύκων διαφθείροιντο. Ήστε οὐ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀλισκόμενοι εἰμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο. Ὁπόσας δὲ πόλεις προσαγάγοιτο, ἀφαιρῶν αὐτῶν, ὅσα δοῦλοι δεσπόταις ὑπερηγοῦσι, προσέταττεν, ὅσα ἐλεύθεροι ἄρχουσι πείθονται, καὶ τῶν κατὰ κράτος ἀναλώτων τειχέων τῇ φιλανθρωπίᾳ ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο. Ἐπεὶ μέντοι ἀνὰ τὰ πεδία οὐδὲ ἐν τῇ Φρονγίᾳ ἐδύνατο στρατεύεσθαι, διὰ τὴν Φαρναβάζου ἵππειαν, ἐδοξεν αὐτῷ ἵππικὸν κατασκευαστέον εἶναι, ὡς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι αὐτόν. Τοὺς μὲν οὖν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων ἵπποτροφεῖν κατέλεξε προεῖπε δὲ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὅπλα καὶ ἀνδρας δόκιμον, ὡς ἐξέσοιτο αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι· καὶ

ἐποίησεν οὕτως ἐκαστον προθύμως ταῦτα πράττειν, ὥσπερ ἂν οἱ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανούμενον προθύμως μαστείοι. Ἔταξε δὲ καὶ πόλεις, ἐξ ὧν δέοι τοὺς ἵππεας παρασκευάζειν, νομίζων ἐκ τῶν ἵπποτρόφων πόλεων εὐθὺς καὶ φρονηματίας μάλιστα ἄν ἐπὶ τῇ ἵππικῇ γενέσθαι. Καὶ τοῦτ' οὖν ἀγαστῶς ἐδοξε πρᾶξαι, ὅτι κατεσκεύαστο τὸ ἵππικὸν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἐδρῶμένον ἦν καὶ ἐνεργόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐσαρ ὑπέφαμε, συνήγαγε πάν τὸ στράτευμα εἰς Ἐφεσον ἀσκῆσαι δὲ καὶ αὐτὸν βούλομενος ἀθλα προῦθηκε καὶ ταῖς ἵππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστα ἄν ἵππεύοι, καὶ ταῖς ὀπλιτικαῖς, ἥτις ἄν ἄριστα σωμάτων ἔχοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἀθλα προῦθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοντο. Ἐκ τούτου δὲ παρῆν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια μεστὰ τῶν ἀνδρῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἵπποδρομον ἵππεων ἵππαζομένων, τοὺς δὲ ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας ἐπὶ στόχον ἴεντας ἀξίαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ᾧ ἦν, Θέας ἐποίησεν. "Η τε γὰρ ἀγορὰ μεστὴ ἦν παντοδαπῶν καὶ ὅπλων καὶ ἵππων ὀνίων, οἱ τε χαλκοτύποι καὶ οἱ τέκτονες καὶ οἱ σιδηρεῖς καὶ σκυτεῖς καὶ γραφεῖς πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον. Ήστε οὖν πόλιν ὄντως ἡγήσω ἄν πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. Ἐπεξάρσθη δὲ ἄν τις κάκενα ἰδὼν, Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἐπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἐστεφανωμένους τε, ὅπου ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἱοιεν, καὶ ἀνατιθέντας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. "Οπον γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν σέβοιεν, πολεμικὰ δὲ ἄσκοιεν, πειθαρχίαν δὲ μελετῶν, πῶς οὐκ εἰκός ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; Ἡγούμενος δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίουν δώμην τινὰ ἐμβαλεῖν πρὸς τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀλισκομένους βαρβάρους γυμνοὺς παλεῖν. Ορῶντες οὖν οἱ στρατιῶται λευκοὺς μὲν, διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδίεσθαι, πίονας δὲ καὶ ἀπόνους, διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι, ἐνόμισαν μηδὲν διοίσειν τὸν πόλεμον, ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι

μάχεσθαι. Προεπει τὸν καὶ τὸν τοῖς στρατιώταις, ὡς εὐθὺς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν αὐτῷ τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιτο, ὡς ἀγωνιούμενοι.

Οἱ μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἔνομισε λέγειν αὐτὸν πάλιν βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὅντι ἐμβαλεῖν. Τό τε οὖν πεζόν, καθάπερ τὸ πρόσθεν, εἰς Καρίαν διεβίβασε, καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον κατέστησεν. Οἱ δὲ Ἀγησίλαος οὐκ ἐψείσατο, ἀλλ᾽ ὥσπερ προεπει, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἔχωρησε, καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ παρεῖχε τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἦκον οἱ τῶν πολεμίων ἵππεῖς. Καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκενοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι· αὐτῷ δὲ κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐσπαριμένους καθ' ἀρπαγὴν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος, βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἵππεας. Οἱ δὲ αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἡθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἵππεων τάξεσιν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος, γιγνώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὕπω παρεἴη τὸ πεζὸν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπέιη τῶν παρεσκευασμένων, καὶ φόνον ἡγήσατο μάχην συνάψαι, εἰ δύνατο. Σφαγιασάμενος οὖν, τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἡγενέτη τοὺς ἀντιτεταγμένους ἵππεας, ἐκ δὲ τῶν διπλιτῶν ἐκέλευσε τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης θεῖν ὅμοσε αὐτοῖς, τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖσθαι. Παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἵππεῦσιν ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐπομένον. Τοὺς μὲν δὴ ἵππεας ἐδέξαντο οἱ ἀγαθοὶ τῶν Περσῶν, ἐπειδὴ δὲ ἄμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν ἐπ' αὐτοὺς, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἐπεσον, οἱ δὲ ἄλλοι ἐφευγον. Οἱ δὲ Ἑλληνες ἐπόμενοι αἱροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὥσπερ εἰκός,

ἐφ' ἀρπαγὴν ἐτρέποντο· ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια, περιεστρατοπεδεύσατο. Ὡς δὲ ἤκουσε τοὺς πολεμίους ταράσσεσθαι, διὰ τὸ αἰτιᾶσθαι ἀλλήλους τοῦ γεγενημένου, εὐθὺς ἡγενέτη ἐπὶ Σάρδεις. Κάκετ ἄμα μὲν ἔκαιε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ, ἄμα δὲ καὶ πηρύγματι ἐδήλου, τοὺς μὲν ἐλευθερίας δεομένους ὡς πρὸς σύμμαχον αὐτὸν παρεῖναι· εἰ δέ τινες τὴν Ἀσίαν ἔσαντων ποιοῦνται, πρὸς τοὺς ἐλευθεροῦντας διακρινομένους ἐν ὅπλοις παρεῖναι. Ἐπεὶ μέντοι οὐδεὶς ἀντεξῆται, ἀδεῶς δὴ τὸ ἀπὸ τούτου ἐστρατεύετο, τοὺς μὲν πρόσθεν προσκυνεῖν Ἑλληνας ἀναγκαζομένους ὅρῶν τιμαμένους, ὑφ' ᾧν ὑβρίζοντο, τοὺς δὲ ἀξιοῦντας καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς παρποῦσθαι, τούτους ποίησας μηδὲ ἀντιβλέπειν τοὺς Ἑλληνούς δύνασθαι, καὶ τὴν μὲν τῶν φίλων χώραν ἀδήπτων παρέχων, τὴν δὲ τῶν πολεμίων οὕτω καρπούμενος, ὥστε ἐν δυοῖν ἐτοῖν πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων τῷ θεῷ ἐν Δελφοῖς δεκάτην ἀποθύσαι. Οἱ μέντοι Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας Τισσαφέρνην αἷμαν εἰναι τὸν κακῶς φέρεσθαι τὰ ἔσαντο, Τιθραύστην καταπέμψας, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. Μετὰ δὲ τοῦτο τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιἀθνυμότερα ἐγένετο, τὰ δὲ Ἀγησίλαον πολὺ ἐδόμωμενέστερα. Ἀπὸ πάντων γὰρ τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο περὶ φίλιας, πολλοὶ δὲ καὶ ἀφίσταντο πρὸς αὐτὸν, ὁρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας, ὥστε οὐκέτι Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμὼν ἦν Ἀγησίλαος. Ἀξιόν γε μὴν καὶ ἐντεῦθεν ὑπερβαλλόντως ἄγασθαι αὐτοῦ, ὅστις ἄρχων μὲν παμπόλλων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων, ἐπεὶ καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις, αὐξανόμενος δὲ καὶ εὐπλεία καὶ δυνάμει, παρὸν δὲ αὐτῷ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς χρῆσθαι ὃ τι ἐβούλετο, πρὸς δὲ τούτοις τὸ μέγιστον, ἐπινοῶν καὶ ἐλπίζων καταλύσειν τὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσασαν πρότερον ὀρχήν, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη ἀλλ' ἐπειδὴ ἥλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκων τελῶν, βοηθεῖν τῇ πατρίδι,

ἐπειθετο τῇ πόλει οὐδὲν διαφερόντως, ἡ εἰ ἐν τῷ ἀρχορείῳ
ἔτιχεν ἡστηκὼς μόνος παρὰ τοὺς πέντε^{*} μάλα ἔνδηλον ποιῶν,
ώς οὔτε ἄν πᾶσαν τὴν γῆν δέξαιτο ἀντὶ τῆς πατρίδος, οὔτε
τοὺς ἐπικήτους ἀντὶ τῶν ἀρχαίων φίλων, οὔτε αἰσχρὰ καὶ
ἀκίνδυνα κέρδη μᾶλλον, ἡ μετὰ πινδύνων τὰ καλὰ καὶ δίκαια.
Οσον γε μὴν χρόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔμεινε, πᾶς οὐκ ἀξι-
επαίνου βασιλέως καὶ τοῦτ' ἔγρον ἐπεδεῖξατο, οὅτις παραλα-
βὼν πάσας πόλεις, ἐφ' ἃς ἀρξων ἔξεπλευσε, στασιαζούσας
διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς
ἔληξαν, ἐποίησεν, ὥστ' ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων, ἔως αὐτὸς
παρῆν, ὅμοιός πολιτευομένας καὶ εὐδαιμονας τὰς πόλεις
διατελέσαι; Τοιγαροῦν οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐλληνες οὐχ ὡς ἀρ-
χοντος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πατρὸς καὶ ἑταίρουν ἀπιόντος
αὐτοῦ ἐλυποῦντο. Καὶ τέλος ἐδήλωσαν, οἵτινες πλαστὴν τὴν
φιλίαν παρείχοντο. Ἐθελούσιοι γοῦν αὐτῷ συνεβοήθησαν τῇ
Λακεδαιμονίῳ^{*} καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅπιοι οὐ κείροσιν ἑαυτῶν
δεήσει μάχεσθαι.

Αἱ Xenophontos Κύρου παιδεία lib. 1, c. 2.

1.

Λοκούσιν οἱ νόμοι τῶν Περσῶν ἀρχεσθαι τοῦ κοινοῦ
ἀγαθοῦ ἐπιμελούμενοι οὐκ ἔνθεν, ὅθενπερ ἐν ταῖς πλείσταις
πόλεσιν ἀρχονται^{*} αἱ μὲν γὰρ πλεῖσται πόλεις ἀφεῖσαι παι-
δείειν, ὅπως τις ἐθέλει, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, καὶ αὐτοὺς τοὺς
πρεσβυτέρους, ὅπως ἐθέλουσι, διάγειν, ἐπειτα προστάτουςν
αὐτοῖς μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βίᾳ εἰς οἰκίαν παριέναι,
μὴ παίειν, ὅν μὴ δίκαιον, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἀρχοντι,
καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα ὡσαύτως^{*} ἦν δέ τις τούτων τι παρα-
βαίνη, ζημίαν αὐτοῖς ἐπανέθεσαν. Οἱ δὲ Περσικὸι νόμοι

προλαβόντες ἐπιμέλονται, ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσον-
ται οἱ πολῖται, οἷοι πονηροῦ τινος ἡ αἰσχροῦ ἔργου ἐγίεσθαι.
Ἐπιμέλονται δὲ δὴ ὡδε^{*} ἔστιν αὐτοῖς ἐλευθέρα ἀγορὰ κα-
λονυμένη, ἔνθα τά τε βασιλεία καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποίη-
ται^{*} ἔντεῦθεν τὰ μὲν ὕνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι καὶ αἱ τούτων
φωναὶ καὶ αἱ ἀπειροκαλλιαι ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, ὡς
μὴ μιγνύηται ἡ τούτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμένων εὐ-
κοσμίᾳ. Λιγότα δὲ αὐτῇ ἡ ἀγορὰ ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα τέσ-
σαρα μέρη τούτων ὁστὶν ἐν μὲν παισίν, ἐν δὲ ἐφήβοις,
ἄλλο τελείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη
γεγονόσι. Νόμῳ δὲ εἰς τὰς ἑαυτῶν χώρας ἐκαστοι τούτων
πάρεισιν, οἱ μὲν παῖδες ἀμαὶ τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ τέλειοι ἀνδρες,
οἱ δὲ γεραίτεροι, ἥντικ^{*} ἀν ἐκάστῳ προκωρῆ, πλὴν ἐν ταῖς
τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δεῖ αὐτὸς παρεῖναι οἱ δὲ
ἐφῆβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα σὸν τοῖς γυμνητικοῖς
ὅπλοις πλὴν τῶν γεγαμηκότων οὗτοι δὲ οὔτε ἐπιζητοῦνται,
ἐὰν μὴ προδόηθῃ παρεῖναι, οὔτε πολλάκις ἀπεῖναι καλόν.
Ἀρχοντες δὲ^{*} ἐκάστῳ τούτων τῶν μερῶν εἰσι δώδεκα^{*} δώ-
δεκα γὰρ καὶ Περσῶν φυλαὶ διηρηται^{*} καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς
παισίν ἐκ τῶν γεραιτέρων ἥρημένοι εἰσὶν, οἱ ἄν δοκῶσι τοὺς
παῖδας βελτίστους ἀποδεικνύναι, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν
τελείων ἀνδρῶν, οἱ αὖ τοὺς ἐφήβους βελτίστους δοκῶσι παρέ-
χειν, ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οἱ ἄν δοκῶσι παρέχειν
αὐτοὺς μάλιστα τὸ τεταγμένα ποιοῦντας καὶ τὰ παραγγελ-
λόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς. Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν γεραιτέρων
προστάται ἥρημένοι, οἱ προστατεύουσιν, ὅπως καὶ οὗτοι τὰ
καθήκοντα ἀποτελῶσιν.

2.

Αἱ δὲ ἐκάστη ἥλικια προστέτακται ποιεῖν, διηγησόμεθα,
ώς μᾶλλον δῆλον γένηται, ἡ ἐπιμέλονται ὡς ἄν βέλτιστοι
εἰσιν οἱ πολῖται. Οἱ μὲν δὴ παῖδες οἱ εἰς τὰ διδασκαλεῖα

φοιτῶντες διάγονοι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγοντες, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρὸς ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας δικαζοντες αὐτοῖς γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἀνθράσιν ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ ἀπάτης καὶ κακολογίας καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός οὓς δὲ ἀν γνῶσι τούτων τα ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται· κολάζονται δὲ καὶ, διν ἀδίκως ἐγκαλοῦντα εὑρίσκωσι· δικαζονται δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὐ διενεκα ἀνθρώποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικαζονται δὲ ἡκιστα, ἀχαριστίας· καὶ διν ἀν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόνται, μὴ ἀποδιδόνται δὲ, κολάζονται καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς οὖνται γὰρ τοὺς ἀχαριστούς καὶ περὶ θεοὺς ἃν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ πατέρειδα καὶ φίλους. Ἔπεισθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ καὶ ἡ ἀναισχυντία· καὶ γὰρ αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμών. Λιδάσκονται δὲ τοὺς παῖδες καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς, ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀγὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Λιδάσκονται δὲ αὐτούς καὶ πειθεῖσθαι τοῖς ἄρχοντοι μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι ὁρῶσι τοὺς πρεσβυτέρους οὐ πρόσθεν ἀπιόντας γαστρὸς ἔνεκα, πρὶν ἀν ἀρθῶσιν οἱ ἄρχοντες, καὶ διν οὐ παρὸς μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὸς τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν στοινού μὲν ἀρτον, ὅψον δὲ κάρδαμον, πιεῖν δὲ, ἢν τις διψῇ, κάθωνται, ἀς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσσασθαι. Πρὸς δὲ τούτους μανθάνονται καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἔξ η ἐπιτακαΐδεκα ἑτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφῆβους ἔξερχονται.

3.

Οὗτοι δὲ αὐτοὶ οἱ ἐφῆβοι διάγονοιν ὕδε δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἔξελθοσι, κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὥσπερ προειδήκαμεν, καὶ φυλακῆς ἔνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ αὕτη ἡ ἡλικία μάλιστα ἐπιμελεῖας δεῖσθαι· παρέχονται δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἔσαντος τοῖς ἄρχοντοι χρῆσθαι, ἢν τι δέωνται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καὶ ὅταν μὲν δέη, πάντες μένονται περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὅταν δὲ ἔξῃ βασιλεὺς ἐπὶ Θῆραν, ἔξαγει μὲν τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς, τὰς δὲ ἡμισείας φυλακὰς κατατείπει· ποιεῖ δὲ τοῦτο πολλάκις τοῦ μηνός. Ἐχειν δὲ δεῖ τοὺς ἔξιόντας τόξα καὶ παρὸς τὴν φαρέτραν ἐν κολεῷ κοπίδα ἡ σάγαριν, ἵνα δὲ γέδδον καὶ πατατὰ δύο, ὥστε τὸ μὲν ἀφεῖναι, τῷ δὲ, ἀν δέη, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Λιὰ τοῦτο δὲ καὶ δημοσίᾳ τοῦ Θηρᾶν ἐπιμέλονται, καὶ βασιλεύς, ὥσπερ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμὼν αὐτοῖς ἔστι, καὶ αὐτός τε Θηρᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται, ὅπως ἀν Θηρᾶν, ὅτι ἀληθεστάτη αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι αὕτη ἡ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον· καὶ γὰρ πρὸς ἀνίστασθαι ἐθίζει, καὶ ψύχῃ καὶ θάλπῃ ἀνέχεσθαι, γυμνάζει δὲ καὶ ὀδοιπορίας καὶ δρόμοις, ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεῦσαι Θηρίον καὶ ἀκοντίσαι, ὅπου ἀν παραπίπη· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ Θηρᾷ, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων Θηρίων ἀνθιστήται παίειν μὲν γὰρ δήπον δεῖ τὸ ὅμστε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιτρεόμενον, ὥστε οὐ δάρδιον εὐρεῖν ἐν τῇ Θηρᾷ τι ἄπεστι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ παρόντων. Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν Θηρᾶν ἄριστον ἔχοντες πλεῖστον μὲν, ὡς τὸ εἰκός, τῶν παίδων, τέλλα δὲ ὅμοιον καὶ Θηρῶντες μὲν οὐν ἀν ἀριστήσαιεν, ἢν δέ τι δεήσῃ ἡ Θηρίον ἔνεκα ἐπικαταμεῖναι, ἢ ἄλλως ἐθελήσωσι διατρῆψαι περὶ τὴν Θηρᾶν, τὸ ἄριστον τοῦτο δειπνήσαντες τὴν ὑστεραίαν αὐ Θηρᾶσι μέχρι δείπνου, καὶ μίαν ἄμφι τούτω τὰ ἡμέρα λογίζονται, ὅτι μιᾶς ἡμέρας στοιν δαπανῶσι.

Τοῦτο δὲ ποιοῦσι τοῦ ἐθίζεσθαι ἔνεκεν, ἵνα, καὶ ἐν πολέμῳ δεήσῃ, δύνωνται τοῦτο ποιεῖν καὶ ὅψον δὲ τοῦτο ἔχοντιν οἱ τηλικοῦτοι, ὃ τι ἀν Θηράσωσιν, εἰ δὲ μή, τὸ κάρδαμον. Εἰ δέ τις αὐτοὺς οἴεται ἡ ἐσθίειν ἀηδῶς ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς ἥδη μὲν μᾶξα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ὕδωρ πιεῖν διψῶντι. Αἱ δὲ αὖ μενούσαι φυλαὶ διατρίβουσι μελετῶσαι τά τε ἄλλα, ἢ παῖδες ὄντες ἔμαθον, καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἄλλήλους διατελοῦσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τούτων ἀγῶνες, καὶ ἀθλα προτίθεται· ἐν ἣ δὲ ἀν τῶν φυλῶν πλεῖστοι ὡσὶ δαημονέστατοι καὶ ἀνδρικώτατοι καὶ εὐπιστότατοι, ἐπαινοῦσιν οἱ πολῖται καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν νῦν ἄρχοντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ παῖδες ὄντας ἐπαίδενσαν. Χρῶνται δὲ τοῖς μένοντι τῶν ἀφήβων αἱ ἀρχαὶ, ἣν τι ἡ φρονοῦσσαι δεήσῃ, ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν, ἢ καὶ ἄλλο τι, ὅσα λογίους τε καὶ τάχους ἔχει. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἀφήβοι πρόστετοσιν ἐπειδὴν δὲ τὰ δέκα ἐτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας.

4.

Ἄφ' οὖτος δὲ ἀν ἐξέλθωσι χρόνον ἐκ τῶν ἀφήβων, οὗτοι αὖ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτη ὁδες διάγονοι πρῶτον μὲν, ὡσπερ οἱ ἀφήβοι παρέχουσιν ἔαντοὺς ταῖς ἀρχαῖς κρητίσθαι, ἣν τι δέῃ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, ὅσα φρονούντων τε ἥδη ἔργα ἔστι καὶ ἔτι δυναμένων ἣν δέ πον δεήσῃ στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ οὐτι πεπαιδευμένοι οὐκέτι ἔχοντες οὐδὲ παλτὰ στρατεύονται, τὰ δὲ ἀγχέμαχα ὅπλα παλούμενα, θώρακά τε περὶ τοῖς στέροντις καὶ γέρδον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἰόν περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδαν· καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ τούτων καθίστανται, πλὴν οἱ τῶν

παίδων διδάσκαλοι. Ἐπειδὴν δὲ τὰ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτη διατελέσωσιν, εἴησαν μὲν ἀν οὗτοι πλεῖστοι τι γεγονότες ἢ τὰ πεντήκοντα ἐτη ἀπὸ γενεᾶς, ἐξέρχονται δὲ τηνικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὄντας τε καὶ καλούμενους. Οἱ δὲ αὖ γεραιτέροι οὗτοι στρατεύονται μὲν οὐκέτι ἐξω τῆς ἔαντῶν, οἵκοι δὲ μένοντες δικάζουσι τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια πάντα· καὶ θανάτουν δὲ οὗτοι κρίνουσι, καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτοι πάσας αἰροῦνται· καὶ ἦν τις ἡ ἐφῆβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν ἐλλίπη τι τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἔκαστοι καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος· οἱ δὲ γεραιτέροι ἀκούσαντες ἐκκρίνουσιν, ὃ δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμος διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον.

Ibd. I. c. 3.

1.

Κῦρος μέχρι μὲν δώδεκα ἐτῶν ἢ δλίγι φ πλεῖστον ταύτη τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, καὶ πάντων τῶν ἡλίκων διαφέρων ἐφαίνετο καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν, ἢ δέοι, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἔκαστα ποιεῖν. Ἐν δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἔαντοῦ θυγατέρα καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς· ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι ἥκουεν αὐτὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. Ἔρχεται δὲ αὐτὴ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν Κῦρον τὸν υἱὸν ἔχοντα. Ως δὲ ἀφίκετο τάχιστα, καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν Ἀστυάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα, εὐθὺς, οἷα δὴ παῖς φύσει φιλόσιογος, ἡσπάζετο τε αὐτὸν, ὡσπερ ἀν εἴ τις πάλαι συντεθραμμένος καὶ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο, καὶ δρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον καὶ διφθαλμῶν ὑπογραψῆ καὶ κράματος ἐντρίψει καὶ κόμαις προξεθέτοις, ἢ δὴ νόμιμα ἢν ἐν Μήδοις—ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἔστι, καὶ οἱ πορρινοὶ χιτῶνες, καὶ οἱ κάνδυες, καὶ οἱ στρεπτοὶ οἱ περὶ τῇ δέρη, καὶ τὰ ψέλια τὰ περὶ ταῖς χερσίν ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς οἴκοι καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ

εσθῆτες φαντάτεραι καὶ διαιται εὐτελέστεραι — ὅρῶν δὴ τὸν κόσμον τοῦ πάππου, ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν, Ὡ μῆτερ, ὡς καλός μοι ὁ πάππος. Ἐρωτώσῃς δὲ αὐτὸν τῆς μητρὸς πότερος δοκεῖ καλλίων αὐτῷ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ οὗτος, ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ Κῦρος, ὡς μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ καλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ, Μήδων μέντοι, ὅσων ἑώρακα ἐγὼ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ ταῖς θύραις, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος καλλιστος. Ἀντασπαζόμενος δὲ ὁ πάππος αὐτὸν καὶ στολὴν καλὴν ἐνέδυσε καὶ στρεπτοῖς καὶ ψελλοῖς ἐτίμα καὶ ἐκόσμει, καὶ εἴ που ἐξελάννοι, ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι ὁ δὲ Κῦρος, ἀτε παῖς ὧν καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότυμος, ἥδει τῇ στολῇ καὶ ἵππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν· ἐν Πέρσαις γὰρ, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἵππεύειν ἐν δρεινῇ οὐσῃ τῇ χώρᾳ, καὶ ἰδεῖν ἵππουν σπάνιον.

2.

Αειπνῶν δὲ δὴ ὁ Ἀστινάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ σὺν τῷ Κύρῳ, βουλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἥδιστα δειπνεῖν, ἵνα ἷσσον τὰ οἴκαδε ποθοίη, προσῆγαγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὸς ἐμβάρματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον ἔφασαν λέγειν, ὡς πάππε, ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ δείπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα τὰ λεπάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας καὶ ἀπογεύεσθαι τούτων τῶν παντοδαπῶν βρωμάτων. Τί δέ; φάναι τὸν Ἀστινάγην, οὐ γὰρ πολύ σοι δοκεῖ εἶναι καλλίον τόδε τὸ δεῖπνον τοῦ ἐν Πέρσαις; Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι λέγεται, Οὐχὶ, ὡς πάππε, ἀλλὰ πολὺ ἀπλονστέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν ἡμᾶς μὲν γὰρ ἄρτος καὶ κρέα εἰς τοῦτο ἀπάγει, ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸν ἡμῖν σπεύδετε, πολλοὺς δέ τινας ἐλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι

μόλις ἀφικνεῖσθε, δῆπες ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν. Ἄλλ, ὡς παῖ, φάναι τὸν Ἀστινάγην, οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα· γενόμενος δὲ καὶ σύ, ἔφη, γνώσῃ, δι τοῦ ἡδέα ἐστίν. — Ἄλλα καὶ σέ, φάναι τὸν Κῦρον, ὅρῶ, ὡς πάππε, μυσατόμενον ταῦτα τὰ βρώματα. Καὶ τὸν Ἀστινάγην ἐπερέσθαι· καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὡς παῖ, λέγεις; — Οὐ σέ, φάναι, ὅρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἄψη, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον, ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγης, εὐθὺς ἀποκαθαίρει τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόματα τὰς ὡς πάνυ ἀχθόμενος, δι τοῦ πλέα σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὲ τὸν Ἀστινάγην εἰπεῖν· Εἰ τοίνυν οὕτω γιγνώσκεις, ὡς παῖ, ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς. Ἀμα δὲ ταῦτα λέγοντα πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων. Καὶ τὸν Κῦρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰπεῖν· Ή καὶ δίδως, φάναι, ὡς πάππε, πάντα ταῦτα μοι τὰ κρέα, ὁ τι βούλομαι, αὐτοὶς χρῆσθαι; Νὴ Λία, φάναι, ὡς παῖ, ἔγωγέ σοι. Ἐνταῦθα δὴ τὸν Κῦρον λαβόντα τῶν κρεῶν διαδιδόνται τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς ἐπιλέγοντα ἐκάστῳ· Σοὶ μὲν τοῦτο, δι τοῦ προδύμως με ἵππεύειν διδάσκεις· Σοὶ δέ, δι τοῦ παλτὸν ἔδωκας· μῦν γὰρ τούτο ἔχω· Σοὶ δέ, δι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις· Σοὶ δέ, δι τοῦ μητέρα τιμᾶς. Τοιαῦτα ἐποίει, ἔως διεδίδουν πάντα, ἀ ἔλαβε, κρέα. Σάκα δὲ, φάναι τὸν Ἀστινάγην, τῷ οἰνοχόῳ, ὃν ἔγαλ μάλιστα τιμῶ, οὐδὲν δίδως; Ο δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὧν ἐτύχκανε, καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστινάγους, καὶ ἀποκαλύπτειν, οὓς μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι προσάγειν. Καὶ τὸν Ἀστινάγην σκώψαντα εἰπεῖν, Οὐχὶ ὅρᾶς, φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως; Οἱ δὲ τῶν βασιλέων τούτων οἰνοχόοι κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι καὶ καθαρείως ἔγκειονται, καὶ διδόσασι τοῖς τρισὶ δακτύλοις δροῦντες τὴν φιάλην, καὶ

προσφέρουσιν ὡς ἀν ἐνδοτεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι πίνειν. — Κέλενσον δή, φάναι, ὡς πάππε, τὸν Σάκαν καὶ ἕμοι δοῦναι τὸ ἔκπωμα, ἵνα καγὼ καλῶς σοι πιεῖν ἐγχέας ἀνακτήσωμαι σε, ἥν δύνωμαι. Καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι. Λαβόντα δὴ τὸν Κῦρον οὕτω μὲν δὴ εὐ κλύσαι τὸ ἔκπωμα, ὥσπερ τὸν Σάκαν ἑώρα, οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην τῷ πάππῳ, ὥστε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀστυάγῃ πολὺν γέλωτα παρασχεῖν. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κῦρον ἐκγελάσαντα ἀναπτηδῆσαι πρὸς τὸν πάππον καὶ φιλοῦντα ἀμα εἰπεῖν. ΩΣάκα, ἀπόλωλας· ἐκβαλῶ σε ἐκ τῆς τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω, καὶ οὐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον. Οἱ δὲ ἄρα τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὴν διδῶσι τὴν φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ, εἰς τὴν ἀριστερὰν κεῖται ἐγχεάμενοι καταδόφουσιν, τοῦ δή, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τούτου δὴ ὁ Ἀστυάγης ἐπισκόπιτων, Καὶ τί δή, ἦφη, ὡς Κῦρε, τάλλα μιμούμενος τὸν Σάκαν οὐκ ἀπεδόφησας τοῦ οἴνου; Ὄτι, ἔφη, νὴ Δί, ἐδεδοίκειν, μὴ ἐν τῷ κρατήρι φάρμακα μεμιγμένα είνῃ· καὶ γὰρ ὅτε εἰστίασας σὺ τοὺς φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις, σαρφῶς κατέμαθον φάρμακα ὑμῖν αὐτὸν ἐγχέαντα. Καὶ πῶς δὴ σὺ τοῦτο, ἔφη, ὡς παῖ, κατέγνως; Ὄτι νὴ Δί ὑμᾶς ἑώρων καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους· πρῶτον μὲν γάρ, ὃ οὐκ ἔτει ἡμᾶς τοὺς παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε· πάντες μὲν γὰρ ἄμα ἐκεκράγετε, ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲ διν ἀλλήλων, ἥδετε δὲ καὶ μάλα γελοίως, οὐκ ἀκροάμενοι δὲ τοῦ ἔδοντος ἀμνύνετε ἀριστα ἔδειν· λέγων δὲ ἐκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ δώματην, ἐπειτ' εἰ ἀναστάητε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως δρχεῖσθαι ἐν δυνθρῷ ἄλλ' οὐδὲ δρθοῦσθαι ἐδύνασθε· ἐπελέλησθε δὲ παντάπασι, σύ τε, ὅτι βασιλεὺς ἥσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἀρχων τότε γὰρ δὴ ἐγώγε καὶ πρῶτον κατέμαθον, ὅτι τοῦτ' ἄρ' ἦν ἡ ἴσηγορία, δὲ ὑμεῖς

τότε ἐποιεῖτε, οὐδέποτε γοῦν ἐσιωπᾶτε. Καὶ δὲ ὁ Ἀστυάγης λέγει, Ὁ δὲ δός πατήρ, ἔφη, ὡς παῖ, πίνων οὐ μεθύσκεται; Οὐ μὰ δὲ ἔφη. Ἀλλὰ πῶς ποιεῖ; Αιψῶν πανέται, ἄλλο δὲ κακὸν οὐδὲν πάσχει, οὐ γὰρ, οἰκια, ὡς πάππε, Σάκας αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἰπεῖν Ἀλλὰ τί ποτε σύ, ὡς παῖ, τῷ Σάκᾳ οὕτω πολεμεῖς; Τὸν δὲ Κῦρον εἰπεῖν, Ὄτι τὴν Μία, φάναι, μισσα αὐτόν· πολλάκις γάρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιθυμοῦντα προσδραμεῖν οὗτος δὲ μιαρώτατος ἀποκωλύει· ἄλλ' ἵστεύω, φάναι, ὡς πάππε, δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ἀστυάγην εἰπεῖν, Καὶ πῶς ἀν ἄρξαις αὐτοῦ; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Στάς ἄν, ὥσπερ οὗτος, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, ἐπειτα, ὅπότε βούλοιτο παριέναι ἐπ' ἄριστον, λέγοιμ ἄν, ὅτι οὐπώ μνυατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐνυχεῖν, σπουδάζει γάρ πρὸς τινας· εἰθὲ διόταν ἦκοι ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ ἄν, ὅτι λούεται· ἐπειδὴν δὲ πάνυ σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ ἄν, ὅτι παρὰ ταῖς γνωμαῖς ἐστιν, ἔως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει, ἀπὸ σοῦ κωλύων.

Τοσαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ, τὰς δὲ ἡμέρας, εἴ τινος αἰσθοιτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τοῦτο ποιήσαντα· δὲ τι γάρ δύνατο δὲ Κῦρος ὑπερέχαιρεν αὐτοῖς καριζόμενος.

3.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μανδάνη παρεσκενάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐδεῖτο αὐτῆς δὲ ὁ Ἀστυάγης, καταλιπεῖν τὸν Κῦρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βούλοιτο μὲν ἀπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι, ἀκοντα μέντοι τὸν παῖδα χαλεπὸν είναι νομίζειν καταλιπεῖν. Ἐνθα δὴ δὲ ὁ Ἀστυάγης λέγει πρὸς τὸν Κῦρον, Ω παῖ, ἦν μένγις παρ' ἔμοι, πρῶτον μὲν τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοὶ οὐ Σάκας ἄρξει, ἄλλ' ὅπόταν βούλη εἰσιέναι

ώς ἐμέ, ἐπὶ σοὶ ἔσται· καὶ χάριν σοι εἰσοματί, ὅσῳ ἀν πλεονάκις εἰσῆγες ὡς ἐμέ· ἔπειτα δὲ ίπποις τοῖς ἐμοῖς χρήση, καὶ ἄλλοις ὅπόσοις ἀν βούλῃ, καὶ ὅπόταν ἀπίης, ἔχων ἀπει οὓς ἀν αὐτὸς ἐθέλης· ἔπειτα δὲ ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ μετρίως σοι δοκοῦν ἔχειν ὅποιαν βούλει ὁδὸν πορεύσῃ· ἔπειτα τά τε νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ Θηρία δίδωμι σοι, καὶ ἄλλα παντοδαπὰ συλλέξω, ἃ σύ, ἔπειδὴν τάχιστα ἵππεύειν μάθης, διώξῃ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων καταβαλεῖς, ὥσπερ οἱ μεγάλοι ἀνδρες· καὶ παῖδας δέ σοι ἐγὼ συμπαίκτορας παρέξω, καὶ ἄλλα, ὅπόσα ἀν βούλῃ, λέγων πρὸς ἐμὲ οὐκ ἀτυχήσεις. Ἐπεὶ ταῦτα εἶπεν ὁ Αστινάγης, ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κῦρον, πότερον βούλοιτο μένειν ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ οὐκ ἡμέλλησεν, ἀλλὰ ταχὺ εἶπεν, ὅτι μένειν βούλοιτο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρός, Λιὰ τοῦτο, εἶπεν λέγεται, ὅτι οἵκοι μὲν τῶν ἡλίκων καὶ εἷμι καὶ δοκῶ κράτιστος εἶναι, ὡς μῆτερ, καὶ ἀκοντίζων καὶ τοξεύων, ἐνταῦθα δὲ οἵδε ὅτι ἵππεύων ἥσσων εἷμι τῶν ἡλίκων· καὶ τοῦτο, εὐ ισθι, ὡς μῆτερ, ἔφη, ὅτι ἐμὲ πάνταν ἀνιψί· ἦν δέ με καταλίπης ἐνθάδε, καὶ μάθω ἵππεύειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὡς, οἷμαί σοι ἐκείνους τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ ὁράδιως νικήσειν· ὅταν δὲ εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε, πειράσομαι τῷ πάππῳ ἀγαθῶν ἵππεων κράτιστος ὣν ἵππεὺς συμμαχεῖν αὐτῷ. Τὴν δὲ μητέρα εἰπεῖν, Τὴν δὲ δικαιοσύνην, φῶ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθάδε ἐκεῖ ὅντων σοι τῶν διδασκάλων; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Ἀλλ, ὡς μῆτερ, ἀκριβῶς ταῦτα γε ἥδη οἴδα. Πῶς σὺ οἰσθα; τὴν Μανδάνην εἰπεῖν. Ὄτι, φάναι, διδάσκαλός με ὡς ἥδη ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν· καὶ τοίνυν, φάναι, ἐπὶ μιᾶς ποτε δίκη πληγὰς ἔλαβον, ὡς οὐκ δρθῶς δικάσας. Ἡν δὲ ἡ δίκη τοιάντη· Παῖς μέγας, μικρὸν ἔχων χιτῶνα, παῖδα μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χιτῶνα, ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἔαντον ἐκεῖνον ἡμφίεσε, τὸν δὲ ἐκείνον αὐτὸς ἐνέδυ· ἐγὼ οὖν τούτοις δικάζων ἔγνων βέλτιον εἶναι ἀμφοτέροις, τὸν ἀρμόζοντα

ἐκάτερον χιτῶνα ἔχειν. Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος, λέξας, διτι, ὅπότε μὲν τοῦ ἀρμόζοντος εἴην κριτής, οὕτω δέοι ποιεῖν, ὅπότε δὲ κρῖναι δέοι, ποτέρον ὁ χιτῶν εἴη, τοῦτο ἔφη σκεπτέον εἶναι, τίς κτῆσις δικαία ἔστι, πότερα τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησάμενον ἢ πριάμενον κεκτῆσθαι. Ἐπειτα δὲ ἔφη, τὸ μὲν νόμιμον δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἄνομον βίαιον· σὺν τῷ νόμῳ οὖν ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. Οὗτος ἐγώ σοι, ὡς μῆτερ, τά γε δίκαια παντάπασιν ἥδη ἀκριβῶ, ἦν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδίδαξει. Ἀλλ ὡν ταῦτα, ἔφη, ὡς παῖ, παρὰ τῷ πάππῳ καὶ ἐν Πέρσαις δίκαια διολογεῖται· οὗτος μὲν γάρ τῶν ἐν Μήδοις πάντων ἔαντον δεσπότην πεποίηκεν, ἐν Πέρσαις δὲ τὸ ἵσον ἔχειν δίκαιον νομίζεται· καὶ διὰ σὸς πρῶτος πατήρ τὰ τεταγμένα μὲν ποιεῖ τῇ πόλει, τὰ τεταγμένα δὲ λαμβάνει, μέτρον δὲ αὐτῷ οὐκ ἡ ψυχὴ, ἀλλ ὁ νόμος ἐστίν· ὅπως οὖν μὴ ἀπολῆ μαστιγούμενος, ἐπειδὴν οἵκοι ἦσαν, ἀν παρὰ τούτου μαθῶν ἥκησαν ἀντὶ τοῦ βασιλικοῦ τὸ τυραννικόν, ἐν φέρετον οἰκεῖαν κρῆται πάντων ἔχειν. Ἀλλ ὁ γε σὸς πατήρ, εἶπεν ὁ Κῦρος, δεινότερος ἐστιν, ὡς μῆτερ, διδάσκειν μετὸν ἢ πλεῖστον ἔχειν· ἢ οὐχ ὁρᾶς, ἔφη, ὅτι καὶ Μήδονς ἀπαντας δεδίδαχεν ἔαντον μετὸν ἔχειν; Οὔτε Θάρροι, ὡς ὁ γε σὸς πατήρ οὐτὲ ἄλλον οἰδένα οὐτὲ ἐμὲ πλεονεκτεῖν μαθόντα ἀποπέμψει.

Αἱ Xenophons Ἑλληνικά, lib. II, cap. 1, § 24.

Ἄνσανδρος τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἐπεσθαι τοῖς Αθηναίοις, ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας ὅ τι ποιοῦσιν, ἀποπλεῖν καὶ αὐτῷ ἔξαγγειλαι· καὶ οὐ πρότερον ἔξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν, πρὶν αὐταὶ ἥκονται τέτταρας

ἡμέρας⁵ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπαινήγοντο. Ἀλκιβιάδης δὲ, κατεδὼν ἀπὸ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αλγιαλῷ ὁρμοῦντας, καὶ πρὸς οὐδεμιᾷ πόλει, τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετόντας πεντεκαίδεκα σταδίους ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει, ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῇ ἔφη αὐτοὺς δρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαις ἐξ Σηστοῦ παρήγει πρός τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν⁶ οὐδὲντες ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε. Οἱ δὲ στρατηγοὶ, μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος, ἀπέντας αὐτὸν ἐκέλευσαν⁷ αὐτοὺς γὰρ τὴν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον. Καὶ δὲ μὲν ὥχετο, Λύσανδρος δὲ, ἐπεὶ ἡμέρα ἦν πέμπτη ἐπιτλέοντι τοῖς Ἀθηναίοις, εἰπε τοῖς παρὸς αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπάν ταῦτασιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χεδδόνησον, ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τὰ τε σιτία πόρρωθεν ὕδνούμενοι, καὶ καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Αυσάνδρου, οὗ οὐκ ἀντανῆγεν, ἀποπλέοντας τοῦμπαλιν παρὸς αὐτὸν, ἄραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε. Λύσανδρος δὲ εὐθὺς ἐσῆμην τὴν ταχίστην πλεῖν ἔνυμαρχεῖ δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων. Κόνων δὲ, ἰδὼν τὸν ἐπίπλουν, ἐσῆμηντεν ἐς τὰς ναῦς βοηθεῖν κατὰ κράτος⁸ διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ παντελῶς κεναῖς⁹ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἐπτὰ πλήρεις ἀνήκθησαν καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δὲ ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῇ τοὺς δὲ πλείστους ἄνδρας ἐν τῇ γῇ συνέλεξεν οἱ δὲ καὶ ἔφυγον ἐς τὰ τειχύδραια. Κόνων δὲ ταῖς ἐννέα ναυσὶ φεύγων, ἐπεὶ ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διερθαμένα, κατασκῶν ἐπὶ τὴν Ἀθαρνίδα, τὴν Αιαψάκον ἄκραν, ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Αυσάνδρου νεῶν ἴστια¹⁰ καὶ αὐτὸς μὲν δικτὸν ναυσὶν ἀπέπλευσε παρὸς Εὔαγόραν ἐς Κύπρον, ἡ δὲ Πάραλος ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις, τῇς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς,

ἐλέγετο ἡ ἔνυμαρχεῖ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν¹¹ ἐς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἔτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων ὡστὲ ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ ἔπι μᾶλλον ἑαυτοὺς πείσεσθαι νομίζοντες, οἷα αὐτοὶ ἐποίησαν Μηλίους τε, Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας, κρατήσαντες πολιορκία, καὶ Ιστιαίας καὶ Σηιναναίους καὶ Τορωναίους καὶ Αλγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. Τῇ δὲ ύστεραια ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἔδοξε, τοὺς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἑνὸς, καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν, καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τάλλα πάντα ὡς ἐς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. Καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν. — Λύσανδρος δὲ ἐπεμψε πρὸς Ἀγιν τε ἐς Λακεδαιμονα, ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐξήσαν πανδημεῖ, καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι, πλὴν Αργείων, παραγγείλαντος τοῦ ἐτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Πανσανίου. Ἐπεὶ δὲ ἀπαντεῖς ἡθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ακαδημίᾳ. Λύσανδρος δὲ, ἀφικόμενος πρὸς Αἴγιναν, ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αλγινήταις, ὅσους ἥδινατο πλείστους ἀθροίσας αὐτῶν¹² ὡς δὲ αὐτῶς καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῇς αὐτῶν ἐστέροντο. Μετὰ δὲ τοῦτο δηώσας Σαλαμῖνα ὠρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἐκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἰργε τοῦ εἰσπλουν.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἡπόρουν τί χρὴ ποιεῖν, οὕτε νεῶν οὕτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε σιτίου. Ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν εἰ μὴ παθεῖν, ἂν οὐ τιμωρούμενοι ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑβριν ἥδικον¹³ ἀνθρώπους μικροπολίτας, οὐδὲ ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἐτέρος, ἢ ὅτι ἐκείνοις συνεμέχουν. Λιὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτελοῦσι ποιήσαντες ἐκαρτέρουν¹⁴ καὶ ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν, οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. Ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἥδη δὲ σῖτος ἐπιλελοίπει, ἐπεμψαν πρόσθεις παρὰ

"Αγιν, βουλόμενοι ξύμπαχοι είναι Λακεδαιμονίοις, ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπὶ τούτοις ξυνθήκας ποιεῖσθαι. Οἱ δὲ αὐτοὺς ἐς Λακεδαιμονα ἐκέλευνεν ἵεναι· οὐ γὰρ εἰναι κύριος αὐτός. Ἐπεὶ δὲ ἀπῆγγειλαν οἱ πρέσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναῖοις, ἐπεμψαν αὐτοὺς ἐς Λακεδαιμονα. Οἱ δὲ ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ πλησίον τῆς Αιγαίων τάξης, καὶ ἐπύθοντο αὐτῶν οἱ Ἔφοροι, ἃ ἔλεγον, ὅντα οιά περ καὶ πρὸς Ἀγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευνον ἀπιέναι καὶ, εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον ἥκειν βουλευσαμένους. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεὶ ἤκον οὕτας καὶ ἀπῆγγειλαν ταῦτα ἐς τὴν πόλιν, ὁ θυμός ἐνέπεσε πᾶσιν· ὡντο γὰρ ἀνδραποδισθήσεοθαι καὶ, ἔως ἢν πέμπωσιν ἑτέρους πρέσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῷ ἀπολεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐδεὶς ηὔθιοτε ξυμβούλευεν· Ἀρχέστρατος γὰρ, εἰπὼν ἐν τῇ βουλῇ, Λακεδαιμονίοις κράτιστον εἶναι ἐφ' οἷς προύκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐδέθη προύκαλοῦντο δὲ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν ἑκατέρουν· ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἔξειναι περὶ τούτων ξυμβούλευεν.

Τοιούτων δὲ ὅντων Θηραμένης ἐν ἐκκλησίᾳ εἶπεν, ὅτι, εἰ βουλούνται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἡξει Λακεδαιμονίοις, πότερον ἔξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουντι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Περιφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν, ὅπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον, διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν στόν, ἄπαντα ὅ τι τὰς λέγοι, ὅμολογήσειν. Ἐπεὶ δὲ ἤκε τῷ τετάρτῳ μηνὶ, ἀπῆγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μέν κατέχοι, εἴτα κελεύοι ἐς Λακεδαιμονα ἵεναι· οὐ γὰρ εἰναι κύριος, ὡν ἐρωτῷτο ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς Ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἥφεθη πρεσβεύτης ἐς Λακεδαιμονα αὐτοκράτωρ, δέκατος αὐτός. Λύσανδρος δὲ τοῖς Ἐφόροις ἐπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὅντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θη-

ραμένει, καίνους κυρίους είναι εἰρήνης καὶ πολέμου. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις, ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ, ἐπὶ τίνι λόγῳ ἥκοιεν, εἰπον, ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ Ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευνον αὐτούς. Ἐπεὶ δὲ ἥκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἣ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναῖοις, ἀλλ᾽ ἔξαιρεν. Λακεδαιμονίοις δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἐλληνίδα ἀνδραποδιεῖν, μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μετίστοις κυνδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι· ἀλλ᾽ ἐποιοῦντο εἰρήνην, ἐφ' ὃ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας κατάξαντας, τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας, Λακεδαιμονίοις ἐπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὅποι ἄν ἥγωνται. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα ἐς τὰς Ἀθήνας. Εἰσιόντας δὲ αὐτοὺς ὅχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι, μὴ ἀπρακτοὶ ἥκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπῆγγελλον οἱ πρέσβεις, ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμονίοι ποιοῦντο τὴν εἰρήνην προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων, ὡς χρὴ πειθεῖσθαι Λακεδαιμονίοις, καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν. Ἀντειπόντων δέ τινων αὐτῷ, πολλῷ δὲ πλειόνων ἔννεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τι κατέπλει ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οἱ φυγάδες κατήγεσαν, καὶ τὰ τείχη κατέσκαπτον ὑπὲρ αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἥμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

Ibd. Lib. VI, cap. 4.

Ἀναβάτας ὁ Κλεόμβροτος ἀπὸ τῆς Θαλάττης ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Λεύκτροις τῆς Θεσπικῆς. Οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ ἀπαντικῷ λόφῳ, οὐ πολὺ διαλείποντες,

οὐδένας ἔχοντες συμμάχους ἀλλ᾽ η τοὺς Βοιωτούς. Ἐνθα δὴ τῷ Κλεόμβροτῷ οἱ μὲν φίλοι προσιόντες ἔλεγον· Ὡ Κλεόμβροτε, εἰ ἀφῆσεις τοὺς Θηβαίους ἄνευ μάχης, κινδυνεύσεις ὑπὸ τῆς πόλεως τὰ ἔσχατα παθεῖν· ἀναμνησθήσονται γάρ σου, καὶ διὰ τοῦ εἰς Κυνὸς κεφαλὰς ἀφικόμενος οὐδὲν τῆς χώρας τῶν Θηβαίων ἐδήλωσας, καὶ διὰ τοῦ ὑστερον στρατεύων ἀπεκρούσθης τῆς ἐμβολῆς, Ἀγησιλέουν ἀεὶ ἐμβάλλοντος διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος. Εἶπερ οὖν ἡ σαντοῦ κήδη ἡ τῆς πατρίδος ἐπιθυμεῖς, ἀκτέον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. Οἱ μὲν φίλοι τοιαῖς ἔλεγον· οἱ δὲ ἐναντῖοι, νῦν δὴ, ἔφασαν, δηλώσει ὁ ἀνὴρ, εἰ τῷ ὅντι κήδεται τῶν Θηβαίων, ὥσπερ λέγεται. Ὁ μὲν δὴ Κλεόμβροτος ταῦτα ἀκούων παρωξύνετο πρὸς τὸ μάχην συνάπτειν. Τῶν δὲ αὐτῶν οἱ προεστῶτες ἐλογίζοντο, ὡς, εἰ μὴ μαχοιντο, ἀποστήσοιντο μὲν αἱ περιουκίδες αὐτῶν πόλεις, αὐτοὶ δὲ πολιορκήσοιντο· εἰ δὲ μὴ ἔσοι ὁ δῆμος ὁ Θηβαίων τὰπιτήδεια, διὰ κινδυνεύσοι καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐναντία γενέσθαι· ἀτε δὴ καὶ πεφενγότες πρόσθεν πολλοὶ αὐτῶν ἐλογίζοντο, κρεῖσσον εἶναι μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ πάλιν φεύγειν. Πρὸς δὲ τούτοις παρεθάρδυνε μέν τι αὐτοῖς καὶ ὁ χρησμὸς ὁ λεγόμενος, ὡς δέοι ἐνταῦθα Λακεδαιμονίους ἡττηθῆναι, ἐνθα τὸ τῶν παρθένων ἦν μνῆμα, αἱ λέγονται διὰ τὸ βιασθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τινῶν ἀποκτεῖναι ἑαυτάς. Καὶ ἐκόσμησαν δὴ τοῦτο τὸ μνῆμα οἱ Θηβαῖοι πρὸ τῆς μάχης. Ἀπηγγέλλετο δὲ ἐπὶ τῆς πόλεως αὐτοῖς, ὡς οἱ τε νεῳ πάντες αὐτόματοι ἀνεψήσοντο, αἱ τε ἴέρειαι λέγοιεν, ὡς νίκην οἱ θεοὶ φαίνοιεν. Ἐκ δὲ τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὰ ὅπλα ἔφασαν ἀφανῆ εἶναι, ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωριημένον. Οἱ μὲν δὴ τινες λέγονται, ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα ἦν τῶν προεστηκότων. Εἰς δὲ οὖν τὴν μάχην τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις πάντα τὰντία ἐγίγνετο, τοῖς δὲ πάντα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης καθωρθοῦτο. Ἡν μὲν γάρ μετ' ἄριστον τῷ Κλεόμβρότῳ ἡ τελευταία βουλὴ περὶ τῆς μάχης· ἐν δὲ τῇ

μεσημβρίᾳ ὑποπινόντων καὶ τὸν οἶνον παροξύναι τι αὐτοὺς ἐλέγετο.

Ἐπεὶ δὲ ὧπλίζοντο ἐκάτεροι, καὶ πρόδηλον ἦδη ἦν, ὅτι ἡ μάχη ἔσοιτο, πρῶτον μὲν ἀπέιναι ὠρμημένων ἐκ τοῦ Βοιωτίου στρατεύματος τῶν τὴν ἀγορὰν παρεσκευαστότων καὶ σκευοφόρων τινῶν καὶ τῶν οὐ βουλομένων μάχεσθαι, περιέόντες κύκλῳ οἱ τε μετὰ τοῦ Ιέρωνος μισθοφόροι καὶ οἱ τῶν Φωκέων πελτασταὶ καὶ τῶν ἵππεων Ἡρακλειῶται καὶ Φιλάσιοι, ἐπιθέμενοι τοῖς ἀπιοῦσιν, ἐπέστρεψάν τε αὐτοὺς καὶ κατεδιωξάν πρὸς τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Βοιωτῶν ὅστε πολὺ μὲν ἐποίησαν μετίζον τε καὶ ἀθροώτερον ἢ πρόσθεν τὸ τῶν Βοιωτῶν στρατευμα. Ἐπειτα δὲ, ἄτε καὶ πεδίου ὅντος τοῦ μεταξὺ, προετάξαντο μὲν τῆς ἑαυτῶν γάλαγγος οἱ Λακεδαιμονίοι τοὺς ἵππεας, ἀντετάξαντο δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἑαυτῶν. — Ἐπεὶ δὲ ἤρξατο ἄγειν ὁ Κλεόμβροτος πρὸς τοὺς πολεμίους, πρῶτον μὲν, πρὸν καὶ αἰσθέσθαι τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα, διὰ δὴ τοῦ οἵτε συνεβεβλήκεσαν καὶ ταχὺ ἤτηντο οἱ τῶν Λακεδαιμονίων, φεύγοντες δὲ ἐνεπεπτώκεσσαν τοῖς ἑαυτῶν ὅπλίταις, ἐπὶ δὲ ἐνέβαλλον οἱ τῶν Θηβαίων λόχοι. Ὁμως δὲ, ὡς οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεόμβροτον τὸ πρῶτον ἐκράτουν τῇ μάχῃ, σαφεῖ τούτῳ τεκμηριώ γνοίη τις ἄντιον οὐ γέρε ἀντὶ ἡδύναντο αὐτὸν ἀνελέσθαι καὶ ζῶνται ἀπενεγκεῖν, εἰ μὴ οἱ πρὸ αὐτοῦ μαχόμενοι ἐπεκράτουν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. Ἐπεὶ μέντοι ἀπέθανε Λείνων τε ὁ πολέμαρχος καὶ Σφοδρίας τῶν περὶ δῆμοσίαν καὶ Κλεώνυμος ὁ νίδος αὐτοῦ καὶ οἱ μὲν ἵπποι καὶ οἱ συμφορεῖς τοῦ πολεμάρχου καλούμενοι οἱ τε ἄλλοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὀδούσμενοι ἀνεχόρουν, οἱ δὲ τοῦ εὐνώμου ὅντες τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἐάρων τὸ δεξιὸν ὀδούμενον, ἐνέκλιναγ' διωρεῖς δὲ, πολλῶν τεθνεώτων, καὶ ἡτημένοι, ἐπεὶ διέβησαν τὴν τάφρον, ἢ πρὸ τοῦ στρατοπέδου ἐτυχεν οὔσα αὐτοῖς, ἐθεντο τὰ ὅπλα κατὰ χώραν, ἐνθεν ὠρμηντο. Ἡν μέντοι οὐ πάντα ἐν ἐπιπέδῳ,

ἀλλα πρὸς δρῦιῷ μᾶλλον τι τὸ στρατόπεδον. Ἐκ δὲ τούτου ἡσαν μέν τινες τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ ἀφόρητον τὴν συμφορὰν ἡγούμενοι τό τε τρόπαιον ἔφασαν χρῆναι καλένει ἴσταναι τοὺς πολεμίους, τούς τε νεκροὺς μὴ ὑποσπόνδους ἀλλὰ διὰ μάχης πειρᾶσθαι ἀναιρεῖσθαι. Οἱ δὲ πολέμαρχοι, ὅρῶντες μὲν τῶν συμπάντων Λακεδαιμονίων τεθνεῶτας ἐγγὺς χιλίους, ὅρῶντες δὲ αὐτῶν Σπαρτιατῶν, ὅντων τῶν ἐκεῖ ὡς ἐπτακοσίων, τεθνηκότας περὶ τετρακοσίους, αἰσθανόμενοι δὲ τοὺς συμμάχους πάντας μὲν ἀθύμως ἔχοντας πρὸς τὸ μάχεσθαι, ἕστι δὲ οὓς αὐτῶν οὐδὲ ἀχθομένους τῷ γεγενημένῳ, συλλέξαντες τοὺς ἐπικαιριωτάτους ἔβοντεν, τί χρὴ ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ πᾶσιν ἐδόκει ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι, οὕτω δὴ ἐπειψαν κήρυκα περὶ σπουνδῶν. Οἱ μέντοι Θηβαῖοι μετὰ ταῦτα καὶ τρόπαιον ἐστήσαντο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν.

Αἱ Xenophontos Λακεδαιμονίων πολιτεία. cap. 2.

Τῶν μὲν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ φάσκοντες κάλλιστα τοὺς νιεῖς παιδεύειν, ἐπειδὴν τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ἔνυιῶσιν, εὐθὺς μὲν ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγὸνς θεράποντας ἐφιστᾶσιν, εὐθὺς δὲ πέμπουσιν εἰς διδασκάλων, μαθητομένους καὶ γράμματα καὶ μουσικὴν καὶ τὰ ἐν παλαιστρᾷ. Πρὸς δὲ τούτοις τῶν παίδων πόδας μὲν ὑποδήμασιν ἀπαλύνοντι, σώματα δὲ ἵματάν τινα μεταβολαῖς διαθρύπτουσι· σίτου γε μὴν αὐτοῖς γαστέρα μέτιον νομίζουσιν. — Ὁ δὲ Ανκοῦργος, ἀντὶ μὲν τοῦ ἱδίᾳ ἔκαστον παιδαγωγὸνς δούλους ἐφιστάναι, ἀνδρας ἐπέστησε κρατεῖν αὐτῶν ἐξ ὕπτερος αἱ μέγισται ἀρχαὶ καθίστανται, διὸ δὴ καὶ παιδονόμος καλεῖται.

Τοῦτον δὲ κύριον ἐποίησε καὶ ἀθροίζειν τοὺς παῖδας καὶ ἐπισκοποῦντα, εἴ τις ἁφδιονυγοίη, ἰσχυρῶς κολάζειν.

Ἐδωκε δὲ αὐτῷ καὶ τῶν ἥβώντων μαστιγοφόρους, ὅπως τιμωροῦεν, διε τέοντε πολλὴν μὲν αἰδῶ, πολλὴν δὲ πειθὼ ἐκεῖ συμπαρεῖναι. Ἀντὶ γε μὴν τοῦ ἀπαλύνειν τοὺς πόδας ὑποδήμασιν ἔταξεν ἀνυποδησίᾳ κρατεῖν, νομίζων, εἰ τοῦτο ἀσκήσειν, πολὺ μὲν ὅφον ἂν δρῦιάδε βαίνειν, ἀσφαλέστερον δὲ πρανῆ καταβαίνειν καὶ πηδῆσαι δὲ καὶ ἀναθροεῖν καὶ δραμεῖν θάττον ἀνυπόδητον, εἰ δὲ κρηπώς εἴη τοὺς πόδας ἢ ὑποδεδεμένον. — Καὶ ἀντὶ γε τοῦ ἵματίοις διαθρύπτεσθαι ἐνόμισεν ἐνὶ ἵματιώ δὲ ἔτοντος προσεθέτεσθαι, νομίζων οὕτως καὶ πρὸς ψύχη καὶ πρὸς θάλαττη ἀμεινον ἀν παρασκενάσσειν. — Στιόν γε μὴν ἔταξε τοσοῦτον ἔχοντα συμβάλλειν τὸν ἄρδενα, ὡς ὑπὸ πλησμονῆς μὲν μήποτε βαρύνεσθαι, τοῦ δὲ ἐνδεεστέρως διάγειν μὴ ἀπείρως ἔχειν, νομίζων, τοὺς οὕτω παιδευμένους μᾶλλον μὲν ἀν δύνασθαι, εἰ δεήσειν, ἀστήσαντας ἐπιπονῆσαι, μᾶλλον δὲ ἀν εἰ παραγγελθείη, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι, ἦτον δὲ ἀν ὅψον δεῖσθαι, εὐχερέστερον δὲ πρὸς πᾶν ἔχειν βρῶμα, καὶ ὑγιεινοτέρως δὲ ἀν διάγειν καὶ εἰς μῆκος ἀν αὐξάνεσθαι τὴν δαδινὰ τὰ σώματα ποιοῦσαν τροφὴν μᾶλλον συλλαμβάνειν ἡγήσατο ἢ τὴν διαπλατύνουσαν τῷ σίτῳ. Ως δὲ μὴ ὑπὸ λιμοῦ ἄγαν αὐτὸν πιέζοντα, ἀπραγμόνως μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔδωκε λαμβάνειν ὃν ἀν προσδέωνται, κλέπτειν δὲ ἐφῆκεν ἔστιν ἀ, τῷ λιμῷ ἐπικονρουντας. Καὶ ὡς μὲν οὐκ ἀπορῶν, ὃ τι δοίη, ἐφῆκεν αὐτοῖς γε μηχανᾶσθαι τὴν τροφὴν, οὐδένα οἷμα τοῦτο ἀγνοεῖν δῆλον δὲ ὅτι τὸν μέλλοντα κλωπεύειν καὶ νυκτὸς ἀγρυπνεῖν δεῖ καὶ μεθ ἡμέραν ἀπατᾶν καὶ ἐνεδρεύειν. — Ταῦτα οὖν δὴ πάντα δῆλον ὅτι μηχανικῶντέροντος τῶν ἐπιτηδείων βουλόμενος τοὺς παῖδας ποιεῖν καὶ πολεμικῶντέροντος οὕτως ἐπαίδευσεν. Εἴποι δὲ ἀν οὖν τις τί δῆτα, εἴπερ τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε, πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλε τῷ ἀλισκομένῳ; "Οτι, φημὶ ἐγὼ, καὶ τāλλα, ὅσα ἀνθρώποι διδάσκουσι, κολάζονται τὸν μὴ καλῶς ὑπηρειοῦντα. Κακεῖνοι οὖν

τοὺς ἀλισκομένους ὡς κακῶς κλέπτοντας τιμωροῦνται. — "Οπως δὲ μηδ' εἰ δὲ παιδονόμος ἀπέλθοι, ἔργοις ποτε οἱ παῖδες εἰεν ἄρχοντος, ἐποίησε τὸν ἀεὶ παρόντα τῶν πολιτῶν κύριον εἶναι καὶ ἐπιτάπτειν τοῖς παισὶν, ὅ τι ἂν ἀγαθὸν δοκοίη εἴναι, καὶ πολάζειν εἴ τι ἀμαρτάνοιεν. Τοῦτο δὲ ποιήσας διέπραξε καὶ αἰδημονεστέρους εἶναι τοὺς παῖδας· οὐδὲν γὰρ οὕτως αἰδοῦνται οὔτε παῖδες οὔτε ἄνδρες, ὡς τὸν ἄρχοντας. 'Ως δὲ καὶ εἴ ποτε μηδεὶς τύχοι ἀνὴρ παρών, μηδ' ὡς ἔργοις οἱ παῖδες ἄρχοντος εἴεν, ἔθηκε τῆς Ἰλης ἐκάστης τὸν τοράταν τῶν εἰρένων ἄρχειν. 'Ωστε οὐδέποτε ἔκει ὁ παῖδες ἔργοις ἄρχοντός εἴσι.

Ibd. cap. 5.

Λυκοῦργος παραλαβὼν τὸν Σπαρτιάτας ὥσπερ τὸν ἄλλους Ἑλληνας οἵκοι σκηνοῦντας, γνοὺς ἐν τούτοις πλεῖστα δραδιονργεῖσθαι, εἰς τὸ φανερὸν ἔξήγαγε τὰ συσκήνια, οἵτως ἡγούμενος ἦκιστ' ἀν παραβαίνεσθαι τὰ προστατέμενα. Καὶ στόν τε ἔταξεν αὐτοῖς, ὡς μήτε ὑπερπληροῦσθαι μήτε ἐνδεεῖς γίγνεσθαι. Καὶ μὴν τοῦ πότου ἀποπαύσας τὰς οὐκ ἀναγκαῖας πόσεις, αἱ σφάλλοντι μὲν σώματα, σφάλλοντι δὲ γνώμας, δρῆκεν, ὅπότε διψώῃ ἐκαστος, πίνειν, οὕτω νομίζων ἀβλαβέστατόν τε καὶ ἥδιστον ποτὸν γίγνεσθαι. Οὕτω γε μὴν συσκηνούντων πᾶς ἀν τις ἡ ὑπὸ λιχνίας ἡ οἰνοφλυγίας ἡ αὐτὸν ἡ οἰκον διαφθέρειεν; Καὶ γὰρ δὴ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὡς τὸ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι, μεθ' ὧντερ καὶ ἐλαχίστην αἰδὼς παραγίγνεται· ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀνέμιξε παιδεύεσθαι τὰ πολλὰ τὸν νεωτέρους ὑπὸ τῆς τῶν γεωργιέων ἐμπειρίας. Καὶ γὰρ δὴ ἐπικώδιον ἐν τοῖς φιλιτίοις λέγεσθαι, ὅ τι ἀν καλῶς τις ἐν τῇ πόλει ποιήσῃ· ὡστ' ἔκει ἥκιστα μὲν ὕβριν, ἥκιστα δὲ παροινίαν, ἥκιστα δὲ αἰσχρονργίαν καὶ αἰσχρολογίαν ἐγγίγνεσθαι.

Καταμαθών γε μὴν δὲ Λυκοῦργος καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν σίτων οἱ μὲν διαπονούμενοι εὔχροοι καὶ εὔσαρκοι καὶ εὔρωστοι εἰσιν, οἱ δὲ ἀπονοι πεφυσημένοι τε καὶ αἰσχροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἀναιρανοῦνται, οὐδὲ τούτου ἡμέλησεν· ἀλλὰ ἐννοῶν, ὅτι καὶ ὅταν αὐτός τις τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ φιλοπονῇ, ἀρκούντως τὸ σῶμα ἔχων ἀναιραίνεται, ἐπέταξε, τὸν ἀεὶ πρεσβύτατον ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐκάστῳ ἐπιμελεῖσθαι, ὡς μήποτε αὐτὸν ἐλάττους τῶν σιτίων γίγνεσθαι. Καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἐν τούτῳ σφαλῆναι δοκεῖ. Οὐκ ἂν οὖν ὁρίσως γέ τις εὑροὶ Σπαρτιάτῶν οὕτε ὑγιεινοτέρους οὔτε τοῖς σώμασι χρησιμωτέρους.

Ibid. cap. 8.

Ἄλλὰ γὰρ δια μὲν ἐν Σπάρτῃ μάλιστα πείθονται ταῖς ἀρχαῖς τε καὶ τοῖς νόμοις, ἵσμεν ἀπαντες. Ἐγὼ μέντοι οὐδὲ ἐγχειρῆσαι οἷμαι πρότερον τὸν Λυκοῦργον ταύτην τὴν εὐέξαν παθιστάναι πρὸν ὅμοιγνώμονας ἐποίησατο τοὺς κρατίστους τῶν ἐν τῇ πόλει. Τεκμαίρομαι δὲ ταῦτα, δια μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἱ δυνατώτεροι οὐδὲ βούλονται δοκεῖν τὰς ἀρχὰς φοβεῖσθαι, ἀλλὰ νομίζουσι τοῦτο ἀνελέύθερον εἶναι· ἐν δὲ τῇ Σπάρτῃ οἱ κρατίστοι καὶ ὑπέρχονται μάλιστα τὰς ἀρχὰς καὶ τῷ ταπεινῷ εἶναι μεγαλύνονται καὶ τῷ ὅταν καλῶνται τρέχοντες, ἀλλὰ μὴ βαδίζοντες ὑπακούειν, νομίζοντες, ἢν αὐτὸν κατάρχωσι τοῦ σφόδρα πείθεσθαι, ἔψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους· ὅπερ καὶ γεγένηται. Εἰκὸς δὲ καὶ τὴν τῆς ἐφορείας δύναμιν τὸν αὐτοὺς τούτους συγκατασκευάσαι, ἐπειπερ ἔγνωσαν τὸ πείθεσθαι μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ δι πόλει καὶ ἐν στρατιᾷ καὶ ἐν οἴκῳ· ὅσῳ γὰρ μείζω δύναμιν ἔχει ἡ ἀρχή, τοσούτῳ μᾶλλον ἀν ἥγήσατο αὐτέην καὶ καταπλήξειν τὸν πολίτας τοῦ ὑπακούειν. Ἔφοροι οὖν ἴκανοι μέν εἰσι ζημιοῦν ὃν ἀν βούλωνται, κύριοι δὲ ἐκπράττειν παραχρῆμα, κύριοι δὲ καὶ ἄρχοντας μεταξὺ καὶ καταπαῦσαι καὶ εἰρξατο γε καὶ περὶ τῆς ψυχῆς εἰς ἀγῶνα καταστῆσαι. Τοσαύτην

δὲ ἔχοντες δύναμιν οὐχ ὥσπερ αἱ ἄλλαι πόλεις ἐῶσι τοὺς αἱρεθέντας αἱρεῖν τὸ ἔτος, ὅπως ἀν βούλωνται, ἀλλ ὥσπερ οἱ τίχαννοι καὶ οἱ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐπιστάται, ἦν τινα αἰσθάνωνται παρανομοῦντά τι, εὐθὺς παραχρῆμα κολαζοῦσι. Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ὄντων μηχανημάτων καλῶν τῷ Λυκούρῳ εἰς τὸ πειθεσθαι τοῖς νόμοις ἐνέλειν τοὺς πολίτας, ἐν τοῖς καλλίστοις καὶ τοῦτο μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐ πρότερον ἀπέδωκε τῷ πλήθει τοὺς νόμους, πλὴν ἐλθὼν σὺν τοῖς κρατίστοις εἰς Λελφοὺς ἐπήρετο τὸν Θεὸν, εἰ λῶν καὶ ἄμεινον εἴη τῇ Σπάρτῃ πειθομένη οἵς αὐτὸς ἐθῆκε νόμοις. Ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλε, τῷ παντὶ ἄμεινον εἶναι, τότε ἀπέδωκεν, οὐ μόνον ἄνομον ἀλλὰ καὶ ἀνόσιον θεῖς τὸ πυθαρχῷστοις νόμοις μὴ πειθεσθαι.

Af Lysias's ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ p. 190 Bekker.

1.

Ἄμαξόνες¹ Ἀρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἥσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θεομάδοντα ποταμόν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐρ² ἵπποντος ἀναβᾶσσαι, οἵς ἀνελπίστως δὲ ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἥρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἀνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναικες· πλέον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ἰδεῖσις ἐλλείπειν. Ἀρχονται δὲ πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμέναι, λόγῳ δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς χώρας ἀκούονται οὐλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμάτα τῶν ἐθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας· τυχοῦσαι δὲ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὄμοιας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων

ἥ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες. Μόναις δὲ αὐταῖς οὐκ ἔξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν βουλεύσασθαι, οὐδὲ οὕκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραν αὐτῶν δυσιγχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετὴν γὰρ ἀποθανοῦσαι καὶ δίκην τῆς ἀνοίας δοῦσαι, τῆςδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. Ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπεθυμήσασαι τὴν ἑαυτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.

2.

Ἄδραστον καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐώντων Καδμείων θάπτειν τοὺς νεκρούς, Ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἡδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αἰτῶν οὐ κομίζεσθαι, ιερῶν δὲ μιαυλομένων τοὺς ἄνω θεοὺς ἀστεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο αὐτῶν δοῦναι τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιστούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν ἐπιθείκνυσθαι, οὐδὲν δὲ τούτων τυχεῖν ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς Καδμείους αὐτοῖς ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων καριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιούντες τῶν νομίζομένων τιγχάνειν πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἐλληνικοῦ νόμου στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. Ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες

σύμμαχον ἐνέκων μαχόμενοι. Καὶ οὐχ ὑπὸ τῆς ιώχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμωρίας ἐπεθίμησαν, ἀλλ’ ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἄθλα ὥντερον ἐνεκεν ἀφίκοντο, τοὺς Ἀργείων νεκρούς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖν. Περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἐπὶά ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γεγόνασιν.

3.

Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἥφαντισθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφενγον μὲν Εὑρυσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβοιμένων δὲ τὴν Εὑρυσθέας δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἱκέται ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐκαθέσοντο. Ἐξαιτουμένου δὲ αὐτοὺς Εὑρυσθέας Ἀθηναῖοι οὐκ ἡθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ἥσοντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἡσίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπὲρ ἐκείνων ἀδικουμένους ἐκδοῦναι. Ἐπιστρατεύσαντος δὲ Εὑρυσθέας μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἔχοντων, οὐκ ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἰχον γνώμην ὑπὲρ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἴδια ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνους τοὺς οὐκ εἰδότες ὅποιοί τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι, οὐ προτεράς ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὑρυσθέα οὐδὲ κέρδονς προκειμένου πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῶν ἤραγτο, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλεοῦντες, τοὺς δὲ ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν ιωλεύειν ἐπιχειροῦντες, τοῖς δὲ ἐπικουρεῖν ἐξιοῦντες, ἥγοιμενοι ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι μηδὲν ποιεῖν ἀκοντάς, δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δὲ ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰς δέοι, μαχομένους ἀποθνήσκειν. Τοσοῦτον δὲ ἐφρόνουν ἀμφότεροι,

ώσθ’ οἱ μὲν μετ’ Εὑρυσθέας οὐδὲν παρ’ ἐκόντων ἐζήτουν εὐρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἡσίουν Εὑρυσθέα αὐτὸν ἰκετεύοντα τὸν ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν. Παραταξάμενοι δὲ ίδιας δυνάμει τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν ἐνέκων μαχόμενοι, καὶ τῶν Ἡρακλέους παῖδων τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες δὲ τοῦ θέους καὶ τὰς ψυχὰς ἥλευθρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν ἐκείνοις τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. Τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὅντες ἐγένοντο τοῦ πατρὸς· ὁ μὲν γάρ, καίπερ ὡν ἀγαθῶν πολλῶν αἴτιος ἀπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὐτῷ καταστήσας τὸν βίον τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν, Εὑρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὅντα καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα οὐχ οἶστι τε ἣν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρα τὴν θέανταν στρηγίαν καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν.

4. *ibd. p. 192.*

Οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν. Οἱ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχοντιν ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσασθαι, ἐστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. Ἡγησάμενοι δὲ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν ἢ ἐκοῦσαν γίλην ποιήσαιντο ἢ ἀκούσαν καταστρέψαιντο, δαρίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀρρεῖν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίσαντες οὕτως ἀν ἐρημοτάτους εἶναι συμμάχων τοὺς Ἑλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ὡς τινὶ χρὴ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. Εἳ δὲ αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει, ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ’ ἄλλην πόλιν ἵσαιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πολεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἡσιουσι βοηθήσοντες· εἰ δὲ ἐνθάδε προστον

ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων τολμήσειν ἐτέρους σώζοντας φανερὰν ἔχθραν πρὸς ἑκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. Οἱ μὲν τοῖνυν τοιαῦτα διενοοῦντο. Οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ δόντες τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ Θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπίστευσαν. Καὶ αἰσχυνόμενοι ὅτι ἡσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους, οὐδὲ ὠήθησαν δεῖν ἐτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ στήσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. Ταῦτα μιᾶς γνώμῃ πάντες γνόντες ἀπήγνων ὀλίγοι πρὸς πολλούς· ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθὸν δὲ εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς ἄλλοτρίας διὰ τὸν Θάνατον κεκτηθεῖαι, τὴν δὲ ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. Ἡσίουν δὲ, οὓς μὴ μόνοι νικῆσεν, οὐδὲ ἄν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ ἡτηθέντες μὲν ὀλίγῳ τῶν ἄλλων προσαπλεῖσθαι, νικήσαντες δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν.

5.

Μειαὶ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀστας βασιλεύς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀπιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθῆς δὲ ὥν κακῶν καὶ ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεσκάτῳ ἔτει παρασκευασάμενος χιλίαις μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἀπειρον τὸ πλῆθος ἡγεν, ὡστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἄν ἔργον εἴη καταλέξαι. Τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἔξὸν γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ στενάτατον τὸν Ἑλλησπόντον τὴν πεζὴν σιρατιὰν ἐκ τῆς Ἀστας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ ἡθέλησεν, ἡγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλὰ ὑπερι-

δῶν καὶ τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας ὃδὸν μὲν διὰ τῆς Θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἡγάκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἀθω, ὑφισταμένου οὐδενός, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακονόντων, τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων· Οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἴκανοι ἡσαν ἀμύνασθαι, οἱ δὲ ὑπὸ χοημάτων διεφθαρμένοι ἀμφότερα δὲ ἡν αὐτοὺς τὰ πειθοντα, κέρδος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δὲ οὗτοι διακειμένης τῆς Ἑλλάδος αὐτοὶ μὲν εἰς τὸν ναυτικὸν ἐπὶ Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγούμενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἵοι τῷ ἔσεσθαι διαφυλάξαι. Γενομένουν δὲ τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δέ, οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευσθέντες, καὶ οὓς φυλάξειν ὤντο καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡτηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ᾽ ἀποθανόντες οὐπερ ἐτέχθησαν μάχεσθαι. Τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχάσαντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τὴνδε τὴν πόλιν οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι, πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίους συμφοράν, ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεσπηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δὲ ὅν, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ εἰς τὰς τρομήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ἀλώσονται, ἀμφότερα δὲ οὐ δυνήσονται, ἀμύνασθαι τέ καὶ φυλακὴν ἴκανην καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοις, πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομένους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἑλληνας, ἡγησάμενοι κρείττον εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν ἢ μετ' ὀνείδους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵνα ἐν μέρει πρὸς ἐκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἄμα τὰς

δυνάμεις κινδυνεύσωσιν, ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναικας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμῖνα, συνήθροιζον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν.

6.

Οὐ πολλαῖς δὲ ὑστερον ἡμέραις ἤλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατὰ καὶ τὸ ναυτικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, δὲ τις ἰδὼν οὐκ ἀνέισθη, ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῆς πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἥγανθισθη; ποίαν δὲ γνάμην εἶχον ἡ οἱ Θεάμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν ἔκεινας, οὕσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἡ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι, οἵς τοσοῦτον παντεχόθεν περιείστηκε πλῆθος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάγατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ τῶν βαρβάρων εὐτιχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἥλπιζον πεισθαι. Ἡπού διὰ τὴν ὑπάρχονταν ἀπόριαν πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀλογφύραντο, εἰδότες μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὖσας, δρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἡρηματένην, τὴν δὲ χώραν πορθούμενην καὶ μεστὴν τῶν βαρβάρων, ἵερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δὲ ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν, ἀκούοντες δὲ ἐν ταύτῃ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δὲ ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ πολεμίων καὶ φιλίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρόνον οὕσης τῆς ναυμαχίας δοκοῦντες τοτὲ μὲν νεκρέψανται καὶ σεσώσθαι, τοτὲ δὲ ἡττησθαι καὶ ἀπολωλέναι. Ἡπού διὰ τὸν παρόντα φόβον πολλὰ μὲν ὠήθησαν ἱδεῖν ὡν οὐκ εἰδον, πολλὰ δὲ ἀκοῦσαι ὡν οὐκ ἥκουσαν. Ποῖαι δὲ οὐχ ἴκετεῖαι θεῶν διγένοντο ἡ θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἐλεός τε

παῖδων καὶ γυναικῶν πόθος οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμός τε, εἰ δυστυχήσειαν, τῶν μελλόντων ἐσεσθαι καπῶν; τίς οὐκ ἀν θεῶν ἐλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου; ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἀν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἀν ἥγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἔκεινοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δὲ ἐμβάντες, τὰς δὲ αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὖσας ἀνυτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. Ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι ορεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἡ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. Πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἔκεινοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβάλοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἵκανωτατον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἀπάντων συμμάχων, ἀνδρας δὲ ἐμπειροτάτους. Κατοικοῦσι τίνες ἀν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἥρισαν γνώμη καὶ πλήθει καὶ ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν ἀναμφισβήτητα τάριστεῖα τῆς ναυμαχίας ἔλαφον παρὰ τῆς Ἐλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐνυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο.

7.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτοις αὐτοὺς παρασχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ ἴδιᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτήσαντο ὑπέρ τοῦ πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ισθμόν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δὲ ἀπηλλάχθαι τοῦ καταθάλατταν κινδύνου, καὶ διανοούμενων τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας περιθεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένον, δργισθέντες Ἀθη-

ναιοι συνεβούλευνον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἄπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν εἰ γὰρ αὐτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὕτ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν οὔτε τούτους ὀφελήσειν τὸ ἐν Ἱσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς Θαλάττης ἀρχὴν βασιλέως. Λιδασκόμενοι δὲ καὶ τομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παρανεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων σύμμαχων ἐκ τῶν τάξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνότας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομεναντας τὴν δουλείαν. Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλιστην τελευτὴν τοῖς προτέροις ἐπιθέντες κινδύνοις, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἄπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἐλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἐτέρων, καὶ πεξομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὑπὸ πάντων ἡξιώθησαν καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευν καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

8.

Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντος διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεποιημένων, μέγα μὲν ἄπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δὲ ἐγκλημάτων ἔκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναῖοις πρὸς Αἰγινήτας καὶ τοὺς ἐκείνων σύμμαχους γενομένης ἐβδομήκοντα τριήρεις αὐτῶν ἀλάμβανον. Πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης ἐν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρατεύματι, Κορίνθιοι καὶ

οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ τῶν μὲν ἀπόντων, τῶν δὲ ἐγγὺς ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δὲ αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονήσαντες οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες ἡξίονυ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι, οἱ μὲν ἐμπειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι, καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ ἐκείνους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπισταμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων Μυρωνίδου στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐνίων μαχόμενοι ἄπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων τοῖς ἥδη ἀπειροκόσι καὶ τοῖς οὖπτῳ δυναμένοις, τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες καλλίστον μὲν αὐτοῖς ἔργον, αἰσχίστον δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι τοῖς σώμασιν, οἱ δὲ οὖπτῳ δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττονες γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες οἱ μὲν πάλιν ἐπαιθεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

As Isokrates's Εὐναγόρας, p. 191, B.

‘Ομολογεῖται μὲν τοὺς ἀπὸ Αἰόλος εὐγενεστάτους τῶν ἡμίθεων εἶναι, τούτων δὲ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀν Αἰακίδας προκρίνειν ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις γένεσιν εὐρήσομεν τοὺς μὲν ὑπερβάλλοντας τοὺς δὲ καταδεστέρους ὄντας, οὗτοι δὲ ἄπαντες δινομαστότατοι τῶν καθ' ἑαυτὸν γεγόνασιν. Τοῦτο μὲν γὰρ Αἰακὸς δὲ Αἰόλος μὲν ἐκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκριδῶν πρόγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν ὥστε γενομένων

αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων,
ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλλεν, ἥλθον οἱ
προεστῶτες τῶν πόλεων ἵκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ
τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ ἄν εὑ-
ρέσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν.
Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ὡν ἐδεήθησαν, ἴερον ἐν Αἰγίνῃ
κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, οὗπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο
τὴν εὐχήν. Καὶ κατ’ ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον, ἔως ἣν μετ’
ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης ὡν δόξης διετέλεσεν ἐπειδὴ δὲ
μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρῃ με-
γίστας τιμᾶς ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις. Τούτου δὲ παῖδες
ἥσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεύς, ὡν δὲ μὲν ἐτερος μεθ' Ἡρακλέους
ἐπὶ Αισομέδοντα σιρατευσάμενος ἀριστείων ἥξιαθη, Πηλεὺς
δὲ ἐν τε τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας καὶ κατὰ
πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας Θέουδι τῇ Νηρέως,
Θηητὸς ὡν ἀθανάτῃ, συνάριστε, καὶ μόνου τούτου φασὶ τῶν
προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἢσθηναι.
Τούτοις δέκατέροις, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγε-
νέσθην, Πηλεώς δὲ Ἀχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον
ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν
πόλεσι μόνον ἐπράτευσαν, οὐδὲ ἐν τοῖς ιόποις ἐν οἷς κατή-
κουν, ἀλλὰ σιρατείας τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους γε-
νομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς
δὲ τῶν ὄντος πολεμοῦ ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις
Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ’ ἐκεῖνον
ἡρίστευσε, Τεῦκρος δὲ τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιος καὶ
τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενομένος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξ-
είλεν, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνά τε κατώκισεν,
ὅμωνυμον ποιήσας τῆς πρότερον αὐτῷ πατρίδος οὔσης, καὶ
τὸ γένος τὸ ὕστερον βασιλεῦν πατέλιπεν.

Af Isokr. Ἐκλένης Ἑγκώμιον. p. 211. B.

1.

Πλείστων ἡμιθέων ὑπὸ Αἰδὸς γεννηθέντων μόνης ταύτης
γνωσικὸς πατηρὶ ἥξινασε κληθῆναι. Σπουδάσας δὲ μάλιστα
περὶ τε τὸν ἔξ Ἀλκμήνης καὶ τοὺς ἐκ Αἴδας, τοσούτῳ μᾶλ-
λον Ἐλένην Ἡρακλέους προούτιμησεν, ὥστε τῷ μὲν ἰσχὺν ἔδω-
κεν, ἡ βίᾳ τῶν ἄλλων κρατεῖν δύναται, τῇ δὲ κάλλος
ἀπένειμεν, δὲ καὶ τῆς δόμης αὐτῆς ἄρχειν πέριπτεν. — Εἰδὼς
δὲ τὰς ἐπιφανείας καὶ τὰς λαμπρότητας οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας
ἄλλ’ ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀγώνων γιγνομένας, καὶ βου-
λόμενος αὐτῶν μὴ μόνον τὰ σώματ’ εἰς θεοὺς ἀναγαγεῖν
ἄλλὰ καὶ τὰς δόξας ἀειμνήστους καταλιπεῖν, τοῦ μὲν ἐπί-
πονον καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησε, τῆς δὲ περί-
βλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν. Καὶ πρῶτον
μὲν Θησεὺς ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενομένος δὲ ἐκ Πο-
σειδῶνος, ἱδὼν αὐτὴν οὕπω μὲν ἀκμάζονταν, ἥδη δὲ τῶν
ἄλλων διαφέρονταν, τοσοῦτον ἡτηθῆτη τοῦ κάλλους δὲ κρατεῖν
καὶ ἄλλων εἰδισμένος, ὥστε ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατρίδος
μεγίστης καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης ἥγησάμενος οὐκ ἄξιον
εἶναι ζῆν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς ἀνευ τῆς πρὸς ἐκείνην
οἰκειότητος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐκ οἶσι τε τὴν αὐτὴν
λαβεῖν, ἀλλ’ ἐπέμενον τὴν τε τῆς παιδὸς ἡλικίαν καὶ τὸν
χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδῶν τὴν ἀρχὴν τὴν
Τυνδόρεω καὶ καταργούντας τῆς δόμης τῆς Κάστορος καὶ
Πολυδεύκους καὶ πάντων τῶν ἐν Αἰανεδαίμονι δεινῶν ὀλι-
γωρήσας, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν εἰς Ἀγριδναν τῆς Αἰτικῆς κατέ-
θετο, καὶ τοσαύτην χάριν ἔσχε Πειρίθῳ τῷ μετασχόντι τῆς
ἀρπαγῆς, ὥστε βουληθέντος αὐτοῦ μηντεῦσαι Κόρην τὴν
Αἰδὸς καὶ Αἴμητρος, καὶ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὴν εἰς
Αἰδουν κατάβασιν, ἐπειδὴ συμβουλεύων οὐκ οἶσι τ’ ἡν ἀπο-
τρέπειν, προθήλου τῆς συμφορᾶς οὕσης δόμως αὐτῷ συνηκο-

λούθησε, νομίζων ὅφειλεν τοῦτον τὸν ἔρανον, μηδενὸς αποστῆναι τῶν ὑπὸ Πειρίθου προσταχθέντων ἀνθ' ὧν ἐκεῖνος αὐτῷ συνεκινδύνευσεν.

2.

Κάλλιστον μὲν οὖν ἔχω περὶ Θησέως τοῦτον εἰπεῖν, ὃν καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος ἐνάμιllον τὴν αὐτοῦ δόξαν πρὸς τὴν ἐκείνου κατέστησεν. Οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔχοήσαντο τοῖς αὐτοῖς, πρέποντα τῇ συγγενείᾳ ποιοῦντες. Ἐξ ἀδελφῶν γὰρ γεγονότες, δο μὲν ἐκ Λιδὸς δο δὲ Ποσειδῶνος, ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον. Μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν προγεγενημένων ὑπὲρ τοῦ βίου τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀθλητὰ κατέστησαν. Συνέβη δὲ τὸν μὲν ὀνομαστοτέρους καὶ μείζους, τὸν δὲ ὁφελιμωτέρους καὶ τοῖς Ἑλλησιν οἰκειοτέρους ποιήσασθαι τὸν κινδύνους. Τῷ μὲν γέρῳ Εὐρωπίθεντος προσέταπτε τάς τε βοῦς τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας ἀγαγεῖν καὶ τὰ μῆλα τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἐνεγκεῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἀναγαγεῖν καὶ τοιούτους ἄλλους πόνους, ἐξ ὧν ἥμελλεν οὐ τοὺς ἄλλους ὁφελήσειν, ἀλλὰ αὐτὸς κινδυνεύσειν. Ο δὲ αὐτὸς αὐτοῦ κύριος ὧν τούτους προηρεῖτο τῶν ἀγώνων, ἐξ ὧν ἥμελλεν ἡ τῶν Ἐλλήνων ἡ τῆς αὐτοῦ πατοίδος εὐεργέτης γενήσεσθαι. Καὶ τὸν τε ταῦρον τὸν ἀνεθέντα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ χώραν λυμανόμενον, διν πάντες οὐκ ἐτόλμων ὑπομένειν, μόνος χειρωσάμενος μεγάλον φόβον καὶ πολλῆς ἀπορίας τὸν οἰκοῦντας τὴν πόλιν ἀπήλλαξεν καὶ μετὰ ταῦτα Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τὸν διψεῖς, οἱ τάχει καὶ ὁμῷη καὶ τόλμῃ διενεγκόντες τὰς μὲν ἐπόρθουν τὰς δο ἥμελλον ταῖς δῆπελλον τῶν πόλεων, τούτους μάχην νικήσας εὐθὺς μὲν αὐτῶν τὴν ἔβρων ἐπανσεν, οὐ πολλῷ δο ὕστερον χρόνῳ τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἡγάντισεν. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὸ τέρας

τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον δο ἐκ Πασιφάλης τῆς Ἡλίου Θυγατρός, ὡς κατὰ μαντείαν δασμὸν τῆς πόλεως διεύπια παῖδας ἀποστελλουσῆς, ίδων αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προπεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἀνομον καὶ προοῦπτον καὶ πενθουμένους ἔτι ζῶντας, οὕτως ἡγανάκτησεν ὁσθ' ἡγήσατο κρείττον εἶναι τεθνάναι μᾶλλον ἡ ἔην ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὔτως οἰκτρόν τοῖς ἔχθροῖς φέρον ὑποτελεῖν ἥναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος καὶ κρατήσας φύσεως ἐξ ἀνδρὸς μὲν καὶ ταύρου μεμιγμένης, τὴν δο ἰσχὺν ἔχουσης οἵαν προσήκει τὴν ἐκ τοιούτων σωμάτων συγκειμένην, τοὺς μὲν παῖδας διασώσας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκεν, τὴν δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμου καὶ δεινοῦ καὶ δυσαπαλλάκτου προστάγματος ἡλευθέρωσεν.

3. (p. 216. B.)

Μετὰ τὴν Θησέως εἰς Ἄιδον κατέβασιν ἐπανελθούσης τῆς Ἐλένης εἰς Λακεδαίμονα καὶ πρὸς τὸ μηνητεύεσθαι λαβούσης ἡλικίαν, ἀπαντες οἱ τότε βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες τὴν αὐτὴν γνόμην ἔσχον περὶ αὐτῆς. Ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι γυναικας τὰς πρωτευούσας, ὑπεριδόντες τὸν οἴκοι γάμους ἥλθον ἐκείνην μηνητεύσοντες. Οὕπω δὲ κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῇ συνοικήσειν, ἀλλὰ ἔτι κοινῆς τῆς τύχης οὕσης, οὕτω πρόδηλος ἦν ἀπασιν ἐσομένη περιμάχητος, ὡστε συνελθόντες πίστεις ἔδοσαν ἀλλήλοις ἡ μὴν βοηθήσειν, εἰ τις ἀποστεόιη τὸν ἀξιωθέντα λαβεῖν αὐτήν, νομίζων ἐκαστος τὴν ἐπικουρίαν ταύτην αὐτῷ παρασκευάζειν. Τῆς μὲν οὖν ίδιας ἐλπίδος πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς ἀπαντες ἐψεύσθησαν, τῆς δὲ κοινῆς δόξης, ἡς ἔσχον περὶ ἐκείνης, οὐδεὶς αὐτῶν διήμαρτεν. Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου διελθόντος, γενομένης ἐν Θεοῖς περὶ κάλλους ἔριδος, ἡς Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμον κατέστη κρίτης, καὶ διδούσης Ἡρας μὲν ἀπάσης αὐτῷ τῆς Ἀσίας βασιλεύειν, Ἀθηνᾶς δὲ κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις, Ἀφροδίτης δὲ τὸν γάμον τὸν Ἐλένης,

τῶν μὲν σωμάτων οὐ δυνηθεὶς λαβεῖν διάγνωσιν, ἀλλ᾽ ἡτερ-
θεὶς τῆς τῶν θεῶν ὄψεως, τῶν δὲ δωρεῶν ἀναγκασθεὶς γε-
νέσθαι κριτής, εἶλετο τὴν οἰκειότητα τὴν Ἐλένης ἀντὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων, οὐ πρὸς τὰς ἥδουντὸς ἀποβλέψας, ἀλλ᾽
ἐπεθύμησε Λιὸς γενέσθαι κηδηστής, νομίζων πολὺ μεῖζω καὶ
καλλίω ταύτην εἶναι τὴν υμὴν ἥ τὴν Ἀσίας βασιλείαν,
καὶ μεγάλας μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας καὶ φαύλοις ἀνθρώ-
ποις ποτὲ παραγίγνεσθαι, τοιαύτης δὲ γυναικὸς οὐδένα τῶν
ἐπιγιγνομένων ἀξιωθήσεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲν ἄν
κιῆμα καλλιον καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἥ παρασκευάσας αὐ-
τοῖς, ὅπως μὴ μόνον πρὸς πατρὸς ἀλλὰ καὶ πρὸς μητρὸς
ἀπὸ Λιὸς ἔσονται γεγονότες. Ἡπίστατο γὰρ τὰς μὲν ἄλλας
ἔνυχίας ταχέως μεταπιπτούσας, τὴν δὲ εὐγένειαν ἀεὶ τοῖς
αὐτοῖς παραμένουσαν, ὥστε ταύτην μὲν τὴν αἰρεσιν ὑπὲρ
ἄπαντος τοῦ γένους ἔσεσθαι, τὰς δὲ ἐιέρας δωρεὰς ὑπὲρ
τοῦ χρόνον μόνον τοῦ καθ³ αὐτόν.

Af Isokr. Βούσιρις, p. 223. B.

Βούσιρις πατρὸς μὲν ἥν Ποσειδῶνος, μητρὸς δὲ Αιβύνης
τῆς Ἐπάφου τοῦ Λιός, ἥν φασι πρώτην γυναικα βασιλεύσασαν
ὅμώνυμον αὐτῇ τὴν χώραν καταστῆσαι. Τυχὼν δὲ τοιούτων
προγόνων οὐκ ἐπὶ τούτοις μόνοις μέγ' ἐφρόνησεν, ἀλλ᾽ ὥρθη
δεῖν καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ μηνημεῖον εἰς ἀπαντα τὸν
χρόνον καταλιπεῖν. Τὴν μὲν οὖν μητρῷαν ἀρχὴν ὑπερεῖδεν,
ἐλάττῳ νομίσας ἥ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἶναι, πλείσιον δὲ
κατεστρεψάμενος καὶ μεγίστην δύναμιν κτησαμενος ἐν Αι-
γύπτῳ κατεστήσατο τὴν βασιλείαν, οὐκ ἐκ τῶν παρουσῶν
μόνον ἀλλ᾽ ἐξ ἀπασῶν προκρίνας τὴν ἐκεῖ πολὺ διαφέρειν
οἴκησιν. Ἔώρα γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους τόπους οὐκ εὐκαίρως

οὐδὲν εὐαρμόσιας πρὸς τὴν τοῦ σύμπαντος φύσιν ἔχοντας,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑπὲρ ὄμβρων κατακλυζομένους, τοὺς δὲ ὑπὸ
καυμάτων διαφθειρομένους, ταύτην δὲ τὴν χώραν ἐν καλλι-
στῷ μὲν τοῦ κόσμου κειμένην, πλεῖστα δὲ καὶ παντοδαπά
ταγαθὰ φέρειν δυναμένην, ἀθανάτῳ δὲ τείχει τῷ Νείλῳ τε-
τειχισμένην, ὃς οὐ μόνον φυλακὴν ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἵκανην
αὐτῇ παρέχειν πέφυκεν, ἀνάλογος μὲν ὁν καὶ δύσμαχος τοῖς
ἐπιβουλεύοντιν, εὐαγωγὸς δὲ καὶ πρὸς πολλὰ χρήσιμος τοῖς
ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦσιν. Πρὸς γὰρ τοῖς προειρημένοις καὶ
τὴν δύναμιν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς ἕργασίαν ἰσόθεον πε-
ποίησεν τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ τῶν αὐγμῶν τοῖς μὲν ἄλλοις
ὁ Ζεὺς ταμίας ἐστίν, ἐκείνων δὲ ἔκαστος ἀμφοτέρων τούτων
αὐτὸς αὐτῷ κύριος καθέστηκεν. Εἰς τοσαύτην δὲ ὑπερβολὴν
εὐδαιμονίας ἥκουσιν, ὅστε τῇ μὲν ἀρετῇ καὶ τῇ φύσει τῆς
χώρας καὶ τῷ πλήθει τῶν πεδίων ἥπειρον καρποῦνται, τῇ
δὲ τῶν περιόντων διαθέσει καὶ τῇ τῶν ἐλλειπόντων κομιδῇ
διὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ δύναμιν νῆσον οἰκοῦσιν· κύκλῳ γὰρ
αὐτὴν περιέχουν καὶ πᾶσαν διαδέσσων πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν
ἀμφοτέρων τούτων πεποίηκεν.

Af Isokr. Παναθηναϊκός, p. 260. B.

Ἐγώ φημι τὰς μὲν ἴδεας τῶν πολιτειῶν τρεῖς εἶναι μόνας,
ὅλιγαρχίαν, δημοκρατίαν, μοναρχίαν, τῶν δὲ ἐν ταύταις οἰ-
κούντων ὅσοι μὲν εἰώθασιν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καθιστάναι καὶ
τοὺς ἄλλας πράξεις τοὺς ἵκανωταί τους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς
μέλλοντας ἄριστα καὶ δικαιότατα τῶν πραγμάτων ἐπιστατή-
σειν, τούτους μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτείαις καλῶς οἰκήσειν
καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς δὲ τοῖς
θρασυτάτοις καὶ πονηροτάτοις ἐπὶ ταῦτα χρωμένους, καὶ τῶν
μὲν τῇ πόλει συμφερόντων μηδὲν φροντίζοντιν, ὑπὲρ δὲ τῆς

αύτῶν πλεονεξίας ἐτοίμοις οὖσιν ὅτιοῦν πάσχειν, τὰς δὲ τούτων πόλεις ὁμοίως οἰκήσεσθαι ταῖς τῶν προεστώτων πονηρίαις· τοὺς δὲ μήδ' ὅντας μήδ' ὡς πρότερον εἴπον, ἀλλ' ὅταν μὲν Θαρρῶσι, τούτους μάλιστα τιμῶντας τοὺς πρὸς χάριν λέγοντας, ὅταν δὲ δείσασιν ἐπὶ τοὺς βελτίστους καὶ φρονιμωτάτους καταφεύγοντας, τοὺς δὲ τοιούτους ἐναλλάξ τοτὲ μὲν χεῖρον τοτὲ δὲ βέλτιον πράξειν.

Af Lykurgos κατὰ Λεωχάτους, p. 158. B.

Ἐπὶ Κόδρουν βασιλεύοντος Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμᾶν καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἔξαναστήσαντας κατανείμασθαι τὴν χώραν. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς Αελφοὺς ἀποστείλαντες τὸν θεὸν ἐπηρώτων εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθῆνας· ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ αὐτοῖς, ὅτι τὴν πόλιν αἱρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τὸν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἀστράτευον ἐπὶ τὰς Ἀθῆνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Αελφῶν τις πυθόμενος τὸν χοηστήριον δὶ’ ἀποδῆτων ἔξηγγειλε τοῖς Ἀθηναῖοις. Ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν ὥχοντο, οὐκ ἐκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἔργα τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν, ἀλλ' ὅλιγοι ὄντες καταλεισθέντες ἐποιορκοῦντο καὶ διεισαρτέουν εἰς τὴν πατρίδα. Καὶ οὕτως ἤσαν γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προρροῦντο ἀπὸ θυήσκειν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀρχομένων σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἐτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν. Φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναῖοις προσέχειν ὅταν τελευτὴν τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν στολὴν ὅπως ἄν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως, προσελθόντων δὲ αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθανομένων τὸν ἐτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ

προσπεσόντα· τὸν δὲ περιλειμμένον παροξύνθεντα τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. Τούτων δὲ γενομένων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἥξειν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἀπάσαν τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γνόντες δὲ ὡς οὐκέτι δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν, ἀπεχώρησαν. Τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Αελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνοις ἐν Πρυτανείᾳ ἀττιδιον σίησιν ἔδοσαν.

Ibid. p. 159. B.

Ὑγοῦμαι ἔγωγε τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πρόξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηθέντας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν, εἰνότως· παρ’ ὃν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ δι’ ἀμαρτεῖν ἀλλ’ ὅπι μὴ εὐεργετοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ἀσέβημά ἐστι. — Αέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ (εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ’ ἀρμόσει καὶ ὑμῖν ἀπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ τῆς Αἰγαίης δύσκαλα πυρὸς γενέσθαι τοῖτον δὲ ἐξεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν ἀλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. Τοὺς μὲν οὖν ὅλους δρμῆσαι πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας, ἔνα δέ τινα τῶν νεωτέρων, δρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενον φέρειν. Φορτίου δὲ οἷμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήθη. Οθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅπι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὑμενῶς ἔχει. Αέγεται γὰρ κίνητρον τὸν τόπον ἐκεῖνον περιόρθευσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους μόνους, ἀφ’ ὃν καὶ τὸ χωρίον ἐπὶ καὶ νῦν προσαγορεύεσθαι τῶν εὐσέβῶν χῶρον. Τοὺς δὲ

ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας ἀπολέσθαι.

Ibid. p. 160. B.

Εἴμιολπόν φασι τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετα Θρακῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τιχεῖν δὲ καὶ ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντας Ἐρεχθέα γυναικαὶ ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. Μεγάλου δὲ στρατοπέδου μελλοντος αὐτοῖς εἰσθάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοῦς ἵλιν ἥρωτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἀν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. Χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰς θύσεις πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, δὲ τῇ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἐπράξει καὶ τοὺς ἐπιστρατευμένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. — Λιὸς καὶ δικαίως ἀν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειν, ὅτι τά τε ἄλλ' ὡν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τούτον τὸν μῆθον προείλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος καλλιστον ἀν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πρᾶξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. — Βούλομαι δὲ νῦν καὶ τὸν Ὄμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν. Οὕτω γὰρ ὑπέλαβον· οἱ Αθηναῖοι σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὡστε νόμον ἔθεντο καθ' ἐκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνον τῶν ἄλλων ποιητῶν ἡαψωθεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προρροῦντο, εἰκότως οἱ μέν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσι ἄλλῃ ἐπιτάπειτοι ἀ δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπειθουσιν. — Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν, ὡστε

οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος ἄλλὰ καὶ πάσης Ἑλλαδος ὡς κοινῆς ἥθελον ἀποθηκευειν. Οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἀδειαν ἀπασι τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες ἀλλ' ἐπὶ τῇ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προσιτάτας, τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπενήδενον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο. Τοιγαροῦν οὕτως ἡσαν ἀνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῆ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκουμενες, ὡστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνετλεν δὲ θεός παρ' Αθηναίων ἡγεμόνα λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. — Καὶ τίς οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Τυραῖον στρατηγὸν ἐλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οἵ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰώνα βουλευσάμενοι καλῶς. Κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγετα ποιήσας, ὡν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες περὶ τούτον οὕτω σφόδρα ἐσπούδακασιν, ὡστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοι ὢσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τὸν βασιλέως σκηνὴν ἀκούσομένους τῶν Τυραῖον ποιημάτων ἅπαντας, νομίζοντες οὕτως ἀν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἔθελεν ἀποθηκευειν.

Aischines's ἐπιστολὴ πρὸς Φιλοκρ. p. 656. B.

Ἄσσαντες ἐκ Μουνυχίας ἐστέρεας λαμπρῷ σφόδρᾳ Σκιρωνι περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Κορησσὸν τὴν Κέω. Καθίσσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα (σκαιδὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος) εἶτα ἐσπέρας λύσαντες ἄμα τῇ ἔφει εἰς Αῆλον ἥλιθομεν. Αῆλοι

δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσουν τὰ μὲν πρόσωπα ἐπέμπλαιντο λεύκης καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἔγινοντο, ὁ δὲ τράχηλος καὶ τὰ στέργνα ἀνφίδει, πυρετὸν δὲ οὐκ ἐγίγνοντο, οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν τι. Ταῦτα δὲ ἐπίθεντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταιρέντος ἐν τῇ νήσῳ τυνὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰλαθός· ἐκ τούτου προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν Θεὸν τὴν νόσουν τείνειν ὑπελάμβανον. Ἡμεῖς δὲ ὡσπερ εἴς τι ἔθνος ἀλλόφυλον ἢ νῆσον ἐν τῇ ἕξι θαλάσσῃ ἀφιγμένοι, καὶ ίδόντες ἔξαιρης ποικίλους ἀνθρώπους, νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες φρόμεθα, πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἔκαστος οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν καὶ τὰς τρίχας. Ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρήτην πλησίον Ψαμαθοῦντος. Ὡς δὲ ἐν συνόπτῳ ἡμεν ἥδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. Είτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίου πέλιν πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ ἐφερόμεθα, ἐν αἷς προσέσχομεν Ἀθρώνη, ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἰ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρὶ κατὰ τοὺς νόμους ἢ μὴ στεφανοῦται. — Κεκεῖθεν τέτταροι ἡμέραις ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ρόδιας, ὅπου νοσῆσαι μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἀσθμα νόσον. Ὡς δὲ ἐπιμεναντος αὐτῷ οὐκ ἐνεδίδον ἢ νόσος, διέπλευσα εἰς Ρόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εἰδὺς γὰρ ὡς ἀφικόμην, πολὺ δάφνων ἐγενόμην. Καὶ ταντὸν μὲν ἔχομεν σοι τέως ἐπιστέλλειν τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἀν ἔκαστα συμβαίνη, δηλώσομεν. Εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύον μηδὲ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

Af Aischines κατὰ Κτησιφῶντος, p. 68. B.

Ἐστι τὸ Κιδῶτον ὀνομασμένον πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὀνομασμένος. Ταύτην ποτὲ τὴν

χώραν κατάκησαν Κιδῶτοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἱ εἰς τὸ ιερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ ἀναθήματα θέσβουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δὲ ἐπὶ τοῖς γινομένοις μάλιστα μὲν, ὡς λέγονται, οἱ Αθηναῖοι, ἐπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες μαντείαν διμαντεύσαντο παρὰ τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τὸν ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. Καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία πολεμεῖν Κιδῶτοις καὶ Ἀκραγαλλίδαις πάντῃ ἡματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπιπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισμένους ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Αητοῖς καὶ Ἀθηναῖς Προνοίᾳ ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτε αὐτοὺς ἐψαξεσθαι μήτε ἄλλον ἔσῃ. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο Σόλωνος εἰπόντος Αθηναίον τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ συναθροίσαντες δύναμιν ἱπανῆν τὸν Ἀμφικτύονων ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν λιμένα ἔχωσαν καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν. Καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρκον ὄμοσαν ἰσχυρὸν μήτε αὐτοὶ τὴν ιερὰν γῆν ἐργάσεσθαι μήτε ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ Θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ιερῷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. Καὶ οὐκ ἀπέχησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον δμόσιαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν καὶ ἀράνι ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. Γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀράῃ εἴ τις τάδε, φησί, παραβαίνοι ἢ πόλις ἢ Ιδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγῆς, φησίν, διτοῦ τὸν Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ Αητοῦς καὶ Ἀθηναῖς Προνοίας. Καὶ ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναικας τέκνα γονεῦσιν ἔσικτα ἄλλα τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονάς ποιεῖσθαι, ἡταν δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξάλεις εἶναι

καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων. Καὶ μήποτε,
γησίν, δύσις θύσαιεν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ
τῇ Λητοῖ μηδὲ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς τὰ ἵερά.

Id. περὶ παραπρεσβείας, p. 31. B.

Τὰ μὲν καθ' ἔκαστα τῶν ἐκεῖ δῃθέντων ὥπ' ἐμοῦ καὶ
τὸν πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους ἐν τῷ
δῆμῳ σαφῶς ἀπίγγειλα πρὸς ἄπαντας Ἀθηναίους, νῦν δὲ
πειράσσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμήσκειν. Πρῶτον
μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εἴνοιαν καὶ
τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ τῷ Φιλίππου
πατρὶ, οὐδὲν παραλείπων ἀλλ᾽ ἐφεῆς ἀπαντα ὑπομιμήσκων,
δειτέρον δὲ ὡν αὐτὸς ἡν μάρτυς εὐ παθών. Ἀμύντιον γὰρ
νεωσὶ τετελευτηκότος καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν
ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὅντων, Εὐρυδίκης
δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτοῖς
εἶναι φίλων, Παυσανίου δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυ-
γάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δὲ ἰσχύντος, πολλῶν δὲ αὐτῷ συμ-
πραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἐλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ
Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμην καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλα ἄπτα χωρία,
Μακεδόνων δὲ οὐχ διονοούντων ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ
Παυσανίου φρονούντων, ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐκειδοτόνη-
σαν Ἀθηναῖοι στρατηγὸν ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφί-
πολιτῶν αὐτῶν ἔχοντων τότε τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν
καρπούμενων. Ἀφικομένον δὲ Ἰφικράτους εἰς τὸν τόπον
μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν
πραγμάτων ἡ πολιορκία τῆς πόλεως, ἐνταῦθ', ἐφην ἔγώ, με-
τεπέμψατο αὐτὸν Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή, καὶ ὡς γε δὴ
λέγουσιν οἱ παρόντες πάντες, Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν
τὸν σὸν, καταστήσασα, εἰς τὰς χεῖρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ
εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὅντα, εἰπεν, ὅυ

Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παιδῶν τούτων ὅτε ἐγή νίδν ἐποιήσατο
σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὥστε συμβαίνει
σοι καὶ ίδια τῶν παιδῶν τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ καὶ
δημοσίᾳ φέλω ἡμῖν εἶναι. Καὶ μετὰ ταῦτα ἥδη δέησιν ἴσχυ-
ρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς
ἀρχῆς καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. Ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἱρι-
κράτης ἐξήλασε Πανσανίαν ἐκ Μακεδονίας καὶ τὴν δυνα-
στείαν ὑμῖν ἔσωσε. — Καὶ μετὰ ταῦτα εἰπὸν περὶ Πτολεμαίου,
ὅς ἡν ἐπέτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον
καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ
Ἀμφιπόλεως ἀντέπροτε τῇ πόλει καὶ πρὸς Θηβαίους δια-
φερομένων Ἀθηναίων συμμαχίαν ἐποιήσατο, καὶ πάλιν ὡς
Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστάς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπο-
λέμησε τῇ πόλει. Καὶ τὴν ὑμετέραν ἡδικημένων ὅμως
φιλανθρωπίαν διεξήσειν, λέγων, ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περ-
δίκκαν Καλλισθένους ἡγουμένου Ἀθηναίων ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν
ἐποιήσασθε ἀεί τινος προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. Καὶ
τὴν διαβολὴν ταῦτην ἐπειράμην λίσιν, διδάσκων ὅτι Καλλι-
σθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν
ἀνοχὰς ἀλλὰ δι' ἐτέρας ἀμαρτίας. Καὶ πάλιν οὐκ ὕκνουν
καὶ αὐτοῦ λέγειν Φιλίππον, ἐπιτιμῶν ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποι-
ήσατο πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου. Καὶ πάντων, ὡν εἴποιμι,
μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην καὶ τὰ ψηφί-
σματα τοῦ δήμου καὶ τὰς Καλλισθένους ἀνοχάς. Περὶ μὲν
οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας καὶ τῶν καλούμενων
ἔννεα ὁδῶν καὶ περὶ τῶν Θησέως παιδίων, ὡν Ἀκάμας λέ-
γεται φερνήν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε
μὲν ἡρμοτέ τε λέγειν καὶ ἐδῆθη δη ὡς ἐνδέχετο ἀκριβέστατα,
νῦν δὲ ἵσως ἀνάγκη συντέμενεν τοὺς λόγους ἢ δὲ ἡν τῶν
σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαῖοις μύθοις ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν γεγε-
νημέναι, τούτων ἐπειρηνήσθην. Συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων
καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἰς ὡν τούτων Ἀμύντας

ό Φιλίππου πατήρ και πέμπων σύνεδρον και τῆς καὶ ἡ αὐτὸν ψήφου κύριος ὡν ἐψηφίσατο Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. Καὶ τούτων τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ψηφισαμένους ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας παρειχόμην. Όν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου πατήρ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων οὐ μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγώ, σὲ τὸν ἐξ ἑκείνου γεγενημένον οὐκ ἐστὶ δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. Εἰ δὲ ἀντιποιῆ κατὰ πόλεμον λαβὼν εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας τὴν πόλιν δορυάλωτον εἷλες, κυρίως ἔχεις τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος εἰ δὲ Ἀμφιπόλιτας ἀφείλον τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τάκενων ἔχεις ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

Ἄρις Isocr. κατὰ τῶν σοφιστῶν, p. 291. B.

Εἰ πάντες ἥθελον οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦντες ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ μείζονς ποιεῖσθαι τὰς ὑποσχέσεις ὡν ἔμελλον ἐπιτελεῖν, οὐκ ἀν κακῶς ἥκουν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν. Νῦν δὲ οἱ τολμῶντες λιαν ἀπεισκέπτως ἀλαζονεύεσθαι πεποιήκασιν ὃστε δοκεῖν ἄμεινον βουλεύεσθαι τοὺς ἀριθμούμενος τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβόντων. Τίς γὰρ οὐκ ἀν μισήσειν ἄμα καὶ καταφρονήσει πρῶτον μὲν τῶν περὶ τὰς ἔριδας διατριβόντων, οὐ προσποιοῦνται μὲν τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, εὐθὺς δὲ ἀρχῇ τῶν ἐπαγγελμάτων ψευδῆ λέγειν ἐπιχειροῦσιν; οἵματι γὰρ ἀπασιν εἶναι φανερὸν ὅτι τὰ μέλλοντα προγιγνώσκειν οὐ τῆς ἡμετέρας φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέχομεν ταύτης τῆς φρονήσεως, ὥσθ' Ὁμηρος ὁ μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφὼς καὶ τοὺς θεοὺς πεποιήκεν ἐστιν ὅτε βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, οὐ τὴν ἑκείνων γνώμην εἰδὼς, ἀλλ᾽ ἡμῖν ἐνδείξεσθαι βουλόμενος ὅτι τοῖς ἀνθρώποις

ἐν τοῦτο τῶν ἀδυνάτων ἐστίν. Οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἐλληνύθασιν, ὡστε πειρῶνται πείθειν τοὺς νεωτέρους ὡς, ἵνα αὐτοῖς πλησιάζωσιν, ἢ τε πρακτέον ἐστὶν εἴσονται καὶ διὰ ταύτης τῆς ἐπιστήμης εὐδαιμονες γενήσονται. Καὶ τηλεκούτων ἀγαθῶν αὐτοὺς διδασκάλους καὶ κυρίους καταστήσαντες, οὐκ αἰσχύνονται τρεῖς ἡ τέτταρας μνᾶς ὑπὲρ τούτων αἰτοῦντες. Ἀλλ' εἰ μὲν τι τῶν ἄλλων κτημάτων πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας ἐποίουν, οὐκ ἂν ἡμεροβήγησαν ὡς οὐκ εὐ φρονοῦντες τυγχάνοντι, σύμπασαν δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εἰδίαιμονίαν οὕτως δλίγον τιμῶντες, ὡς νοῦν ἔχοντες διδάσκαλοι τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι γίγνεσθαι. Καὶ λέγουσι μὲν ὡς οὐδὲν δέονται χρημάτων, ἀργυρίδιον καὶ χρυσίδιον τὸν πλοῦτον ἀποκαλοῦντες, μικροῦ δὲ κέφδους ὀρεγόμενοι μόνον οὐκ ἀθανάτους ὑπισχγοῦνται τοὺς συνόντας ποιήσειν. Ό δὲ πάντων καταγελαστότατον, δι τοι παρὰ μὲν ὡν δεῖ λαβεῖν αὐτούς, τούτοις μὲν ἀπιστοῦσιν, οἵς μέλλοντι τὴν δικαιοσύνην παραδώσειν, ὡν δὲ οὐδεπάποτε διδάσκαλοι γεγόνασι, παρὰ τούτοις τὰ παρὰ τῶν μαθητῶν μεσεγγυοῦνται, πρὸς μὲν τὴν ἀσφάλειαν εὐ βουλευόμενοι, τῷ δὲ ἐπαγγέλματι τάναντία πράττοντες. Τοὺς μὲν γὰρ ἄλλοι τοι παιδεύονταις προσήκει διακριθοῦσθαι περὶ τῶν διαφερόντων (οὐδὲν γὰρ καλέσει τοὺς περὶ ἐτερας δεινούς γενομένους μὴ χρηστοὺς εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια) τοὺς δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σωφροσύνην ἐνεργαζομένους πῶς οὐκ ἀλογόν ἐστι μὴ τοῖς μαθηταῖς μάλιστα πιστεύειν; Οὐ γὰρ δή που περὶ τοὺς ἄλλους ὄντες καλοὶ καγαθοὶ καὶ δίκαιοι περὶ τούτους ἐξαμαρτήσονται, διὸ οὓς τοιοῦτοι γεγόνασιν.

Ἐπειδὴν οὖν τῶν ἰδιωτῶν τινές, ἀπαντα ταῦτα συλλογισάμενοι, κατίδωσι τοὺς τὴν σοφίαν διδάσκοντας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παραδιδόντας αὐτοῖς τε πολλῶν δεομένους καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους, καὶ τὰς ἐγνωμονίας ἐπὶ μὲν τῶν λόγων τηροῦνταις, ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων μὴ καθορηντας,

έπι δὲ περὶ μὲν τῶν μελλόντων εἰδέναι προσποιουμένους, περὶ δὲ τῶν παρόντων μηδὲν τῶν δεόντων μήτε εἰπεῖν μήτε συμβουλεῦσαι δυναμένους, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμονοῦντας καὶ πλείω κατορθοῦντας τοὺς ταῖς δόξαις χρωμένους ἢ τοὺς τὴν ἐπιστήμην ἔχειν ἐπαγγελλομένους, εἰκότως οἷμαι καταφρονοῦσι καὶ νομίζονταν ἀδολεσχίαν καὶ μικρολογίαν ἀλλ’ οὐ τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν εἶναι τὰς τοιαύτας διατριβάς.

Οὐ μόνον δὲ τούτοις ἀλλὰ καὶ τοῖς τοὺς πολιτικὸν λόγους ὑπισχνομένοις ἄξιον ἐπιτιμῆσαι καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τῆς μὲν ἀληθείας οὐδὲν φροντίζουσιν, ἣνοῦνται δὲ τοῦτο εἰναι τὴν τέχνην, ἣν ὡς πλείστους τῇ μικρότητι τοῦ μισθοῦ καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἐπαγγελμάτων προσαγάγωνται καὶ λαβεῖν τι παρ’ αὐτῶν δινηθῶσιν οὕτω δ’ ἀναισθήτως αὐτοὶ τι διάκεινται καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἵπειλήφασιν, ὥστε χεῖρον γράφοντες τοὺς λόγους ἢ τῶν ἰδιωτῶν τινὲς αὐτοσχεδιάζονται, ὅμως ὑπισχνοῦνται τοιούτους ἤγτορας τοὺς συνόντας ποιήσειν, ὥστε μηδὲν τῶν ἐνόντων ἐν τοῖς πράγμασι παραλιπεῖν καὶ ταύτης τῆς δυνάμεως οὐδὲν οὔτε ταῖς ἐμπειρίαις οὔτε τῇ φύσει τῇ τοῦ μαθητοῦ μεταδιδόσαιν, ἀλλὰ φασιν ὅμοίως τὴν τῶν λόγων ἐπιστήμην ὥσπερ τὴν τῶν γραμμάτων παραδώσειν, ὡς μὲν ἔχει τούτων ἐκάτερον, οὐκ ἔξετάσαντες, οἱόμενοι δὲ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτοὶ τε θαυμασθήσθαι καὶ τὴν παίδευσιν τὴν τῶν λόγων πλέονος ἀξίαν δόξειν εἶναι, κακῶς εἰδότες οὖν μεγάλας ποιοῦσι τὰς τέχνας οὐκ οἱ τολμῶντες ἀλλαζούντες περὶ αὐτῶν, ἀλλ’ οὕτως ἄν, ὅσον ἔνεστιν ἐν ἐκάστῃ, τοῦτο ἔξενρειν δινηθῶσιν.

Ἐγὼ δὲ πρὸ πολλῶν μὲν ἀν χρήματων ἐπιμησάμην τηλικοῦτον δύνασθαι τὴν φιλοσοφίαν, ὅσον οἵτοι λέγονται ἐπειδὴ δ’ οὐχ οὕτως ἔχει, βουλοίμην ἀν παίσασθαι τοὺς φιλαροῦντας· ὅρῳ γὰρ οὐ μόνον περὶ τοὺς ἔξαμαρτάνοντας τὰς βλασφημίας γιγνομένας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαντας συνδιαβαλλομένους τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν διατριβὴν ὅντας.

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν, ἥγοῦμαι πάντας ἄν μοι τοὺς εὐ φρονοῦντας συνειπεῖν ὃν πολλοὶ μὲν τῶν φιλοσοφησάντων ἰδιώται διετέλεσαν ὅντες, ἄλλοι δέ τινες οὐδὲν πάποτε συγγενόμενοι τῶν σοφιστῶν καὶ λέγειν καὶ πολιτεύεσθαι δεινοὶ γεγόνασιν. Αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων ἐν τοῖς εὑφυέσιν ἐγγίγνονται καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμνασμένοις· ἡ δὲ παλδευσίς τοὺς μὲν τοιούτους τεγμικωτέρους καὶ πρὸς τὸ ζητεῖν εὐπορωτέρους ἐποίησεν (οἱς γὰρ νῦν ἐντυγχάνουσι πλανώμενοι, ταῦτ’ ἐξ ἐτοιμοτέρου λαμβάνειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν), τοὺς δὲ καταδεεστέρας τὴν φύσιν ἔχοντας ἀγωνιστὰς μὲν ἀγαθοὺς ἢ λόγων ποιητὰς οὐκ ἀν ἀποτελέσειν, αὐτοὺς δ’ ἀν αὐτῶν προαγάγοι καὶ πρὸς πολλὰ φρονιμωτέρως διακεῖσθαι ποιησειν.

Βούλομαι δ’, ἐπειδὴ πρὸ εἰς τοῦτο προῆλθον, ἐπιστερεούν εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. Φημὶ γὰρ ἐγὼ τῶν μὲν ἰδεῶν, ἐξ ὧν τοὺς λόγους ἀπαντας καὶ λέγομεν καὶ συντίθεμεν, λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην οὐκ εἰναι τῶν πάντων χαλεπῶν, ἣν τις αὐτὸν παραδιδῷ μὴ τοῖς ὁράσιος ὑπισχνομένοις ἀλλὰ τοῖς εἰδόσι τι περὶ αὐτῶν τὸ δὲ τούτων ἐφ’ ἐκάστῳ τῶν πραγμάτων ἄς δεῖ προελέσθαι καὶ μέσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ τάξαι κατὰ τρόπον, ἐπι δὲ τῶν καιρῶν μὴ διαμαρτεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνθυμήμασι πρεπόντως ὅλον τὸν λόγον καταποιηλαι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὐνόθμως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν, ταῦτα δὲ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖσθαι, καὶ ψυχῆς ἀνδρικῆς καὶ δοξασικῆς ἔογον εἶναι, καὶ δεῖν τὸν μὲν μαθητὴν πρὸς τῷ τὴν φύσιν ἔχειν οἴαν χοή τὰ τῶν λόγων μαθεῖν, περὶ δὲ τὰς χρήσεις αὐτῶν γυμνασθῆναι, τὸν δὲ διδάσκαλον τὰ μὲν οὕτως ἀκριβῶς οἰόν τ’ εἰναι διελθεῖν ὥστε μηδὲν τῶν διδακτῶν παραλιπεῖν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τοιοῦτον αὐτὸν παράδειγμα παρασχεῖν, ὥστε τοὺς ἐκτυπωθέντας καὶ

μιμήσασθαι δυναμένοις εὐθὺς ἀνθηρότερον καὶ χαριέστερον τῶν ὄλλων φαίνεσθαι λέγοντας. Καὶ τούτων μὲν ἀπάντων συμπεσόντων τελείως ἔξουσιν οἱ φιλοσοφοῦντες· καθ' ὃ δὲν ἐλλειφθῇ τὰ τελείων, ἀνάγκη ταύτῃ χειρον διακεῖσθαι τοὺς πλησιάζοντας.

Trykfeil og Rettelser.

- Pag. 4, Lin. 17 f. o. Τεώ læs Κέω.
- 5, — 4 — læs: πέλωρ ἀπτήν.
- 17, — 2 f. n. Τιβήριος læs: Τιβέριος.
- 29, — 6 — Teos læs: Keos.
- 30, — 11 f. o. Uhyrer læs: Uhyre.
- 34, — 9 — læs: Konge.
- 44, — 7 f. n. Kongeborg læs: Kongerige.
- 47, — 10 — ωρος læs: uden Gen.
- 50, — 12 f. o. fanger læs: fanges.
- 79, — 11 f. n. N. læs: Ö.
- 90, — 17 — ἀγυλή læs: γυλή.
- 115, — 9 — ένυχανε læs: ένυγχανε.

Accent- og Spiritusfeil ere bemærkede paa følgende Steder: P. 3, L. 8 f. n. πλησίον og P. 46, L. 17 f. n. πλησίος. Pag. 6 L. 6 f. n. og P. 8, Lin. 11 f. n. Ἡ. Pag. 7, L. 3 f. n. Ἀμαζόνες. Pag. 13, Lin. 14 f. n. δ, ibd. L. 3 f. n. ἀδελφοὺς. Pag. 14, L. 5 f. n. ἀλαζών. Pag. 55, L. 8 og 5 f. n. τύχη. Pag. 101, L. 15 f. o. τὴν. Pag. 110, L. 15 f. o. αὕτη. Pag. 119, L. 1 f. o. διδάσκαλος, ibd. L. 18 f. o. ἰσον. Pag. 128, L. 9 f. o. ὁσ. Pag. 142, L. 1 f. o. διδάσκαλος ἀπο-. Pag. 152, Lin. 13 f. n. Ἐλληνικήν.

Desuden er (') undertiden forvexlet med ('), σ med ς i samme-
satte Ord, et i subscr. eller (.) udfaldet, Iuf. paa ἄν og ἦν skrevet ἄν
og ἦν, Ordet Deminutiv skrevet Dim.